

ЛІТОМИС
УКРАЇНСЬКОЇ
ПОВСТАНСЬКОЇ
АРМІЇ

11

ТЕРНОПІЛЬЩИНА: СПИСОК УПАВШИХ, 1944-1948

ЛІТОПИС УПА, ТОМ 11

LITOPYS UPA

Volume 11

SHORT BIOGRAPHIES

**OF FALLEN
MEMBERS OF THE UKRAINIAN UNDERGROUND
TERNOPIL REGION
1944 — 1948**

Introduction also in English

Toronto

Published by Litopys UPA

1985

ЛІТОПИС УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ
ТОМ 11

ТЕРНОПІЛЬЩИНА

СПИСОК
УПАВШИХ ГЕРОЇВ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ
в боротьбі з московсько-більшовицьким окупантом
за час від 13. 3. 1944 р. до 31. 12. 1948 р.

Підпільний збірник життєписів полеглих
Тернопільської округи, 1949

Передмова також по-англійському

В И Д А Н Н Я

ОБ'ЄДНАННЯ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В США І КАНАДІ та ТОВАРИСТВ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА ІМ. ГЕН. ХОР. ТАРАСА ЧУПРИНКИ В США І КАНАДІ

Редагус Колегія
Відповідальний редактор Є. Штендера
Співредактор П. Потічний

Copyright 1985 by Litopys UPA
ISBN: 0-920092-02-0

Обкладинка роботи
мистця Мирона Левицького

Cataloguing in publication data

Ternopilshchyna : spysok upavshykh heroiv ukrains'koï revoliutsii v borot'bi z moskovs'ko-bilshovyts'kym okupantom za chas vid 13. 3. 1944 r. do 31. 12. 1948 r. / [vidpovidal'nyj redaktor IE. Shtendera ; spivredaktor P. Potichnyj]. — Toronto : V-vo Litopys UPA, 1985.

280 p. : ill., maps, ports. ; 24 cm. —

(Litopys Ukrains'koï povstans'koï armii ; t. 11)

Added t. p. in English.

Includes bibliographical references and index.

ISBN: 0-920092-02-0.

1. Ternopil's'ka obl., Ukraine. 2. Ukrains'ka povstans'ka armii.
3. Ukraine — History, 1917- — Sources. I. Shtendera, Yevhen. II. Potichnyj, Petro J., 1930- . III, Series. DK511 T47 T4 [DK508 .79 L5 t. 11].

КНИГА ПОЛЕГЛИХ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОКРУГИ

В цьому томі „Літопису УПА” передруковуємо небуденну підпільну книгу — біографії українських революціонерів і вояків УПА — понад 730 з Тернопільської округи, які загинули у боротьбі за УССД за нової російсько-більшовицької окупації в 1944 — 1948 рр. Повна назва цієї надзвичайної книги така: „Тернопільщина: список упавших героїв української революції в боротьбі з московсько-більшовицьким окупантом за час від 13. 3. 1944 р. до 31. 12. 1948 р.” Ця назва залишається також назвою цього тому „Літопису УПА”. Появилася вона в вересні 1949 р. на 158 плюс 5 сторінок густого машинопису, формат 20 x 27 см.

Поодинокі елементи цієї назви вимагають пояснень та уточнень. Термін „Тернопільщина” вжитий тут для окреслення території Тернопільської округи в підпільній адміністрації, що була теж територією тернопільського тактичного відтинка УПА „Серет І” (ТВ УПА, 16). З цієї публікації випливає, що до Тернопільської округи входили два надрайони: Тернопільський надрайон, який складався з зотирьох районів — Великоборківського, Микулинецького, Козлівського та Велико-Глибогоцького і Зборівський надрайон, який складався з двох районів — Зборівського та Заложцівського. Територія підпільних районів відповідала приблизно території повітів польського адміністративного поділу, з малими відхиленнями, які вніс радянський адміністративний поділ. Наприклад, містечко Помор'яни з кількома селами з кол. Зборівського повіту були приділені до Львівської області, де Помор'яни стали районним центром. Покищо немає певности, чи підпільна Тернопільська округа мала два надрайони, чи може більше, бо можливо, що біографії з цих додаткових надрайонів з якихось причин не увійшли до нашого збірника полеглих. На підставі доступних нам підпільних документів покищо не вдалося відтворити тогочасного адміністративного поділу підпільного Подільського краю („Поділля”), основу

якого становила Тернопільська область. Ми також непевні, чи ТВ УПА „Серет І” мав кодове число 16.

Книга подає життєписи полеглих від 13 березня 1944 року. 13 березня — це дата поновного вступу зервної армії на територію Тернопільської округи, коли загинули перші воїни українського резистансу від зброї нового окупанта. Треба ще додати, що автори книги подавали біографії полеглих лише „у боротьбі з московсько-більшовицьким окупантом”, не включаючи в книгу жертв німецької окупації. (Це відзначено в заголовку). Проте є незначні відступи від цієї засади. Напр., під Велико-Глибочоцьким районом подана біографія надрайонового підреферента пропаганди Володимира Казки („Птаха”), який загинув від німецької кулі 9 березня 1944 р. в с. Глядки під час відступу німецьких військ. Під Заложцівським районом уміщений життєпис сотенного Ярослава Процика („Журавля”) з с. Гукалівці Заложцівського району, який загинув у лютому 1944 р., тобто перед поданою в заголовку датою 13 березня 1944 р. Проте сотен. Ярослав Процик згинув від більшовицької кулі. Справа в тому, що він діяв на Волині, у складі куреня „Жори”, де більшовицька окупація погалася скоріше. В лютому 1944 р. він був хворий на тиф і лікувався на хуторах б. с. Дубінка,¹ де його заскожили й замордували більшовики. Проте таких відхилень від визначених принципів лише кілька.

Книжка кінгається датою 31 грудня 1948 року, що пояснене в заголовку, тобто що в ній поміщено біографії полеглих до кінця 1948 р. Хог продукція книжки закінчилась у вересні 1949 року (ця дата є на кінці книжки), в ній нема біографій осіб, що згинули 1949 р. Напевно такі були й вони були відомі авторам. Однаже їх уже не включено до книги. Здається, що редакція послідовно притримувалася раз визначеної дати 31 грудня 1948 року. Дуже можливо, що редакція плянувала інші видання, де мали бути поміщені біографії полеглих 1949 і дальших років.

* * *

¹ В біографії не подано, в якому районі й області є село Дубінка. Українська РСР: адміністративно-територіальний поділ на 1 січня 1972 року, Київ, В-во політ. літ-ри України, 1973, не має села Дубінка у волинських областях. Можливо, що повинно бути Дубівка, село у Володимирському районі Рівенської області. Можливо також, назва села змінена, або воно у Білоруській РСР. Цей приклад показує труднощі в визначуванні назв.

В книжці нізого не сказано про авторів і її редакцію. Наприкінці книжки, щоправда, є підпис: (Б-с), проте він нізого не говорить. Коли взяти до уваги форму і стиль поміщених у ній біографій, то для нас стає ясным, що книжка не була виготовлена на підставі архівів. У підпільних умовах таки не було можливо зібрати й упорядкувати такі багаті архіви з п'ятьох років. Ці інформації можна було зібрати лише при допомозі діючого на території округи збройного підпілля, тобто при допомозі його зленів. Отже, авторами цих життєписів були майже всі діючі в окрузі підпільники в 1949 році.

Для провідних кругів українського визвольного руху було в той час очевидним, що поліційна машина СРСР може згасом розгромити збройний рух спротиву. Тому то в той час вийшли інструкції, щоб збирати й видавати документи та матеріали про найновішу українську збройну боротьбу і про російсько-більшовицький терор, щоб зберегти факти про подвиги й героїзм цієї боротьби для історії, для виховання молоді та майбутніх борців за волю. Про такі цілі і призначення книжки сказано у вступній статті. Отже книжка ця постала як один з проєктів збирання документації про визвольну боротьбу.

Книжка постала приблизно в такий спосіб. Мабуть, ще 1948 року при окружному проводі ОУН Тернопільської округи була створена редакція з організаційним осередком для збирання біографій. Ця редакція виготовила інструкції з вказівками, які інформації повинні бути в біографії. Редакція мусіла також створити апарат з уповноваженими при надрайонах, районах та куцях, який мав подбати, щоб зібрати інформації про полеглих з кожної місцевости від рядових підпільників ги населення. Напевно у збиранні матеріалів були різні труднощі (незвизайність проєкту, підпільні умови, освітній рівень кадрів підпілля та інші). Отже мусіли бути якісь організатори-інструктори, які їздили по терені, долали труднощі, підгузували людей ги й самі стисували дані від рядових вояків і населення. Багато праці мала також сама редакція, яка опрацювала сирий матеріал, упорядкувала його за прийнятим пляном і випустила готову публікацію. Все це сталося за дуже короткий час. Збір матеріалів був закінжений десь на весні 1949 р., а у вересні книжка вже була готова. На підпільні умови — це був справжній подвиг.

Книжка містить 718 окремих нумерованих позицій — біографій, або коротких інформацій про полеглих. Останніх небагато. Це описи останнього бою повстанців з інших районів, відомих лише під їхніми псевдонімами. Декілька позицій — це інформації про смерть невідомих повстанців. Під Заложцівським районом є інформація 179 про могили 60 повстанців з волинських сотень „Мега”, „Сокола” й „Дуная” в сс. Панасівка й Загір’я, які загинули у великому бою з військами МВД в с. Панасівка 13 листопада 1944 р. Інша подібна інформація 180 — про 9 невідомих повстанців із загону „Остапа” (Омельяна Польового, к-ра ВО „Лисоня”), які загинули в бою з військами МВД б. с. Альбанівка, Зборівського району, 27 вересня 1944 р. й поховані в с. Нетерпинці, Заложцівського району. Під Велико-Глибочоцьким районом інформація 135 описує останній бій 17 повстанців на золі з сотен. „Гордієнком” з понад 300 есесдистами в лісі б. с. Дідківці. Під інформацією 137 описано два окремі випадки смерті вояків УПА з сотні „Сіроманці” в сс. Мале Городище й Носівці у березні 1946 р., між якими було 5 невідомих і 7 відомих лише по псевдонімах і функціях вояків УПА.

Поza цими нечисленними неповними інформаціями про полеглих, вся решта матеріялу — це біографії, виготовлені приблизно за таким стандартом: (1) місце й дата народження та соціальне походження; (2) освіта, фаховий і військовий вишкіл; (3) зайняття й місце проживання; (4) суспільна праця; (5) гленство і праця в ОУН; (6) інформації про службу в УПА (чи у збройному підпіллі), вишколи, виконувані функції, подвиги, відзначення тощо; (7) інформація про останній бій і місце поховання.

Мабуть більшість життєписів — короткі. Це передусім біографії рядових вояків УПА чи збройного підпілля, які загинули в юнацькому віці й ще не мали довгого та складного життєвого шляху. Короткі й неповні біографії теж людей з інших територій, про яких редакція не могла зібрати тогніших даних. Решта біографій довші, дають всесторонні інформації про даного вояка УПА й діяча підпілля, а посередньо — також про цілість визвольного руху. Між біографіяма є понад 50 життєписів старшин УПА й визнагніших діячів підпілля, а також кілька десятків вояків УПА, які служили в різних відділах УПА на Волині, Поліссі, в Карпатах та інших областях України.

(У біографіях згадано понад 30 сотенних або курінних УПА, підстаршинські, старшинські та фряхові школи УПА тощо). Вартісні також всякі інші інформації. Без сумніву, книжка є важливим джерелом для студій історії української збройної визвольної боротьби не тільки в Тернопільщині.

* * *

Книжка не має історичної статті, яка наświetлювала б розвиток подій на території Тернопільської округи в роках 1944 - 1948. Без неї деякі інформації в біографіях можуть бути незрозумілі. Тому ми зупинимося коротко над історією боротьби УПА й збройного підпілля на цьому терені. Будемо опиратися передусім на поданих у біографіях даних і зупинимося над справами, які в біографіях слабо висвітлені. Використаємо теж інформації з підільних матеріалів, які будуть надруковані в томі „Літопису УПА” про подільську воєнну округу УПА „Лисоню”.

Тернопільська округа не має великих лісових масивів. Тим то вона не має придатного терену для партизанських операцій більшими відділами. Лише за німецької окупації й у позатках більшовицької окупації, тобто в 1944 р., діяли в окрузі більші відділи, докладніш — курені УПА. Навіть є згадка про загін УПА „Остапа”, ги „Остапа” й „Бондаренка”. Мова тут про два курені УПА воєнної округи УПА „Лисоня”, які рейдували разом на пограниззі Львівської й Тернопільської областей у вересні 1944 р. Цей загін УПА рейдував також гезез Зборівщину у Крем’янезгину й мав бій з військами МВД біля с. Альбанівка Заложцівського району 27 вересня 1944 р.² „Остап” — це пор. Омелян Польовий, тодішній командир воєнної округи „Лисоня”, який коротко командував рівногасно куренем і загеном УПА, при якому була підставшинська школа УПА ВО „Лисоня”. Походив він із с. Ярзівці, Зборівського району, народився 1913 року. Серед невідомих для нас обставин він попав у руки МВД, правдоподібно ще під гас великої бльокади теренів УПА військами МВД зимою 1945 - 1946 рр. і вже понад 38 років кара-

² Більші дані про цей рейд і бій є в зіставленні “Короткі описи боїв УПА — «Лисоні»”, що буде надруковане в томі “Літопису УПА” про воєнну округу УПА “Лисоню”.

ється по тюрмах і концтаборах СРСР.³ „Бондаренко” — це майор Володимир Якубовський, шеф штабу воєнної округи „Лисоня” від 1943 р., а від бльокади 1946 р. — командир цієї воєнної округи. Походив він з м. Заложці, цього ж самого району; загинув 17 червня 1947 р. біля с. Бівся, Козівського району. Його детальніший життєпис є в цьому томі „Літопису УПА”. 1944 р. майор Володимир Якубовський командував також куренем УПА. Ще 1944 р. курені УПА ВО „Лисоні” були розформовані з доругення ГК УПА, а сотні УПА мали діяти головно зотами та роями й широко користуватися підземними сховищами-крійвками.⁴ В дальших роках УПА діяла на терені округи сотнями, зотами, ги й меншими групами.

Позатки УПА тяжко визначити на підставі існуючої документації. Життєписи багатьох полеглих героїв подають, що вони вже на весні 1943 р. відійшли до УПА на Волинь, ги до Української Народної Самооборони (УНС) у Карпати. Там теж деякі загинули. Були тоді також якісь місцеві бойові відділи. В життєписі Івана Питльованого („Гонти”, „Плугатара”) з с. Заруддя у Зборівському повіті подано, що весною 1943 р. він створив „спецвідділ, що складався з кількох куренів” для боротьби з „польськими шовіністичними бандами”. Мабуть, тут вжито помилково слово „курін” замість „рій”. Це могла бути добра зота, бо більшого відділу в Зборівщині не було. Пізніше цей спецвідділ влився до УПА. В Тернопільському надрайоні важливу ролю в організації УПА відіграв Степан Маркіз („Гордій”) із с. Довжанка. В його біографії згадується, що за німецької окупації він був надрайоновим (тобто повітовим) військовим референтом і військово-вишколив багато молодих революціонерів. 1943 р. він відійшов з ними до УПА. Згодом він зорганізував

³ Дисидентська література подавала, що в квітні 1947 р. трибунал київської воєнної округи засудив його до розстрілу, але цей засуд був замінений на 25 років концтаборів. Він переминився на довічне ув'язнення. Туристи у Зборівщину оповідали, що після відбуття речення старшини МВД возили пор. Омеляна Польового по Україні, показували, як Україна „розцвітає” й намовляли його, щоб написав покаяння заяву. Привезли його також до рідного села. Тут пор. Омелян Польовий відмовився каятися в присутності односельчан. Агенти МВД не дали йому змоги закінчити його мову й повезли назад в Сибір на дальшу каторгу. Теперішня його доля невідома.

⁴ Ширше про це пише ст. бул. Микола Небола („Голка”) в споминах „Лісами і ярами західнього Поділля”, що будуть надруковані в томі „Літопису УПА” про ВО „Лисоню”.

сотню „Буйних” і був її командиром, а по „реорганізації” сотні — готовим. У Зборівському повіті відіграв подібну роль Петро Чип („Кармелюк”, „Ярослав”) з Олієва, Заложцівського району. За німецької окупації він був районним, а від кінця 1942 р. — повітовим військовим. Автор у його біографії подає, що він організував військові вишколи молоді, а за поновної більшовицької окупації — самооборонні кущові відділи (СКВ) і сотню УПА, яку добре вишколив і з нею звів „кільканадцять боїв” з військами МВД. Загинув 8 квітня 1945 р. Крім них, у життєписах згадані заслуги також багатьох інших осіб в організації УПА. Перші місцеві сотні УПА погали організуватися на терені округи десь зимою 1943 - 1944 рр. Саме тоді підкотився фронт і зупинився в середині території Тернопільської округи. Новостворені відділи УПА подалися тоді далі від фронту, щоб у лісах спокійно відбутися вишкіл новобранців. З прифронтової смуги втікала теж молодь і в запіллі вступала в ці відділи УПА, які ще потребували поповнення. Власне тим можна пояснити, що молодь зі Зборівського й Тернопільського повітів була в дуже численних сотнях УПА, що організувалися в різний час і в різних повітах.

У життєписах не раз згадується „стабілізацію фронту” (березень - липень 1944 р.), під час якої підпільна організація й УПА мали поважні втрати. Це окреслюють навіть такими термінами, як „розбитий терен”, „скрахований терен” тощо. Фронт підсунувся на територію округи у половині березня 1944 р., але стабілізувався не відразу. Напр., за м. Тернопіль велися бої майже місяць, при чому фронт пересувався у різних околицях на захід, або назад на схід. При цьому багато осель були зруйновані, а фронтові війська обох окупантів грабили населення й виселявали з фронтової смуги. Більшовики відразу мобілізували всіх чоловіків до армії, а в набитому військом терені гуляли загони НКВД, шукаючи вояків УПА і гленів підпілля. Тож, хто оцілів, утікав з цих теренів у глибше запілля, щоб там пережити тяжкий час. Щойно коли фронт рушив на Вислу, погало тут наново налаштовуватися життя населення й підпілля. Повернулись туди теж відділи УПА.

Щойно за поновної більшовицької окупації влітку 1944 р. погали організуватися в цій окрузі самооборонні кущові відді-

ли (СКВ)⁵ і додаткові сотні УПА.⁶ Власне восени 1944 р. було в цій окрузі, як і в цілій Галичині, найбільше відділів УПА та СКВ, і вони були найгисленніші. Тоді повернулись у свої сторони багато вояків УПА — передусім ранених і хворих, що після виликування вже залишалися на місці. Життєписи потверджують, що в Тернопільщині, як і в інших округах Галичини, багато селян ухилилися від мобілізації й ховалися від радянських людоловів, при зому деякі гинули разом з повстанцями та підпільниками.

За роками, найзавязтіша й наймасовіша збройна боротьба з поліційними військами НКВД велася в роках 1944 - 1945. Тоді ще діяли в повній силі відділи УПА й гисленні самооборонні кущові відділи (СКВ). Тоді діяли ворожі, крім місцевих гарнізонів НКВД, гисленні спецвідділи, силою батальйону, полку, а нерідко теж дивізій. Вони проводили облави й наскоки на ліси та села, шукаючи відділів УПА й СКВ. Деколи вони заквартирували по селах і бльокували цілі околиці. В життєписах є багато згадок про такі масові операції військ НКВД восени 1944 року, взимку й весною 1945 р. Порівняння за роками зареєстрованих у нашій книжці полеглих за 5 років, 1944 - 1948, дає наступну картину в Зборівському надрайоні. На поданих 164 полеглих під Зборівським районом на 1944 р. припадає 32, тобто 19.5%, а на 1945 р. — 105, тобто 64%. На поданих 247 полеглих під Заложцівським районом на 1944 р. припадає 108 (60 з них — це вояки УПА, що згинули в с. Панасівка), тобто 43%, а на 1945 р. припадає 75, тобто 25%.⁷ 1946 р. у Зборівському районі зареєстровано 14 загиблих, тобто 8.5% з п'ятирічної загальної кількості 164, а в Заложцівському районі 33, що становить 13.4% загальної кількості 247. В той час велика зимова бльокада військами НКВД всіх сіл на території дій УПА 1946 р.

⁵ Автори життєписів часто називають СКВ "кущами", а вояків СКВ — "бойовиками" чи "боївкарами куща".

⁶ Див., напр., життєпис Петра Чопа ("Кармелюка", "Ярослава") зі Зборівського району.

⁷ Подані тут підчислення зроблені нашвидкоруч і тому можуть бути незначні неточності. Напр., в деяких життєписах подані ще додаткові полегли, яких ми не включили в ці підсумки.

захопила також Тернопільську округу.⁸ Крім неї, були ще менші бльокади цілих околиць улітку й восени 1946 р. 1947 р. у Зборівському районі зареєстровано лише 6 (3.7%) полеглих, а в Заложцівському — 23 (9.3%). На 1948 р. на Зборівський район припадає 5 полеглих (3%), а на Заложцівський — 23 полеглих (9.3%). В роках 1947-1948 український збройний резистанс округи вже не провадив ширших бойових акцій, а прийняв тактику законспірованого збройного підпілля. Тому зменшилися його втрати. Звизайно, кадри підпілля в 1948 р. були набагато менші ніж у 1945 р.

З підтільної документації з інших територій ми знаємо, що до кінця 1949 р. всі відділи УПА були розв'язані, а вояки УПА перейшли до збройного підпілля, щоб зміцнити його проріджені втратами кадри. В багатьох територіях, передусім на відкритих, безлісних теренах ця „демобілізація” відділів УПА відбувалася скоріше. Що на цю тему говорять життєписи полеглих у Тернопільщині? Майже до осені 1947 р. є ще між загиблими вояки УПА, що належали до котроїсь із сотень УПА.⁹ У біографіях полеглих 1948 р. вже є лише колишні вояки УПА, що мали якісь функції у збройному підпіллі, деякі щойно від 1947 р. З цього випливає, що повна демобілізація відділів УПА округи відбулася правдоподібно десь наприкінці 1947 р. Командир воєнної округи „Лисоня”, майор Володимир Якубовський, загинув 17 жервня 1947 р.

Отже 1948 р. у Тернопільській окрузі вже, мабуть, не було відділів УПА, а діяв об'єднаний апарат т. зв. збройного підпілля. Він складався з колишніх вояків УПА, зленів ОУН і безпартійних патріотів, які діяли під загальним керівництвом УГВР. Підтільні публіцисти, як напр. П. Полтава, в 1950 роках збірно називали цей апарат „українським збройним підпіллям”, або утогнююги його компоненти — „боротьбою УПА, ОУН і

⁸ За ширшими даними про велику бльокаду, див. “Терор емкаведівських гарнізонів”, Українська Головна Визвольна Рада, книга 2, Торонто, Літопис УПА, 1982, стор. 271-285. Є про бльокаду інформації також у багатьох інших підпільних публікаціях, передусім у хроніках бойових дій УПА, передрукованих у “Літописі УПА”, т. 8-10.

⁹ Напр., Євген Кулішевський із Жуківців, Зборівського району, стр. сотні “Рубачів”, що загинув у вересні 1947 р., записаний ще як стрілець УПА. Іван Приймак (“Данилко”) був до “осені 1947” в сотні “Рубачів”, а згодом — у СКВ. Загинув 21. 4. 1948 р.

збройного підпілля”, щоб цим відзначити, що крім вояків УПА і членів ОУН були в підпіллі теж інші, непартійні патріоти, чи члени кол. політичних партій.

* * *

Книжка складається зі вступної статті, властивого збірника життєписів і поазбужного показника біографій.

Вступна стаття наголошує значення героїзму у боротьбі українського народу за свободу, передусім у вихованні молоді та „майбутніх поколінь”. При тому вони наводять кілька зразків героїзму. Тут підібрані незвичайні подвиги повстанців і підпільників в останньому бою, в якому вони загинули. Між цими вибраними зразками також підрайонова УЧХ Софія Складан („Оленка”), яка згинула на тортурах МВД, і повітова УЧХ Євгенія Звариз („Мурашка”), яка в безвихідній ситуації відібрала собі життя.

Життєписи поділені за районами (з яких походили, або в яких загинули полеглі). Під районами вони упорядковані хронологічно, за датою смерті. Райони подані в такому порядку: Велико-Борківський, Микулинецький, Козлівський, Зборівський, Заложцівський і Велико-Глибогоцький. Ця основна частина, що мала в оригіналі 134 сторінки, мала ще „Доповнення”, в якому було ще додаткових 25 біографій, упорядкованих також за районами. Видко прибули з терену додаткові життєписи вже тоді, коли друкувалася книжка. Редакція вирішила додати їх на кінці книжки. Як ми вже згадували, деякі позиції, це не біографії осіб, а інформації про смерть кількох невідомих вояків УПА. Такі позиції є під Заложцівським (2) і Велико-Глибогоцьким (3) районами. Поодинокі райони мають таку кількість біографій: Великоборківський — 96, Микулинецький — 89, Козлівський — 51, Зборівський — 164, Заложцівський — 181, Велико-Глибогоцький — 137. У нашому переддруку „доповнення” ми додали до головної частини збірки.

Показник був оформлений у табелях і мав такий заголовок: „Тернопільщина: список упавших українських революціонерів (за час від 13. 3. 1944 р. до 31. 12. 1948 р.)”. Він складався з трьох частин:

- (А) З Тернопільщини — в Тернопільщині,
 (Б) З Тернопільщини — поза Тернопільщиною,
 (В) З-поза Тернопільщини — в Тернопільщині.

Тобто, в частині (А) подано списки полеглих з Тернопільської округи, які загинули в межах округи. В другій частині (Б) подано списки полеглих з Тернопільської округи, які загинули поза межами округи. У третій частині (В) подано списки полеглих з інших округ, які загинули в Тернопільській округі. В усіх трьох підрозділах списки поділені за районами, а кожний район упорядкований поазбужно. Поодинокі особи мають такі дані: порядкове число, прізвище, ім'я і псевдонім, функція в організації, дата смерті і „гляди на сторінці”, тобто число сторінки, на якій у книжці поміщена біографія. Полеглих, яких прізвища не були відомі, вміщувано на кінці списку даного району. Нижче подаємо зисельне зіставлення показника за цими категоріями:

Район	А	Б	В
Велико-Борківський	62	15	24
Микулинецький	76	9	4
Козлівський	41	5	5
Зборівський	139	23	2
Заложцівський	134	24	24 ¹⁰
Велико-Глибогоцький	113	7	30 ¹¹
Р а з о м	565	83	89

При передруку ми залишили останню рубрику („гляди на сторінці”), бо сторінки „Літопису УПА” не відповідають сторінкам оригіналу. Зрештою „Літопис” має окремий показник, у якому є гасла теж за псевдонімами, місцевостями, установами та іншими важливими даними. Поазбужний порядок оригінального показника не був досконалий, що виправлено при передруку та влучено в поазбужні списки також псевдоніми тих осіб, справжні прізвища яких невідомі. Через це поодинокі особи можуть виступати під іншим порядковим числом, ніж вони були в оригіналі.

* * *

¹⁰ З цього дві позиції — це інформація про загибель 60 і 9 невідомих повстанців у с. Панасівка й Альбанівка.

¹¹ З цього три позиції — це інформації про загибель сотенного “Гордієнка” на чолі 17 повстанців і 12 вояків із сотні “Сіроманців” — 7 відомих і п’ять невідомих.

Наскільки подані в життєписах інформації вірогідні й тогні? Майже в усіх життєписах подано тогно дані про дату народження, освіти, угасть у громадському житті і т. д. Це доказує, що редакція таки доложила зусиль, щоб підтільний апарат зібрав ці дані про кожную особу. Життєписи також дбайливо опрацьовані й оформлені за прийнятим пляном. Це також підкреслює солідність видання й довір'я до зібраних інформацій. Звизайно, похибки можливі там, де інформації опираються на другорядні джерела, ги зрадливу людську пам'ять. Напр., легко зібрати дані про підтільника, що жив ціле життя в своєму селі, бо про нього знають усі односельзани. Нетогності можуть бути в біографіях осіб, що мандрували по світі й мали складну життєву кар'єру. Напр., у життєписі майора В. Якубовського подано, що він був шефом штабу команди ВО „Лисоня” від 1943 р. до смерті, тобто до 17 зєрвня 1947 р. Тим гасом „Постанова” УГВР з 25 серпня 1947 р. згадує про нього, як про командира ВО „Лисоня” вже в сізні 1947 р.¹² Деколи, редактори ги автори вживали шабльонні узагальнення, замість утознити інформацію. Напр., у життєписах деяких вояків УПА, що були на Волині, подано, що він „угасник рейдів на Схід”, замість подати коли, в якій сотні та в якому рейді цей вояк брав угасть. Про деяких полеглих, передусім цивільних осіб, подано, що вони „згинули в наслідок ворожого терору”. Ця фраза незрозуміла. Лише з контексту можна догадатися, що мова про замордованих ги розстріляних енкаведистами неозброєних людей. Проте, цього типу недоліків відносно небагато. В основному всі життєписи мають тогні й конкретні інформації.

Редактори намагалися надати збірникові пропагандивно-виховного знагення, тому ширше зупинялися над описами бойових подвигів повстанців і підтільників, особливо коли вони стояли в облиззі смерті. Дуже гасто це відбувалося на рахунок занедбання інших важливих даних життєпису. Напр., в життєписі Михайла Турили („Зенка”), друкаря, є згадка, що він передав друкарню до підпілля й сам перейшов до референтури пропаганди, але не сказано, що сталося з друкарнею. В життєписі такої важної особи як майор Володимир Якубовський

¹² Українська Головна Визвольна Рада, книга 2, Торонто, Літопис УПА, 1982, стор. 371. КГЗ означає командир групи 3, тобто “Лисоні”.

(„Бондаренко”) присвячено понад половину місця описові його смерті, а решту — його життєписові й даним про його п’ятирізну діяльність в УПА. Ми б воліли, щоб у його життєписі була ширше подана його біографія, бо ми дуже мало знаємо про цього визначного старшину УПА. Так само ми хотіли б знати, чи друкарня Михайла Турили працювала в підпіллі та що з нею сталося.

Ці недоліки ми відмітили з професійного обов’язку й щоб дати всесторонню характеристику цієї підпільної публікації. Не зважаючи на те, публікація — багатюще джерело інформацій, на підставі яких можна відтворювати картину цілоти, навіть як вони дуже скуті. От, наприклад, у життєписах вояків УПА, що були на Волині, згадується, що вони, хворі на тиф, вернулись у родинні сторони. На підставі цих даних можна робити висновки, як широко МВД поширило тиф на Волині й Поліссі. В біографіях є дані про бої УПА, рейди, військові й фахові курси та інші справи, яких ми досі не зустрігали в інших джерелах. Напр., лише в цій книжці є описи великого бою куреня УПА з військами МВД у с. Панасівка. Лише тут є згадки про рейд куреня УПА під командою майора В. Якубовського в Карпати і про інші рейди та бої відділів УПА. Так само, є тут багато інформацій про поведінку окупаційних військ МВД. Напр., життєписи подають багато фактів, як есведисти розстрілювали під час облав не лише полонених і ранених повстанців, але також неозброєних цивілів. Підсумовуючи, хочемо підкреслити, що ця книжка таки багате джерело інформацій про визвольну боротьбу, як у Тернопільщині, так і на інших теренах.

Збірник життєписів полеглих героїв Тернопільщини кидає певне світло теж на силу, рівень і справність підпільної організації Тернопільщини 1949 р. Поперше, збірник доказує, що підпілля було поширене на цілому терені й мало доступ та інформаторів у всіх селах, бо майже з усіх сіл є біографії полеглих. Подруге, збірник доказує справність цього апарату — він був спосібний здійснити такий проект у відносно короткому часі, при гому це була якась незнагна, побіжна робота підпільного апарату. Врешті, здійснення такого проекту вимагало більшої кількості осіб на певному освітньому рівні. Виходить, що такі люди були, бо вони зібрали дані для життєписів на бездоганному рівні.

Передруковані життєписи не мають, на жаль, фотографій полеглих. Тим часом у вільному світі напевно живе багато їхніх односельзан, земляків чи знайомих, які мають їхні світлини, індивідуальні або навіть на якихось збірних фотографіях, напр., родинних, шкільних, спортових, організаційних тощо. Просимо прислати нам такі фотографії для поміщення в наступному томі „Літопису УПА” про подільську воєнну округу УПА „Лисоню”. Також, якщо Ви помітили, що між життєписами немає якихось полеглих з-поміж Ваших знайомих, просимо прислати їхній життєпис для можливого поміщення в „Літописі УПА”.

Фотокопію оригіналу цього підпільного видання ми отримали з Архіву ЗП УГВР, де воно зберігається під гислом: Т 29-І. Цілу книжку передруковано без пропусків, лише переставлено біографії з „Доповнення” до головної частини книжки й виправлено поазбугні списки показника. Виправлено друкарські та правописні помилки й найконежніші мовні недоліки; у показнику уніформовано скорозення. Редакція складає щиру подяку Архівові й усім особам, які допомогли підготувати до друку видання цього тому „Літопису УПА”. Зокрема дякуємо Миколі Лебедєві й Петрові Соделєві за допомогу в архіві та інформаціями, Антонові Івахнюкові за виправлення тексту, Володимирові Макарові за допомогу в коректі, Зоні Кейван за переклади, Михайлові Питюрі за мапи та рисунки, Степанові Шпакові за допомогу в складенні показника й Анні Мулик за переписування гасто незиткого манускрипту.

Євген Штендера

THE BOOK OF THE FALLEN IN THE TERNOPIL REGION

In this volume of Litopys UPA we are reprinting a remarkable underground document: a collection of biographies of over 730 Ukrainian revolutionaries and UPA soldiers from the Ternopil region who fell in the struggle for an independent, united Ukrainian state during the period of renewed Soviet Russian occupation, in 1944-48. The full title of this singular publication is The Ternopil Area: A List of Heroes of the Ukrainian Revolution Fallen in the Struggle with the Russian Bolshevik Occupying Power, 13. 3. 1944 – 31. 12. 1948. The same title has also been given to the present volume of Litopys UPA. The original publication appeared in September, 1949; it was 20 x 27 cm. in size and consisted of 158+5 pages of close type.

Some further explanation of the title is required. "The Ternopil area" means the Ternopil region as defined by the underground administration; it corresponded to the UPA's Ternopil Military District (Taktychnyi Vidtynok – TV) "Seret I" (TV UPA 16). From the book it is apparent that the underground Ternopil region consisted of two megadistricts (nadraion): the Ternopil nadraion, composed of four districts (raion): Velyki Borkivtsi, Mykulyntsi, Kozliv and Velykyi Hlybichok, and the Zboriv nadraion, composed of two districts – Zboriv and Zalozhtsi. Districts as designated by the underground generally corresponded to the counties (povit) of the Polish administration, with some small changes that came as a result of the Soviet takeover. Thus, for example, the town of Pomoriany and a few villages, which had formerly been in the Zboriv county, were now included in the Lviv province (oblast), where Pomoriany became a district centre. We do not know for certain whether the underground Ternopil region included only two nadraions, or whether there were more; possibly, biographies from additional nadraions were, for some reason, not included in the published collection. The underground documents available to us have not made it possible for us to recreate exactly the administrative organization of the underground Podillia Krai ("Podillia"), of which the Ternopil oblast formed the basis. We also remain uncertain whether the UPA TV "Seret I" had the code number 16.

The book we are reprinting here provides biographies of those fallen after March 13, 1944. March 13 is the date on which the Red Army re-entered the territory of the underground Ternopil region and at that time members of the Ukrainian resistance began to suffer casualties in the struggle with the new occupying power. The authors of the book provide biographies only of those who died "in struggle with Russian Bolshevik occupying power" although there are some small exceptions to this rule. For example, in the list from the Velykyi Hlybichok district we see a biography of the nadraion assistant propagandist, Volodymyr Kachka ("Ptakh"), who was killed by retreating German troops in the village of Hliadky on March 9, 1944. In the list from the Zalozhtsi district, we see a biography of Company Commander Iaroslav Protsyk ("Zhuravel"), from the village of Hukaliivtsi, Zalozhtsi district, who died before the indicated date of March 13, 1944. Protsyk died from a Soviet bullet, for he was active in the "Kora" battalion in Volyn, where the Soviet occupation began earlier. He was killed in February, 1944, by the Soviets in a surprise attack on the isolated farmhouses near the village of Dubinka,¹ where he was being treated for typhoid fever. Deviations like these from the stated principle are, however, few.

Although the book was completed only in September, 1949 (this date is given at the end of the book), it has no biographies of people killed in 1949. Clearly, the editors chose to keep to the cut-off date of December 31, 1948. Perhaps they planned to issue further volumes, which would provide biographies of the fallen from 1949 and later years.

* * *

The book makes no mention of its authors or editors, although at the end there is a signature — B-s. This, however, tells us very little. Considering the form and style of the book's biographies, it clearly was not prepared on the basis of archival materials. In the conditions in which the underground operated, it was impossible to collect and organize a rich archive spanning a period of five years.

¹ The biography does not tell us in which district and province the village of Dubinka is. **Ukrain'ska RSR: administratyvno-terytorial'nyi podil na 1 sichnia 1972 roku**, Kiev, Vydavnytstvo politychnoi literatury, 1973, does not mention a village Dubinka in Volyn. Perhaps the name should be **Dubivka** — a village in the Volodymyr district of the Rivne province. Or perhaps the village has had its name changed, or is located in the Byelorussian SSR.

The information could be gathered only with the help of the members of the armed underground who were active in the region in 1949; they were, in effect, the authors of the biographies.

To leading circles of the Ukrainian liberation movement it was becoming apparent at that time that the Soviet police machine could, in time, completely overcome the Ukrainian armed resistance. That is why instructions were issued to begin collecting and publishing materials about the Ukrainian armed struggle and the Russian Bolshevik terror. Information about this heroic struggle would thus be preserved for posterity and could serve as a tool for educating future fighters for freedom. Mention of such objectives of the publication is made in the introductory essay. Thus the book was one of the projects aimed at documenting the Ukrainian liberation struggle.

The project was executed more or less as follows. Most likely still during 1948, an editorial board was established and commissioned to gather material for biographies. The editors prepared instructions on collecting biographical information. They also created a network, with people at the nadraion, district and local cell levels, which was responsible for gathering information about the fallen in each locality from rank-and-file members of the underground or the population at large. Undoubtedly, gathering these materials presented a number of difficulties (the unusual nature of the project, conditions of life in the underground, the educational level of the underground cadres and so on). Thus there must have been instructors who travelled through the area, dealing with problems, training people to gather data, or themselves writing down information given by private soldiers and civilians. The editors had much to do, collating the raw data, organizing it according to the established plan and publishing the final results. All of this was done in a very short time. Collection of the material was completed in the spring of 1949; in September the book was published. Considering the conditions of life in the underground, this was a real achievement.

The book contains 718 numbered entries — mainly biographies, although some of the entries are just brief notices about certain fallen. These briefer entries are descriptions of last battles of insurgents from other districts, who were known only by their pseudonyms, or data about deaths of unknown insurgents. Listed under the Zalzhtsi district, for example, is entry no. 179, information about the graves of 60 insurgents from the Volyn companies “Mech,”

“Sokil,” and “Dunai” in the villages of Panasivka and Zahiria. These insurgents were killed in a skirmish with MVD troops, which took place in the village of Panasivka on November 13, 1944. A similar entry, no. 180, tells of nine unknown insurgents from the detachment led by “Ostap” (Omelian Poliovyi, commander of the Military Region “Lysonia”), who were killed in the detachment’s skirmish with the MVD on September 27, 1944, near the village of Al’banivka, Zboriv district, and buried in the village of Neterpyntsi, Zboriv district. In the list from Velykyi Hlybichok district, entry no. 135 described the last battle of 17 insurgents led by Company Commander “Hordienko” with more than 300 MVD troops in the forest near the village of Didkivtsi. Entry no. 137 describes two separate killings of UPA soldiers from the company “Siromantsi” in March, 1945, in the villages of Male Horodyshche and Nosivtsi. Of the fallen, five were unknown and seven were known only by their pseudonyms and their functions within the UPA.

Apart from the rather small number of entries with incomplete information about certain fallen, the rest of the book consists of biographies, which are presented according to a set pattern: 1) place and date of birth of the subject and his social origin; 2) education, professional and military training; 3) occupation and place of residence; 4) community activism; 5) membership and activities in the OUN; 6) information about service in the UPA or armed underground; 7) special training, functions filled, notable exploits, decorations and the like; 8) information about the last battle and place of burial.

Most of the biographies are rather short, for they are mainly accounts of the lives of private soldiers of the UPA or ordinary members of the armed underground, who met their deaths at a young age and did not have long careers. Equally short and often incomplete are the biographies of people from other areas, about whom the editors were unable to obtain precise information. The remaining biographies are well-rounded and give much information about a given UPA soldier or underground activist; indirectly, they also tell us about the liberation movement in general. There are over 50 biographies of UPA officers and notable activists of the underground and several dozen of UPA soldiers, who served in various units in Volyn, Polissia, the Carpathians and other Ukrainian provinces. (More than 30 UPA company or battalion commanders are mentioned

in the biographies, as well as schools for officers and non-commissioned officers and professional training organized by the UPA, and so on). Much other valuable information can also be found here. Thus the book is an important source for the study of the Ukrainian armed liberation struggle, not only in the Ternopil area, but throughout Ukraine.

* * *

There is no historical account in the book, which would explain the events occurring in the Ternopil Region in 1944-48. Without such explanation, some of the information contained in the biographies may be incomprehensible. For that reason, we will look briefly at the history of the struggle of the UPA and the armed underground in the Ternopil area. We will base our account mainly on data provided in the biographies and will explain more fully questions that are left unclear in the original publication. To help fill these gaps, we will also make use of information from underground materials which will appear in the volume of Litopys UPA dealing with the UPA's Podillia Military Region "Lysonia."

The Ternopil Region does not have large forested areas, and thus is not suited to partisan operations carried out in large units. Only during the German occupation and in the first phase of the Soviet occupation, that is, in 1944, did large units, UPA battalions, operate in the region. For example, mention is made of "Ostap's" (or "Ostap's" and "Bondarenko's") large UPA detachment (zahn). These were two battalions of the "Lysonia" UPA Military Region, which carried out raids together along the border of the Lviv and Ternopil provinces in September, 1944. This UPA detachment also raided through the Zboriv into the Kremianets' areas and fought MVD troops near the village of Al'banivka, Zalozhtsi district, on September 27, 1944.² "Ostap" was first lieutenant Omelian Poliovyi, commander at that time of the Military Region "Lysonia," who briefly simultaneously commanded an UPA battalion and the large detachment. He was born in 1913 in the village of Yarchivtsi, in the Zboriv district. In circumstances unknown to us, he fell into the hands of the MVD, probably during the time of the great winter blockade of UPA territories by MVD troops, in 1945-46. He has now spent

² More complete information about that raid can be found in the account "Short Descriptions of UPA Battles in 'Lysonia,'" which will be published in the volume of Litopys UPA about the "Lysonia" UPA Military Region.

more than 38 years in Soviet prisons and concentration camps.³ "Bondarenko" was Major Volodymyr Iakubovskyi, from 1943 Chief of Staff of the "Lysonia" Military Region, and from the time of the great blockade of 1946, commander of the whole military region. He came from the town of Zalozhtsi, Zalozhtsi district, and was killed on June 17, 1947, near the village of Vivsia, Koziv district. His detailed biography appears in this volume of *Litopys UPA*. In 1944, Major Volodymyr Iakubovskyi also commanded an UPA battalion which included the non-commissioned officers' school of the UPA's "Lysonia" Military Region. Battalions of the "Lysonia" Military Region were reorganized in 1944 by the order of the UPA Supreme Command. From that time, the units were to operate mainly in platoons and squads, and make extensive use of underground bunkers.⁴ Later, the UPA operated in the region by companies, platoons or even smaller units.

On the basis of existing documentation, it is hard to pinpoint precisely the beginnings of the UPA. Biographies of many fallen soldiers tell us that as early as in the spring of 1943 they went to join the UPA in Volyn, or the Ukrainian People's Self-defense (*Ukrayins'ka Narodna Samooborona* — UNS) in the Carpathians. There, some of them were killed. Some local fighting units also existed in the Ternopil area. In the biography of Ivan Pytliovanyi ("Gonta," "Pluhatar"), from the village of Zaruddia, Zboriv county, we are told that in the spring of 1943 he organized a "special unit, composed of several battalions" to battle "Polish chauvinist bands." Probably the word "battalion" (*kurin*) appears here by mistake instead of "squad" (*rii*), because bigger units did not exist at that time in the Zboriv area. Later this special unit merged with the UPA. In the Ternopil nadraion, Stepan Markiz ("Hordiy"), from the village of

³ Dissident literature informs us that in April, 1947, the tribunal of the Kiev Military Region sentenced Poliovyi to death; the sentence was commuted to 25 years in concentration camps, then changed to a life sentence. Tourists to the Zboriv area recounted that after 25 years imprisonment, the KGB took him around Ukraine to show him how the country was "flourishing" and induce him to sign a recantation. They took him to his native village. There, in the presence of his fellow-villagers, Poliovyi refused to recant. The KGB officers did not allow him to finish his statement and took him back to Siberia, to continue his imprisonment.

⁴ This is discussed in more detail in the memoir "Through the Woods and Ravines of Western Podillia," by Sergeant-Major Mykola Nebola ("Holka"). The memoir will be published in the volume of *Litopys UPA* covering the "Lysonia" Military Region.

Dovzhanka, played an important role in organizing the UPA. We are told in his biography that during the German occupation, he was the nadraion (that is, county) military officer who trained a lot of younger revolutionaries, and in 1943 together with them joined the UPA. Eventually, he organized the company "Buini" and for a time was its commander, but after the "reorganization" of the company, he served as platoon commander. In the Zboriv county, a similar role was played by Petro Chip ("Karmeliuk," "Iaroslav") from Oliyiv, Zalozhtsi district. During the German occupation he was a district, and from the end of 1942, a county military officer. The author of his biography tells us that he organized military training of youth, and during the second Soviet occupation, organized SKV (Self-defense) units and an UPA company, which he trained thoroughly and which had "over a dozen skirmishes" with MVD troops. Petro Chip was killed on April 8, 1945. The biographies also mention the contributions of many other people in organizing the UPA. The first local UPA companies began to be formed in the Ternopil area during the winter of 1943-44. That was when the German-Soviet front moved to the centre of the Ternopil region. Newly-formed units of the UPA had to move away from the front, in order to train their new recruits away from danger, in the relative security of the forests. Many young men who were fleeing the front area also joined the UPA units that still needed recruits. That is how we can explain why so many young people from the Zboriv and Ternopil counties could be found in numerous UPA units organized in different counties and at different times.

The biographical notes often refer to the "stabilization of the [German-Soviet] front" (March-July, 1944) during which time the underground and the UPA sustained serious losses. There is even talk of "devastated" or "neutralized" terrain. The war front moved to the region in mid-March, 1944, but did not stabilize immediately. The city of Ternopil, for example, was the object of battles for almost a month, during which time the front-line shifted west or east several times. Many dwellings were destroyed and both German and Soviet front-line troops robbed inhabitants and forced many of them out of the front zone. The Soviet authorities immediately undertook to mobilize all men, and with the area saturated with troops, MVD detachments began search and destroy operations against the UPA and members of the underground. Those who were

not killed or captured, moved behind the front lines, to somehow get through that very difficult time. It was only when the front moved to the Vistula River that life began to return to normal both for the underground and the population at large. The UPA units returned to the region at this time.

During the second Soviet occupation, in the summer of 1944, SKV units⁵ and additional UPA companies⁶ continued to be organized. It was in the fall of 1944 that here, as in all of Halychyna, the greatest number of UPA and SKV units existed, and had the largest number of members. Many UPA soldiers returned at that time to their native parts, particularly those who were either wounded or sick. After recovery, they continued to serve in the area. The biographies also show that in the Ternopil area, as in other regions of Halychyna, many peasants tried to escape mobilization into the Red Army and hid out from the Soviet manhunters. Many of them fell victim to the Soviets along with insurgents and underground members.

It was in 1944-45 that the most pitched and massive armed struggle with NKVD police troops took place. At that time UPA units and many SKV units were still operating in full force. On the enemy side, there were not only local NKVD garrisons, but also many special units, of battalion, regimental and even divisional strength. They carried out raids and manhunts in forests and villages, searching primarily for UPA and SKV units. Sometimes they billeted in villages and put whole areas under blockade. Many biographies make mention of massive operations by NKVD troops in the fall of 1944 and in the winter and spring of 1945. Comparing the numbers of fallen over five years, 1944-48, the book gives the following picture of the Zboriv nadraion. In the Zboriv district, of the total 164 fallen, 32, or 19.5%, fell in 1944, and 105, or 64%, in 1945. In the Zalozhtsi district, of the total 247 fallen, 108 (including 60 UPA soldiers who were killed in the village of Panasivka), or 43%, fell in 1944 and 75, or 25%, in 1945.⁷ In 1946, the Zboriv district had 14 fallen, that is,

⁵ The authors of the biographies often speak of SKV Groups (Kushchi), and calls soldiers of the SKV "fighters" or "Kushch fighters."

⁶ See, for example, the biography of Petro Chip ("Karmeliuk", "Iaroslav") from the Zboriv district.

⁷ The figures given here are only rough calculations and may contain some small errors. For example, some biographies mention additional fallen, whom we did not include in our figures.

8.5% of the five-year total of 164; the Zalozhtsi district had 33, or 13.4% of the total 247. This was the time of the 1946 great winter blockade by NKVD troops of all villages in the territory of UPA activity; the blockade also encompassed the Ternopil region.⁸ There were also smaller blockades of whole areas during the summer and fall of 1946. In 1947, only six fallen or 3.7% of the total, were registered in the Zboriv district and in the Zalozhtsi district – 23 (9.3%). In 1948, the Zboriv district had five fallen (3%), and the Zalozhtsi district – 23 (9.3%). During 1947-48, the armed resistance of the region no longer waged battle operations; instead, it acted as a clandestine armed underground. For that reason its losses became smaller. Naturally, the cadres of the underground were much smaller in 1948 than in 1945.

From underground documents from other territories we know that by the end of 1949, all UPA units were disbanded and UPA soldiers had entered the armed underground, filling the cadres that had been reduced by losses. In many areas, especially unforested, open terrains, this “demobilization” of UPA units took place even earlier. What do the biographies of the fallen in the Ternopil area have to say on this subject? Up to the fall of 1947 there are still, among the listed fallen, UPA soldiers belonging to specific companies.⁹ In the biographies of the fallen of 1948, only former UPA soldiers are listed who, we are told, held specific functions in the armed underground, some only as of 1947. This tells us that the final demobilization of UPA units in the region probably occurred sometime at the end of 1947. The commander of the “Lysonia” Military Region, Major Volodymyr Iakubovskiy, was killed on June 17, 1947.

Thus, in 1948 there were probably no more UPA units in the Ternopil region; instead, there was a clandestine collective network known as the armed underground. It was made up of former UPA soldiers, OUN members and non-partisan patriots who operated under

⁸ For more information about the great blockade, see “Terror of the NKVD Garrisons,” *Supreme Ukrainian Liberation Council*, Vol. 2, Toronto, Litopys UPA, 1982, pp. 271-285. Information about the blockade can be found in many other underground publications, especially in chronicles of UPA battle actions, reprinted in *Litopys UPA*, Vols. 8-10.

⁹ For example, Ievhen Kulishevskiy from Zhukivtsi, Zboriv district, soldier of the company “Rubachi,” who was killed in September, 1947, is listed as an UPA rifleman. Ivan Pryimak (“Danylko”) was in the “Rubachi” company until “the fall of 1947,” then, in the SKV. He was killed on 21. 4. 1948.

the general direction of the Supreme Ukrainian Liberation Council (UHVR). Underground publicists of the 1950s, such as, for example, P. Poltava, referred to this network as "the Ukrainian armed underground," or, if they wanted to specify its membership, spoke of the "struggle of the UPA, OUN and armed underground." This tells us that apart from UPA soldiers and OUN members, the underground also included nonpartisan patriots or members of former political parties.

* * *

The book is made up of an introductory article, a collection of biographies and an alphabetical index of the biographies.

The introduction stresses the meaning of heroism in the struggle of the Ukrainian people for freedom, emphasizing in particular its significance for the education of youth and "future generations." The authors cite some examples of this heroism: they speak of heroic deeds performed by insurgents and underground members during the course of their last battles. Among the cited examples is that of assistant district leader of the Ukrainian Red Cross (Ukrayins'kyi Chervonyi Khrest – UChKh), Sophia Skladan ("Olenka"), who died under MVD torture, and county leader of the UChKh, Ievhenia Zvarych ("Murashka"), who, finding herself in a hopeless situation, took her own life.

The biographies are organized according to district (the district from which the fallen person originated, or the one in which he died.) Within each district they are listed chronologically, according to the date of death. The districts are presented in the following order: Velyki Borkivtsi, Mykulyntsi, Kozliv, Zboriv, Zalozhtsi and Velykyi Hlybichok. The main body of the book consisted in the original edition of 134 pages; there was also an "Addendum" with another 25 biographies, also organized according to district. It appears that additional biographies came in from the field when the book was already in print, so the editors decided to add them on to the end of the publication. As we explained earlier, some of the entries are not biographies, but rather information about the deaths of groups of unknown UPA soldiers. Such entries can be found under the Zalozhtsi district (2) and the Velykyi Hlybichok district (3). These are the numbers of biographies included under each district: Velyki Borkivtsi – 96, Mykulyntsi – 89, Kozliv – 51, Zboriv – 164, Zalozhtsi – 181, Velykyi Hlybichok – 137. In our reprint of the

book, we integrated the “Addendum” materials into the main collection of biographies.

The index was organized in tables and entitled “The Ternopil Area: a List of Fallen Ukrainian Revolutionaries (For the Period from 13. 3. 1944 to 31. 12. 1948).” It consisted of three sections:

- A) From the Ternopil area — in the Ternopil area;
- B) From the Ternopil area — outside the Ternopil area;
- C) From outside of the Ternopil area — in the Ternopil area.

Part (A) lists the fallen from the Ternopil region who were killed within that same region. Part (B) lists the fallen from the Ternopil region, who were killed outside the region. Part (C) lists the fallen from other regions, who were killed within the Ternopil region. In all three sections the lists are organized according to district, ordered alphabetically. For each person listed the following data is provided: entry number, surname, first name and pseudonym, function in the organization, date of death and the page on which the individual’s biography can be found. The fallen whose names were not known, are included at the ends of the lists for given districts. Here is how the figures for each district compare:

District	A	B	C
Velyki Borkivtsi	62	15	24
Mykulyntsi	76	9	4
Kozliv	41	5	5
Zboriv	139	23	2
Zalozhtsi	134	24	24 ¹⁰
Velykyi Hlybichok	113	7	30 ¹¹
T o t a l	565	83	89

In our reprint of the book we omitted the reference to the page, because the pages of Litopys UPA do not correspond to the pages of the original. In any case, for Litopys we made a separate index, which has entries for pseudonyms, places, institutions, and other significant data. The alphabetical ordering in the original index was

¹⁰ Here, two entries provide information about the deaths of 60 and 9 unknown insurgents in the villages of Panasivka and Al’banivka.

¹¹ Three entries here give information about the deaths of Company Commander “Hordienko” at the head of 17 insurgents and 12 soldiers from the company “Siromantsi” — seven known and five unknown.

not perfect; in our version we corrected all such errors, and included in the alphabetical listings the pseudonyms of those persons whose surnames are unknown. For these reasons, a particular individual may appear under a different entry number in our version than in the original.

* * *

To what extent is the information provided in the biographies reliable? Almost all the biographies give precise and accurate data about their subjects' date of birth, education, participation in community life and the like. This shows that the editors made a concerted effort to get the underground network to gather facts about each person's life. The biographies are carefully put together and follow a standard pattern, which adds to the sense of the materials' reliability. Of course, errors may occur in cases where information was gathered through secondary sources, or was based solely on faulty human memory. For example, it is easy to get information about an underground member who lived his whole life in one village, for all his fellow-villagers know about him. But inaccuracies can easily slip into biographies of people who wandered from one place to another and had complicated careers. Thus, in the biography of Major V. Iakubovskiy we are told that he was Chief of Staff of the "Lysonia" Military Region from 1943 until his death in 1947. However a UHVR "Resolution" of August 25, 1947, mentions him as being the Commander of the "Lysonia" Military Region in January, 1947.¹² At times, the editors or authors of the book resort to standard generalizations, rather than giving precise information. For example, in the biographies of some UPA soldiers who had been in Volyn, we are told that a given individual "participated in raids into the East," but there is no information about which raid the soldier took part in, or to which company he belonged. We are told that some of the fallen, particularly civilians, "were killed as the result of enemy terror." This phrase in itself is not comprehensible. Only from the context can we deduce that we are being told of unarmed civilians shot or otherwise murdered by the NKVD. However, shortcomings of this type are relatively few, and in general, the biographies provide concrete and accurate information.

¹² Supreme Ukrainian Liberation Council, Vol. 2, Toronto, Litopys UPA, 1982, p. 371. KH3 signifies Commander of Group UPA 3, that is, "Lysonia."

The editors tried to give their publication an educational, propaganda character, and for that reason devoted much space to descriptions of battle exploits of insurgents and underground members, particularly when these fighters stood in the face of death. Often other important information is neglected in a given biography. For example, in the biography of printer Mykhailo Turyla ("Zenko"), we are told that he gave over his printing equipment to the underground, while he himself entered the propaganda division, but we are never told, however, what happened to the printing facilities after that. The biography of Major Volodymyr Iakubovskiy ("Bondarenko"), a very important figure, devotes more than half its space to a description of his death; the rest is information about his five-year activity in the UPA. We would have preferred that the biography given a more detailed account of his life, for we know very little about this eminent officer of the UPA. We would also have liked to know whether Mykhailo Turyla's printing equipment was used in the underground and what was done with it.

We point out these shortcomings in the book with a view of giving the reader a clearer picture of this underground publication. But in spite of its flaws, the book is a very rich source of information, because even when information is scant, it helps us to recreate a picture at least in part of the whole liberation movement. Thus, for example, in the biographies of UPA soldiers who served in Volyn, we are told that they returned to their native parts sick with typhoid. From these statements we can infer how widely the MVD spread typhoid in Volyn and Polissia. The biographies contain data about UPA skirmishes and raids, military and professional training and other matters which we have not so far encountered in other sources. Only in this book are there descriptions of the skirmish between an UPA battalion and MVD troops in the village of Panasivka. Only here is there mention of a raid carried out by the UPA battalion commanded by Major V. Iakubovskiy into the Carpathians, as well as of other raids and battles of UPA units. There is also much information about the conduct of MVD troops of occupation. Thus, the biographies tell us that during their raids, the MVD troops would shoot not only captured and wounded insurgents, but also unarmed civilians. To sum up, the book is a rich source of information about the liberation struggle, in the Ternopil area and beyond it.

This collection of biographies of the fallen of the Ternopil area also tells us something about the strength, level and ability to function of the local underground organization in 1949. It shows that the underground network covered the whole territory and had informants in all villages, for the biographies include people from almost all the villages. It also shows that the underground apparatus functioned well enough to complete such a project in a relatively short time, although this was not its main task. And finally, since the execution of such a project required a number of people with a certain level of education, it shows that there were such people in the underground and that they were capable of producing materials measuring up to the highest standards.

* * *

*Unfortunately, the biographies reprinted here do not include photographs of the fallen. But there are probably many friends or relatives of these people living in the free world who have pictures of them, individually or as part of groups — families, school groups, sport teams, organizations and so on. We would ask for such pictures to be sent to us for inclusion in the next volume of *Litopys UPA*, which will be about the Podillia Military Region “Lysonia.” If anyone notices someone missing from the biographies, we ask that they send that person’s biography for possible inclusion in a future volume.*

*We obtained a photocopy of the original underground publication from the Archive of the Foreign Representation of the UHVR (ZP UHVR) (their document T 29-1). We are reprinting the book without deletions; we have, however, integrated the biographies from the “Addendum” into the main body of the book and made corrections to the alphabetical lists in the index where necessary. We have also corrected printer’s errors, spelling mistakes and the most glaring grammatical errors and standardized abbreviations in the index. We wish to thank the Archive and everyone who helped prepare this volume of *Litopys UPA*. In particular, we thank Mykola Lebid and Petro Sodol for their assistance in the Archive and with other information; Antin Ivakhniuk for correcting texts; Volodymyr Makar for assistance in proofreading; Zonia Keywan for doing translations into English; Mykhailo Pytiura for making maps and drawings; Stephan Shpak for helping us to compile the index and Anna Mulyk for typing often-illegible manuscripts.*

Yevhen Shtendera

СЛАВА УКРАЇНІ!

ГЕРОЯМ СЛАВА!

ЗДОБУДЕМ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ,
АБО ЗГІНЕМ В БОРОТЬБІ ЗА НЕЇ.

На звороті — репродукція першої сторінки оригіналу манускрипту з мистецько оформленою присвятою полеглим борцям за волю України.

НА ВІЧНУ ПАМ'ЯТЬ ГЕРОЙСЬКИ НА ПОЛІ СЛАВИ

В П А В Ш И М

У розгар героїчної революційно-визвольної боротьби українського народу, коли ламалась сталь і лилась гаряча кров найкращих його синів і дочок у нерівних жорстоких боях за волю України — спершу з німецькими, а згодом з російсько-більшовицькими загарбниками, рядові повстанці-революціонери, провідники і командири, а нерідко й цивільні українці, збирали та встановлювали вістки, щоб передати наступним вікам і майбутнім українським поколінням славну пам'ять про безсмертних борців за волю. Вони бо, виконуючи наказ УГВР, Проводу ОУН, Командування УПА, наказ поневоленої України та власної революційної совісті, — свою працю, майно і кров рідній, зневоленій батьківщині віддали, — свої буйні голови на її вівтарі, за її честь і волю склали. Хоча короткі і скупі ці вістки про геройську смерть завзятих воїнів-революціонерів, безстрашних і безсмертних лицарів, що вміли по-лицарськи побіджати та з окликом „Слава Україні!“ вміли безприкладно в завзятих боях з переважними силами ворога по-геройськи вмирати, або в безвихідних становищах уміли без вагання самопострілом нитку свого молодечого життя перетяти, щоб предметом наруги у ворожих руках не стати, — то вони, ці вістки — факти, правдиві, точні, щирі й рідні. Хоч ці вістки поспішно, часто в боях, під розривом ворожих куль, на папір кинені, чи при блідому світлі каганця в підземеллі, нерідко в небезпеках, накреслені найближчими бойовими друзями, співробітниками, не зовсім докладно відображують ці великі геройські постаті нашої героїчної революційної епохи, то все ж таки вони становлять для нас і становитимуть для майбутніх наших поколінь неоціненні документи. У них невміруща слава нашого народу закута та безсмертні чини його найкращих синів і дочок втілені.

Хоч кості наших героїв ворогом-окупантом по всій Україні порозкидані та тайком погребані, хоч більшості їхніх могил — свідків слави в Україні немає, бо окупант і по смерті боїться

воїнів української революції й хоче слід по них затерти, щоб вони вічно не жили у своїх невмірущих чинах. І ці чини — вічно живі геройські подвиги, неоціненні скарби нашого народу, передані йому у спадщині, стануть гордощами та святощами його майбутніх поколінь і гідно стоятимуть на сторожі їхньої чести і слави, волі й сили, бо чини ці — живі зразки величі та лицарськості духа великих предків, лицарів-революціонерів, що їх без вагань наслідуватимуть усі наші покоління у своєму історичному поході крізь століття до намічених життєвих ідеалів.

Для нас, революціонерів, героїчні чини наших друзів є і будуть, насамперед, невичерпним джерелом духових сил, що у тяжких хвилинах революційної боротьби допоможуть нам гідно вистояти на доручених нам постах. Вони вирощуватимуть наші сили до дальшої боротьби за УССД. Вони пориватимуть нас до великих і світлих чинів, гідних великих лицарів. Вони бо, герої-лицарі — для нас безсмертний взір для наслідування, вони та їхні чини для нас — заповіт, що його треба якнайскоріше здійснити — волю для українського народу здобути, на її сторожі УССД поставити.

Розгорнувши оцю книгу — збірку коротких даних про життя й геройську смерть сл. п. наших друзів-революціонерів, перед нами вони стають живими, такими, якими ми їх знали, про них думали, їх шанували, цінили й любили, ними завжди дорожили й гордилися. Не диво, що, розгорнувши цю книгу документів, перед нами стає живий світ, повний незрівняно сильних почувань, благородних шляхетних поривів, — живий світ найцінніших моральних вартостей, світ чину й боротьби, світ повний пламенної любови до України.

І тому не диво, що німецькі та російсько-більшовицькі імперіялістичні війська в боях з відділами УПАрмії, організованими з молодих повстанців-революціонерів, які завжди готові були йти на найбільші жертви заради щастя свого рідного народу, виявилися безсилими, хоча завжди своїм числом кілька, а то й у кількадесяткрат повстанські відділи перевищували. Не диво, що молодий повстанський командир сотні без військових шкіл бив і перемагав кваліфікованого ворожого полковника. Перемагав, бо не жадоба слави, почестей, медалів, наживи, військових ранг веде українську революційну молодь у нерівні бої на великі подвиги, на геройські чини, але палка любов до

України, любов до рідного народу й ненависть до поневолювача-окупанта. Чи не підтверджують цього масові факти з нашої революційно-визвольної боротьби?

Хто ж, наприклад, не чув про повстанця сл. п. „Яворенка”, який під час бою відділу УПА в с. Панасівка, Заложцівського району, 18. 11. 1944 р., почувши гостру стрілянину, вирвався з укриття, щоб допомогти оточеному відділові к-ра „Меча” великою кількістю військ МВД! Сл. п. „Яворенко” пробився через вороже кільце до командира, вбиваючи по дорозі 24 сталінських слуг. Добившись до командира, „Яворенко” по-геройськи бив враз із друзями відділу наступаючих ворогів, аж поки не згинув, прощитий ворожою кулею.

Геройський бій, який відбувся в с. Лука Велика, Микулинецького р-ну, 8. 6. 1944 р. потряс цілою околицею й великою частиною фронтних військ. Цього ж дня революціонери: Ярослав Гринчишин („Борис”), Іван Лучків („Явір”), Євген Бедрій, Михайло Романів та Євгенія Греськів, квартируючи на одному господарстві, були оточені військами МВД та великою частиною фронтних військ „заградітельних отрядів”. Ворог закликав їх здатися та доказував молодим революціонерам їхнє безвихідне становище. На відповідь посипалися постріли. Нерівний бій тривав зо дві години, в якому згинули: капітан „заградотрядів”, 2 старші лейтенанти і 5 енкаведистів. Згинули й друзі, але вже тоді, як не стало набоїв, бо останніми пострілялися самі. Довго сікли ворожі кулемети по будинку, де були мертві тіла революціонерів.

Населення Заложцівського р-ну ніколи не забуде сл. п. „Максима” — учасника великих рейдів по Волині, Поліссі й СУЗ та ряду героїчних боїв. Він восени 1945 р., повернувшись хворим у терен, обскочений енкаведистами в кривці разом зі своїми друзями, — вискочив назовні й вогнем свого автомата промочував шлях відступаючим друзям. При цьому сам загинув від ворожих куль.

В цілому Микулинецькому районі пам’ятають, і ще довго пам’ятатимуть, сл. п. „Черника” і друзів: „Крука” (I.), „Дона”, „Марка” і „Крука” (II.), які 29. 3. 1946 р., заскочені в кривці більшовиками в числі 50 чоловік, вирвалися з оточення боєм, вбиваючи капітана з ОУ МГБ і кількох бійців. За рештою недобитків пустилися відважні революціонери навздогін. У тому бою згинув тільки сл. п. „Черник”.

Загальновідомі в терені такі жінки-революціонери, як сл. п. Складан Софія („Оленка”), підрайонова УЧХ, яка згинула героїською смертю в муках озвірілих сталінських слуг, зловлена 22. 9. 1945 р. на хуторах Ліщина села Загір'я, Заложцівського р-ну, коли верталася від раненого повстанця. Хоч озвірілі сталінські кати, намагаючись довідатися від неї про організаційні тайни, повиривали їй волосся, поламали руки й ноги, порізали груди, то вона їм твердо заявила, що хоч вона знає різні організаційні таємниці, але їм не скаже.

Євгенія Зварич („Мурашка”), повітова УЧХ Зборівщини, яку заскочено враз з іншими революціонерами в кривці в лісі Стусівського р-ну, і яка у безвихідній ситуації виголосила до сталінських катів коротку промову, підкреслюючи, що вона та її друзі борються за УССД, що запевнить усьому українському народові волю. З окликом „Слава Україні!” і „Смерть сталінським катам!” сл. п. „Мурашка” застрілилася своїм останнім набоем.

Теодосія Підгайна-Гулак („Дарка”) 21. 1. 1947 р., під час заскочення більшовиками, застрілила господиню, в якій мешкала, а пізніше, коли побачила безвихідне становище, застрілила сама себе.

В серцях революціонерів цього терену вічно житимуть такі провідники-революціонери, як: сл. п. „Єфрем”, „Шах”, „Плугатор”; „Юрій”, „Карпо”, „Славута”, „Лісовик”, „Гомін”, „Омелян”, „Мур”, „Максим”, „В'ятич”, „Бай”, „Рух”, „Степ” та інші, як і командири УПА: сл. п. „Бондаренко”, „Чорний”, „Гордій”, „Меч”, „Гордієнко”, які все своє життя посвятили, віддали себе всеціло великій святій справі — боротися за волю українського народу. На службі великій ідеї впали вони по-геройськи в бою. У нерівній боротьбі ворог-окупант убив їх фізично. Вони живі своїми революційними чинами. Пам'ять про них збереже народ віками у своїх поколіннях, вписуючи їхні імена золотими буквами у свою книгу слави — в історію своєї героїчної боротьби за життя, за ріст, за свою досконалість. Вони залишаються для майбутніх поколінь взірцем, гідним наслідування.

Хай вічна буде слава героям української національної революції!

Хай живе в народі про них вічна пам'ять!

Слава Україні!

Героям слава!

Т Е Р Н О П І Л Ь Щ И Н А

СПИСОК УПАВШИХ ГЕРОЇВ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

в боротьбі з московсько-більшовицьким окупантом

за час від 13. 3. 1944 р. до 31. 12. 1948 р.

ВЕЛИКОБОРКІВСЬКИЙ РАЙОН

1. Музика Степан, «Грізний», станичний ОУН. Народився 1922 р. в с. Красносільці, Збаразького р-ну. По закінченні народної школи працював при батьках. З юнацьких років брав активну участь у культурно-освітньому житті села. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН і працював станичним села. В часи відступу німецьких армій був убитий німецьким жандармом під час виконання теренової роботи в с. Кип'ячка 18. 3. 1944 р.

2. Губчак Михайло, «Ярий», член ОУН. Народився 1913 р. в с. Смолянка, Великоборківського району. Довголітній громадський діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р., як активний і свідомий революціонер, перейшов у підпілля. 27. 5. 1944 р., заскочений більшовиками в лісі біля с. Прошова, упав від ворожої кулі.

3. Франків Роман, член ОУН. Народився 1923 р. в с. Прошова, Великоборківського району. По закінченні народної школи працював при батьках. Вже юнаком він цікавився культурно-освітнім життям села й брав у ньому участь. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН і тут виховався на чесного та ідейного юнака. З приходом більшовиків 1944 р., вже як дисциплінований і вироблений політично юнак пішов у підпілля. 27. 5. 1944 р. впав від ворожої кулі.

4. Гарник Михайло, «Пушкар», член ОУН. Народився 1922 р. в с. Прошова, Великоборківського р-ну. По закінченні народної школи працював при батьках. Змалку брав активну участь у культурно-освітньому житті села та старався підвищити свій рівень знання самоосвітньою працею. 1941 р.,

вже як вироблений політично й свідомий юнак, вступив у ряди ОУН. З приходом німців включився знову в революційну боротьбу та брав у ній активну участь як один з кращих активістів. З приходом більшовиків 1944 р., перейшов у підпілля з метою далі вести революційну боротьбу. 27. 5. 1944 р., ранений, застрілювався власним пістолем.

5. Пастух Микола, член ОУН. Народився 1922 р. в с. Прошова, Великоборківського р-ну. По закінченні народної школи працював при батьках. Змалку проявляв охоту до науки і старався підвищити своє знання самоосвітньою працею та при допомозі різних курсів. Крім цього, брав активну участь у культурно-освітньому житті села. 1941 р., вже як свідомий і політично вироблений юнак, вступив у ряди ОУН. Тут виховувався на чесного, ідейного й активного революціонера. 27. 5. 1944 р., заскочений більшовиками, упав від ворожої кулі.

6. Ліска Павло, член ОУН. Народився 1922 р. в с. Прошова, Великоборківського р-ну. По закінченні сільської школи працював при батьках. За німецької окупації ще симпатик ОУН, а з приходом більшовиків вступив у ряди ОУН і пішов у підпілля. 27. 5. 1944 р., заскочений більшовиками в лісі біля с. Прошова, упав від ворожої кулі.

7. Сампара Андрій, член ОУН. Народився 1921 р. в с. Прошова, Великоборківського р-ну. По закінченні народної школи працював при батьках. Юнаком брав активну участь у культурно-освітньому житті села і став симпатиком ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. вступив у ряди підпілля. Заскочений більшовиками в лісі біля с. Прошова, 27. 5. 1944 р., вбитий у бою з більшовиками.

8. Петришин Іван, член ОУН. Народився 1925 р. в с. Прошова, Великоборківського району. Закінчивши народну школу, працював при батьках. Змалку цікавився культурно-освітнім життям у своєму селі та революційною боротьбою. 1943 р. став членом юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля з метою включитися в революційну боротьбу. 27. 5. 1944 р., заскочений більшовиками в лісі біля с. Прошова, упав, прошений ворожою кулею.

9. Івахів Теодор, член ОУН. Народився 1919 р. в с. Прошова, Великоборківського району. По закінченні народної школи працював при батьках та брав активну участь у культурно-освітньому житті села. З приходом більшовиків 1944 р., вже як вихований юнак, вступив у ряди ОУН, щоб стати до боротьби з московсько-більшовицьким наїзником. 27. 5. 1944 року, заскочений більшовиками

в лісі біля с. Прошова, упав у бою.

10. Петрик Василь, член ОУН. Народився 1909 р. в с. Козівка, Великоборківського р-ну. Довголітній громадський діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р., як підозрілий за підпільно-революційну роботу, пішов у підпілля. 30. 5. 1944 р. згинув у бою з більшовниками.

11. Сагаль Ярослав, член ОУН. Народився 1923 року в с. Козівка, Великоборківського р-ну. По закінченні народної школи працював при батьках. Змалку працював над собою та самоосвітньою працею підвищив свій рівень знання. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН і тут виховувався на чесного та ідейного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. 5. 6. 1944 року згинув від більшовицької кулі.

12. Сампара Ярослав, «Голод», член ОУН. Народився 1922 р. в с. Прошова, Великоборківського р-ну. Закінчивши народну школу, працював при батьках. Як свідомий юнак брав активну участь у культурно-освітньому житті села. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН і став ідейним, активним та відданим революціонером. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля. 2. 6. 1944 р. впав у бою з більшовиками.

13. Сагаль Василь, член ОУН. Народився 1923 р. в с. Козівка, Великоборківського р-ну. По закінченні сільської школи працював при батьках. Ще юнаком цікавився культурно-освітнім життям і брав у ньому активну участь. Під час німецької окупації вступив до юнацтва ОУН. З приходом більшовиків 1944 р., як політично вироблений і дисциплінований юнак, пішов у підпілля. 15. 6. 1944 р., під час стабілізації фронту, згинув від ворожої кулі.

14. Деревляний Степан, член ОУН. Народився 1912 р. в с. Березів, Великоборківського р-ну. Довголітній громадський діяч і член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля з метою включитися в революційну боротьбу. 7. 7. 1944 р., заскочений більшовиками, впав від ворожої кулі.

15. Рябий Роман, член ОУН. Народився 1916 р. в с. Кип'ячка, Великоборківського району. Довголітній громадський діяч і член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля, щоб далі вести революційну боротьбу. 15. 7. 1944 р. вбитий у бою з більшовиками.

16. Марний Іван, член ОУН. Народився 1911 р. в с. Смолянка, Великоборківського району. Довголітній громадський діяч і симпатик ОУН. З приходом більшовиків вступив у ряди ОУН та пішов у підпілля. 26. 8.

1944 р. згинув від більшовицької кулі.

17. Сагаль Омелян, член ОУН. Народився 1917 р. в с. Козівка, Великоборківського р-ну. По закінченні народної школи працював при батьках і брав активну участь у революційній боротьбі. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля. Переживши стабілізацію фронту, включився в ряди теренової боївки і працював при куші. 15. 11. 1944 р., під час облави на село, впав, прошитий більшовицькими кулями.

18. Стиран Ярослав, «Сокіл», член ОУН. Народився 1912 р. в с. Застінка, Великоборківського р-ну. Довголітній громадський та культурно-освітній діяч і член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р., як активний та політично вироблений член ОУН, перейшов у підпілля з метою далі вести революційну боротьбу з новим московсько-більшовицьким окупантом. Переживши стабілізацію фронту, включився в ряди теренової боївки. 28. 12. 1944 р., під час облави на село, згинув у бою з більшовиками.

19. Н. Н.,* стрілець УПА. На терені Великоборківського р-ну впав у бою з більшовиками незваний стрілець УПА 1944 р.

20. «Івасько», (прізвище невідоме), член ОУН. Походив із

с. Кип'ячка, Великоборківського р-ну. Згинув у бою з більшовиками 1944 р.

21. Рій Михайло, член ОУН. Народився 1928 р. в с. Козівка, Великоборківського р-ну. По закінченні народної школи працював при батьках. Хоч молодий ще був, але проявляв велику цікавість до революційної боротьби. 26. 1. 1945 р. згинув під час облави на село.

22. Бадовський Осип, «Грабчак», член ОУН. Народився 1923 р. в с. Прошова, Великоборківського р-ну. По закінченні народної школи працював при батьках та брав участь у культурно-освітньому житті села. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН і тут виховувався на чесного й ідейного юнака. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і брав активну участь у боротьбі проти нового окупанта. Згинув 28. 1. 1945 р. в с. Козівка.

23. Гарматій Михайло, «Захар», член ОУН. Народився 1901 р. в с. Козівка, Великоборківського р-ну. Селянин, довголітній громадський діяч та активний член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Переживши стабілізацію фронту, брав знову активну участь у боротьбі проти більшовицької Москви. Впав 24. 1. 1945 р.

* В оригіналі залишене вільне місце, щоб додати прізвище.

24. Брик Іван, «Юрко», член ОУН. Народився 1922 р. в с. Бенева, Золотниківського р-ну. По закінченні народної школи працював при батьках. Змалку цікавився минулим свого народу та його боротьбою. 1943 р. вступив у ряди ОУН і тут виховувався на ідейного й чесного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і брав активну участь у боротьбі проти нового окупанта — більшовицької Москви. Впав 24. 1. 1945 р. під час облави.

25. «Чугайстир», (прізвище й ім'я невідомі), курінний. Впав у бою з більшовиками в с. Козівка 24. 1. 1945 р.

26. «Тятива», (прізвище й ім'я невідомі), окр. госп. Згинув 24. 1. 1945 р. в бою з більшовиками в с. Козівка, Великоборківського р-ну.

27. Бунт Василь, «Барабаш», член ОУН. Народився 1917 р. в с. Козівка, Великоборківського р-ну. По закінченні народної школи працював при батьках і одночасно брав активну участь у культурно-освітньому житті села. Довголітній симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. 15. 2. 1945 р. впав у бою з більшовиками.

28. Шайнюк Микола, «Олень», член ОУН. Народився 1907 р. в с. Товстолуг, Великоборків-

ського р-ну. Селянин, довголітній громадський діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля з метою включитися в активну боротьбу з новим окупантом — більшовицькою Москвою. 20. 2. 1945 р. впав у бою з більшовиками.

29. Н. Н. (6 незнаних бойовиків).* 24. 1. 1945 р. в с. Прошова, Великоборківського р-ну, в бою з більшовиками впало 6 бойовиків. Ближчих даних про них немає.

30. Кобилянський Петро, «Вояк», член ОУН. Народився 1914 року в с. Прошова, Великоборківського р-ну. Селянин, довголітній громадський діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і був бойовиком при куші. Впав у бою з більшовиками 24. 2. 1945 року.

31. Копистинський Іван, «Давибіда», член ОУН. Народився 1915 р. в с. Ілавче, Теробовельського р-ну. Довголітній громадський діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і брав активну участь у боротьбі з новим, московсько - большевицьким окупантом. Впав у бою з більшовиками 21. 2. 1945 р.

32. Бондарчук Василь, симпатик ОУН. Народився 1915 р. в с. Козівка, Великоборківсько-

* В оригіналі — Незнаних 6 бойовиків.

го р-ну. Селянин, довголітній громадський діяч та симпатик ОУН. Впав жертвою більшовицького терору під час облави на село 16. 3. 1945 р.

33. Осовський Михайло, «Бай», чотовий УПА. Народився 1914 р. в с. Гніздочне (давніше Шляхтинці), Великоборківського р-ну. По закінченні сільської школи працював при батьках. Змалку проявляв велику охоту до науки й самоосвітню працю підвищив свій рівень знання. Як свідомий і вихований юнак, брав активну участь у культурно-освітньому житті села. 1936 р. став членом ОУН. Тут відзначався особливою здисциплінованістю, активністю, ідейністю. 1939 р. пішов до польської армії, а звідси попав у німецький полон. Перебуваючи поза межами своєї рідної землі, зустрічався з українськими революціонерами, що опинились у той час на еміграції. Переходить ряд курсів та вишколів. Був учасником українського легіону. Під час німецької окупації повернувся у свої рідні сторони. Тут включився в революційну боротьбу та працював на пості підрайонного військовика. Взимку 1943 р. вступив у ряди УПА й тут, як вихований і політично вироблений та здисциплінований революціонер, дістав ступінь чотового, а опісля став заступником сотенного в сотні «Лісовики». Був учасником ве-

ликих та імпазантних рейдів і героїчних боїв з німецькими й більшовицькими окупантами. Відзначався добрими прикметами командира, був відважний, любив порядок і дисципліну. 5. 4. 1945 р. впав у бою з більшовиками у Слав'ятинському лісі під час облави, в якій брало участь коло 1000 енкаведистів. Тіло поляглого більшовики забрали до Бережан.

34. Маличок Василь, член ОУН. Народився 1925 р. в с. Гніздочне (давніше Шляхтинці), Великоборківського району. По закінченні народної школи працював при батьках. Під час німецької окупації був симпатиком ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і працював при кущі. Впав 1945 року навесні, заскочений більшовиками в хаті в с. Чернихівці, Збараського р-ну.

35. Чикало Григорій, «Шрам», член ОУН. Народився 1922 р. в с. Стегніківці, Великоборківського р-ну. Закінчивши сільську школу, працював при батьках і одночасно брав активну участь у культурноосвітньому житті села. 1942 р. вступив у ряди ОУН і тут виховувався на відважного та ідейного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і був бойовиком при кущі. Своєю відвагою доказував чудес. Упав навесні 1945 р. в с. Чернихівці, Збараського р-ну, заскочений більшовиками в хаті.

36. Маличок Василь, симпатик ОУН. Народився 1923 р. в с. Стегніківці, Великоборківського р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. Упав жертвою більшовицького терору під час травневих облав 1945 року в с. Стегніківці.

37. Кізлик Ярослав, «Хмара», кущовий ОУН. Народився 1922 року в с. Курники, Великоборківського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках. Мавши охоту до науки, підвищив свій рівень знання самоосвітньою працею. 1942 р. вступив у ряди юнацтва ОУН. Тут скоро вибився на передове місце й став станичним Юнацтва. 1943 року вступив до відділу УПА-Волинь, до сотні «Дереша». З приходом більшовиків 1944 р. повернувся у свої сторони й тут працював на пості кущового. Впав у травні 1945 р., заскочений більшовиками в криївці.

38. Назарко Василь, «Вивар», член ОУН. Народився 1912 р. в с. Товстолуг, Великоборківського р-ну. Селянин, довголітній громадський діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля та брав активну участь у боротьбі з московсько-більшовицьким окупантом. Впав 14. 5. 1945 р. в бою з більшовиками під час великих облав.

39. Франків Євген, «Хмель», член ОУН. Народився 1926 р. в

с. Прошова, Великоборківського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках та цікавився революційною боротьбою свого народу. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН. З приходом більшовиків 1944 р., як свідомий і політично вироблений юнак, перейшов у підпілля з метою включитися в боротьбу проти московсько-більшовицького окупанта. Переживши стабілізацію фронту, працював у кущі. 25. 6. 1945 р., виконуючи організаційні обов'язки, поліг у бою з більшовиками.

40. Лилик Текля, «Уляна», зв'язкова. Народилася у с. Ходачків Малий, Великоборківського р-ну, зв'язкова «Лискавки», згинула в с. Товстолуг 1945 року. (Більшовики кинули її в огонь).

41. «Вістун», (прізвище й ім'я невідомі), пов. реф. проп. Походив із с. Ходачків Малий, Великоборківського р-ну, згинув 1945 р.

42. «Гарт», (прізвище та ім'я невідомі), окр. реф. проп. Впав у бою з більшовиками навесні 1945 р. в с. Стегніківці, Великоборківського р-ну.

43. Якимів Віктор, «Гук», кущовий. Народився 1919 р. в с. Великі Борки (райцентр). По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках. Змалку цікавився культур-

но-освітнім життям села. Підвищив свій рівень знання самоосвітньою працею. 1940 р., вже як свідомий і політично вироблений юнак, став членом ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Спочатку був бойовиком, а опісля прийшов на пост кушового. Свої обов'язки виконував чесно. 10. 7. 1945 р. згинув у бою з більшовиками.

44. Черномаз Богдан, «Марченко», член ОУН. Народився 1926 р. в с. Ступки, Великоборківського р-ну. Освіта середня. Ще в студентських роках вступив до юнацтва ОУН і тут скоро вибився на передове місце. З приходом більшовиків 1944 р. вступив у ряди теренової боївки і працював при куші. Опісля перейшов у склад надрайонової боївки СБ. Тут відзначався особливою відвагою та дисципліною. 25. 7. 1945 р., квартируючи в с. Настасів, Микулинецького р-ну, разом з іншими друзями, впав у бою з більшовиками під час облави на село.

45. Середюк Юліян, «Слота», заст. сотенного. Народився 1923 року в с. Гніздочне (давніше Шляхтинці), Великоборківського р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві в батьків та брав активну участь у культурно-освітньому житті села. До ОУН вступив 1942 р. і тут виховувався на чесного та ідейного революціонера. 1943 р. як доброволець пішов до УПА, до сотні «Трембі-

та». Тут по закінченні підстаршинського й фельдшерського курсів став одним із кращих фельдшерів. Опісля був командиром сотенної жандармерії, а 1944 р. став заступником сотенного «Яструба». Впав у бою з більшовиками у вересні 1945 р. над Дністром. Похоронений у с. Селиська, Галицького р-ну.

46. Гринів Омелян, «Шелест», член ОУН. Народився 1914 р. в с. Кип'ячка, Великоборківського р-ну. Довголітній громадський, культурно-освітній діяч та активний член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля, щоб активно стати до боротьби з новим, московсько-більшовицьким окупантом. Під час облави 15. 9. 1945 року згинув у бою з більшовиками.

47. Бобрівець (ім'я невідоме), член ОУН. Народився 1925 року в с. Білоскірка, Великоборківського р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. Бувши ще юнаком, цікавився наукою та революційною боротьбою українського народу. Під час німецької окупації вступив до юнацтва й тут виховувався на чесного та ідейного юнака. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля та включився в активну боротьбу проти московсько-більшовицького окупанта. 15. 9. 1945 р., виконуючи організаційне завдання, впав прощитий ворожою кулею.

48. Назарко Іван, «Помста», член ОУН. Народився 1917 р. в с. Товстолуг, Великоборківського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи працював на господарстві при батьках. З молодих літ цікавився культурно-освітнім життям у селі та брав у ньому активну участь. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля та включився в активну боротьбу проти московсько-більшовицького окупанта. Впав у бою з більшовиками 3. 10. 1945 р.

49. Килат Михайло, «Стріла», член ОУН. Народився 1927 р. в с. Товстолуг, Великоборківського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи працював на господарстві при батьках. Під час німецької окупації симпатик ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. вступив у ряди ОУН. Впав 3. 10. 1945 р. в бою з більшовиками.

50. Суховер Михайло, «Бовт», рай. госп. реф. Народився 1915 року в с. Застінка, Великоборківського р-ну. Закінчивши середню освіту, став народним учителем і виховував молодь у національному дусі. Крім цього, вів широку культурно-освітню роботу серед молоді села. 1938 р. вступив у ряди ОУН. За першої більшовицької окупації 1939 р. пішов у підпілля, а з приходом німців працював легально. 1944 р., коли більшовики окупували Західню Україну

вдруге, перейшов знову в підпілля й обійняв пост районного господарського референта. 4. 11. 1945, застуканий більшовиками в криївці на полях біля с. Довжанка, разом з іншими друзями звів кількогодинний бій, що примусило більшовиків окопатися навколо криївки на віддалі 100 м. Однак, вичерпавши всі засоби боротьби, пострілом з власного пістоля скінчив по-геройськи зі своїм життям.

51. Грабович Бронислав, «Гон-та», член ОУН. Народився 1914 року в с. Козівка, Великоборківського р-ну. Селянин, культурно-освітній діяч та симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. вступив у ряди ОУН і пішов у підпілля. Впав 15. 11. 1945 р. в бою з більшовиками.

52. Назарко Степан, «Сербин», член ОУН. Народився 1919 р. в с. Товстолуг, Великоборківського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках. Змалку цікавився культурно-освітнім життям у селі та брав у ньому активну участь. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН і тут виховувався на чесного й ідейного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і працював при кущі. Заскочений більшовиками в криївці 3. 1. 1946 р., відбивався по-геройськи, а вкінці, щоб не попасти живим у руки ворога, застрілився з власного пістоля.

53. Демків Володимир, «В'ятич», рай. пров. Народився 1921 року в с. Прошова, Великоборківського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи працював на господарстві при батьках та одночасно брав активну участь у культурно-освітньому житті села. Самоосвітньою працею дбав про підвищення свого рівня знання і, як здібний юнак, скоро вибився на передове місце серед молоді. 1939 р. став членом ОУН і кинувся у вир революційної боротьби з московсько-більшовицьким загарбником. Не зважаючи на те, що ворог забрав йому родину на Сибір, він з наміченого шляху не зійшов. Під час німецької окупації він жив легально та далі працював над вихованням молоді. З приходом більшовиків 1944 р. він знову перейшов у підпілля і, як досвідчений революціонер, обійняв пост районного провідника. Переживши стабілізацію фронту він скоро відновив організаційне життя і виховав ряд молодих революціонерів, які всеціло віддали себе визвольній боротьбі в ім'я великої ідеї — УССД. 3. 1. 1946 року, оточений більшовиками в хаті в с. Застінка, вирвався з оточення ще з двома друзями і, хоч тяжко ранений, відбивався від енкаведистів. Вкінці, знеможений, застрілився власною пістолею.

Ім'я сл. п. рай. пров. «В'ятича» залишиться надовго в серцях революціонерів і населення

цього терену, як одного з тих, що життя своє склали на жертовник батьківщини.

54. Якимів Володимир, «Іскра», рай. реф. проп. Народився 1922 року в с. Цебрів, Велико-Глибочоцького р-ну. По закінченні сільської школи вчився далі й закінчив учительський семінар. Ще в студентських роках працював над вихованням молоді, став симпатиком ОУН, а 1940 р., вже як політично вироблений та здисциплінований юнак, вступив у ряди ОУН. Під час німецької окупації брав далі активну участь у революційній боротьбі, а рівночасно працював сільським учителем у Підволочиському районі. Мавши здібності пропагандиста, він скоро вибився на передове місце й обійняв пост районного референта пропаганди в цьому ж районі. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Переживши стабілізацію фронту, був на пості районного господарчого. Восени 1945 р. перейшов до Великоборківського р-ну і працював на пості районного референта пропаганди. В березні 1946 р., попавши у ворожу засідку в селі Козівка, впав прошитий ворожою кулею.

55. «Тигр», (прізвище та ім'я невідомі), стрілець УПА. 6. 1. 1946 р. «Тигр», стрілець сотні «Бурлаки», згинув у бою з більшовиками на хуторі Гойдалці (належить до с. Остальці, Струсівського р-ну).

56. Пастух Михайло, «Война-ровський», рай. реф. проп. Народився в с. Прошова, Великоборківського р-ну. Освіта — незакінчена середня. Спочатку (за другої більшовицької окупації) обіймав пост районного референта пропаганди у Великоборківському р-ні, а опісля перейшов на організаційну роботу в Збаражчину й там згинув 1946 р.

57. «Ярий», (прізвище невідоме), стр. УПА. Походив із с. Прошова, Великоборківського р-ну. Впав 1946 р. на Заході. Ближчих даних про нього немає.

58. «Зет», (прізвище та ім'я невідомі), зв'язковий. Походив зі Стрийщини, учасник українського легіону, впав 1946 р. на терені Великоборківського р-ну.

59. Поляк Михайло, «Нечай», член ОУН. Походив із с. Козівка, Великоборківського району, впав у 1946 р.

60. «Вихор», (прізвище й ім'я невідомі), окр. кур'єр. Був роїмовим у відділі УПА сотні «Буйних». Після стабілізації фронту виконував обов'язки кур'єра при окрузі. Навесні 1946 року, заскочений більшовиками в хаті в с. Козівка разом з двома друзями, бився з більшовиками по-геройськи та, вкінці, вистрілявши всі набойі, застрілювався. Це був славний бій трьох повстанців. Більшовиків було понад 100 чоловік, оточили гос-

подарство, а незабаром прибув автом якийсь старшина (полковник чи генерал — невідомо) і хотів говорити з повстанцями. Повстанці не сплямили чести українського революціонера. Вони сказали: «Якщо хочете говорити з нами, то, насамперед, дозвольте безборонним людям вийти з хати». Більшовики виконали їх домагання. Тоді повстанці, представивши більшовикам, хто вони й за що борються, відкрили на них вогонь з окликом: «Українські повстанці не здаються ворогові!» Слід згадати і про геройську поставу жінки, в якій повстанці квартирували. Вона ніде не втікала. Вийшовши з хати на подвір'я, вигукнула: «Хлопці, бийте бандитів!» Більшовики застрілили її на власному подвір'ї.

61. «Корч», (прізвище та ім'я невідомі), член ОУН. В цьому ж бою разом зі сл. п. д. «Вихром» згинув також повстанець «Корч». Ближчих даних про нього немає.

62. Н. Н., незнаний бойовик. Разом із сл. п. дд. «Вихром» і «Корчем» згинув у бою з більшовиками незнаний бойовик.

63. Гемський Григорій, «Бурлака», кущовий. Народився в 1910 р. в с. Прошова, Великоборківського р-ну. Довголітній культурно-освітній діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р., як політично вироблений і здисциплінований револю-

ціонер, пішов у підпілля. Переживши стабілізацію фронту, спочатку був бойовиком при кущі, а опісля на пості кущового. Впав у бою з більшовиками 8. 2. 1946 р.

64. Кривоус Ярослав, «Бадьорий», кущовий. Народився 1924 року в с. Снегніківці, Великоборківського р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. Замолоду цікавився минулим та боротьбою свого народу і став симпатиком ОУН. 1941 р. вступив у ряди юнацтва ОУН і тут виховувався на чесного та ідейного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля, щоб взяти активну участь у боротьбі проти московсько-більшовицького окупанта. Спочатку був бойовиком при кущі, а опісля на пості кущового. Впав у червні 1946 р., попавши у ворожу засідку в родинному селі.

65. «Чорний», (прізвище та ім'я невідомі), сотенний. У липні 1946 р. в с. Стегніківці, Великоборківського району, згинув «Чорний», командир сотні «Бурлаки». Ближчих даних про нього немає.

66. Бутрин Оряся, симпатик. Народилася 1928 р. в с. Стегніківці, Великоборківського р-ну. По закінченні народної школи вступила до середньої школи в м. Тернополі й закінчила її 1946 року. Впала жертвою більшо-

вицького терору в липні 1946 р. в с. Стегніківці.

67. Твардовський Степан, «Фербей», член ОУН. Народився в с. Стегніківці, Великоборківського р-ну, в селянській родині. По закінченні початкової школи господарював. За другої більшовицької окупації вступив у ряди ОУН і пішов у підпілля. Був бойовиком при кущі. 18. 8. 1946 р., заскочений більшовиками в криївці на полях с. Стегніківці, застрілювався.

68. Солевич (ім'я невідоме), «Муха», стр. УПА. Народився в с. Івашківці, Збаразького району, в сім'ї селян-бідняків. Закінчивши початкову школу, працював на господарстві при батьках. Спочатку другої більшовицької окупації жив легально. В той час до його дому часто заходили українські повстанці, а від 1945 р. постійно перебував ранений стрілець сотні «Бурлаки». 1946 р. на господарство наскочили більшовики і в бою з ними загинув цей стрілець. Тоді ж більшовики забили сестру Солевича, а господарство спалили. Солевич почав скриватися, а згодом вступив до відділу УПА, сотні «Бурлаки». 18. 8. 1946 р., заскочений більшовиками на полях с. Стегніківці, розірвався гранатою.

69. «Когут», (прізвище та ім'я невідомі), кущовий. 18. 8. 1946 року на полях с. Стегніківці в криївці, разом зі сл. п. дд. «Фер-

беєм» і «Мухою», згинув куштовий «Когут». Ближчих даних про нього немає.

70. «Рак», (прізвище та ім'я невідомі), стр. УПА. 18. 8. 1946 року на полях с. Стегніківці в криївці згинув незнаний стрілець УПА з сотні «Бурлаки» «Рак» разом зі сл. п. дд. «Фербеем», «Мухою» і «Когутом».

71. «Дим», (прізвище та ім'я невідомі), стр. УПА. 18. 8. 1946 року в цій самій криївці згинув «Дим», стрілець сотні «Бурлаки», разом зі сл. п. дд. «Фербеем», «Мухою», «Когутом» і «Раком».

72. «Меч», (прізвище та ім'я невідомі), стр. УПА. 18. 8. 1946 року на полях с. Стегніківці в криївці згинув «Меч», стрілець сотні «Бурлаки», разом із 4-ма вищеподаними повстанцями.*

73. Підгайна Теодосія, «Дарка», машиністка УПА. Вдова по Гулякові Юліянові (крайовий орг. реф. «Токар»). Народилася 1923 р. в с. Березовиця Велика, Миколинецького р-ну. Закінчила середню освіту. 1939 р. вступила до ОУН і була активним її членом. Від початку 1945 р. працювала машиністкою при командирі військової округи «Бондаренкові». Як член ОУН відзначалася солідністю і працьовитістю. Була всеціло віддана справі боротьби за УССД. Між

друзями користувалася великою пошаною й авторитетом. 21. 1. 1947 р., заскочена більшовиками в криївці на хуторах Гаї Шевченківські (с. Гніздохне, давніше Шляхтинці), знищивши архів, застрілилася.

74. Ткач Степанія, симпатик ОУН. В її домі містилася криївка, де згинула сл. п. «Дарка». Господиня сама прийшла до криївки і просила, щоб її застрілити.

75. Дацик Зиновій, «Богун», член ОУН. Народився 1923 р. в с. Козівка, Великоборківського р-ну, в сім'ї селянина. По закінченні 7 клас народної школи працював на господарстві при батьках. За німецької окупації 1942 р. вступив у ряди юнацтва ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. змобілізований до ЧА. З армії втік і пішов у підпілля. Був бойовиком при СКВ. 27. 7. 1947 р. попав на більшовицьку засідку в с. Прошова і важко ранений дострілювався з пістоля.

76. Вовк Мирослав, «Єфрем», «Корнило», край. реф. СБ. Народився 1920 р. в Чехії, звідкіль разом з ріднею перейшов жити в рідне село батька — Ступки, Великоборківського району. Тут він закінчив народну школу й перейшов учитися в Тернопільську гімназію Рідної

* Увага: Бойовики: «Рак», «Дим», «Меч» — всі три були раніше підстаршинами та стрільцями сотні «Бурлаки». Ближчі дані про них невідомі.

Школи, а опісля у Віленський університет.

Вже на 16-му році життя вступив до юнацтва ОУН і з цього часу почався його революційний шлях. В юних і пізніших студентських роках доводилося йому зазнавати переслідувань польської поліції, кількаразових арештувань і побоїв. Та важкі умовини боротьби не змогли завернути його з вибраного шляху. Він далі вів підпільну роботу, беручи рівночасно активну участь у всьому організованому легальному житті українського студентства. Весною 1939 р., під час студентського з'їзду у Львові, сл. п. д. Єфрем» разом з іншими учасниками був арештований і провів у львівських Бригідках аж до вересневих днів.

Під час першої більшовицької окупації сл. п. д. «Єфрем» перебував на еміграції, ведучи далі там революційну роботу.

В червні 1941 р., з відступом більшовиків з України, Організація вислала його в одній із похідних груп на СУЗ організувати революційно-визвольну боротьбу на цих теренах. Повернувшись із СУЗ, був студентом медицини у Львові й рівночасно проводив з доручення Організації підпільну роботу на міському терені аж до переходу на професійну працю при Службі Безпеки. На початку червня 1944 р. він був призначений обласним референтом СБ при дрогобицькому обласному

проводі, а з липня 1945 р. — крайовим референтом СБ в Подільському краю.

Несподівана смерть перервала революційний шлях сл. п. д. «Єфрема», повний праці, незламності, заповзятости. Оточений сотнями військ МВД в очереті над річкою Стрипою знайшов разом з іншими друзями героїську смерть 29. 6. 1947 р. біля с. Ішків, Золотниківського р-ну.

77. Сампара Павло, «Хвиля», член ОУН. Народився 1910 р. в с. Прошова, Великоборківського р-ну, в родині селян-бідняків. За польської окупації брав активну участь у культурно-освітньому житті села. В травні 1944 р. змобілізований більшовиками до ЧА, але з армії втік у свої рідні сторони і вступив до СКВ. 10. 8. 1947 р., важко ранений у бою з більшовиками в Прошівському лісі. Щоб не попасти живим у руки ворога, дострілювався.

78. Лотович Володимир, «Кожем'яка», член ОУН. Народився 1926 р. на хуторах Гаї Холодівські (с. Байківці), Великоборківського р-ну, в селянській родині. По закінченні 6 клас народної школи працював на господарстві при батьках. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і скривався на власну руку. 1946 р. вступив до СКВ, де був бойовиком. 28. 9. 1947 р., попавши в більшовицьку засідку в с. Стегніківці, згинув у бою з більшовиками.

79. Кулик Петро, «Круча», «Петро», рай. реф. СБ. Народився 1924 р. на хуторах Добромишль с. Бобрівники, Коропецького р-ну, Тернопільської області. Освіта — незакінчена середня. 1941 р. вступив до юнацтва. Спочатку був станичним, опісля підрайоновим, а потім районним юнацької сітки ОУН. На початку 1944 р. пішов до юнацької школи «Олені» (в Карпатах), де одержав ступінь старшого вістуну. 1944/45 рр. був командантом ВПЖ сотні УПА «Полтавці», а пізніше «Сіроманці». 1946 р. став чотовим у цій же самій сотні. Був два рази тяжко ранений. У липні 1947 р. обійняв пост рай. реф. СБ Великоборківського району. 28. 9. 1947 р. попав на більшовицьку засідку в с. Стегніківці і тут згинув у бою з більшовиками.

80. Стебельська Павлина, «Оля», зв'язкова. Народилася 1922 р. в с. Прошова, Великоборківського р-ну. Ще молодою дівчиною брала активну участь у культурно-освітньому житті й належала до свідомішої молоді. Від 1944 р. працювала зв'язковою організаційної сітки ОУН і виконувала обов'язки станичної УЧХ. Під час другої більшовицької окупації, переслідувана за участь у революційному русі, перебувала в підпіллі. 29. 12. 1947 р., заскочена більшовиками на хуторах Салівка (с. Прошова), зажила отруту, щоб

не попасти живою в руки більшовиків.

81. Митинський Ярослав, «Крезуб», «Рій», кушовий. Народився 1911 р. в с. Застінка, Великоборківського р-ну, в бідній селянській родині. До ОУН вступив 1930 р. В родинному селі та в околицях проявляв себе як активний культосвітній і громадський діяч. Під час першої більшовицької окупації був районним провідником ОУН. Під час німецької окупації був активним членом ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. був спочатку бойовиком при куші, а потім кушовим. 30. 4. 1948 р. з двома друзями найшов на більшовицьку засідку біля с. Кип'ячка. Важко ранений, він заліг та вогнем свого автомата здержував більшовиків, даючи цим можливість врятуватись своїм друзям. Оточений більшовиками, згинув від ворожої кулі.

82. Висоцький Степан, «Сірий», рай. реф. СБ. Народився 1920 р. в с. Смиківці, Великоборківського р-ну, в сім'ї селян-бідняків. Уже замолоду мусів заробляти на прожиток для себе й рідні, але все ж таки брав активну участь у культосвітніх товариствах та невпинною працею над собою підвищував свій рівень знання. 1941 р. вступив у ряди ОУН та пішов до української поліції в Тернополі. В березні 1944 р. відійшов до відділу УПА, сотні «Буйних» та брав активну участь у боях з

німецько-гітлерівськими та московсько - більшовицькими загартниками. Восени того ж року вернувся у рідні сторони та працював у тереновій сітці. Спочатку був рай. реф. господарчого, а від квітня 1948 р. — рай. реф. СБ. 25. 6. 1948 р. згинув у сутичці з більшовиками на хуторах Королівка (с. Колодіївка), Скалатського р-ну.

83. Мидз Степан, «Шпак», «Андрій», рай. реф. СБ. Народився 1921 р. на хуторах Митниця с. Сороцько, Теробовельського р-ну. Після закінчення народної школи працював на господарстві при батьках. Уже за молодих літ цікавився громадсько - політичним життям, був членом культосвітніх товариств та брав активну участь у їхній роботі. 1939 р. вступив у ряди ОУН і всеціло віддався революційній боротьбі. 1940 р. виконував обов'язки станичного ОУН, а за другої більшовицької окупації, переживши тяжкі умови стабілізації фронту, від 1946 р. обіймав пост рай. реф. СБ. Покладені на нього обов'язки виконував бездоганно, своїм прикладом запалював інших до боротьби, чим здобув собі прихильність, любов і пошану серед друзів та населення. Згинув 25. 6. 1948 р. в сутичці з більшовиками на хуторах Королівки (с. Колодіївка), Скалатського району.

84. Гарматій Михайло, «Орест», член ОУН. Народився

1922 р. в с. Козівка, Великоборківського району. Ще молодим юнаком брав активну участь у культурно-освітньому житті села. 1943 р. вступив до «СС-Дивізії Галичина». В липні 1944 р., вийшовши з більшовицького оточення біля м. Броди, вернувся у рідні сторони та включився в ряди революції. Спочатку був бойовиком СКВ, а від весни 1945 р. — бойовиком рай. реф. СБ. Його життя в революційному підпіллі повне руху й бойових пригод. З більшовицькими військами МВД та їх найманцями — «стрибками» звів чотири геройські бої, в яких проявив високий героїзм і відвагу. В бою з більшовиками в с. Козівка, де в будинку його самого оточив цілий гарнізон військ МВД, він вогнем свого автомата вбив кількох більшовиків, здобув кулемета і щасливо вийшов з оточення. 25. 6. 1948 р. згинув у бою з більшовиками на хуторах Королівка (с. Колодіївка), Скалатського району.

85. Лилик Роман, «Довбуш», член ОУН. Народився 1922 р. в с. Ходачків Малий, Великоборківського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках і брав участь у культосвітньому житті свого села. 1940 р. вступив у члени юнацтва ОУН та з молодечим запалом включився в революційну боротьбу. Під час другої більшовицької окупації, виконуючи обов'язки бойовика

при РР СБ, брав участь у кількох боях, в яких проявив високий героїзм. 1945 р. в бою з більшовиками біля с. Ходачків Малий, відбивши більшовицьке панцирне авто, дав змогу врятуватися кільком друзям. 25. 6. 1948 р. згинув у бою з більшовиками на хуторах Королівка (с. Колодіївка), Скалатського р-ну.

86. Бовк Павло, «Богдан», член ОУН. Народився 4 липня 1929 р. в с. Курники, Великоборківського р-ну. Вже змалку приглядався до революційної роботи, читав революційні видання ОУН, зустрічався з провідниками революційного руху, які часто перебували в його домі. Це й кристалізувало його молодечу душу. Під час другої більшовицької окупації він багато допомагав українським революціонерам — доставляв зброю відділові УПА, держав зв'язкову лінію між сусідніми селами, проводив збірки на ціль ОУН, робив різні закупки і т. п. Через свій запал і недовідченість у революційній роботі його зарештувало Великоборківське МВД, і він просидів у слідчій в'язниці в м. Чортків протягом двох місяців. Вернувшись з тюрми, вів далі свою роботу. Коли весною 1946 р. органи МГБ хотіли його знову заарештувати, він пішов у революційне підпілля, в боївку СКВ. Восени 1947 р. перейшов як бойовик до райпровідника. 27. 7. 1948 р. згинув від воро-

жої кулі в рідному селі під час ліквідації більшовиків, які грабили в селян хлібопоставку.

87. Ремінник Данило, симпатик ОУН. Народився 1929 р. в с. Стегніківці, Великоборківського р-ну. Вже в ранніх роках втратив рідного брата, якого знищили більшовики. Це зродило ненависть до сталінських душогубів. З приходом більшовиків 1944 р. він всіляко допомагав українським революціонерам та проводив збройні акції на більшовиків і їхніх вислужників. Напр., 1946 р. разом з іншими молодими хлопцями роззброїв станицю «стрибків» в с. Чистилів, Великоборківського р-ну, і здобуту зброю передав повстанцям; восени 1947 р. в с. Зарубінці, Збараського району, роззброїв станицю «стрибків» і першого секретаря райкомпартії, в якого забрав автомат, пістолет та документи; в травні 1948 р. взяв з уряду в м. Тернопіль машину до писання. Про його роботу довідалися більшовики і хотіли його заарештувати. Це змусило його ховатись. У червні 1948 р. в с. Старий Збараж його заарештував міліціонер збараського РО МВД, але на станиці він роззброїв його, а сам втік. 26. 7. 1948 р., заскочений більшовиками в курницькому лісі Чагарі під час облави, застрілювався.

88. Гордій Михайло, «Шаша», член ОУН. Народився 10 жовтня 1922 р. в с. Нове Село, Лю-

бачівського повіту на Львівщині. Вже замолоду був членом товариств «Просвіта», «Рідна Школа», «Сокіл». Своє знання підвищив самоосвітньою працею. З приходом німців вступив у ряди ОУН і працював на пості підрайонового провідника юнацької сітки ОУН. 1943 р. був бойовиком при кущі. За другої більшовицької окупації став інформатором СБ, а 1945 року перейшов до районної боївки СБ. Брав участь у численних боях з польсько - більшовицькими бандами на Закарзонні, в яких проявив мужність і героїзм. У серпні 1947 р. з наказу Організації перейшов кордон до УРСР. 16. 8. 1948 р. біля хуторів Гаї Ходорівські (с. Байківці), Великоборківського району, попав на більшовицьку засідку, прийняв нерівний бій, в якому загинув геройською смертю, вбивши 6-ох та поранивши 2-ох більшовиків.

89. Вовк Богдан, субреф. пов. проп. Народився 1927 р. в селі Ступки, Великоборківського району. За німецької окупації вчився в гімназії в Тернополі. 1943/44 р. був учнем 7-ої класи гімназійної, але її не закінчив, бо німецькі поліцейні органи звернули на нього увагу й через те пішов у підпілля. Ще в шкільних роках вступив у члени юнацтва ОУН і вибився на передове місце. Як здібний революціонер-пропагандист перейшов на терен Скалатського по-

віту і працював у повітовій референтурі пропаганди аж до останньої хвилини свого життя. Згинув у бою з більшовиками на терені Грималівського р-ну восени 1944 року.

90. Вовк (ім'я і псевдонім невідомі). Народився 1918 року, мешканець села Ступки, Великоборківського р-ну. Член ОУН від 1939 р. Останньо працював при крайовому осередку Служби Безпеки в Дрогобиччині, де й загинув 1944 року.

91. Гавришків Дмитро, «Гар», підреф. СБ при КП. Сл. п. Гавришків Дмитро («Гар») народився 1912 р. в Скалатському р-ні, а мешкав у с. Константинівка, Великоборківського р-ну. По закінченні народної школи пішов до гімназії в Тернополі, але іспит зрілості склав у рогатинській гімназії. Сл. п. друг «Гар» уже в гімназійних роках був переслідуваний польською поліцією за участь у підпільній революційній роботі. 1936 року його, як активного члена ОУН, польський суд засудив на 5 років тюрми, де він сидів до розпаду Польщі.

1939 р., з приходом більшовиків на ЗУЗ, сл. п. д. «Гар» подався на еміграцію, де відбив курси вишколу СБ, а згодом працював у цій ділянці добрим вишколювачем кадрів.

1941 р., під час окупації німцями західних українських земель, сл. п. д. «Гар» перейшов

у Рівенщину та працював у СБ при обласному проводі ОУН. У вересні 1941 р. його заарештувала німецька поліція. До 22 червня 1942 р. він перебував у тюрмі в Кракові. По виході на волю він пішов у підпілля і працював підреферентом СБ при крайовому проводі ОУН у Тернопільщині до останньої хвилини свого життя — до березня 1945 р.

Сл. п. «Гар» всеціло віддав себе служінню великій справі визволення українського народу. Завдяки його надзвичайній працьовитості, wraz із вродженими здібностями доброго вишколювача й організатора, багато членів ОУН набули фахового знання боротьби з ворожими німецькими та більшовицькими органами поліції. В пам'яті друзів-революціонерів, які знали сл. п. «Гара», любили його й поважали, залишився він до смерті. Український народ його славному пам'ять запише у пропам'ятну книгу невмирущих борців за волю.

92. Синиця Дем'ян, «Городюк», кущовий. Народився 1921 року в с. Чернилів, Великоборківського р-ну. Закінчив 5 клас народної школи. Належав до всіх культосвітніх товариств. Наполегливою працею над собою старався підвищити своє знання. Член ОУН від 1938 р. За другої більшовицької окупації перейшов у підпілля та працював кущовим. У липні

1945 року, заскочений більшовиками в криївці на полях біля с. Чернилів Руський, застрілився.

93. Плавуцький Теодор, «Зелений», стр. УПА. Народився 1925 р. в с. Романівка, Великоборківського р-ну. Закінчив 4 класи народної школи. За німецької окупації його насильно забрано до СС дивізії «Галичина», звідки здезертирував і перейшов до УПА. Згинув 28. 8. 1945 р. в с. Романівка.

94. Синиця Ярослав, член рев. підпілля. Народився 1929 р. в с. Чернилів Руський, Великоборківського р-ну. Його батько активний революціонер. Сл. п. Ярослав 1945 р. перейшов у підпілля і працював зв'язковим. Згинув восени 1945 р. на Кійданецьких хуторах (с. Кійданці), Збаразького р-ну.

95. «Гонта», (прізвище та ім'я невідомі), член ОУН. Народився в с. Ходачків, Великоборківського р-ну. Восени 1945 р., заскочений більшовиками разом зі сл. п. друзями «Вістуном» і «Кочубеєм» у криївці на полях між сс.: Константинівка і Ходачків М[алий], застрілився.

96. «Кочубей», (прізвище та ім'я невідомі), член ОУН. Народився в с. Ходачків Малий, Великоборківського р-ну. Згинув восени 1945 року, заскочений більшовиками в криївці на полях між селами Константинівка й Ходачків Малий.

МИКУЛИНЕЦЬКИЙ РАЙОН

1. Решетуха Мирон, «Бор», підрайоновий. Народився 1917 року в с. Гаї Великі, Микулинецького району. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках. Замолоду цікавився культурно-освітнім життям і брав у нього активну участь. Як симпатика ОУН та активного культосвітнього й політ. діяча, його переслідувала польська поліція. З приходом більшовиків 1939 р. жив легально, а опісля перейшов у підпілля та працював на пості станичного села. Під час німецької окупації, вже як вироблений політично і дисциплінований революціонер, обійняв пост підрайонового активу. 13. 3. 1944 р., виконуючи обов'язки теренового провідника, натрапив на німецьких жандармів, які, розлючені наступом більшовиків, розстріляли його в с. Кип'ячка, Великоборківського району.

2. Павлик Іван, «Калина», член ОУН. Народився 1918 р. в с. Петриків, Микулинецького р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. Змалку цікавився культурно-освітнім життям села і брав у цьому активну участь. Як свідомий юнак ще за польської дійсності, став симпатиком ОУН. 1941 р. вступив у ряди ОУН і став станичним військовиком. З приходом

більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. 16. 4. 1944 р., заскочений більшовиками на хуторі біля с. Петриків, у нерівнім бою забив двох більшовиків, а вкінці, вичерпавши всі засоби боротьби, застрілився з пістоля.

3. Пиндус Ярослав, «Вій», пов. реф. проп. Народився 1922 року в с. Настасів, Микулинецького р-ну. По закінченні сільської школи пішов до Тернопільської гімназії та її закінчив. Вже з юнацьких років цікавився визвольною боротьбою свого народу. В гімназії вступив у ряди ОУН і тут скоро вибився на керівне місце. Під час німецької окупації працював на пості повітового референта пропаганди в Збаразькому повіті. З приходом більшовиків 1944 р. далі вів революційну боротьбу, але несподівана смерть перервала йому цю роботу. В квітні 1944 р. згинув у бою з більшовиками на полях біля с. Добромірка.

4. Лазуга Федір, симпатик ОУН. Народився 1900 р. в с. Мишковичі, Микулинецького району. Селянин, довголітній громадський та культосвітній діяч і симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. скривається від ЧА, а 25 квітня 1944 р. впав жертвою більшовицького терору.

5. Павлик Михайло, «Сич», член ОУН. Народився 1923 р. в

с. Петриків, Микулинецького р-ну. Член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. 1. 5. 1944 р., заскочений більшовиками в криївці на хатках біля с. Лучка, понищив усі матеріали й застрілювався.

6. Гарміш Петро, «Дуб», кущовий. Народився 1912 р. в с. Ладичин, Микулинецького р-ну, селянин, довголітній діяч та член ОУН. За приналежність до ОУН його переслідувала й арештувала польська поліція. Під час німецької окупації працював на пості кущового. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля, працюючи далі на цьому ж пості. Свої обов'язки виконував чесно й солідно. 1. 5. 1944 р. оточений більшовиками на полях с. Ладичин, був тяжко ранений і добився з власного пістоля, щоб не попасти живим у руки ворога.

7. Шевчук Атанасій, «Дир», член ОУН. Народився 1915 р. в с. Конопківка, Микулинецького району. Довголітній член ОУН і культурно-освітній діяч. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і включився в революційну боротьбу. 2. 5. 1944 р., заскочений більшовиками в с. Конопківка, впав від ворожої кулі.

8. Бойко Федір, «Дубок», станичний. Народився 1912 р. в с. Буцнева, Микулинецького р-ну. Довголітній громадський та культурно-освітній діяч і член

ОУН. Під час німецької окупації, вже як вироблений політично та дисциплінований революціонер, був на пості станичного села. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля. Під час стабілізації фронту пережив надзвичайно тяжкі моменти й згинув трагічно 2. 5. 1944 р.

9. Мацьопа Ярослав, член ОУН. Народився 1914 р. в с. Ладичин, Микулинецького р-ну. Все своє життя був активним культосвітнім діячем та членом ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. його арештовано й 5. 5. 1944 р. прилюдно повішено в райцентрі Микулинці.

10. Шморгун Ярослав, член ОУН. Народився 1921 р. в с. Ладичин, Микулинецького р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. Замолоду цікавився культосвітнім життям та доповняв свій рівень знання самоосвітньою працею. Як симпатик ОУН 1941 р. вступив у ряди ОУН і віддано працював аж до приходу більшовиків 1944 року. 5. 5. 1944 р. більшовики його заарештували і прилюдно повісили в райцентрі Микулинці.

11. Лучків Іван, «Явір», підрайоновий. Народився 1921 р. в с. Лука Велика, Микулинецького р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. Не маючи змоги далі вчитися, він ки-

нувся до самоосвітньої праці й самостійно здобув собі більше знання. Крім цього, брав активну участь у культурно-освітньому житті села та став симпатиком ОУН, а 1940 р. вступив в її ряди. Під час німецької окупації, уже як вироблений політично й здисциплінований революціонер, обійняв пост підрайонового активу, на якому працював аж до приходу більшовиків 1944 року. Під час стабілізації фронту 8. 6. 1944 р., оточений більшовиками в хаті в с. Лука Велика разом з іншими друзями, звів короткий бій і, вкінці, застрілювався, щоб не попасти живим у руки ворога.

12. Бедрій Євген, член ОУН. Народився 1919 р. в с. Лука Велика, Микулинецького р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. Замолоду цікавився культосвітнім життям села та брав у ньому активну участь і самоосвітньою працею старався підвищити свій рівень знання. Як симпатик ОУН, в 1940 році вступив у ряди ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля з метою вести далі революційну боротьбу. 5. 6. 1944 р., оточений більшовиками в хаті в родинному селі, разом з іншими друзями звів бій, після якого, не маючи вже засобів боротьби, застрілювався з власного пістолета.

13. Романів Михайло, член ОУН. Народився 1925 р. в с.

Лука Велика, Микулинецького р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках. З молодих років брав участь у культурно-освітніх товариствах, належав до самоосвітнього гуртка, вчився з запалом, щоб здобути для себе знання. 1942 р. вступив до юнацтва й тут виховувався на чесного та ідейного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля, щоб далі вести боротьбу з новим, московсько-більшовицьким окупантом. 8. 6. 1944 р., оточений більшовиками в хаті в с. Лука Велика, разом з іншими друзями, згинув від кулі власного пістоля, щоб не попасти живим у руки ворога.

14. Греськів Євгенія, юначка. Народилася 1924 р. в с. Лука Велика, Микулинецького р-ну. Впала разом із сл. п. дд. «Явором», «Бедрієм» і «Романовим» у родинному селі.

15. Гринчишин Ярослав, «Борис», пов. орг. реф. Народився 1921 р. в с. Лука Велика, Микулинецького р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. Належав до всіх культурно-освітніх товариств, як «Просвіта», «Рідна Школа», багато читав і вчився самостійно, чим значно підвищив свій рівень знання. Маючи вроджені здібності, вибився скоро на передове місце і вже за німецької окупації був на пості повітового організацій-

ного референта. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Під час стабілізації фронту пропав без вістки. (Мабуть, загинув).

16. Лазута Олекса, «Кавка», станичний військовик. Народився 1910 р. в с. Мишковичі, Микулинецького району. Селянин, довголітній громадський і культурно-освітній діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля, виконуючи обов'язки станичного військовика. 28. 5. 1944 р. впав у бою з більшовиками в Микулинецькому лісі.

17. Лазута Василь, член ОУН. Народився 1912 р. в с. Мишковичі, Микулинецького району. Довголітній культосвітній діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля, щоб взяти активну участь у боротьбі з новим московсько-більшовицьким окупантом. 28. 5. 1944 р. впав у бою з більшовиками в Микулинецькому лісі.

18. Романів Іван, «Вірний», станичний. Народився 1913 р. в с. Лука Велика, Микулинецького р-ну. Довголітній громадський та культурно-освітній діяч і член ОУН. З приходом німців 1941 р. був станичним села й на цьому пості працював аж до приходу більшовиків 1944 року. Під час стабілізації фронту 28. 5. 1944 р. впав у бою з більшовиками в Микулинецькому лісі.

19. Безушко Володимир, «Юрій», окр. реф. проп. Народився 1923 р. в с. Масипівка, Микулинецького району. Закінчивши сільську школу, вступив до Тернопільської гімназії й закінчив 7 клас. Ще в гімназійних роках брав активну участь у вихованні молоді і тут проявляв добрі прикмети пропагандиста. Як симпатик ОУН, 1940 року вступив в її ряди, а з приходом німців 1941 р. вибився на передове місце і працював окружним субреферентом пропаганди. 1943 р. став окружним референтом пропаганди. За другої більшовицької окупації пішов у підпілля, а 9. 6. 1944 р. впав у бою з більшовиками біля с. Іванівка, Тербовельського району.

20. Вербило Степан, «Черник», пов. реф. госп. Народився 1900 р. в с. Мишковичі, Микулинецького р-ну. Селянин, довголітній громадський та культурно-освітній діяч і член ОУН. Як активного члена переслідувала польська поліція та кілька разів його арештувала. З приходом більшовиків 1939 р. пішов у підпілля й вів активну боротьбу проти нового московсько-більшовицького окупанта. Під час німецької окупації обіймав пост повітового референта господарки й на цьому пості працював аж до другої більшовицької окупації. Під час стабілізації фронту, оточений більшовиками в хаті в с. Мишко-

вичі, впав у бою з більшовиками 6. 6. 1944 р.

21. Федик Ярослав, член ОУН. Народився 1918 р. в с. Мишковичі, Микулинецького р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. Ще молодим юнаком цікавився культурно - освітнім життям та брав у ньому активну участь. До ОУН вступив 1941 р., а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля з метою далі вести революційну боротьбу. 6. 6. 1944 р., оточений більшовиками в хаті в с. Мишковичі, впав у бою з більшовиками.

22. Федик Теодор, член ОУН. Народився 1901 р. в с. Мишковичі, Микулинецького р-ну. Селянин, довголітній громадський та культосвітній діяч і член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля, щоб активно включитися в революційну боротьбу. 6. 6. 1944 р., оточений більшовиками в хаті в с. Мишковичі, згинув у бою з більшовиками разом із своїми братами: Вербилом Степаном і Федиком Ярославом.

23. Федик Олександр, чотовий УПА. Народився 1920 р. в с. Чорторія, Микулинецького р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. Замолоду цікавився культосвітнім життям у селі, брав у ньому активну участь та рівночасно доповню-

вав свою освіту самоосвітньою працею. До ОУН вступив 1940 року. За німецької окупації був в українській поліції в м. Тернополі, а з приходом більшовиків 1944 р. вступив до УПА. По закінченні підстаршинського вишколу дістав ступінь чотового і відійшов до сотні «Чорноморці». Учасник кількарізних боїв з більшовиками, в яких проявив мужність і відвагу. У вересні 1944 р., під час рейду загону «Остапа» на Волинь, впав у бою з більшовиками на хуторах біля с. Лопушна, Почаївського району.

24. Заворський Михайло, симпатик ОУН. Народився 1911 р. в с. Острів, Микулинецького району. Активний культосвітній діяч та симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. не пішов до ЧА і почав скриватися. 10. 11. 1944 р. впав жертвою більшовицького терору під час облави на село.

25. Лушпінський Михайло, симпатик ОУН. Народився 1900 року в с. Острів, Микулинецького р-ну. Громадський та культурно-освітній діяч і симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. через свою діяльність почав скриватись. 10. 11. 1944 р. впав жертвою більшовицького терору під час облави на село.

26. Підгайний Степан, «Дорош», кулеметник УПА. Народився 1916 р. в с. Березовиця

Велика, Микулинецького р-ну. Закінчивши сільську школу, працював на господарстві при батьках, а опісля пішов учитися слюсарства. Як добрий ремісник любив свій фах. Довгий час працював у цукроварні «Поділля» як механік-слюсар і рівночасно брав активну участь у культурно-освітньому житті села. З приходом більшовиків 1944 р. вступив до відділу УПА, сотні «Буйних». В боях з більшовиками проявив надзвичайну мужність і відвагу. Кулемета не давав нікому, сам його чистив, носив і вміло ним орудував. Сл. п. д. «Дорош» був справжнім революціонером. Любив Україну цілою своєю душею. Ще юнаком він часто висловлювався: «Моя мрія — бути вояком української армії». А коли був уже у відділі УПА, після бою з більшовиками в лісі біля с. Плоскої, Рогатинського р-ну, він сказав: «Я чувся так, як на весіллі». І дійсно так було. Своім кулеметом доказував чудес. У жовтні 1944 р. повернувся він у свої сторони і тут знайшов смерть. 30. 11. 1944 р., оточений більшовиками в хаті в с. Буцнева, Микулинецького р-ну, впав від кулі скритого більшовицького вслужника.

27. Н. Н., незнаний стрілець УПА. В грудні 1944 р. в с. Гаї Великі, Микулинецького р-ну, помер незнаний стрілець УПА, сотні «Бурлаки», який був важко ранений.

28. Зарихта Богдан, «Орест», пов. пров. юнацтва. Народився 1924 р. в с. Гаї Великі, Микулинецького р-ну. Закінчив гімназію в м. Тернополі. Під час німецької окупації пішов у підпілля, будучи на пості повітового провідника юнацтва ОУН в терені Збаражчини, а опісля Теробовельщини аж до приходу більшовиків 1944 р. Згинув у бою з більшовиками 17. 7. 1944 року на полях біля с. Теклівка, Скалатського району.

29. Бріль Микола, «Гладкий», стр. УПА. Народився 1923 р. в с. Петриків, Микулинецького району. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. 1942 р. вступив юнаком у ряди ОУН. 1943 року відійшов до відділу УПА, сотні «Буйних». Учасник рейдів в Карпати і на Волинь. В жовтні 1944 р. повернувся у свої сторони й тут був бойовиком при кущі. 24. 1. 1945 р. впав у бою з більшовиками в с. Козівка, Великоборківського р-ну.

30. Хитрий Михайло, член ОУН. Народився 1900 р. в с. Кривки, Микулинецького р-ну. Селянин, довголітній громадський і культурно-освітній діяч та симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля з метою приєднатися до революційної боротьби. 10. 2. 1945 р. був тяжко ранений під час бою сотні «Бурлаки» в с. Дворіччя (Людвиківка) і внаслідок тяжких ран помер.

31. Сушко Григорій, «Стріла», член ОУН. Народився 1921 року в с. Острів, Микулинецького р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках і рівночасно брав активну участь у культурно-освітньому житті села. 1941 р. став членом ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля з метою далі вести революційну боротьбу з новим, московсько-більшовицьким окупантом. 23. 3. 1945 р., оточений більшовиками в хаті в с. Гаї Великі, згинув, прошитий ворожою кулею.

32. Васишин Іван, «Біргер», кушовий. Народився 1900 року в с. Мишковичі, Микулинецького р-ну. Селянин, довголітній громадський і культурно-освітній діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля й був кушовим. 27. 4. 1945 р., попавши на ворожу засідку в с. Чорторя, згинув від ворожої кулі.

33. «Максим», (прізвище та ім'я невідомі), край. реф. СБ. 1. 5. 1945 р. згинув у бою з більшовиками крайовий референт СБ «Максим» в с. Гаї Великі.

34. Качуровський Михайло, «Пугач», ройовий УПА. Народився 1910 р. в с. Острів, Микулинецького р-ну. Селянин, довголітній громадський і культурно-освітній діяч та член ОУН. 1943 року відійшов до відділу УПА, де по закінченні підстаршинської школи виконував

функцію ройового. Після переходу фронту брав участь у великих рейдах і героїчних боях відділів УПА. 3. 5. 1945 р. на полях біля с. Петрикова, тяжко ранений, дострілювся.

35. Лушпінський Бронислав, «Нетяга», член ОУН. Народився 1921 р. в с. Острів, Микулинецького р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. 1942 року став членом ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля, щоб далі вести революційну боротьбу. 3. 5. 1945 р. впав у бою з більшовиками на полях с. Петрикова, Микулинецького району.

36. Зальопаний Григорій, «Крутій», кулеметник УПА. Народився 1914 р. в с. Настасів, Микулинецького р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках. Дорослим юнаком брав активну участь у культурно-освітньому житті села. 1943 р. відійшов до відділу УПА, сотні «Бурлаки» як доброволець. Тут пройшов ряд героїчних боїв та великих рейдів, в яких вславився як знаменитий кулеметник. У травні 1945 р., квартируючи з двома роями в с. Остальці, Струсівського району, їх оточило 9 сотень ворожого війська. В кількагодинному бою сл. п. д. «Крутій» вславився як безстрашний борець проти наступаючих енкаведиських лав. Перескакуючи з місця на місце,

він завдав більшовикам величезних втрат. Завваживши це, більшовики звернули всю свою увагу на цього героя. Закликали, щоб здався, то помилують його за таку хоробрість. Але сл. п. д. «Крутій» на відповідь сіяв чергами зі свого кулемета по ворогах. Та проти навали не встоявся славний лицар української армії. Його оточили з усіх сторін, і він упав, прошитий ворожими кулями. Після смерти ворог подивляв його героїчну поставу й витримку в такому безвихідному становищі.

37. Оріховський Михайло, «Чиж», член ОУН. Народився 1920 р. в с. Лука Велика, Микулинецького р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. Зарання цікавий до науки, вступив до самоосвітнього гуртка та наполегливою працею над собою підвищив свій рівень знання. 1942 р. став членом ОУН і тут виховувався на ідейного й чесного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля і включився в активну боротьбу проти більшовицької навали. 19. 5. 1945 р., попавши на ворожу засідку в с. Чорторія, впав від більшовицької кулі.

38. Лотоцький Леонід, «Оріх», член ОУН. Народився 1923 р. в с. Острів, Микулинецького р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках. До ОУН вступив 1942

року і тут виховувався на ідейного й чесного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля і був боївиком при кущі. 25. 5. 1945 р. впав у бою з більшовиками на полях біля с. Острова під час облави.

39. Підгайний Ілько, «Морозенко», стр. УПА. Народився 1910 р. в с. Березовиця Велика, Микулинецького р-ну. Довголітній громадський та культурно-освітній діяч і симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. вступив до відділу УПА й тут разом зі своїми братами: «Дорошем» і «В'юном» приєднався до революційної боротьби. Повернувшись у свої сторони, 23. 5. 1945 р., ранений під час облави в с. Березовиця Велика, розірвався гранатою.

41. Стешин Ігор, «Гонта», стр. УПА. Народився 1925 р. в с. Березовиця Велика, Микулинецького р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках. 1942 р. вступив до ОУН і тут виховувався на ідейного й чесного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. вступив до відділу УПА і брав активну участь у революційній боротьбі. Повернувшись у свої сторони, згинув у бою з більшовиками в с. Ігровиця, Великоборківського р-ну 30. 5. 1945 р.

41. Волинець Теодосій, «Джміль», стр. УПА. Народив-

ся 1924 р. в с. Березовиця Велика, Микулинецького району. Син селянина, освіта — народна школа. Не мавши змоги далі вчитися, він здобував собі знання самоосвітньою працею. 1942 року вступив до юнацтва ОУН і тут вишколювався на ідейного й чесного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. вступив до відділу УПА, сотні «Буйних», учасник рейдів в Карпати та на Волинь і героїчних боїв з московсько-більшовицькими окупантами. Повернувшись у свої сторони, 30. 5. 1945 р. поліг у бою з більшовиками в с. Ігровиця, Великоборківського району.

42. Гаврилюк Зинівій, «Скорий», член ОУН. Народився 1927 р. в с. Острів, Микулинецького району. Закінчив народну школу, а далі здобував знання самостійно. Змолоду цікавився революційною боротьбою і 1943 року приєднався до юнацтва, де виховався на справжнього повстанця - революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. подався в підпілля і був бойовиком при кущі. 17. 6. 1945 р. в бою з більшовиками вбив трьох більшовицьких старшин і, вкінці, сам загинув.

43. Жмурко Ярослав, «Окунь», рай. реф. СБ. Народився 1924 р. в с. Настасів, Микулинецького р-ну. Син селянина, освіта — 6 клас гімназійних. В гімназії він цікавився культосвітнім життям і брав у ньому активну участь

серед середньошкільників. 1940 року приступив до Юнацтва й тут скоро вибився на передове місце та обійняв пост підрайонного юнацтва ОУН. Восени 1943 р. перейшов у підпілля і працював на пості повітового військового референта. З приходом більшовиків 1944 р. далі вів революційну боротьбу в підпіллі. Після стабілізації фронту виконував обов'язки районного референта СБ у Великоборківському районі, а в квітні 1945 р. перейшов до Микулинецького р-ну й далі працював на цьому ж пості.

В червні 1945 р. заквартирував у с. Настасів разом зі своїми бойовиками: «Марченком» і «Мечем». В цей час дві сотні більшовиків розпочали облогу на село. Сл. п. д. «Окунь», намагаючись уникнути сутички з більшовиками, вийшов із села. Під час відступу його разом з друзями оточили більшовики. Звівши короткий бій, він вирвався з оточення, але, тяжко ранений, з окликом «Слава!», застрілився.

44. Чубата Люба, симпатик ОУН. Народилася 1926 р. в с. Гаї Великі, Микулинецького району. Закінчивши 6 клас народної школи, працювала на господарстві при батьках. З приходом більшовиків 1944 р. помагала українським повстанцям у революційній роботі. Впала жертвою більшовицького терору 1. 5. 1945 р.

45. Нанацький Леонід, «Горішний», член ОУН. Народився 1927 р. в с. Петриків, Микулинецького р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. Зацікавившись революційною боротьбою, 1943 р. вступив у ряди юнацтва й тут вишколювався на ідейного і чесного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля та приєднався до революційної боротьби. 5. 7. 1945 р., попавши на ворожу засідку в с. Острів, поліг від ворожої кулі.

46. Лісовий Богдан, «Славу́та», «Чашка», окр. реф. проп. Народився 1924 р. в с. Мишковичі, Микулинецького р-ну. Будучи ще учнем 7-ми класової школи у своєму селі за першої більшовицької окупації, був змушений іти в підпілля через свою революційну діяльність. З приходом німців 1941 р., вже як вироблений політично і дисциплінований юнак, своєю здібністю вибився на передове місце й виховував молодих юнаків. Цей час використовував також для себе. З запалом кинувся до науки, щоб здобути вищу освіту. По ґрунтовній праці над собою склав в Тернопільській гімназії 4 класи. Заохочений до науки, мав замір скласти іспит зрілості, але зміна окупантів йому в цьому перешкодила. З приходом більшовиків 1944 р. він знову перейшов у підпілля на пост окружного референта

пропаганди. 27. 7. 1945 р., оточений більшовиками в лісі біля с. Мишковичі, згинув, прощитий ворожою кулею.

47. Слободян Іван, «Васька», член ОУН. Народився 1927 р. в с. Мишковичі, Микулинецького р-ну. Син селянина, закінчив народну школу. 1943 р. вступив до юнацтва, а з приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля і став бойовиком при окружному референтові пропаганди «Славу́ті». Впав разом зі своїм провідником 27. 7. 1945 р. в Мишковицькому лісі.

48. Муран Володимир, «Трактор», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Мишковичі, Микулинецького р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. Як свідомий юнак приєднався 1942 року до юнацтва й тут виховувався на чесного та ідейного революціонера. За другої більшовицької окупації пішов у підпілля та брав активну участь у революційній боротьбі. 28. 7. 1945 р. поліг у бою з більшовиками на полях біля с. Мишковичі разом з іншими друзями: «Яструбом», «Гаєм», «Недобитим» і «Юзем».

49. Зінків Ярослав, «Яструб», член ОУН. Народився 1927 р. в с. Мишковичі, Микулинецького р-ну. Закінчивши народну школу, працював на господарстві при батьках. Захоплений революційним рухом, він вступив у

ряди юнацтва ОУН 1942 р., а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля та брав активну участь у революційній боротьбі. 28. 7. 1945 р. впав у бою з більшовиками на полях біля с. Мишковичі разом з іншими друзями.

50. Білоган Павло, «Гай», член ОУН. Народився 1927 р. в с. Мишковичі, Микулинецького р-ну. Його життя тісно зв'язане з сл. п. д. Ярославом — «Яструбом»: разом ходили до школи, разом були в юнацтві і разом впали в бою з більшовиками на цих же полях.

51. Пастух Степан, «Недобитий», член ОУН. Народився 1922 р. в с. Мишковичі, Микулинецького р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. 1943 року став симпатиком ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р., разом зі своїми ровесниками, перейшов у підпілля й був бойовиком при кущі. 28. 7. 1945 р. поліг у бою з більшовиками на полях біля с. Мишковичі.

52. Юзьків Богдан, «Юзь», член ОУН. Народився 1928 р. в с. Лука Велика, Микулинецького р-ну. Закінчивши торговельну школу за німецької окупації, повернувся додому та помагав батькам у господарстві. Був дуже здібний хлопець. Вже замолоду брав активну участь у культурно-освітньому житті і всією душею любив Україну.

Так виховав його батько, бо й сам таким був. Пізніше, мавши стик з українським революційним рухом, помагав повстанцям чим міг. 1944 р. більшовики хотіли його заарештувати, але він, зв'язавшись з повстанцями, пішов у підпілля. 28. 7. 1945 р. поліг у бою з більшовиками на полях біля села Мишковичі разом зі своїми друзями.

53. Волинець Василь, «Сук», кущовий. Народився 1922 р. в с. Березовиця Велика, Микулинецького р-ну. Закінчивши народну школу, працював на господарстві при батьках і рівночасно брав активну участь у культурно-освітньому житті села. 1940 р. став членом ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля та працював на пості кущового. 10. 8. 1945 р. впав у бою з більшовиками під час облави на ліс біля с. Бучнева.

54. Гарматій Іван, «Кривоніс», член ОУН. Народився 1925 р. в с. Кривки, Микулинецького р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках і брав активну участь у культурно-освітньому житті села. 1942 року вступив у ряди ОУН і тут виховувався на чесного й ідейного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля й далі вів революційну боротьбу. 25. 8. 1945 р., застуканий більшовиками в хаті у кривці в с. Кривки, застрі-

лився, щоб не попасти живим у руки ворога.

55. Гарматій (ім'я невідоме), «Кривоніс», стр. УПА. Народився в с. Конопівка, Микулинецького р-ну. 1943 пішов до відділу УПА як доброволець. Під час рейду куреня к-ра «Бондаренка» в Карпати він захворів на легені і його відпущено додому на лікування. Після стабілізації фронту він знову включився в революційну боротьбу бойовиком при куші. Узимку 1945 р., заскочений більшовиками в хаті в с. Конопівка, разом з іншими друзями, був тяжко ранений і в наслідок тяжких ран помер у с. Чортория.

56. Марків (ім'я невідоме), «Саша», член ОУН. Походив зі Скалатщини, бойовик провідника «Максима», згинув 23. 3. 1945 р. в с. Гаї Великі, Микулинецького р-ну.

57. Сеник Петро, симпатик ОУН. Народився 1908 р. в с. Гаї Великі, Микулинецького р-ну. Селянин, довголітній громадський і культурно-освітній діяч. До революційної боротьби ставився прихильно й був її ревним симпатиком. 25. 7. 1945 р. впав жертвою більшовицького терору.

58. Сеник Назар, «Меч», член ОУН. Народився 1926 р. в с. Гаї Великі, Микулинецького р-ну. По закінченні сільської школи далі вчився в тернопільській гімназії і закінчив її 1943

року. Ще середньошкільником належав до юнацтва, де виховався на ідейного й чесного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і спочатку був бойовиком при куші, а опісля перейшов у склад надрайонної боївки СБ. 25. 6. 1945 р., квартируючи в с. Настасів разом з рай. реф. СБ «Окунем», поліг у бою з більшовиками під час облави на село.

59. Опир Володимир, «Залізняк», член ОУН. Народився 1917 р. в с. Гаї Великі, Микулинецького р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві з батьками й доповняв свій рівень знання самоосвітньою працею. Був свідомим юнаком, член культурно-освітніх товариств: «Рідна Школа», «Просвіта». За німецької окупації вступив до ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля та брав активну участь у революційній боротьбі. Впав 10. 9. 1945 р. в бою з більшовиками в с. Гаї Великі.

60. Свистун Ярослав, «Дуб», член ОУН. Народився 1921 р. в с. Лучка, Микулинецького району. Син селянина, закінчив 4 класи народної школи. 1942 р. вступив до юнацтва ОУН і тут виробився на доброго революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля й був бойовиком. 28. 10. 1945 р. згинув у бою з більшовиками під час облави на село Кривки.

61. Федик Олекса, член ОУН. Народився 1920 р. в с. Настасів, Микулинецького р-ну. Активний культосвітній діяч та член ОУН. Впав на СУЗ 1945 р.

62. Звір Григорій, член ОУН. Народився 1924 р. в с. Настасів, Микулинецького р-ну. Активний культосвітній діяч та член ОУН. Впав на СУЗ 1945 р.

63. Ковальчук Лука, «Кармелюк», член ОУН. Народився 1911 р. в с. Кривки, Микулинецького р-ну. Довголітній громадський діяч і член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля та включився в революційну боротьбу проти нового, московсько-більшовицького загарбника. 7. 1. 1946 р., заскочений більшовиками в хаті в с. Ладичин ще з одним другом «Дубком» звів короткий бій, в якому вбив кількох більшовиків, і вкінці сам застрілювався, не мавши змоги далі боротися з переважаючими силами ворога.

64. Зілінський Володимир, «Дубок», член ОУН. Народився 1920 р. в с. Ладичин, Микулинецького р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві у батьків. Від молодечих років цікавився культурно-освітнім життям у селі і брав активну участь у ньому. 1942 р. вступив у ряди ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля та був бойовиком в кущі. 7. 1. 1946 р., заско-

чений більшовиками в хаті в селі Ладичин, згинув у бою з більшовиками.

65. Дженджеристий Григорій, «Ніякий», стр. УПА. Народився 1925 р. в с. Настасів, Микулинецького р-ну. Закінчивши народну школу, працював на господарстві при батьках і брав активну участь у культурно-освітньому житті. 1942 р. вступив до юнацтва й тут виховувався на чесного та ідейного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов до відділу УПА, сотні «Буйних». Учасник героїчних боїв та рейдів в Карпати й на Волинь. Повернувшись у свої сторони, був бойовиком при кущі. Впав у бою з більшовиками 12. 3. 1946 р., попавши на ворожу засідку у своєму рідному селі.

66. Білоган Григорій, «Черник», член ОУН. Народився 1920 р. в с. Мишковичі, Микулинецького р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. Замолоду цікавився культосвітнім життям села і брав у ньому активну участь. 1942 р. вступив у ряди ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. включився в активну боротьбу проти московсько-більшовицького окупанта. 29. 3. 1946 р. впав у бою з більшовиками в криївці на полях с. Мишковичі. Разом зі сл. п. д. «Черником» квартирувало ще чотирьох повстанців. Усі вони звели героїчний бій з більшови-

ками, в наслідок якого більшовики кинулись у розтіч, а повстанці крикнули «Слава!» і пустились за ними в погоню. Поки ворог спам'ятався, що повстанців є тільки чотирьох («Черник» поліг ще при виході з криївки), то повстанці вже відступили щасливо.

67. Гладкий Петро, «Чумак», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Ладичин, Микулинецького р-ну. Селянин, закінчив 4 класи народної школи. 1942 р. вступив до ОУН, а за другої більшовицької окупації пішов у підпілля та був бойовиком при кущі. 10. 7. 1946 р. впав у бою з більшовиками під час облоги на ліс біля с. Кривки.

68. Зілінський Петро, «Крук», кущовий. Народився 1924 р. в с. Ладичин, Микулинецького району. Закінчив 4 кл. народної школи, а потім доповнював своє знання самоосвітньою працею. Змалку цікавився культосвітнім життям та брав у ньому активну участь. До ОУН вступив 1942 р. З приходом більшовиків 1944 р. включився в підпільну боротьбу і працював на пості кущового. 10. 7. 1946 р. під час облоги на ліс, тяжко ранений на полях біля с. Кривки, дострілювався.

69. Кондрат Віктор, «Вихор», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Острів, Микулинецького р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві у

батьків. З молодих літ брав участь у культурно-освітньому житті села. Під час німецької окупації зацікавився з революційним рухом і став симпатиком ОУН, а 1943 р. вступив у члени. З приходом більшовиків 1944 р. спочатку жив легально та всіляко допомагав українським повстанцям. На це звернули увагу органи МГБ і хотіли його арештувати. Але сл. п. д. «Вихор», щоб оминати арештування, пішов у підпілля і був бойовиком при кущі. 10. 3. 1947 року, заскочений більшовиками в криївці у своєму селі, звів короткий бій, після якого розірвався гранатою.

70. Возняк Осип, «Чайка», симпатик ОУН. Народився 1927 року в с. Острів, Микулинецького р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві з батьками. 1946 року взято його силою до «стрибків», але, пізнавши їхню злочинну протинародну роботу, не хотів бути зрадником українського народу і здезертував. Відтоді перебував у підпіллі. 10. 3. 1947 року, застуканий більшовиками в криївці у своєму селі, разом з сл. п. д. «Вихром» звів короткий бій, після якого застрілювався, щоб не попасти живим у руки ворога.

71. Білоган Осип, «Жук», член ОУН. Народився 1919 р. в с. Чорторія, Микулинецького р-ну. Вже змалку брав активну участь у культурно-освітньому

житті та симпатизував українському революційно-визвольному рухові. 1943 р. вступив до ОУН. Навесні 1944 р. був насильно змобілізований до ЧА, звідки дезертирував та включився в революційну боротьбу, виконуючи функцію зв'язкового. Опісля з причин хвороби скривався на власну руку. 10. 3. 1947 р., заскочений більшовиками в криївці у своєму селі, застрілвся.

72. Бакалець Станислав, «Софрон», член ОУН. Народився 1909 р. в с. Дворіччя, Микулинецького р-ну. Вже юнаком належав до всіх культурно-освітніх товариств та працював бібліотекарем. На початку 1931 р. став симпатиком ОУН, а опісля членом. Був станичним. З приходом більшовиків 1941 р. був змушений піти в підпілля. Під час німецької окупації був активним членом, а за другої більшовицької окупації змобілізований до ЧА, звідки незабаром дезертирував і повернувся у рідні сторони. Тут приєднався до революційної боротьби та був бойовиком при кущі. 28. 5. 1947 р., оточений більшовиками в Микулинецькому лісі, був тяжко ранений і дострілвся.

73. Стебницький Осип, «Стріла», кущовий. Народився 1923 року в с. Воля Мазовецька, Микулинецького р-ну. Закінчивши 7 клас народної школи, працював у батьківському млині. За німецької окупації брав актив-

ну участь у культосвітньому житті та був симпатиком ОУН. В половині 1943 р. вступив до відділу УПА, сотні «Буйних», де визначався завзяттям і відвагою в численних боях з німцями, партизанами Ковпака та московсько-більшовицькими загарбниками. Був також учасником пропагандивного рейду в Карпати й на Волинь. 1944 р. повернувся у свої сторони та був спочатку бойовиком при кущі, а опісля кущовим. 28. 5. 1947 р. згинув у бою з більшовиками в Микулинецькому лісі, вбивши 4-ох емведистів.

74. Когут Лев, «Орел», рай. реф. СБ. Народився 1923 р. в с. Кип'ячка, Великоборківського р-ну, в родині селян. Закінчив середню освіту. 1941 року вступив у ряди ОУН і проявив себе як активний і всеціло відданий її член. За другої більшовицької окупації пішов у підпілля й від осені 1946 р. працював районним референтом СБ Великоборківського району. В останній час виконував обов'язки районного референта СБ у двох районах: Великоборківському й Микулинецькому. 26. 6. 1947 р., оточений більшовиками на полях біля с. Лука Велика, згинув у бою з більшовиками.

75. Савка Андрій, «Андрій», «Ворон», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Купчинці, Козлівського р-ну. Закінчивши педагогічну школу, працював народ-

ним учителем. За другої більшовицької окупації вступив у ряди ОУН і включився в активну боротьбу проти московсько-більшовицьких загарбників. Спочатку був бойовиком при кущі, а пізніше, від серпня 1946 року, — при рай. реф. СБ. 26. 6. 1947 р., оточений більшовиками на полях біля с. Лука Велика, згинув у нерівному бою.

76. Підгайний Ярослав, «В'юн», рай. реф. СБ. Народився в с. Березовиця Велика, Микулинецького р-ну, в селянській родині. По закінченні 6 клас народної школи працював вдома на господарстві при батьках, а опісля робітником на цукроварні «Поділля». В половині 1943 року вступив до відділу УПА, сотні «Буйних», де був заступником ройового, а опісля ройовим. 1944 р., повернувшись у свої сторони, вступив до самооборонного відділу в районі й був його командиром. 1945 р. працював на пості районного референта СБ. 26. 6. 1947 р., оточений більшовиками на полях біля с. Лука Велика, згинув у нерівному бою, вбивши трьох емведистів.

77. Лотоцький Василь, «Ліщина», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Березовиця Велика, Микулинецького р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках. Замолоду належав до культосвітніх товариств та був симпатиком ОУН. З приходом біль-

шовиків 1944 р. пішов у підпілля й від лютого 1947 р. був бойовиком при рай. реф. СБ. 26. 6. 1947 р., оточений більшовиками на полях біля с. Лука Велика, поліг у нерівному бою.

78. Білоган Михайло, «Морозенко», зв'язковий. Народився 1924 р. в с. Мишковичі, Микулинецького р-ну. Закінчивши початкову школу у своєму селі, працював на господарстві при батьках. 1943 р. вступив у ряди ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і працював зв'язковим. 18. 9. 1947 року найшов на більшовицьку засідку в лісі біля с. Мишковичі й там згинув від ворожої кулі.

79. Афінович Антін, «Бистрий», зв'язковий. Народився 1927 р. в с. Дворіччя, Микулинецького р-ну, в селянській родині. По закінченні 5 кл. народної школи працював при батьках. За другої більшовицької окупації вступив у ряди революційного підпілля і працював зв'язковим. 18. 9. 1947 р. згинув у бою з більшовиками, попавши на ворожу засідку в лісі біля с. Мишковичі.

80. Шумейко Михайло, «Сірий», «Копчик», «Богдан», бул., чотовий. Народився 1919 р. в Нью-Йорку, США. Ще малим хлопцем приїхав з батьками в Україну і замешкав у с. Лисичинці, Новосільського району, Тернопільської області. Тут за-

кінчив він 5 кл. народної школи і працював на господарстві при батьках. Належав до всіх культурно-освітніх товариств і брав активну участь в їхній роботі. 1941 р. став членом ОУН, а 1943 р. вступив до відділу УПА, сотні «Рубачі». Військовий ступінь — булавний, функція — чотовий. Брав участь у численних боях з німецько-гітлерівськими та московсько-більшовицькими окупантами. За поранення був відзначений срібною зіркою. Від липня 1947 р. працював районним інформатором СБ в Микулинецькому районі. 7. 1. 1948 р. згинув у бою з більшовиками в с. Дворіччя, Микулинецького району.

81. Агрест Василь, симпатик ОУН. Народився в с. Дворіччя, Микулинецького р-ну. Симпатик ОУН. 7. 1. 1948 року впав жертвою більшовицького терору під час наскоку більшовиків на дім його сестри, де квартирував сл. п. д. «Богдан». Під час бою він намагався втекти з дому, але більшовицька куля його досягла й убила.

82. Кирильчук Дем'ян, «Сливка», симпатик ОУН. Народився в с. Дворіччя 1911 р. Закінчив 4 кл народної школи. Під час німецької окупації став головою села й був ним аж до приходу більшовиків 1944 р. Від цього часу крився на власну руку. 19. 1. 1948 р., квартируючи на хуторі с. Веселівка в Гурської Євгенії, наскочила група

більшовиків та хотіла зловити його живим. Сл. п. д. «Сливка», побачивши більшовиків, вискочив крізь вікно з хати та почав утікати. Більшовики пустилися за ним бігом, а коли побачили, що не зловлять, відкрили вогонь з кулемета, десятизарядок і крісів, убиваючи його.

83. Кошельовський Зиновій, симпатик ОУН. Народився 1926 року в с. Острів, Микулинецького р-ну. Закінчив 5 клас народної школи, а потім помагав батькам у господарстві. З приходом більшовиків 1944 р. забрано його до «стрибків», але від них він утік і крився на власну руку. Весь час мав контакт з українськими повстанцями й в усьому їм допомагав. 15. 1. 1948 р., заскочений більшовиками в с. Буцнева, по-геройськи звів бій з 30-ма більшовиками. Вкінці не стало йому набоїв і він повісився. Після цього довший час більшовики обстрілювали стрих, боячись підійти, бо бачили, що повстанець стояв.

84. Пивоварчук Василь, «Мирон», кушовий. Народився 1920 року в с. Буцнева, Микулинецького р-ну. Син рільника, закінчив 4 кл. народної школи, а потім допомагав батькам на господарстві. Активний член культурно-освітніх товариств. 1939 року вступив у ряди ОУН, де з посвятою виконував всякі доручення Організації. З приходом більшовиків 1944 р. його забра-

ли до ЧА, звідки він незабаром утік і зголосився до революційної праці. Як зразковий бойовик, скоро вибився на передове місце і виконував обов'язки кущового. 1945 р. під час акції в с. Денисів, Козлівського р-ну, від вибуху протитанкової гранати він оглух, а осколки пошкодили йому коліно та правий бік. До кінця 1947 р. лікувався, а при кінці того ж року допомагав д. «Яркові» при роботі в куші. Як революціонер, визначався бойовістю, завдяки якій вийшов переможно з кількох важких становищ. 18. 2. 1948 р., зустрівшись з групою більшовиків на полях біля с. Ходачків, був тяжко ранений. Вбивши двох більшовиків, застрілвся.

85. Ониськів Богдан, «Листок», член ОУН. Народився 1927 р. в с. Ладичин, Микулинецького району. Закінчивши 7 клас неповносередньої школи, працював на господарстві. Під час німецької окупації був симпатиком ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. у зв'язку з виселенням людей з прифронтової смуги був змушений піти до ЧА, але того самого року він утік з армії і включився в ряди революційного підпілля. Тут виявив себе як безстрашний борець за волю.

1945 р. разом з іншими друзями квартирував у с. Кривки, де його оточили більшовики в числі 16 чоловік. Зберігаючи холоднокровність та рівновагу

духа, він убив двох більшовиків і щасливо вийшов з оточення. Того самого року мав сутичку з більшовиками в с. Конопківка. Група більшовиків обскочила його в хаті, вигукуючи: «Бандите, здавайся, поки час!» Друг «Листок» відчинив двері зі словами: «Не стріляй, я здаюся» і рівночасно пустив чергу з автомата по більшовиках і прорвався з оточення.

Від 1946 р. сл. п. д. «Листок» працював у районному осередку зв'язковим до надрайону. Обов'язки свої виконував чесно. Крім того, старався підвищити свій рівень знання, щоб стати дійсним членом революції. Проявив високі вартості характеру: наполегливість у праці, точність, відвага, холоднокровність і бойовість.

6. 7. 1948 р., заскочений більшовиками в с. Буцкова, прийняв бій, в якому вбив ст. лейтенанта МВД, одного поранив, а сам, тяжко ранений, дострілвся.

86. Базар Михайло, «Ярко», кущовий. Народився 1922 р. в с. Настасів, Микулинецького р-ну. Закінчив 5 клас народної школи, а опісля, втративши батьків, господарював і ходив учитися на кравця. До ОУН вступив 1940 р. і від цього часу присвятив своє життя тільки для революції. З приходом більшовиків 1944 р. його взяли до ЧА, але скоро втік звідти і зголосився до революційного

руху. Якийсь час працював у кущі, а пізніше перейшов до відділу УПА, сотні «Бурлаки», де став взірцевим вояком. Восени 1945 р. увійшов до почоту сл. п. к-ра «Бондаренка». Незабаром був ранений. У серпні 1947 р. обійняв пост кущового в Козлівському районі. 25. 7. 1948 р. попав на більшовицьку засідку біля с. Купчинці, Козлівського р-ну. Оточений з усіх сторін, бився по-геройськи та, вкінці, згинув, закиданий гранатами.

87. Стешин Степан, бунчужний УПА. Народився 1921 р. в с. Березовиця Велика, Микулинецького району. За німецької окупації вступив до УПА, де був учасником підстаршинської школи й одержав функцію бунчужного. Згинув 1946 року в Рогатинському районі.

88. Рибак Ярослав, «Дон», член ОУН. Народився 1928 р. в родині учителів, жив у с. Кривки, Микулинецького р-ну. Після стабілізації фронту 1944 р. зацікавився з українським революційним рухом, допомагав українським повстанцям, а вкінці

перейшов у підпілля, щоб не йти до «стрибків». Працював при повітовому референтові СБ. Сл. п. «Дон» відзначався надзвичайною відвагою та бойовістю. Він був учасником багатьох героїчних боїв, за що був нагороджений Бронзовим Хрестом Бойової Заслуги. Згинув 1948 р. в Підгаєцькому р-ні.

89. Сенік Теодосій, член ОУН. Народився в с. Гаї Великі, Микулинецького р-ну. За німецької окупації його насильно забрано на роботу до Німеччини. За другої більшовицької окупації повернувся з Німеччини до рідного села. Тут зацікавився з українським революційним рухом. Один його рідний брат (сл. п. «Меч») згинув у бою з більшовиками, другого — зловили на засідці живим, а батька вбили більшовики під час облави. Сл. п. Теодосій включився в революційну боротьбу та був бойовиком при кущі. Згинув 18. 8. 1946 р., заскочений більшовиками в криївці враз із іншими друзями на полях біля села Стегніківці, Великоборківського району.

КОЗЛІВСЬКИЙ РАЙОН

1. Дідівський Степан, член ОУН. Народився в м. Козлів (райцентр), син рільника, закінчив народну школу. Замолоду цікавився культосвітнім життям та брав у ньому активну участь. 1941 р. вступив до ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля і брав активну участь у революційній боротьбі. Під час стабілізації фронту впав у бою з більшовиками.

2. Барда Іван, член ОУН. Народився в м. Козлів (райцентр) 1903 р. Активний культосвітній діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля з метою далі вести революційну боротьбу. Впав під час стабілізації фронту 1944 р.

3. Томків Олекса, «Колос», станичний. Народився 1914 р. в с. Довжанка, Козлівського району. Син рільника, закінчив народну школу. Замолоду цікавився революційною боротьбою свого народу та став її ревним прихильником. 1939 р. вступив до ОУН, а розкритий органами НКВД, пішов у підпілля. Під час німецької окупації працював на пості станичного села аж до приходу більшовиків 1944 р. В перших днях його заарештували і прилюдно повісили у Великоглибочоцькому районі.

4. Дедів Василь, «Тиміш», підрайоновий. Народився 1913 року в с. Довжанка, Козлівського р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. Самоосвітньою працею підвищував свій рівень знання. Член усіх культосвітніх товариств і симпатик ОУН. 1938 р. вступив до ОУН. За першої більшовицької окупації був змушений піти в підпілля через свою активну діяльність. З приходом німців 1941 р. працював далі в лавах революції та був ранений німецьким гестапо. Після выздоровіння був підрайоновим у Великоглибочоцькому районі. За другої більшовицької окупації попав у тюрму в м. Чорткові, де більшовики його прилюдно розстріляли.

5. Чайковський Олекса, член ОУН. Народився 1923 р. в с. Довжанка, Козлівського р-ну. По закінченні народної школи господарював і брав активну участь у культурно-освітньому житті села. За німецької окупації вступив до ОУН. 1943 року, виконуючи доручення Організації, був тяжко ранений німецьким гестапо та попав у їхні руки. Однак члени ОУН викрали його зі шпиталю в Тернополі. Вилікувавшись, працював далі в підпіллі. З приходом більшовиків 1944 р. заарештований і

замучений більшовиками в тюрмі в Московщині.

6. Коваль Петро, член ОУН. Народився 1922 р. в с. Денисів, Козлівського р-ну. По закінченні початкової школи працював на господарстві при батьках. Змалку цікавився культосвітнім життям та брав у ньому активну участь. Як свідомий симпатик ОУН, вступив у її ряди 1941 р., а з приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля. Впав у бою з більшовиками 1944 р. під час стабілізації фронту.

7. Букшок Іван, симпатик ОУН. Народився 1908 р. в с. Денисів, Козлівського р-ну. Довголітній громадський і культурно-освітній діяч. З приходом більшовиків 1944 р. почав ховатися на власну руку та впав жертвою більшовицького терору.

8. Букшок Григорій, симпатик ОУН. Народився 1875 р. в с. Денисів, Козлівського р-ну. Рільник, активний громадський діяч та симпатик ОУН. Впав жертвою більшовицького терору під час стабілізації фронту 1944 р.

9. Букшок Софія, симпатик ОУН. Народилася 1912 р. в с. Денисів, Козлівського району. Впала жертвою більшовицького терору під час стабілізації фронту 1944 р.

10. Самиця Йосип, член ОУН. Народився 1915 р. в с. Денисів,

Козлівського р-ну. Активний культосвітній діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля та включився в революційну боротьбу проти московсько-більшовицького окупанта. Під час стабілізації фронту 1944 р. поліг у бою з більшовиками.

11. Самиця Іван, член ОУН, Народився 1905 р. в с. Денисів, Козлівського району. Активний культосвітній діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. впав у бою з більшовиками під час стабілізації фронту.

12. Вастляк Богдан, член ОУН. Народився 1918 р. в с. Денисів, Козлівського р-ну. По закінченні початкової школи працював на господарстві у батьків. Змалку цікавився культурно-освітньою роботою і брав у ній активну участь. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН і тут виховувався на ідейного й чесного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля з метою далі вести революційну боротьбу. Під час стабілізації фронту впав у бою з більшовиками.

13. Деніковський Петро, член ОУН. Народився 1910 р. в с. Денисів, Козлівського району. Довголітній культосвітній діяч та активний член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. вступив у ряди революції, щоб стати до боротьби з новим окупантом України — більшовицькою

Москвою. Згинув у бою з більшовиками під час стабілізації фронту.

14. Зацний Петро, член ОУН. Народився 1918 р. в с. Купчинці, Козлівського р-ну. По закінченні початкової школи займався культосвітнім життям у селі та помагав батькам у господарстві. Мавши охоту до науки, працював над собою і самоосвітньою працею здобув собі більше знання. Член ОУН від 1939 р. З приходом більшовиків 1944 р. впав у бою з більшовиками під час стабілізації фронту.

15. Лесевич Петро, «Лев», кушовий. Народився 1919 р. в с. Таурів, Козлівського р-ну. Закінчив народну школу, рільник. Змалку цікавився культосвітнім життям у селі та брав у ньому активну участь. До ОУН вступив 1941 р., а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і приєднався до революційної боротьби проти загарбників України. Переживши стабілізацію фронту, був кушовим. Поліг у бою з більшовиками 1944 року.

16. Горобій Василь, член ОУН. Народився 1924 р. в с. Таурів, Козлівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві у батьків. 1942 р. вступив до юнацтва ОУН і тут виховувався на чесного й ідейного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля та вклю-

чився в революційну боротьбу. Впав у бою з більшовиками 1944 р.

17. Шевчук Володимир, «Палій», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Таурів, Козлівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках. 1942 р. вступив до юнацтва, а з приходом більшовиків 1944 р., уже як вироблений політично й дисциплінований революціонер, був бойовиком при кущі. Впав у бою з більшовиками 1944 р.

18. Львівський Теодосій, «Молоток», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Таурів, Козлівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві у батьків. 1942 р. вступив до юнацтва і тут виховувався на чесного й ідейного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля й був бойовиком при кущі. Згинув у бою з більшовиками 1944 року.

19. Попович Василь, «Дим», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Таурів, Козлівського р-ну. Освіта — початкова, син рільника, 1942 р. вступив до юнацтва, а з приходом більшовиків 1944 р. став членом ОУН і пішов у підпілля. Впав у бою з більшовиками 1944 р.

20. Попович Степан, «Шум», станичний. Народився 1924 р. в с. Таурів, Козлівського р-ну. По закінченні початкової школи

працював на господарстві при батьках. З приходом більшовиків 1944 р. вступив у ряди ОУН, де виховувався на ідейного й чесного революціонера. Як свідомий і дисциплінований революціонер, вибився скоро на передове місце й обійняв пост станичного. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля й далі працював на цьому ж пості. Поліг у бою з більшовиками 1944 р.

21. Любінський Осип, «Сме-река», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Таурів, Козлівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві у батьків і брав активну участь у культурно-освітньому житті. 1942 р. вступив до юнацтва, а з приходом більшовиків 1944 р. став членом ОУН і перейшов у підпілля. Впав у бою з більшовиками 1944 р.

22. Бідний Петро, «Сад», член ОУН. Народився 1919 р. в с. Таурів, Козлівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках. Змалку цікавився культосвітнім життям у селі та брав у ньому активну участь. До ОУН вступив 1939 р. З приходом більшовиків 1944 р., як вихований і дисциплінований революціонер, перейшов у підпілля з метою далі вести революційну боротьбу. Впав у бою з більшовиками 1944 р.

23. Барабаш Іван, «Чайка», член ОУН. Народився 1919 р. в

с. Таурів, Козлівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві у батьків та брав активну участь у культурно-освітньому житті. До ОУН вступив за німецької окупації та віддано виконував усі наложені на нього обов'язки. З приходом більшовиків у 1944 р. включився в активну боротьбу революційного підпілля. Впав у бою з більшовиками 1944 р.

24. Львівський Роман, член ОУН. Народився 1905 р. в с. Таурів, Козлівського р-ну. Довголітній громадський і культурно-освітній діяч. З приходом більшовиків у 1944 р., як член ОУН, пішов у підпілля, щоб стати разом з іншими друзями до боротьби проти нового, московсько - більшовицького окупанта. Впав у бою з більшовиками 1944 р.

25. Стадник Євген, член ОУН. Народився 1909 р. в с. Таурів, Козлівського району. Активний культосвітній діяч і член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і поліг у бою з більшовиками.

26. Ружилю Омелян, член ОУН. Народився 1924 року в с. Яструбове, Козлівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках. Замолоду цікавився культосвітнім життям у селі та брав у ньому активну участь. 1942 року вступив до юнацтва й тут виховався на ідейного та чесного революціонера. З при-

ходом більшовиків 1944 р., уже як вихований революціонер, пішов у підпілля і включився в революційну боротьбу. 1945 р. впав у бою з більшовиками.

27. Свитаك Андрій, «Тирса», «Беркут», надрн. субреф. СБ. Народився 1918 р. в с. Плотича, Козлівського р-ну. По закінченні початкової школи далі вчився в тернопільській гімназії, але її не закінчив. Як політично вироблений і вихований юнак, 1938 р. вступив у ряди ОУН та брав у ній активну участь. По розвалі Польщі перейшов на еміграцію і там вступив до українського легіону. 1941 р. повернувся у свої сторони й всеціло віддався революційній боротьбі. Мавши організаторські здібності, вибився скоро на передове місце та перейшов у склад окружного СБ. Узимку 1945 р. обняв пост надрайонового реф. СБ у Зборівському надрайоні. В червні, в наслідок реорганізації, перейшов до тернопільського надрайону на пост надрайонового субреферента СБ. 4. 11. 1945 р. заквартирував разом з іншими друзями: «Соколом», «Віктором» і «Бовтом» у криївці на полях біля с. Довжанка. На донос сексота 100 більшовиків обскочили це місце. Повикопували бойові становища й кулеметні гнізда довкруги криївки та спрямували вогонь у цьому напрямі. О годині 14-ій почався нерівний бій. Крізь вихід з кри-

ївки вилітали шохвилини гранати й раз-у-раз вибухали. Це спанікувало більшовиків, але своїх становищ не покинули. Бій затягався й повстанцям не вистачило амуніції. Стріли повстанців затихли, тільки чути було поодинокі постріли — це означало, що українські герої покінчили зі своїм життям. Та більшовики далі боялися приступити. Щойно вночі підклали дві міни й висадили «бандерівську твердищу» в повітря.

28. Ракуш Дмитро, «Сокіл», рай. реф. СБ. Народився 1923 р. в с. Серединки, Микулинецького р-ну. По закінченні народної школи продовжував свою освіту в тернопільській гімназії та закінчив 7 клас. Ще в гімназійних роках цікавився революційною боротьбою та брав активну участь у культосвітньому житті серед учнів. 1942 р. вступив до ОУН, а 1943 р. відійшов до відділу УПА, сотні «Буйних». З приходом більшовиків 1944 р. повернувся у свої сторони та спочатку був бойовиком СБ, а від 1945 р. — рай. реф. СБ в Козлівському районі. 4. 11. 1945 року, оточений більшовиками в криївці на полях біля с. Довжанка, після 9-тигодинного бою застрілювався з пістолета.

29. Дзінковський Богдан, «Віктор», член ОУН. Народився 1915 р. в с. Цебрів, Великоглибочоцького району. Довголітній культосвітній діяч і член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р.

пішов у підпілля та був бойовиком у кущі. Опісля перейшов у склад районної боївки СБ. Тут визначився особливою відвагою. 4. 11. 1945 р., оточений більшовиками в криївці на полях біля с. Довжанка, разом зі своїми провідниками звів 9-тигодинний бій, після якого застрілився.

30. Маркіза Степан, «Гордій», чотовий. Народився 1909 року в с. Довжанка, Козлівського р-ну. Довголітній громадський і культурно-освітній діяч та активний член ОУН. Перший піонер, організатор та провідник на цьому терені, який поклав тверді основи для революційної боротьби й виховав ряд молодих провідників і революціонерів. За польської окупації, як активного члена ОУН, польська поліція його переслідувала й арештувала, а потім судила. З приходом більшовиків 1939 р. він перейшов у підпілля й тут організував революційну боротьбу з новим окупантом. Під час німецької окупації вів далі революційну боротьбу, працюючи на пості надрайонового референта військовости. Вишколивши ряд молодих революціонерів, 1943 р. відійшов з ними до відділу УПА. Це була перша група, яка опісля дістала назву сотні «Буйних». На початку він був командиром сотні «Буйних», а після реорганізації дістав чоту. Учасник ряду героїчних боїв та

рейдів у Карпати й на Волинь. Повернувшись у свої сторони, вів далі революційну боротьбу. 29. 11. 1945 р., застуканий більшовиками в криївці в с. Довжанка, після короткого бою застрілився.

31. Січкоріз Григорій, «Гроза», кущовий. Народився 1918 року в с. Покропивна, Козлівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві у батьків. Як активний культосвітній діяч, став симпатиком ОУН, а 1939 року вступив у ряди ОУН. Маючи здібності й охоту до науки, працював над собою та самоосвітньою працею підвищив свій рівень знання. Під час німецької окупації працював далі на революційному полі. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля на пост кущового. 29. 11. 1945 р., застуканий більшовиками в криївці в с. Довжанка разом із сл. п. «Гордієм», після короткого бою застрілився, щоб не попасти живим у руки ворога.

32. Сагадин Микола, «Марко», член ОУН. Народився 1921 року в с. Кутківці, Козлівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках, а опісля став робітником бровару в Тернополі. Під час німецької окупації його насильно забрали до СС-Дивізії «Галичина». На початку 1944 р. повернувся додому та скривався від більшовиків. Во-

сени 1944 р. зв'язався з українським революційним рухом та став бойовиком. Коли виконав як слід свої обов'язки, його прийнято в ряди ОУН. 19. 8. 1946 р. згинув трагічною смертю в с. Купчинці.

33. Любачівський Михайло, «Кармелюк», член ОУН. Народився 1923 р. в с. Озірна (на хут. Кути, від Тернополя), Зборівського р-ну. Закінчивши народну школу, працював у батьків на господарстві. По приході більшовиків 1944 р. ховався на власну руку й у той час запізнався з революційним рухом. Навесні 1945 р. вступив до кущової боївки, а восени того ж року перейшов до рай. реф. СБ як бойовик. Як революціонер виконував свої обов'язки солідно й чесно. В сутичках з ворогом визначався відвагою. 10. 5. 1946 р. під час ліквідації станиці «стрибків» був тяжко ранений і незабаром помер.

34. Сарматюк Степан, «Лютючий», кущовий. Народився 1901 р. в с. Чернилівка, Підволочиського р-ну. Замолоду цікавився культосвітнім життям у селі та брав у ньому активну участь. Був гарячим патріотом, всеціло відданий справі визволення народу та вже юнаком вступив до УВО, а опісля ОУН. 1931 р. з доручення Організації був висланий на східньо-українські землі, але тут, як політично підозрілий, був арештований органами ГПУ і засланий на Со-

ловки. Переживши тяжкі умовини на Соловках, йому вдалося звідти виїхати. Переслідуваний далі органами ГПУ, його заарештували знову, але цим разом він утік з тюрми і повернувся в Галичину. Не падаючи духом, він далі вів революційну боротьбу аж до приходу більшовиків 1939 р. До кінця цього року жив напівлегально в Козлівському районі. За німецької окупації був адміністративним працівником у м. Козлів. Однак гестапо підозрівало його в революційній роботі і він пішов у підпілля, виконуючи обов'язки районного провідника. З приходом більшовиків 1944 р. залишився далі на цьому терені і працював на пості кущового. 6. 12. 1946 р. згинув трагічною смертю біля с. Городище Велике (працюючи коло будови криївки, мав у кишені гранату, яка відбезпечилася у ході роботи й вибухла).

35. Буяр Ярослав, «Свій», член ОУН. Народився 1925 р. в с. Пронятин, Великоглибочоцького р-ну. Закінчивши сільську школу, далі вчився в тернопільській гімназії, яку закінчив 1943 року. До юнацтва належав ще від 1941 р. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і до смерті працював при надрайоновому проводі ОУН. Організаційні завдання виконував чесно й солідно, був ідейним і всеціло відданим справі революціонером. 3. 3. 1947 р.

впав у бою з більшовиками в селі Покропивна, Козлівського району.

36. Мотиль Михайло, «Колос», «Пластун», хорунжий. Народився 1924 р. в с. Глинна, Козлівського р-ну. Закінчив 5 клас гімназійних. Після цього 1942 р. пішов у німецьку армію в наслідок обставин. 1942 р., перебуваючи вдома на відпустці, залишився і вступив у ряди революційного підпілля. Працював при повітовому проводі ОУН в Зборівському повіті, виконуючи спецзавдання. Весною 1944 р. з доручення Організації виїхав у Карпати, де був слухачем у юнацькій школі кадрів ОУН ім. Степана Бандери. Після розв'язання цієї школи його перекинули до військової частини, а потім до старшинської школи УПА-Захід «Олені» як курсанта. По закінченні цієї школи був залишений у групі, що належала до штабу УПА-Захід, і там виконував спецзавдання. 1945 р. за рішенням командира УПА-Захід відійшов у Тернопільщину. Тут призначили його до роботи при КР СБ, де був до смерті. Як революціонер, відзначався небувалою відвагою, рішучістю та бойовістю. Був прикладом для інших революціонерів. Його військовий ступінь — хорунжий. 28. 6. 1947 року під час облави на очерет над річкою Стрипою (біля с. Купчинці) був тяжко ранений у груди й дострілився.

37. Дідик Ярослав, «Нечай», «Бескид», рай. пров. Народився 1922 р. в с. Глибочок Великий (райцентр). По закінченні середньої освіти жив при батьках. Під час німецької окупації вступив до юнацтва, а з приходом більшовиків 1944 р. включився в підпільну визвольно-революційну боротьбу. Як вироблений і здібний революціонер, 1945 р. обняв пост районного провідника в Козлівському районі. 30. 6. 1947 р. згинув у криївці на хут. Драгоманівка (с. Купчинці) під час великої облави на очерет.

38. Ткач Ярослав, «Тихий», член ОУН. Народився 1912 р. в с. Дмухавець, Козлівського району. По закінченні народної школи господарював та рівночасно брав активну участь у культосвітніх товариствах. На початку 1943 р. вступив у ряди ОУН та працював станичним-військовиком. Узимку 1944 р. відійшов до УПА, до сотні к-ра «Гордієнка». Повернувшись у рідні сторони, був бойовиком при куші. Потім був при районній референтурі СБ. 30. 6. 1947 р. під час великої облави на очерет згинув у криївці на хут. Драгоманівка (с. Купчинці).

39. Ониськів Михайло, «Клим», член ОУН. Народився 1920 р. в с. Купчинці, Козлівського р-ну. По закінченні початкової школи жив при батьках. Брав активну участь у культосвітніх то-

вариствах та при цьому вчився при допомозі самоосвітньої праці. 1941 року вступив до юнацтва і сумлінно виконував свої обов'язки. З приходом більшовиків 1944 р. включився в революційну боротьбу як бійовик при кущі. 2. 8. 1947 р. згинув трагічно.

40. Бойко Василь, «Колос», член ОУН. Народився 1922 р. в с. Слобідка, Козлівського р-ну. Закінчив 4 класи народної школи і господарював. За німецької окупації був симпатиком ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. вступив до відділу УПА, сотні «Холодноярці», де виявив себе відважним і вірцевим стрільцем. Від 1946 р. був бійовиком при кущі в Козлівському р-ні, а при кінці цього ж року перейшов до Козлівського р-ну. 10. 9. 1947 р., важко поранений на засідці біля села Слобідка, попав у руки ворога, але по кількох годинах помер.

41. Орищак Олекса, «Очайдух», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Драгоманівка (хутори, що належать до с. Купчинці), Козлівського р-ну. Закінчив 4 класи народної школи. Був рільником. Від 1944 р. перебував в УПА. Як зразкового й здібного стрільця направлено в підстаршинську школу, з якої вийшов заступником ройового. Учасник рейдів Карпати — Волинь, де прекрасно виконував завдання в боях з ворогом. При кінці 1945 р. дістав запалення легенів і його відпустили у рід-

ні сторони. Після виздоровлення приєднався до теренової праці. Потім був бійовиком при кущі. 18. 2. 1948 р. згинув у бою з більшовиками на полях с. Ходачків В[еликий].

42. Цупер Іван, «Листок», стр. УПА. Народився 1921 р. в с. Подусів, Перемишлянського р-ну, Львівської області. Закінчив 4 кл. народної школи, належав до всіх культосвітніх товариств у своїй місцевості. В червні 1944 р. вступив до УПА, сотні «Бурлаки». В кількох більших боях визначився надзвичайною чуйністю, відвагою і завзяттям. У серпні 1947 р. перейшов на теренову роботу в Козлівському р-ні як бійовик. 24. 5. 1948 р., заскочений більшовиками в с. Купчинці, був тяжко ранений і, щоб не потрапити живим у руки ворога, дострілювався.

43. Хома Андрій, «Орлик», «Ярко», рай. реф. СБ. Народився 30. 7. 1928 р. в с. Городище Мале, Великоглибочоцького району. Син рільника, закінчив середню освіту (з перервами). 1939 року вперше запізнався з революційно-визвольним рухом і вступив до Юнацтва. Незабаром обійняв пост станичного, а опісля підрайонового. 1943 р. став районним провідником юнацтва ОУН. На початку другої більшовицької окупації жив легально, а в серпні пішов у підпілля та виконував обов'язки кушового, а потім районного

референта господарки. 1946 р. перейшов у Козлівський район на пост районного референта СБ. В організаційній роботі визначився відданістю, рішучістю та бойовим завзяттям. 8. 11. 1948 р. згинув у бою з більшовиками на хуторах Драгоманівка (с. Купчинці).

44. Кушнір Степан, «Моряк», член ОУН. Народився 3. 3. 1925 року в с. Купчинці, Козлівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках. За німецької окупації вступив до СС-Дивізії «Галичина», а з приходом більшовиків 1944 р. вернувся у свої сторони і скривався. 1945 р. зазнався з українським революційним рухом, вступив у ряди революції. Свої обов'язки виконував чесно й солідно, був дисциплінований, точний та всеціло відданий справі визволення народу. 8. 11. 1948 р. згинув у бою з більшовиками на хуторах Драгоманівка (село Купчинці) разом зі своїм провідником.

45. Сіно Петро, «Супрун», окр. орг. реф. Народився в селі Раковець, Золотницького району. Сл. п. «Супрун», окружний організаційний референт, згинув 29. 6. 1947 року, під час облоги на очерет біля с. Ішків, Золотницького р-ну, Тернопільської області.

46. «Лоза», (прізвище та ім'я невідомі), кущовий. 29. 6. 1946 року сл. п. «Лоза», оточений більшовиками, згинув по-герой-

ськи разом зі сл. п. друзями: «Єфремом», «Супруном», «Пластуном», «Галенком» і «Шпаком» в очереті над річкою Стрипою біля с. Ішків.

47. «Галенко, (прізвище та ім'я невідомі), зв'язковий. Згинув 29. 6. 1947 р. під час облоги в очереті над річкою Стрипою.

48. «Шпак», (прізвище та ім'я невідомі), зв'язковий. Згинув 29. 6. 1947 р. під час облоги в очереті над річкою Стрипою.

49. Бабій Ярослав, «Шах», окр. пров. Сл. п. друг Бабій Ярослав («Шах») народився 1914 р. в с. Говилів Великий, Тербовлянського р-ну, Тернопільської області, в родині селян. Народну школу закінчив у родинному селі. Середню освіту здобував спочатку в тернопільській, а згодом у рогатинській гімназії, в якій склав іспит зрілості. Вищу освіту — науку права вивчав позаочно.

Ще в студентських роках сл. п. д. Ярослав Бабій («Шах») зазнався з українським революційним рухом і став членом юнацтва ОУН. Поза шкільною наукою сл. п. «Шах» організував юнацтво ОУН. Крім цього, він віддав багато праці на культурно-освітньому полі у своєму рідному й довколишніх селах. За свою видну діяльність переслідувала його польська поліція, а 1933 р. польська банда «стшельцуф» виконала на нього невдалий атентат, з якого Бабій

Ярослав («Шах») вийшов тяжко поранений у груди від пострілу з кріса.

Під час більшовицької окупації 1940 р. Бабія Ярослава («Шаха»), активного члена ОУН, заарештували більшовицькі поліційні органи НКВД, які поранили його в праву руку, коли він, вирвавшись від них, утікав. Від цього часу друг «Шах» перебував у підпіллі. Під час більшовицького відступу д. Бабій Ярослав («Шах») обіймав пост повітового провідника ОУН Тербовельщини. 1942 р. працював організаційним референтом при окружному проводі ОУН Тернопільщини. Він особливо визначався організуванням революційних підпільних видань та зорганізуванням відділу УПА — сотні «Буйних». Під час другої більшовицької окупації сл. п. друг Бабій Ярослав («Шах») обняв пост окружного провідника ОУН в Тернопільщині й на цьому пості віддано виконував свої обов'язки до останньої хвилини свого життя.

30 червня 1947 року сл. п. друг «Шах» враз із сл. п. друзями: «Нечаєм», «Тихим», «Качором» і «Олею», заскочений у криївці на хуторах Драгоманівка, села Купчинці, Козлівського р-ну, на господарстві Вербець Марії, після завзятого бою з двадцятьразово переважаючими силами ворога, застрілився.

Сл. п. друг «Шах» віддав великій справі за визволення сво-

го народу всі свої сили, знання і здібності, включно з життям. Як керівний революціонер, виховник і вишколювач своєю наполегливою працею виховав та вишколив багато нових борців-революціонерів, які пішли його слідами. Він ширив між українським народом ідею революційної боротьби за визволення України та приєднував для неї маси визнавців і борців.

Світла пам'ять про друга «Шаха», палкого революціонера, борця української революції, буде жити вічно в серцях українських революціонерів та українського народу.

50. «Качор», (прізвище та ім'я невідомі), зв'язковий. Згинув 30 червня 1947 року, заскочений більшовиками в криївці на хуторах Драгоманівка села Купчинці. Після короткого, але завзятого бою з переважаючими силами ворога, у безвихідному становищі, застрілився останнім набоем.

51. Стець Ольга, «Оля», машиністка. Народилася в селі Ілавче, Тербовлянського району. За німецької окупації включилася в революційну боротьбу та працювала зв'язковою. За другої більшовицької окупації перейшла в підпілля спочатку як зв'язкова, а потім працювала машиністкою в одному з осередків. 30 червня 1947 р., заскочена більшовиками в криївці на хуторах Драгоманівка села Купчинці, застрілилася.

ЗБОРІВСЬКИЙ РАЙОН

1. Кривоніс Микола, «Хмара», рай. військ. реф. Народився 1916 р. в с. Жуківці, Зборівського р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві. В молодих роках займався культосвітнім життям у селі та став одним з перших засновників читальні «Просвіта». Також подбав і про свою освіту, підвищуючи своє знання різними курсами. 1938 р. призваний до польської армії, але під час польсько-німецької війни повернувся до села і вступив до ОУН. Своєю солідною працею скоро вибився на передове місце та обняв пост станичного села. Під час німецької окупації працював на цьому пості та виховував молодих юнаків на добрих бойовиків. З приходом більшовиків 1944 р. призначений на пост районного військового референта. В той час організував свою боївку, з якою оперував в терені, звів ряд боїв з більшими й меншими групами більшовиків. Як добрий знавець воєнної штуки, часто виходив переможцем з найприкріших ситуацій, не втративши ні одного стрільця. Його приbrane ім'я «Хмара» стало легендарним. Усі його любили: старі, молоді й навіть діти. Натомість для більшовиків був пострахом. 7. 4. 1944 р. під час ліквідації станиці «стрибків» в с. Присівці згинув від ворожої кулі.

2. Мізь Володимир, стр. УПА. Народився 1921 р. в с. Велесівка, Зборівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві. Змалку брав активну участь у культосвітніх товариствах та самоосвітньою працею старався підвищити свій рівень знання. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН, де незабаром став станичним села. 1943 р. зголосився як доброволець до відділу УПА і там згинув у бою з більшовиками 1944 р.

3. Мерих Василь, стр. УПА. Народився 1906 р. в с. Жуківці, Зборівського р-ну. Довголітній громадський і культосвітній діяч та симпатик ОУН. 1943 року зголосився як доброволець до відділу УПА, де виробився на доброго вояка-повстанця. 1944 року впав у бою з більшовиками в лісі біля с. Вулька (Бережанщина).

4. Косткевич Михайло, стр. УПА. Народився 1927 році в с. Мшана, Зборівського р-ну. Закінчивши 4 класи народної школи, працював на господарстві при батьках. В січні 1944 р. зголосився як доброволець до відділу УПА. Поліг у бою з більшовиками в лісі біля села Вулька, Бережанського району 1944 р.

5. Леськів Теодор, стр. УПА. Народився 1911 р. в с. Озірна,

Зборівського р-ну. Довголітній громадський і культосвітній діяч та симпатик ОУН. 1942 р. відійшов до відділу УПА і впав у бою з більшовиками в лісі біля с. Вулька, Бережанського р-ну.

6. Сютра Андрій, член ОУН. Народився 1921 р. в с. Озірна, Зборівського р-ну. По закінченні народної школи працював на батьківському господарстві. За німецької окупації вступив у ряди ОУН і тут виховався на чесного й ідейного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля та був бойовиком у надрайонівій боївці. Восени 1944 р., заскочений більшовиками в криївці на хуторах біля с. Озірна, впав від ворожої кулі.

7. Гриценко Василь, симпатик ОУН. Народився 1919 р. в с. Озірна, Зборівського району. Під час другої більшовицької окупації 1944 р. впав жертвою більшовицького терору.

8. Кобзістий Василь, член ОУН. Народився 1925 р. в с. Волосівка, Зборівського р-ну. Закінчивши 4 кл. народної школи, працював на господарстві при батьках. Під час німецької окупації вступив до юнацтва й тут виховувався на ідейного й чесного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля та був бойовиком при кущі. 19. 8. 1944 р. впав у бою з більшовиками під час облави на село Волосівку.

9. Баран Петро, член ОУН, станичний. Народився 1909 р. в с. Цецівка, Зборівського р-ну. Закінчив 4 кл. народної школи, рільник, одружений, сім'я — двоє дітей. Працював на господарстві і був добрим кравцем. У вільних хвиликах займався культосвітнім життям села й симпатизував українському революційному рухові. 1938 року вступив до ОУН. Наложені обов'язки виконував точно й солідно. З приходом більшовиків 1944 р. працював на пості станичного. 28. 9. 1944 р. під час облави більшовики його заарештували, в нелюдський спосіб побили, а потім у присутності жінки й дітей розстріляли.

10. Гетьман Анна, член ОУН. Народилася 1917 р. в с. Цецівка, Зборівського р-ну, в родині убогих селян. Молоденькою вийшла заміж. Під час німецької й більшовицької окупацій у домі Анни серед білого дня і темної ночі знаходили притулок українські повстанці. Не одну ніч не спала Анна, готуючи вечерю для теренових робітників. Опікувалася ними, немов рідна мати. За другої більшовицької окупації вона стала підозріла для більшовиків за контакт з українськими повстанцями. 29. 9. 1944 р. під час облави на село більшовики її заарештували та у звірський спосіб почали мордувати, щоб вона розказала про повстанців. Однак герої-жінка не зрадила таємниць ор-

ганізації, хоч її відрізували груди, пробивали ножами плечі, ломали руки, ноги, аж доки не замучили.

Гетьман Анна — мати однієї донечки — ніколи не згине в пам'яті українських революціонерів. Вона вічно житиме в серцях українських повстанців! Вона — мучениця за волю України!

11. Бенедига Осип, «Вірний», чотовий. Народився 1919 р. в с. Жуківці, Зборівського р-ну. По закінченні народної школи працював на батьківському господарстві. Активний діяч і член культосвітніх товариств. За німецької окупації вступив до української поліції, але її скоро покинув і відійшов до відділу УПА. Тут пройшов підстаршинський вишкіл, а потім старшинський і призначено йому функцію чотового. Серед своїх стрільців був товариський, любив порядок і дисципліну. Учасник великих рейдів та героїчних боїв з німецькими та більшовицькими окупантами. 24. 9. 1944 р., вертаючись з відпустки до своєї частини, попав на ворожу засідку біля с. Звижень, де був тяжко ранений. Опинившись у безвихідному становищі, розірвався гранатою.

12. Пасічник Михайло, «Богун», член ОУН. Народився 1926 р. в с. Заруддя, Зборівського району. По закінченні 7 клас народної школи працював на господарстві в батьків. Під

час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН і тут виховався на ідейного та чесного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля й був бойовиком при кущі. 19. 8. 1944 р. впав від більшовицької кулі під час облави на село Заруддя.

13. Кобзистий Іван, член ОУН. Народився 1923 р. в с. Підгайчики, Зборівського р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві. До ОУН вступив за німецької окупації, а з приходом більшовиків 1944 року був бойовиком у кущі. В жовтні 1944 р. поліг під час облави на село Підгайчики.

14. Денисюк Осип, симпатик ОУН. Народився 1911 р. в с. Кудинівці, Зборівського р-ну. Закінчив народну школу, рільник. Активний громадський і культосвітній діяч та симпатик ОУН. У жовтні 1944 р. під час облави на село згинув як жертва більшовицького терору.

15. Силінський Петро, член ОУН. Народився 1923 р. в с. Озірна, Зборівського р-ну. Син рільника, закінчив початкову школу. Під час німецької окупації став членом ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і працював у тереновій боївці. В жовтні 1944 р. під час облави впав від ворожої кулі у своєму селі.

16. Демидяк Софрон, член ОУН. Народився 1925 році в с.

Озірна, Зборівського р-ну. Рільник, закінчив 4 класи народної школи. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля й був бойовиком при кущі. В жовтні 1944 р. впав у бою з більшовиками на хуторах біля с. Озірна.

17. Шпак Андрій, стр. УПА. Народився 1907 р. в с. Озірна, Зборівського р-ну. Рільник, освіта — початкова. Довголітній громадський, культосвітній діяч та симпатик ОУН. В лютому 1944 року відійшов до відділу УПА. Учасник великих рейдів та героїчних боїв з німецькими та більшовицькими окупантами. Восени 1944 р. згинув у бою з більшовиками біля села Вулька, Бережанського р-ну.

18. Петришин Василь, «Лев», сотен. політвиховник. Народився 1923 р. в с. Мшана, Зборівського р-ну. Закінчив учительський семінар у Львові. Під час німецької окупації, ще учнем, вступив у ряди юнацтва, а по закінченні семінаря, як активний і вироблений політично юнак, включився в революційну боротьбу і працював на пості рай. реф. пропаганди. 1944 року відійшов до відділу УПА, де став сотенним політвиховником. Під час перебування у відділі УПА відзначався особливою бойовою відвагою та добрим прикметами командира. Серед повстанців користувався авторитетом та був улюблений.

Учасник ряду великих рейдів та героїчних боїв з німецькими та більшовицькими окупантами. 24. 9. 1944 р., повертаючись з відпустки, попав на більшовицьку засідку біля с. Звижень. Тяжко ранений убив кількох більшовиків, а опісля розірвався гранатою.

19. Багрій Мирослав, «Шах», пов. реф. СБ. Народився 1924 р. в с. Заруддя, Зборівського р-ну. За польської дійсности ходив до гімназії в м. Золочеві й закінчив 3 класи. З приходом більшовиків 1939 р. далі вчився в десятиріччі й закінчив 9 клас. Під час німецької окупації вступив до вищої торговельної школи у Львові, однак скоро її залишив. Сл. п. д. «Шах» ще в учнівських роках вів культосвітнє життя серед учнів. 1940 р. вступив у ряди ОУН і тут скоро вибився на передове місце, обнявши пост підрайонового пропагандиста. З приходом німців 1941 р. працював у районівій пропаганді, а 1942 р. пішов у підпілля і працював у повітовій референтурі СБ. 1943 року став провідником повітової референтури СБ. За другої більшовицької окупації працював далі на цьому ж пості аж до дня смерти. Під час свого рейду по терені 8. 11. 1944 р. заквартирував зі своїми двома бойовиками — «Жуком» і «Орликом» в с. Глинна, Козлівського р-ну. Обскочений більшовиками в хаті, сл. п. д. «Шах»

убив трьох більшовиків, які добувалися до помешкання, а опісля сам поліг, прошитий ворожою кулею. Його бойовики, один ранений у ліве рамя, користуючись із замішання, яке постало поміж більшовиками, відступили. Сл. п. друг «Шах» був один з найактивніших членів ОУН цього терену. Тіло сл. п. д. «Шаха» перевезено до с. Хоростець і там похоронено. Довго ходили його близькі й дальші друзі вночі на могилу і в душах своїх заприсягали вірність Україні та великій ідеї, за яку він боровся і згинув.

20. Байда Михайло, член ОУН. Народився 1922 р. в с. Обертасів, Золочівського р-ну, Львівської області, який проживав у с. Мшана, Зборівського району. Закінчивши народну школу, працював на господарстві при батьках. Культурноосвітній діяч та симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і включився в революційну боротьбу. 25. 11. 1944 року зловили його, у провокативний спосіб, більшовики й забрали до Зборівської тюрми, де мужньо витримував усі енкаведівські тортури, але не признався ні до чого. Ще цього самого дня більшовики прилюдно повісили його в с. Мшана.

21. Наконечний Володимир, симпатик ОУН. Народився 1910 року в с. Кудинівці, Зборівського р-ну. Довголітній громадський, культосвітній діяч і сим-

патик ОУН. В листопаді 1944 р. заарештований більшовиками за співпрацю з українськими повстанцями, а по кількох днях розстріляний у лісі біля с. Тустоголови, Зборівського району.

22. Безкостий Василь, член ОУН. Народився 1924 р. в с. Данилівці, Зборівського р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН і тут виховався на чесного й ідейного революціонера. В листопаді 1944 р. згинув трагічною смертю.

23. Христинич Петро, симпатик ОУН. Народився 1914 р. в с. Озірна, Зборівського району. Селянин, довголітній симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. скривався на власну руку, а в листопаді цього ж самого року впав жертвою більшовицького терору на хуторах біля с. Озірна під час облави.

24. Беш Петро, «Ворон», член ОУН. Народився 1926 року в с. Храбузна, Зборівського району. Закінчивши 7 клас народної школи в Торгові, працював на господарстві при батьках. Під час німецької окупації закінчив ремісничу школу в м. Золочеві. Ще учнем вступив у ряди юнацтва, а по закінченні школи обняв пост станичного юнацтва ОУН у своєму селі. З приходом більшовиків 1944 р. включився в революційну бо-

ротьбу й був бойовиком при кущі. В листопаді 1944 р., коли енкаведівські бандити насильно вивозили свідоміші родини з його села, він разом з іншими друзями став у їхній обороні. Поліг прощитий ворожою кулею.

25. Піхальський Володимир, член ОУН. Народився 1923 р. в с. Жуківці, Зборівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля й був бойовиком при кущі. Впав у своєму рідному селі, застуканий більшовиками в криївці.

26. Петришин Володимир, станичний. Народився 1913 р. в с. Мшана, Зборівського району. По закінченні 7 клас народної школи господарював. Довголітній і активний член читальні «Просвіта», «Рідної Школи» та член ОУН від 1936 р. Під час німецької окупації працював на пості станичного, а опісля як член підрайонового проводу ОУН. Згинув у бою з більшовиками на полях біля с. Мшана під час облави 23. 12. 1944 р.

27. Кучмай Іларій, член ОУН. Народився 1908 р. в с. Мшана, Зборівського району. Активний громадський і культосвітній діяч та симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і впав у бою з більшовиками 23. 11. 1944 р. на полях біля с. Мшана.

28. Шпак Григорій, член ОУН. Народився 1906 р. в с. Кудобинці, Зборівського р-ну. Рільник, довголітній громадський, культосвітній діяч та симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. включився в революційну боротьбу і згинув у грудні 1944 р. в бою з більшовиками, обороняючи своє село від грабежу.

29. Бугайський Микола, симпатик ОУН. Народився 1912 р. в с. Кудобинці, Зборівського р-ну. Рільник, член усіх культосвітніх товариств та симпатик ОУН. Впав у бою з більшовиками в грудні 1944 р., ставши в обороні свого села від намагання його пограбувати.

30. Бабій Іван, член ОУН. Народився 1925 р. в с. Волосівка, Зборівського р-ну. По закінченні народної школи працював на батьківському господарстві. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва й тут виховувався на ідейного й чесно-го революціонера. Впав у грудні 1944 р. під час облави на село.

31. Волошин Володимир, «Голуб», член ОУН. Народився 1910 р. в с. Озірна, Зборівського р-ну. Рільник, довголітній громадський і культосвітній діяч та член ОУН. З приходом більшовиків пішов у підпілля й був бойовиком при кущі. У грудні 1944 року впав у бою з більшовиками в с. Цецори під час облави.

32. Дяків Володимир, стр. УПА. Народився 1922 році в с. Кудинівці, Зборівського району. Син рільника, закінчив 4 кл. народної школи. Змалку цікавився культосвітнім життям у селі і брав у ньому активну участь. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, а взимку 1944 р. відійшов до відділу УПА, де став одним із кращих стрільців-повстанців. У листопаді 1944 р. в провокативний спосіб попав більшовикам у руки в с. Годів, Зборівського р-ну. У тюрмі переніс нелюдські тортури, не зрадивши таємниць організації. 5. 1. 1945 року його повішено прилюдно в Зборові. Перед смертю він хотів говорити, але озвірілі енкаведівські собаки не дали йому слова. Та населення бачило мужню поставу українського повстанця, лицаря-героя, гордого й усміхненого на помості шибениці та визнало його незламним героєм української революції.

33. Хом'як Осип, «Крига», кушований. Народився 1910 р. в с. Кудинівці, Зборівського р-ну. По закінченні народної школи займався господарством і брав активну участь у всіх культосвітніх товариствах. Член ОУН від 1936 р. Був переслідуваний і заарештований кілька разів польською поліцією. З приходом більшовиків 1939 р. пішов у підпілля, віддаючись всеціло революційній боротьбі. За ні-

мецької окупації працював на пості підрайонового активу. 1944 р. перейшов на пост кушового до Заложцівського р-ну, де був одним з найкращих кушових провідників. Відзначався особливою відвагою та ідейністю, чим здобув собі пошану й любов серед повстанців. 15. 1. 1945 р. поліг у бою з більшовиками в с. Монилівка, Заложцівського р-ну.

34. Пасічник Михайло Ільк., «Явір», кушований. Народився 1921 р. в с. Заруддя, Зборівського р-ну. По закінченні 7 кл. народної школи працював на господарстві при батьках, а потім пішов учитися на столяра. Вже як фаховий майстер, він підвищував свій рівень знання та цікавився революційною боротьбою свого народу. 1940 р. вступив у ряди ОУН. За німецької окупації працював на пості кушового. З приходом більшовиків 1944 р. зголосився як доброволець до відділу УПА. В грудні цього року повернувся у свої сторони та вступив до теренової роботи на пост кушового. 21. 1. 1945 р. впав у бою з більшовиками в с. Плісняни, Зборівського р-ну.

Сл. п. д. «Явір» був одним з дуже надійних членів. Кожну вільну від праці хвилину посвячував на піднесення свого власного знання і способів ведення революційної боротьби. Постійно перебував у терені, кожний наказ виконував в ідеальному

розумінні. Серед членів був товариський і улюблений, бо всі бачили в ньому дійсного ідеаліста, вірного ідеї, за яку боровся і згинув. Тіло сл. п. д. «Явора» перевезено в його родинне село й там похоронено.

35. Мацшин Іван, симпатик ОУН. Народився 1915 р. в с. Вільшана, Зборівського району. Рільник, довголітній громадський і культурно-освітній діяч та симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. ховався на власну руку. В січні 1945 р. згинув від ворожої кулі під час облави на село Вільшанка — Ярчівці.

36. Леськів Йосип, симпатик ОУН. Народився 1907 р. в с. Кудобинці, Зборівського р-ну. Рільник, член культосвітніх товариств та симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. скривався на власну руку. В січні 1945 року впав жертвою більшовицького терору під час облави на село Кудобинці.

37. Краснозан Василь, член ОУН. Народився 1904 року в с. Кудобинці, Зборівського р-ну. Рільник, член культосвітніх товариств та симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля й був бойовиком при куші. В січні 1945 р., застуканий більшовиками в криївці у своєму селі, згинув від ворожої кулі.

38. Хом'як Василь, «Крах», чот. Народився 1918 р. в с. Ку-

добинці, Зборівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві у батьків. Ідучи слідами свого старшого брата «Криги», брав активну участь у культосвітніх товариствах та жив бажанням бути вояком української армії. 1938 р. вступив у ряди ОУН. Тут з запалом кинувся до праці і став одним з кращих революціонерів. По розвалі Польщі 1939 р. ще з більшим завзяттям працював, а за німецької окупації обняв пост підрайонового, опісля районового військового референта, а 1942 р. районового референта пропаганди. Весною 1943 р. відійшов до УПА, де після підстаршинського вишколу став чотовим. Серед стрільців користувався авторитетом і був улюблений. Учасник ряду героїчних боїв з німецькими і більшовицькими окупантами. Восени 1944 р. вернувся у свої сторони як ранений. Вилікувавшись, працював у повітовій військовій референтурі. 28. 12. 1944 року, попавши на більшовицьку засідку, був ранений. Лікуючись на санпункті в с. Ніще, Заложцівського р-ну, 25. 1. 1945 р. більшовики оточили його в криївці. Побачивши своє безвихідне становище, при помочі санітарки зажив отруту. Однак більшовики різними медичними засобами привели його до притомности. Тоді сл. п. д. «Крах», користуючись з відсутности більшовиків, задушився мотузком.

39. Микитишин Іван, «Івась», станичний. Народився 1923 р. в с. Травотолоки, Зборівського р-ну. По закінченні сільської школи працював при батьках на господарстві. 1942 р. вступив у ряди ОУН та працював зв'язковим. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля, обнявши пост станичного села. 16. 1. 1945 р. більшовики заскочили його несподівано в хаті в с. Травотолоки та побачивши, що він без довшої зброї, намагалися зловити його живим. Однак «Івась» з пістолетом у руці не припустив більшовиків до хати. Тоді більшовики підпалили хату. Сл. п. д. «Івась», не помітивши, що вистріляв усі набої, вибіг з горючої хати на дорогу. Та тут енкаведист сильним ударом приклада повалив його на землю, а другий приложив цівку кріса до його грудей, готовий кожної хвилини до стрілу. В цей момент сл. п. «Івась» вирвав кріса з рук енкаведиста та, відстрілюючись, почав утікати. Побачивши це інші більшовики, його оточили, і він поліг прощитий ворожими кулями.

40. Муравський Андрій, член ОУН. Народився 1920 року в с. Озірна, Зборівського р-ну. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля й був бойовиком при кущі. В січні 1945 р. впав у бою з більшовиками на хуторах с. Плавуца Велика, Козлівського р-ну.

41. Дзюрман Кирило, «Олег», рай. госп. реф. Народився 1917 року в с. Махнівці, Поморнянського р-ну, Львівської області, в родині малоземельного селянина. По закінченні початкової школи помер йому батько, і «Олег» про дальшу науку навіть не міг думати, бо мусів заробляти на життя. 1937 р. вступив у ряди ОУН. Переслідований від польської поліції, був змушений піти в підпілля. Через якийсь час його заарештували й відвели його Золочівської тюрми. Відсидівши 6 місяців, по довготривалому судовому розгляді вийшов на волю. Тюрма не заломила сл. п. д. Кирила («Олега»). Він ще з більшим зусиллям працював для добра свого народу. В вересні 1939 р. польська поліція заарештувала його знов і відставила до Берези Картузької.

З приходом більшовиків 1939 року сл. п. д. «Олег» жив спочатку легально. Але переслідований новим окупантом і кількакратно арештований органами НКВД, пішов знов у підпілля. В той час більшовики вивезли його родину на Сибір.

За німецької окупації працював спочатку в українській поліції в Помор'ях, а потім арештований гестапом, попав у тюрму. Вийшовши на волю, віддався далі революційній боротьбі.

З приходом більшовиків 1944 року зголосився як доброволець до УПА, до загону «Остапа».

Тут він пройшов старшинський вишкіл,* а по закінченні його вернувся у свій терен та працював на пості районного господарського референта. Під час облави в с. Хоростець згинув у бою з більшовиками 1. 2. 1945 року.

42. Буньовський Мирослав, «Олень», член ОУН. Народився 1927 р. в с. Махнівці, Поморянського р-ну, Львівської області. Син священика, закінчив 7 клас гімназії в Бережанах. Змалку проявляв хист до різних пригод. 1944 р. юнаком зголосився до відділу УПА, але восени перейшов на теренову роботу до СБ. Під час рейду по терені 1. 2. 1945 р. заквартирував у с. Хоростець, Зборівського р-ну. У той час більшовики проводили облаву. Застуканий більшовиками, відбивався разом зі своїм провідником «Олегом». Коли ж цей упав, він вискочив з хати в сіни, кинув гранату, від якої згинуло кількох більшовиків, і став далі боронитися. Коли ж більшовики підпалили хату, він у безвихідному становищі застрілився. Сл. п. д. «Олень» належав до наймолодших революціонерів, що своєю відвагою та героїзмом склав іспит великого борця-революціонера.

43. Турило Григорій, «Крук», кущовий. Народився 1921 р. в

с. Озерянка, Зборівського р-ну. Син бідної вдови, закінчив 4 кл. народної школи. Не мавши змоги далі вчитися, працював на господарстві, а водночас вчився на столяра. Ще юнаком сл. п. д. «Крук» очолював культосвітнє життя в селі та підніс його з занепаду. Довший час був крамарем кооперативи. Як здібний юнак учився самостійно, організував самоосвітній гурток для молоді й кермував самоосвітньою працею. До ОУН вступив за німецької окупації. Мавши вроджені постичні здібності, написав вірші, в яких змалював терор німецьких та більшовицьких окупантів. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля й обняв пост кущового. В січні 1945 р., натрапивши на переїжджаючих більшовиків біля с. Хоростець, впав у бою з ними.

44. Зубрик Григорій, член ОУН. Народився 1913 р. в с. Кудобинці, Зборівського р-ну. Активний член усіх культосвітніх товариств та довголітній симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля та був бойовиком у кущі. В лютому 1945 р., застуканий більшовиками в криївці в с. Кудобинці, згинув від ворожої кулі.

45. Шаблій Петро, симпатик ОУН. Народився 1925 року в с. Данилівці, Зборівського райо-

* Повинно бути: підстаршинський вишкіл.

ну. Рільник, закінчив народну школу. В лютому 1945 р. впав жертвою більшовицького терору в с. Данилівці.

46. Кутний Володимир, «Гайда», рай. госп. реф. Народився 1922 р. в с. Озірна, Зборівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи працював на господарстві при батьках. 1941 року вступив до юнацтва й тут скоро вибився на передове місце. 1942 року був на пості районного господарчого референта. З приходом більшовиків 1944 р. працював далі на цьому пості. 15. 2. 1945 р. впав у бою з більшовиками в с. Данилівці.

47. Хом'як Іван, «Орест», рай. реф. проп. Народився 1922 р. в с. Кудинівці, Зборівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи пішов на однорічну рільничу школу, а опісля перейшов ряд сільськогосподарських курсів, по закінченні яких став агрономом Сільського Господаря в Зборові. За першої більшовицької окупації він далі підвищував свою освіту в СШ і закінчив 3 класи. Виховуючись під впливом своїх братів, сл. п. «Краха» і «Криги», він вступив 1941 р. до ОУН та працював субреферентом районової пропаганди. З приходом більшовиків 1944 р. обняв пост районного референта пропаганди. Тут посвятив себе всеціло революційній боротьбі. Сл. п. друг «Орест» відзначався організа-

торським хистом, був добрим психологом, тому вміло міг вести політичну роботу серед населення та членів ОУН. Населення й революціонери пам'ятають ще молодого з руським волоссям, бистрими сірими очима промовця, який палкими словами закликав їх до боротьби з червоним окупантом. Своєю тактикою в роботі й поведінкою з'єднав собі широкі круги населення, яке бачило в ньому дійсно духового провідника. 22. 3. 1945 р., оточений зграєю енкаведівських посіпак у селі Данилівцях, при відступі з вигуком «Слава Україні!» згинув від ворожої кулі.

48. Шнурівський Іларій, симпатик ОУН. Народився 1928 р. в с. Богданівка, Зборівського р-ну. Закінчив народну школу. 25. 8. 1945 року впав жертвою більшовицького терору у своєму рідному селі під час облави.

49. Бекир Олекса, «Яструб», член ОУН. Народився 1919 р. в м. Зборові. По закінченні 7 клас народної школи господарював. Не маючи змоги далі набувати освіти, пішов учитися на шевця, а опісля став самостійним майстром. 1941 р. вступив у ряди ОУН та став активним її членом. З приходом більшовиків 1944 р. спочатку жив легально, а потім, переслідуваний органами МВД і заарештований, утік і пішов у підпілля. В березні 1945 р. згинув у криївці, закиданий гранатами.

50. Кулішевський Ярослав, член ОУН. Народився 1926 р. в с. Жуківці, Зборівського р-ну. Син рільника, закінчив 4 класи народної школи. До ОУН вступив за другої більшовицької окупації та був бойовиком при кущі. Під час ліквідації станиці «стрибків» у с. Присівці був тяжко ранений і в дорозі помер 7. 4. 1945 р.

51. Бурій Євген, ройовий УПА. Народився 1921 р. в с. Ярчівці, Зборівського р-ну. Закінчив 4 класи народної школи, член усіх культосвітніх товариств. Під час німецької окупації 1942 р. вступив у ряди ОУН і був станичним юнацтва. При кінці 1943 р. вступив до УПА, де, як кращий стрілець, дістав функцію ройового. Впав у бою з більшовиками в квітні 1945 р. в родинному селі.

52. Капшій Василь, станичний. Народився 1920 р. в с. Волосівка, Зборівського р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві у батьків. Під час німецької окупації вступив до ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля та працював на пості станичного. Впав у бою з більшовиками у квітні 1945 р. у своєму селі під час облави.

53. Понорчак Микола, член ОУН. Народився 1919 р. в с. Кудобинці, Зборівського р-ну. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН і брав активну

участь у революційній боротьбі. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Згинув у квітні 1945 р., попавши на більшовицьку засідку.

54. Кравець Іларій, член ОУН. Народився 1925 р. в с. Кудобинці, Зборівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи працював з батьками на господарстві. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Працював у районній боївці. В квітні 1945 року попав на більшовицьку засідку в с. Кудобинці і згинув від ворожої кулі.

55. Приліп Омелян, «Кит», сотенний УПА. Народився 1923 року в с. Кудобинці, Зборівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи працював на батьківському господарстві та старався самоосвітньою працею і різними курсами підвищити своє знання. З приходом більшовиків 1939 р. підвищував свою освіту й закінчив 7 клас середньої школи. Під час німецької окупації закінчив середню школу. До ОУН вступив ще середньошкільником. Тут скоро вибився на передове місце й обняв пост підрайонового юнацтва ОУН. Опісля перебував у Львові, вчився в хемічній школі і працював повітовим вишколювачем юнацтва. По закінченні школи відійшов до відділу УПА як доброволець. Тут закінчив старшинську школу і

став чотовим, а незабаром сотенним. Як командир сотні, знаний з ряду героїчних боїв з німецькими та більшовицькими окупантами і великих імпозантних рейдів по Закарпатській Україні. Восени 1944 р. був контужений, а по виліченні вернувся у свої сторони і працював у повітовій військовій референтурі Зборівського повіту. Сл. п. «Кит» відзначався особливою ідейністю та рішучістю. На весні 1945 р. (17. 4. 1945 р.) відійшов до округи й у дорозі згинув трагічною смертю.

56. Ангелюк Петро, симпатик ОУН. Народився 1927 року в с. Осташівці, Зборівського р-ну. Впав жертвою більшовицького терору в квітні 1945 р. під час облави на село Осташівці.

57. Яцків Микола, член ОУН. Народився 1903 р. в с. Озірна, Зборівського р-ну. Довголітній громадський і культосвітній діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і працював у надрайонній боївці. В квітні 1945 р., заскочений більшовиками в криївці, після короткого бою згинув від ворожої кулі.

58. Любачівський Ярослав, «Човен», член ОУН. Народився 1912 р. в с. Озірна, Зборівського р-ну. Довголітній громадський і культосвітній діяч та симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. вступив у ряди ОУН та включився в ре-

волюційну боротьбу. Працював бойовиком у надрайонній боївці. Згинув у криївці на хуторі біля с. Озірна, заскочений більшовиками, в квітні 1945 р.

59. Ставничий Володимир, симпатик ОУН. Народився 1912 року в с. Озірна, Зборівського р-ну. З приходом більшовиків 1944 р. не пішов до ЧА і ховався. В квітні 1945 р. впав жертвою більшовицького терору.

60. Бородій Григорій, симпатик ОУН. Народився 1900 р. в с. Сервири, Зборівського р-ну. Активний громадський і культосвітній діяч та симпатик ОУН. 17. 5. 1945 року впав жертвою більшовицького терору під час облави на село.

61. Галай Василь, стр. УПА. Народився 1919 р. в с. Білківці, Зборівського р-ну. Змалку цікавився культосвітнім життям у селі та брав у ньому активну участь. За першої більшовицької окупації вступив до ОУН, а з приходом німців брав активну участь у революційній боротьбі. При кінці 1943 р. зголосився до відділу УПА. На весні 1945 р. пішов додому на відпустку, а в травні того року поліг у бою з більшовиками на полях біля с. Білківці. Оточений більшовиками, бився до останнього набою, а опісля розірвався гранатою.

62. Галай Степан, чотовий УПА. Народився 1917 року в с. Білківці, Зборівського р-ну. По

закінченні сільської школи пішов до Тернополя вчитися слюсарства, а опісля був самостійним майстром. На весні 1939 р. пішов до польської армії, під час німецько-польської війни попав у німецький полон. Повернувшись додому, 1940 року вступив у ряди ОУН і тут скоро вибився на керівне місце: став військовим інструктором і вишколював юнаків, підготовляючи їх на майбутніх вояків УПА. На весні 1943 р. відійшов до відділу УПА в Карпатах, де, як вироблений політично та дисциплінований революціонер, скоро став чотовим. Учасник глибоких рейдів у вороже мадлярське запілля по Закарпатській Україні й ряду героїчних боїв з німецькими та більшовицькими окупантами. У травні 1945 р., перебуваючи вдома на відпустці, впав у бою з більшовиками на полях біля с. Білківці.

63. Стахів Петро, симпатик ОУН. Народився 1921 року в с. Білківці, Зборівського р-ну. Син рілника, закінчив 4 класи народної школи. В юнацьких роках цікавився культосвітнім життям у селі та брав у ньому активну участь. З приходом більшовиків 1944 р. скривався на власну руку. Під час великих травневих облав 1945 року впав жертвою більшовицького терору.

64. Шилівський Ярослав, «Гомін», рай. реф. проп. Народився

1926 р. в с. Данилівці, Зборівського р-ну. Закінчив 7 клас народної школи в с. Озірна. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН і тут виховувався на чесного й ідейного революціонера. Маючи вроджені провідницькі здібності, вибився скоро на передове місце й обняв пост підрайонового юнацтва. За другої більшовицької окупації працював на пості районного референта пропаганди. Тут відзначався особливими ораторськими здібностями та письменницьким талантом. 21. 5. 1945 р., заскочений більшовиками в криївці на полях біля с. Данилівці, бився разом з іншими друзями по-геройськи, а вкінці застрелився з пістоля.

65. Дубицький Петро, станичний. Народився 1911 р. в с. Данилівці, Зборівського р-ну. Селянин, довголітній громадський і культосвітній діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля та був спочатку бойовиком при куші, а опісля станичним. 21. 5. 1945 року, заскочений більшовиками в криївці на полях біля с. Данилівці, звів разом з іншими друзями кількогодинний бій, в якому вбито кільканадцять більшовиків, і вкінці застрелився з власного пістоля.

66. Масний Петро, стр. УПА. Народився 1923 р. в с. Данилівці, Зборівського р-ну. По закінченні сільської школи пра-

цював на господарстві у батьків. На весні 1944 р. відійшов до відділу УПА. В січні 1945 р. повернувся у свої сторони й тут 21. 5. 1945 р., заскочений більшовиками в криївці на полях біля с. Данилівці, по кількогодинному бою розірвався гранатою.

67. Кукурудза Константин, член ОУН. Народився 1909 р. в с. Данилівці, Зборівського р-ну. Рільник, активний культосвітній діяч та симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля й був бойовиком при кущі. 21. 5. 1945 р., заскочений більшовиками в криївці на полях біля с. Данилівці, по кількогодинному бою застрілився.

68. Дубицький Григорій, член ОУН. Народився 1916 року в с. Данилівці, Зборівського р-ну. Селянин, довголітній громадський і культосвітній діяч та член ОУН. Впав у бою з більшовиками в травні 1945 р. під час облоги на село Данилівці.

69. Шахтяй Степан, симпатик ОУН. Народився 1922 року в с. Данилівці, Зборівського району. Рільник, довголітній громадський і культосвітній діяч та член ОУН. Впав жертвою більшовицького терору в травні 1945 р. під час облоги на село Данилівці.

70. Шахтяй Ілля, стр. УПА. Народився 1922 р. в с. Данилівці, Зборівського р-ну. По за-

кінченні 6 клас неповносередньої школи пішов на крамарську практику до Союзу, а опісля працював самостійним крамарем. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН, а в березні 1944 р. відійшов до відділу УПА. В грудні 1944 р. вернувся у свої сторони й спочатку був бойовиком при кущі, а опісля став заступником кушового. 21 травня 1945 р., заскочений більшовиками в криївці на полях біля с. Данилівці, був тяжко ранений, а щоб не попасти живим у руки ворога, застрілився.

71. Сліпий Осип, симпатик ОУН. Народився 1909 р. в с. Данилівці, Зборівського р-ну. Активний культосвітній діяч та симпатик ОУН. Впав жертвою більшовицького терору в грудні 1945 р. під час облоги на село Данилівці.

72. Павлішак Григорій, «Грізний», ройовий УПА. Народився 1926 р. в с. Данилівці, Зборівського р-ну. По закінченні сільської школи господарював з батьками. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН, а 1943 р. відійшов до відділу УПА. Відбувши підстаршинську школу, став ройовим. Був учасником великих імпазантних рейдів у мадярське запілля по Закарпатській Україні й низки героїчних боїв з німецькими та більшовицькими окупантами. Повернувшись у свої сторони, був бойовиком у кущі. В травні

1945 р. впав у бою з більшовиками в лісі біля с. Чернихів, Великоглибочоцького р-ну.

73. Рейтор Степан, симпатик ОУН. Народився 1913 року в с. Данилівці, Зборівського району. Рільник, довголітній громадський діяч і симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. скривався на власну руку. В травні 1945 р. впав жертвою більшовицького терору під час облави на село Данилівці.

74. Масний Микола, «Зуб», член ОУН. Народився 1922 р. в с. Данилівці, Зборівського р-ну. По закінченні 6 клас народної школи працював на господарстві при батьках. Не маючи змоги далі ходити до школи, старався підвищити свій рівень знання при допомозі різних курсів та самоосвітньою працею. 1940 року вступив у ряди ОУН і брав активну участь у революційній боротьбі. За німецької окупації жив легально, працюючи в одній з українських установ у м. Зборові. Як член ОУН, вів тут організаторську роботу серед працівників цієї установи, де сам працював. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Спочатку був бойовиком у кущі, а опісля став заступником кушового. 8. 1. 1946 р., оточений більшовиками в хаті в с. Мшана разом з іншими друзями, проривався з оточення. Ранений в обидві руки ще в першому бою, побачив безвихідне становище, вигукнув: «Прощай

родино! Слава Україні!» і застрілився.

75. Масний Микола, член ОУН. Народився 1913 року в с. Данилівці, Зборівського району. Довголітній громадський та культосвітній діяч і член ОУН. За другої більшовицької окупації працював при районівій боївці СБ. В травні 1945 р. впав у бою з більшовиками в лісі біля с. Чернихів, Великоглибочоцького р-ну.

76. Леськів Михайло, член ОУН. Народився 1921 року в с. Данилівці, Зборівського р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках і рівночасно брав активну участь у культосвітньому житті села. За німецької окупації вступив у ряди юнацтва й тут виховувався на чесного та ідейного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля й був бойовиком у кущі. В травні 1945 року впав у бою з більшовиками під час облави на село Данилівці.

77. Шпак Григорій, член ОУН. Народився 1921 р. в с. Данилівці, Зборівського р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві з батьками. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля й був бойовиком при кущі. В травні 1945 р. поліг під час облави на село Данилівці.

78. Бартків Андрій, станичний. Народився 1922 р. в селі

Осташівці, Зборівського р-ну. По закінченні сільської школи працював на батьківському господарстві. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН і тут виховався на ідейного та здисциплінованого революціонера. За другої більшовицької окупації працював на пості станичного. В травні 1945 р. згинув у бою з більшовиками на полях біля с. Осташівці.

79. Яворівський Андрій, «Жук», член ОУН. Народився 1922 р. в с. Озірна, Зборівського р-ну. Рільник, закінчив 7 кл. народної школи. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, де виховався на чесного й ідейного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і працював у повітовій боївці СБ. В травні 1945 р. впав у бою з більшовиками на хуторі біля с. Озірна.

80. Марущак Теофіль, член ОУН. Народився 1923 року в с. Озірна, Зборівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві у батьків. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. В травні 1945 р. впав у бою з більшовиками на хуторі біля с. Озірна.

81. Дубина Василь, член ОУН. Народився 1921 р. в с. Озірна, Зборівського р-ну. Впав жерт-

вою більшовицького терору на хуторах біля с. Озірна в травні 1945 р.

82. Олексевич Іван, симпатик ОУН. Народився 1913 року в с. Озірна, Зборівського району. Скриваючись від більшовиків, впав жертвою більшовицького терору в травні 1945 р. під час облави на село Озірна.

83. Романишин Володимир, симпатик ОУН. Народився 1925 року в с. Озірна, Зборівського р-ну. Ховаючись від більшовиків, впав жертвою більшовицького терору в травні 1945 р. під час облави в с. Озірна.

84. Шимфельд Стах, симпатик ОУН. Народився 1922 р. в с. Красна, Зборівського району. Скриваючись від більшовиків, впав жертвою більшовицького терору в травні 1985 р. під час облави в с. Озірна.

85. Очкусь Іван, симпатик ОУН. Народився 1898 року в с. Красна, Зборівського р-ну. Ховаючись від більшовиків, впав жертвою більшовицького терору в травні 1945 р.

86. Грабовський Петро, симпатик ОУН. Народився 1906 р. в с. Красна, Зборівського р-ну. Скриваючись від більшовиків, впав жертвою більшовицького терору в травні 1945 р.

87. Кравець Василь, симпатик ОУН. Народився 1915 р. в с. Красна, Зборівського району.

Скриваючись від більшовиків, впав жертвою більшовицького терору в травні 1945 р.

88. Бенедига Мирон, «Мирон», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Жуківці, Зборівського р-ну. По закінченні народної школи працював при батьках. Під час німецької окупації 1942 р. вступив у ряди юнацтва ОУН і тут виховувався на чесного й ідейного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Спочатку був бойовиком у кущі, а опісля перейшов у склад районної боївки. 5. 6. 1945 р. поліг під час шестигодинного бою з більшовиками в лісі біля с. Гукалівці, Заложцівського р-ну.

89. Чоловський Володимир, «Недоля», член ОУН. Народився 1926 р. в с. Кудинівці, Зборівського р-ну. По закінченні 6 клас народної школи працював на господарстві у батьків. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН і тут виховувався на чесного й ідейного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля, щоб приєднатися до активної боротьби проти московсько-більшовицького окупанта. Тут відзначався небувалою відвагою та посвятою для добра справи. Був добрим стрільцем-кулеметником, з кулеметом не розставався ніколи. 5. 6. 1945 р. під час великого бою з більшовиками в лісі біля с. Гукалівці, Заложцівського р-ну, був тяж-

ко ранений, у наслідок чого на другий день помер. Похоронений у родинному селі.

90. Шафранський Володимир, «Лев», член ОУН. Народився 1922 р. в с. Осташівці, Зборівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи працював на батьківському господарстві. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН, а з приходом більшовиків пішов у підпілля. Працював у районній боївці СБ. 22 травня 1945 р., заскочений більшовиками в криївці на полях біля с. Данилівці, застрілювався, щоб не попасти живим у руки ворога.

91. Чорний Василь, «Лев», стр. УПА. Народився 1926 р. в с. Грабівці, Зборівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи, як син бідних селян, залишився при батьках. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. відійшов до відділу УПА. В грудні 1944 р. повернувся у свої сторони та пристав до теренової боївки. Сл. п. д. «Лев» відзначався особливою відвагою, ідейністю та підпорядкованістю. 9 червня 1945 р. він заквартирував з раненими повстанцями в лісі біля с. Звижень. В цей час несподівано більшовики почали проводити облаву на ліс. Сл. п. друг «Лев» завів ранених повстанців до криївки, а сам, не маючи вже часу сховатися, бо ворог був близько, лишився на вер-

ху. Зручним маневром він відвів більшовиків у кущі і прийняв бій з ними. Сам один вбив трьох більшовиків, кількох ранив і, тяжко ранений, дострілив себе з власного пістоля. Сл. п. д. «Лев» своїм героїським чином та посвятою свого життя врятував 4-ох ранених повстанців, що були в криївці. Його героїчна смерть буде прикладом широкого побратимства й посвяти в обороні своїх друзів.

92. Іванина Володимир, «Гак», рай. реф. госп. Народився 1923 року в с. Вірлів, Зборівського р-ну. Закінчив 7 клас народної школи, а опісля працював на господарстві у батьків. Змалку цікавився культосвітнім життям у селі та брав у ньому активну участь. У ряди ОУН вступив 1940 р. За німецької окупації займав пост підрайонового юнацької сітки, а потім — районового господарчого референта. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і працював на пості заступника районового організаційного Зборівського р-ну. В червні 1945 р. натрапив на ворожу засідку біля с. Озерянка, де був тяжко ранений і дострілювався.

93. Романів Петро, «Мур», «Микола», пов. пров. Народився 1921 року в с. Травотолоки, Зборівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи далі вчився в золочівській гімназії, а з приходом більшовиків 1939 року вступив до десятирічки в

Зборові та її закінчив. Крім цього, поглиблював своє знання різними курсами. Вже в молодому віці сл. п. пров. «Мур» цікавився громадським та культурним життям свого села і був активним членом усіх культосвітніх товариств. Уже тоді можна було бачити в ньому пориви до революційного життя.

Замолоду був підготований морально й вироблений політично, щоб вести революційну боротьбу. Скоро очолив станицю, опісля — підрайон, а потім — район. З приходом більшовиків 1939 р. обняв пост повітового юнацтва ОУН. Під його керівництвом юнацтво стало на високому ідейно-політичному й моральному рівні. 1941 р. обняв пост повітового організаційного референта, а навесні 1944 року став повітовим провідником у Зборівському повіті. Після стабілізації фронту він скоро наладнав організаційне життя в розладнаному тоді терені й далі боровся з ворогом.

В липні 1945 р. перейшов на організаційну працю у східні терени Тернопільщини й тут по кількох тижнях згинув по-геройськи: оточеному більшовиками в криївці разом з іншими друзями більшовики пропонували здатися. Сл. п. друг «Мур» виголосив палку промову, після якої всі друзі рішили битися до останнього набою. Як по-геройськи билися, так і по-геройськи вмерли. Коли не вистачило їм набоїв, останніми пострілялися.

Сл. п. пров. «Мур» був одним з визначних членів ОУН. Пам'ять про нього залишиться назавжди в серцях революціонерів і широкого українського суспільства, а ім'я його буде дороговказом та закріпленням до дальшої боротьби за УССД.

94. Романів Петро, «Корч», «Семен», рай. військ. реф. Народився 1920 р. в с. Травотолоки, Зборівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві та брав активну участь у культосвітньому житті села. До ОУН вступив 1938 року, а з приходом більшовиків 1939 р. працював підрайоновим активу. За німецької окупації працював спочатку далі на цьому пості, а опісля обняв пост районного військовика, а згодом — перейшов до повітової військової рефентури. З приходом більшовиків 1944 р. вів далі активну боротьбу, працюючи в надрайоновій ексекутиві. В липні 1945 р. відійшов разом зі сл. п. пров. «Муром» на організаційну роботу у східні терени Тернопільщини й тут, заскочений більшовиками в криївці, впав разом з іншими друзями.

95. Наконечний Сидір, «Сокил», заст. пов. реф. СБ. Народився 1916 р. в с. Кудинівці, Зборівського р-ну. По закінченні неповносередньої школи працював спочатку на господарстві при батьках, а опісля пішов на інструкторську практику до Со-

юзу Кооператив у Зборові. До ОУН вступив 1938 р. і працював спочатку станичним, а опісля — підрайоновим. Під час німецької окупації працював у районній ексекутиві. Працюючи в Союзі Кооператив, вів широку політичну роботу серед працівників та інтелігенції. При кінці 1943 р. перейшов у підпілля і був заступником районного провідника. З приходом більшовиків 1944 р. вів знову революційну боротьбу, виконуючи далі обов'язки на цьому пості. В липні 1945 р. відійшов, разом із сл. п. пров. «Муром», на організаційну роботу в східні терени Тернопільщини з обов'язком заступника повітового референта СБ. По кількох тижнях праці, заскочений більшовиками в криївці разом з іншими друзями, після короткого бою застрілювався з пістоля.

96. Процик Михайло, «Сокира», ройовий УПА. Народився 1923 р. в с. Славна, Зборівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках, а опісля вчився на кравця. Змалку цікавився культосвітнім життям у селі та брав у ньому активну участь. 1941 р. вступив до ОУН, де був зв'язковим. Від 1942 р. працював на пості підрайоновому аж до приходу більшовиків 1944 р. З приходом більшовиків відійшов до відділу УПА, куреня «Морозенка», де був визначним вояком, добрий у боях, а опісля

став ройовим. 1946 р. перейшов з відділу УПА до праці при надрайоновій референтурі СБ в Зборівщині. На початку березня 1945 р. сл. п. д. «Сокира» заквартирував з двома друзями: «Козаком» і «Вихром» в с. Вірлів. Над ранком 16 більшовиків обскочили їхню квартиру та відразу почали обстрілювати горище. Всі три погинули від ворожих куль.

97. Продан Михайло Андр., член ОУН. Народився 1924 р. в с. Данилівці, Зборівського району. По закінченні народної школи перебував удома. Під час німецької окупації був симпатиком ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля й був бойовиком при кущі «Зеленого». 1945 р. впав від ворожої кулі під час облави на село Данилівці.

98. Галай Іван Мик., член ОУН. Народився 1923 р. в селі Білківці, Зборівського району (брат Василя). По закінченні народної школи працював вдома на господарстві. За німецької окупації був симпатиком ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. включився в ряди революційних лав як бойовик при кущі «Зеленого». У травні 1945 р. поліг під час облави на полях с. Білківці.

99. Зварич Петро, член ОУН. Народився 1922 р. в с. Білківці, Зборівського р-ну. По закінченні народної школи працював на

господарстві. За німецької окупації був симпатиком ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. вступив у ряди ОУН і пішов у підпілля. Був бойовиком при кущі «Зеленого». В травні 1945 року згинув на полях с. Білківці під час облави.

100. Рижий Михайло, стр. УПА. Народився 1925 р. в селі Присівці, Зборівського р-ну. По закінченні народної школи помагав батькам на господарстві. При кінці 1941 р. забрано його до «Бавдінсту» в Тернополі, а в квітні 1942 р. він звідти втік і крився чотири місяці. В липні 1943 р. зголосився до відділу УПА, де був добрим вояком. Восени 1944 р., повернувшись з відділу, вступив до боївки при кущі. За кілька днів заквартирував разом з іншими друзями в Присовецькому лісі, де згинув від вибуху власної гранати.

101. Питльований Василь, симпатик ОУН. Народився 1924 року в с. Присівці, Зборівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках. За першої більшовицької окупації він перебував удома. 1942 р. німці забрали його до «Бавдінсту». Відбувши службу, повернувся додому 1943 року. З приходом більшовиків 1944 р. забрано його до ЧА, але з армії він утік і почав ховатися. В той час допомагав українським повстанцям в організаційній роботі разом зі своїм другом Петром Ку-

зем, який теж крився. В червні 1945 р. в с. Присівці більшовики відкрили криївку, яка знаходилася у Данила Кузя, батька Петра. Сл. п. Питльований і Кузь, вистрілявши всі набої, лишилися в криївці в безвихідному становищі, але не хотіли здатися. Тоді більшовики закидали їх гранатами та вкинули до криївки запалену солому. Так добули підпільників і зараз біля криївки розстріляли.

102. Кузь Петро Данилович, симпатик ОУН. Народився 1924 року в с. Присівці, Зборівського р-ну. Закінчивши народну школу, працював при батьках на господарстві. За німецької окупації служив у «Бавдінст»-і, а з приходом більшовиків 1944 року забрано його до ЧА, звідки втік і крився. В червні 1945 року більшовики заскочили його в криївці разом з д. Василем Питльованим у своєму домі й закликали, щоб здалися. Однак підпільники не погодилися на це й почали відстрілюватися. Більшовики кинули до середини гранату, а тоді запалили солому і встромили у вхід криївки. Таким чином напівнепритомних юнаків виволікли наверх і зараз розстріляли.

103. Цюлька Юрій, член ОУН. Народився 1922 р. в с. Плісняни, Зборівського р-ну. По закінченні народної школи помагав батькам на господарстві. За першої більшовицької окупації перебував удома, а з приходом

більшовиків 1944 р. пішов у підпілля, вже як активний член ОУН. Працював на пості станічного. Свої обов'язки виконував чесно й щиро. В лютому 1945 р., застуканий у криївці в с. Плісняни разом зі своїм провідником сл. п. Михайлом Пасічником («Явором»), вискочили з криївки і, відстрілюючись, відступали через городи. Нагородах обидва друзі впали від куль з ворожого кулемета.

104. Редька Михайло, «Недолья», рай. проп. Народився 1924 року в с. Цецева, Зборівського р-ну, в сім'ї селян-бідняків. За польської окупації закінчив 7 клас народної школи, а з приходом німців 1941 р. вступив до торговельної школи у Львові та її закінчив. У той час вступив у ряди ОУН. Під час другої більшовицької окупації пішов у підпілля і працював у районній екзекутиві пропаганди. 22. 1. 1945 р., обскочений більшовиками в с. Данилівці, був тяжко ранений і в безвихідному становищі дострілювся.

105. Наконечний Микола, «Орест», кущовий. Народився 1914 р. в с. Цецова, Зборівського р-ну, в сім'ї селян. По закінченні народної школи працював на господарстві у батьків. Був членом культосвітніх товариств та брав у них активну участь. За першої більшовицької окупації був на курсі трактористів, а за другої більшовицької окупації пішов у підпілля й на по-

чатку 1945 р. вибився на пост кущового. 27. 6. 1945 р. впав у бою з більшовиками на полях біля с. Хоростець, Козлівського району.

106. Наконечний Осип Тим., «Чумак», стр. УПА. Народився 1928 р. в с. Цецова, Зборівського р-ну (брат Миколи). По закінченні неповносередньої школи працював на господарстві у батьків. 1943 р. вступив у ряди юнацтва ОУН, а на весні 1944 року німці силою забрали його до німецької армії. Під час відступу німецьких військ він утік з армії на Мадярщині і, перейшовши гори Карпати, вступив до відділу УПА. У вересні того року був ранений у бою з більшовиками й тому командир відділу УПА вислав його додому на лікування. Протягом двох місяців він вилікувався і вступив до боївки при куці. При кінці 1944 р. був ранений удруге біля с. Богутина, Поморянського р-ну. По вилікуванні працював при районній боївці СБ «Топора». 27. 6. 1945 р., оточений більшовиками разом зі своїм братом на полях біля с. Хоростець, Козлівського р-ну, при відступі був тяжко ранений і, щоб не потрапити живим у руки ворога, розірвався гранатою.

107. Продан Степан Олекс., «Лебідь», стр. УПА. Народився 1924 р. в с. Осташівці, Зборівського р-ну. По закінченні народної школи, як син бідняків, ходив по заробітках. Під час ні-

мецької окупації забрано його до Німеччини на роботу. При кінці 1942 р. вернувся з Німеччини додому і тут, зазізнавшись з українським революційним рухом, став ревним його прихильником. В липні 1943 р. відійшов як доброволець до відділу УПА на Волині, де став одним із кращих кулеметників. Був відважний і дисциплінований вояк. Восени 1943 р. поліг у бою з більшовицькою партизанкою на Волині.

108. Журавель Лука, стр. УПА. Народився в Станиславівській області, рільник, закінчив 4 класи народної школи, одружений. 1941 р. під час голоду в його сторонах прибув до с. Яцківці на роботу й тут одружився. З приходом більшовиків 1944 р. вступив до відділу УПА. Восени того року впав у бою з більшовиками біля с. Вулька, Рогатинського р-ну.

109. Ребрик Петро Микол., стр. УПА. Народився 1918 р. в с. Яцківці, Зборівського р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві. Під час більшовицької й німецької окупації перебував удома. З приходом більшовиків 1944 р. пішов до відділу УПА, сотні «Рубачів». Восени 1944 р. згинув у бою з більшовиками біля хуторів Альбанівка (с. Сирвори), Зборівського р-ну.

110. Фридина Олекса Хомов., стр. УПА. Народився 1922 р. в

с. Озерянка, Зборівського р-ну, в сім'ї рільника. По закінченні народної школи помагав батькам на господарстві. З приходом більшовиків 1944 р. вступив до відділу УПА, сотні «Рена». Впав у бою з більшовиками біля с. Вулька, Рогатинського р-ну.

111. Дацко Володимир Мих., «Дзвінка», стр. УПА. Народився 1927 р. в с. Озірна, Зборівського р-ну. По закінченні неповносередньої школи працював на господарстві. Був членом усіх культосвітніх товариств та симпатиком ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов до відділу УПА, сотні «Рубачів», де був на санітарному курсі, а опісля санітаром. У липні 1945 р. поліг у бою з більшовиками в с. Юнашків, Бурштинського р-ну, Станіславської області.

112. Гуменюк Дмитро, «Кризоніс», стр. УПА. Народився 1922 р. в с. Кудобинці, Зборівського району. По закінченні 6 клас народної школи працював на господарстві. Належав до всіх культосвітніх товариств та був активним їхнім членом. За першої більшовицької окупації був на учительському курсі у Львові. При кінці німецької окупації вступив до відділу УПА в Карпатах, а з приходом більшовиків 1944 р, повернувся у свої сторони і працював у районній референтурі СБ. В липні 1945 р., оточений більшови-

ками на полях біля с. Хоростець, Козлівського р-ну, разом з іншими друзями, згинув від куль ворожого кулемета.

113. Турило Михайло, «Зенко», член ОУН. Народився 1926 року в с. Озерянка, Зборівського р-ну. Син бідної вдови, по закінченні 7 клас народної школи пішов на науку до друкарні в м. Зборові. В ряди ОУН вступив 1941 р. Працюючи в друкарні, він передруковував багато виховних та вишкільних матеріалів. Перед приходом більшовиків він вивіз з друкарні всі машини та інші технічні приладдя й передав Організації, а опісля пішов сам працювати в пропагандивну ланку. З приходом більшовиків 1944 р. подався у підпілля й далі працював у цій же ланці аж до 1945 р. 1945 року вступив до боївки при окружному референтові пропаганди «Світозорові» і був зв'язковим. При кінці березня 1945 року їхня боївка в числі 12 чоловік натрапила на групу більшовиків біля с. Юзефівка, з якими зав'язався короткий бій і відступили в напрямі хуторів Заберізок біля с. Конюхи. Там попали ще на більшовицьку засідку, де бій тривав зо 2 години. Оточені більшовиками вистрілили останні набої і з окликом «Слава Україні!», хто ще не впав від ворожих куль, розірвалися гранатами. Полягли всі 12, між ними також і сл. п. друг «Зенко».

114. Павліщак Степан Ів., симпатик ОУН. Народився 1912 року в с. Данилівці, Зборівського р-ну. Рільник, закінчив 4 класи народної школи, одружений. З приходом більшовиків 1944 року скривався. В серпні 1945 р. впав жертвою більшовицького терору на власному подвір'ї.

115. Шилівський Петро, член ОУН. Народився 1926 р. в селі Данилівці, Зборівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві при батьках. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля й був спочатку бойовиком при кущі, а опісля зв'язковим на лінії К-В.* В серпні 1945 року впав від ворожої кулі в лісі біля с. Лукавець.

116. Волошин Осип, «Скоб», «Ярема», рай. пров. Народився 1913 р. в с. Озірна, Зборівського р-ну. По закінченні середньої школи працював бухгалтером у Союзі Кооператив у с. Озірна. Крім того, брав активну участь у культосвітніх товариствах. До ОУН вступив 1931 р. За польської дійсності брав активну участь у протиколонізаційній акції. В половині 1939 р. був засланий до Берези Картузької, де просидів три місяці. З приходом більшовиків 1939 р. пішов у підпілля і працював у повітовій пропагандивній ланці на терені Залозеччини. Під час

німецької окупації став районним провідником у Зборівському повіті. У своєму районі головну увагу звертав на виховання молодих революційних кадрів і в цьому напрямі визначився добрим організаторським хистом і добрим виховником. З приходом більшовиків 1944 р. він далі працював на цьому пості. Після стабілізації фронту він наладнав організаційну роботу в розбитому терені, а взимку 1945 р. перейшов до надрайонової ексекутиви і став заступником надрайонового провідника. В липні 1945 р. перейшов разом зі своїм провідником сл. п. «Муром» у східні терени Тернопільщини. По кількох тижнях, заскочений більшовиками в криївці разом з іншими друзями, звів короткий бій, після якого застрелився.

117. Беш Дмитро, стр. УПА. Народився 1919 р. в с. Лавриківці, Зборівського р-ну. По закінченні початкової школи працював на господарстві та займався шевством. Під час німецької окупації вступив до ОУН і працював на пості станичного. На початку 1944 року відійшов до відділу УПА як охотник. У вересні 1945 р., заскочений більшовиками в криївці разом зі своїм другом, відбивався до останнього набою і, вкінці, згинув від ворожих куль.

* Карпати — Волинь.

118. Романів Йосип, стр. УПА. Народився 1922 р. в с. Лавриківці, Зборівського р-ну. По закінченні початкової школи працював на господарстві. З приходом більшовиків 1944 р., як свідомий член ОУН, відійшов до відділу УПА, сотні «Морозенка», щоб взяти участь у боротьбі проти нового, московсько-більшовицького окупанта. У вересні 1945 р. разом з другом Дмитром Бешом згинув у криївці, відбиваючись до останнього набою.

119. Оленин Василь, «Бурій», ройовий УПА. Народився 1920 року в с. Кудобинці, Зборівського району. По закінченні 7 клас народної школи працював у батьків на господарстві. З приходом більшовиків 1939 р. підвищував свою освіту в середній школі й закінчив 7 клас. За німецької окупації закінчив господарську школу в Черниці. 1941 р., ще в школі, вступив до юнацтва ОУН. Весною 1943 р. зголосився до відділу УПА на Волині, де після відбуття підстаршинської школи став ройовим, а опісля командиром сотенної жандармерії. Учасник імпозантних рейдів по Поліссі, Волині, СУЗ та ряду героїчних боїв з німецькими й більшовицькими окупантами. Взимку 1945 р. був ранений удруге, а по виздоровленні працював при районній референтурі СБ в Заложцівському р-ні. 13. 9. 1945 р. під час виконання своїх обо-

в'язків попав на ворожу засідку в с. Мильно, Заложцівського р-ну, де був тяжко ранений і дострілювався, щоб не попасти живим у руки ворога.

120. Вальчишин Осип, «Зелений», кушовий. Народився 1923 року в с. Данилівці, Зборівського р-ну. По закінченні початкової школи залишився вдома і працював на господарстві. 1938 р. вступив у ряди Юнацтва ОУН і як юнак брав активну участь у всіх легальних товариствах та підвищував своє знання різними курсами. 1941 року вступив у ряди ОУН та обняв пост підрайонового юнацтва. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і працював на пості кушового. Сл. п. д. «Зелений» відзначався особливою відвагою, точністю й рішучістю. Своєю тактикою і доброю поведінкою здобув собі велике довір'я та любов серед населення й революціонерів. Виконуючи організаційні обов'язки, попав на більшовицьку засідку в селі Яківці, де поліг від ворожої кулі 18. 9. 1945 р.

121. Кимський Василь, «Яр», заст. кушового. Народився 1923 року в с. Озерянка, Зборівського р-ну. Закінчив 7 клас народної школи. Замолоду цікавився культосвітнім життям та брав у ньому активну участь. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН і, як політично вироблений юнак, обняв пост станичного юнацтва.

З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля і працював у надрайоновій боївці. 4. 6. 1945 року був ранений у бою з більшовиками в лісі біля села Гуківці, Заложцівського р-ну, а після вилікування працював заступником кущового в Заложцівському р-ні. 16. 9. 1945 року найшов на ворожу засідку біля с. Тростянець Великий, де був тяжко ранений і непритомний попав більшовикам у руки, але по кількох годинах боротьби зі своїм життям помер.

122. Дячук Іван, «Ярий», член ОУН. Народився 1928 року в с. Жуківці, Зборівського р-ну. По закінченні початкової школи працював при батьках. 1945 р. був вивезений більшовиками разом з родиною на Сибір за співпрацю з українськими повстанцями, але по дорозі втік і повернувся у свої сторони. Тут приєднався до революційного підпілля та став хоробрим вояком. Відзначався надзвичайною бойовою завзятістю і відвагою. В жовтні 1945 р., заскочений більшовиками в криївці в с. Жуківці, де квартирував одинцем, звів з більшовиками завзятий бій. З криївки боронився протягом 6 годин. Кидав гранати, стріляв з кулемета, з пістоля, так що більшовики не могли приступити ближче до криївки. Аж як вони вилізли на дах сусіднього будинку, звідти досягнула його більшовицька куля, і він, тяжко ранений, з ок-

ликом «Не дамся вам живим!» дострілювався з пістоля.

123. Дяків Василь, «Гроза», зв'язковий. Народився 1912 р. в с. Метенів, Зборівського р-ну. Закінчив 7 клас народної школи. До ОУН належав від 1936 року. 1938 р. польська поліція його заарештувала й посадила у тюрму в Золочеві. Вийшовши на волю, ще з більшим запалом кинувся у вир революційної боротьби. За першої більшовицької окупації перебував у підпіллі. З приходом німців 1941 року працював далі для революції. 1942 р. відійшов до окружної, а опісля до обласної боївки. Під час другої більшовицької окупації працював зв'язковим на лінії К-В при сл. п. «Плугатарові». 17. 10. 1945 р. впав у бою з більшовиками в лісі біля с. Вище, Заложцівського р-ну, в обороні свого хворого в той час провідника. Сл. п. «Гроза» — це один з найстарших і найактивніших членів ОУН і її піонерів.

124. Куць Осип, «Остап», сотенний політвиховник. Народився 1921 р. в с. Кабарівці, Зборівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи залишився при батьках, не маючи змоги далі вчитися. Як активний культосвітній діяч, 1939 р. вступив у ряди ОУН. З приходом більшовиків 1939 р. підвищив свою освіту — закінчив 8 клас середньої школи. Крім цього, брав активну участь у револю-

ційній роботі й обняв пост підрайонового юнацтва ОУН. Під час німецької окупації був учнем рільничої школи в Черниці, але запідозрений німецькою поліцією, залишив школу й повернувся у свої сторони. Тут спочатку працював пропагандистом у районській референтурі пропаганди, а восени 1943 року відійшов до відділу УПА. Тут пройшов старшинський вишкіл і став сотенним політвиховником. Сл. п. «Остап» був учасником великих рейдів і героїчних боїв з німецькими та більшовицькими окупантами (Вулька, Лопушна, Альбанівка та ін.). Поліг у бою з більшовиками восени 1945 р. в Рогатинщині.

125. Беш Іван, «Козак», член ОУН. Народився 1921 року в с. Лавриківці, Зборівського р-ну. Син рільника, який мав 7-ро дітей. Іван з-поміж них найстарший. По закінченні початкової школи працював на господарстві при батьках і ходив учитися столярства, а опісля став самостійним майстром. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН, а на весні 1944 року зголосився добровільно до відділу УПА. В грудні 1944 р., повернувшись з відділу, приєднався до теренової праці й був бойовиком при кущі. Сл. п. «Козак» був одним з найвідважніших бойовиків. Зборівське НКВД зловило старого Іванового батька і доручило йому

шукати сина. Коли старенький батько принагідно зустрівся з сином і сказав йому, щоб не пішов зголоситися, то Іван відповів: «Ні, тату, не зроблю цього. Мене кличе Україна, не підлизати їхні сибірські чоботи; скоріше ворог побачить мого трупа, ніж мене зголошеного». 2. 11. 1945 р., коли заквартирував у с. Вірлів разом з іншими друзями, більшовики їх оточили та запропонували здатися. Сл. п. Іван вигукнув: «Не здаюся живим у руки ворога!» і відкрив вогонь по більшовиках. Вистрілявши всі набої, застрілювався.

126. Квасницький Микола, стр. УПА. Народився 1908 р. в с. Мшана, Зборівського р-ну. Селянин, довголітній громадський і культосвітній діяч та симпатик ОУН. При кінці 1943 року подався до відділу УПА, а взимку 1945 р. повернувся додому й тут був бойовиком при кущі. Згинув від ворожої кулі 16. 11. 1945 р. в с. Мшана під час облави.

127. Вербицький Євген, член ОУН. Народився 1908 р. в селі Підгайчики, Зборівського р-ну. Рільник, довголітній громадський і культосвітній діяч та симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. включився в ряди революційного підпілля і був бойовиком при кущі. В листопаді 1945 р. згинув у бою з більшовиками під час облави на село Волосівка.

128. Кіндзерський Петро, симпатик ОУН. Народився 1911 р. в с. Жуківці, Зборівського р-ну. Селянин, громадський і культосвітній діяч та симпатик ОУН. 23. 12. 1945 року розстріляний емведистами на площі біля народного дому в с. Мшана за контакт з українськими повстанцями.

129. Лопушанський Євген, симпатик ОУН. Народився 1929 року в с. Жуківці, Зборівського р-ну. 23. 12. 1945 р. розстріляний більшовиками на своєму подвір'ї за контакт з українськими повстанцями.

130. Колінець Іван, симпатик ОУН. Народився 1904 р в с. Кудобинці, Зборівського р-ну. Селянин, активний член культосвітніх товариств та симпатик ОУН. В грудні 1945 року вправ жертвою більшовицького терору.

131. Хом'як Григорій, симпатик ОУН. Народився 1911 р. в с. Кудобинці, Зборівського району. Селянин, активний член культосвітніх товариств і симпатик ОУН. Згинув у криївці в с. Кудобинці в грудні 1945 р.

132. Пізецький Василь, стр. УПА. Народився 1927 р. в с. Кудобинці, Зборівського р-ну. По закінченні початкової школи працював при батьках на господарстві. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, а взимку 1944 р. пішов до відділу УПА, сотні

«Полтавців». Взимку 1945 року згинув у бою з більшовиками в с. Осталовичі, Перемишлянського р-ну.

133. Острий Михайло, юнак. Народився 1926 р. в с. Кудобинці, Зборівського р-ну. По закінченні початкової школи працював на господарстві при батьках. За німецької окупації пристав до юнацтва ОУН. 1945 року, заарештований більшовиками за співпрацю з українськими повстанцями, згинув голодовою смертю в тюрмі в Харкові.

134. Вальчишин Ярослав, «Богдан», член ОУН. Народився 1925 р. в с. Данилівці, Зборівського р-ну. По закінченні початкової школи працював на батьківському господарстві. Під час німецької окупації вступив до юнацтва ОУН і тут виховувався на ідейного й чесного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля й був бойовиком при куці. Опісля перейшов на лінію К-В і працював зв'язковим. У грудні 1945 р. попав на засідку в с. Ніще, Заложцівського р-ну і тут згинув від ворожої кулі.

135. Камінський Михайло, «Сірко», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Осташівці, Зборівського р-ну, в сім'ї бідняків. По закінченні вселюдної школи працював на господарстві при батьках і часто ходив на заробітки. Під час німецької окупа-

ції вступив до юнацтва ОУН і брав активну участь у революційній роботі. Крім цього, працював у всіх культосвітніх товариствах, а особливо виявляв свій хист в аматорському та спортивному гуртках. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і вступив до відділу УПА — сотні «Рубачів». Восени 1944 р. повернувся у свої терени та працював у боївці пров. «Плугатаря». В лісі біля с. Ліще, Заложцівського р-ну, впав у бою з більшовиками 15. 12. 1945 р.

136. Зварич Євгенія, «Мурашка», пов. пров. УЧХ. Народилася 1924 р. в с. Озірна, Зборівського р-ну. По закінченні середньої школи працювала учителькою. За німецької окупації вступила в ряди ОУН, де скоро вибилася на передове місце й обняла пост підрайонної юначок, а згодом району. З приходом більшовиків 1944 р. пішла в підпілля і працювала на пості повітової УЧХ. На цьому пості вела працю солідно, стало перебувала в терені, бо в той час велися часті бої між українськими повстанцями та більшовиками. Вона зорганізувала належну опіку над хворими та раненими повстанцями і з повною посвятою піклувалася ними.

У другій половині 1945 р. разом зі сл. п. «Муром» та іншими перейшла працювати на інші терени Тернопільщини. По

кількох тижнях згинула разом з іншими друзями в криївці в Стусівському лісі.

137. Богач Василь Степ., «Крутий», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Озірна, Зборівського району. По закінченні 5 клас народної школи працював на господарстві. За німецької окупації був симпатиком ОУН, а з приходом більшовиків 1944 року вступив у ряди революційного підпілля і був бойовиком при районній референтурі СБ. Впав у червні 1945 р. в Черніхівському лісі під час облоги.

138. Штогран Теодор, стр. УПА. Народився 1925 року в с. Озірна, Зборівського р-ну. По закінченні вселюдної школи господарював. Під час німецької окупації 1943 р. вступив у ряди ОУН, а весною 1944 р. пішов до відділу УПА. Впав у бою з більшовиками 1945 р.

139. Стець Петро, член ОУН. Народився 1923 р. в с. Красне, Зборівського р-ну. По закінченні 4 клас народної школи працював при батьках на господарстві. Під час німецької окупації 1943 року вступив у ряди юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля і був бойовиком. Поліг у бою з більшовиками 1945 р.

140. Семен Микола Демк., «Лев», віст. УПА. Народився 1922 р. в с. Мшана, Зборівського р-ну. По закінченні неповно-

середньої школи працював на господарстві. Належав до всіх легальних товариств у своєму селі. 1940 р. був на 5-місячному учительському курсі у Зборові, а за німецької окупації працював далі на господарстві. З приходом більшовиків 1944 р. зголосився до відділу УПА, сотні «Голки», а пізніше перейшов до сотні «Рубачів», де одержав ступінь вістуна. 9. 12. 1945 р. впав у бою з більшовиками в с. Білоголови, Заложцівського р-ну, прориваючись з оточення.

141. Кравець Володимир, член ОУН. Народився 1921 р. в с. Волосівка, Зборівського р-ну. По закінченні початкової школи працював на господарстві. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН і тут виховувався на активного й чесного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. 8. 1. 1946 р., оточений більшовиками в хаті в с. Мшана, згинув під час прориву з оточення.

142. Питльований Іван, «Гонта», «Плугатар», в КП. Народився 1915 р. в с. Заруддя, Зборівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи працював на господарстві. Вже юнаком він цікавився культосвітнім життям у селі, брав у ньому активну участь та багато читав, щоб підвищити свій рівень знання. З часом, маючи вже вироблений життєвий досвід у політичному житті, він згуртував

довкруги себе свідомих селян і молодь та організував проти-польські виступи, як сипання могил, читання доповідей на національних святах і т. п. За свою діяльність був переслідуваний і кілька разів арештований польською поліцією. До ОУН вступив 1935 р. вже як вироблений революціонер. Спочатку став провідником села, потім підрайону, а опісля району. 1938 р. обняв пост повітового провідника й перейшов у підпілля, щоб оминути арешту. Тут зазнався з вищими провідниками ОУН, які дали йому окремі доручення поза його повітом. З приходом більшовиків 1939 р. виїхав за кордон і там далі вів працю в тому напрямі. 1941 р. був учасником похідних груп на схід.

Повернувшись у свої сторони, обняв вищий пост у КП. Весною 1943 р. став командиром спецвідділу, що складався з кількох куренів, та вів активну боротьбу проти польських шовіністичних банд, які в парі з німецьким окупантом тероризували українське мирне населення. Слово «Гонта» було відоме серед широких кругів українського громадянства, а для ворогів і зрадників українського народу було пострахом. Як добрий командир, він держав серед стрільцтва строгу дисципліну й порядок. Кожний його стрілець був добре вихований і вишколений, так що опісля кожний мав вищий чи нижчий

ступінь в УПА. З приходом більшовиків 1944 р. сл. п. «Плугатар» був командиром на лінії К-В.

13. 1. 1946 року, заскочений більшовиками на хуторах Деревлянки біля села Тростянець Малий, Золочівського р-ну, разом з іншими друзями звів кількогоднинний бій, у якому впало коло 15 більшовиків. У тому бою тяжко ранений дострілився з пістоля. По смерті емведівські горлорізи відрізали голову сл. п. «Плугатаря» і тріумфуючо носили її по вулицях міста Золочева та показували населенню, мовляв, «ми вбили більшого командира». Сл. п. «Плугатар» був одним із визначніших членів ОУН, перший піонер ОУН на терені Зборівщини. Пам'ять про нього вічно житиме в серцях революціонерів, широкого суспільства, а ім'я його буде дороговказом для інших членів та закріпить до дальшої боротьби за УССД.

143. Осадца Лев Мих., «Змій» ройовий УПА. Народився 1915 року в с. Данилівці, Зборівського р-ну. По закінченні початкової школи працював на господарстві. Належав до всіх культурно-освітніх товариств у селі. 1936 р. покликано його до польського війська, а під час німецько-польської війни змобілізовано знову до армії, звідки попав у німецький полон. Повернувшись у свої сторони, записався з українським революційним

рухом і став симпатиком ОУН. Восени 1943 р. вступив до відділу УПА, де відбув підстаршинську школу та здобув ступінь ст. вістуна. Після закінчення підстаршинської школи відійшов до сотні «Орлів», де сповняв функцію ройового. 1945 року перейшов з УПА до теренової праці при сл. п. «Плугатареві». Впав у бою з більшовиками в Гукалівському лісі, Заложцівського р-ну 1946 р.

144. Шилівський Павло Андр., стр. УПА. Народився 1922 р. в с. Данилівці, Зборівського р-ну. Рільник, закінчив 4 класи народної школи. За першої більшовицької окупації перебував удома, а з приходом більшовиків удруге пішов у підпілля і зголосився до відділу УПА, сотні «Голки». Повернувшись у свої сторони, вступив до боївки «Хмари». На початку 1946 року поліг у бою з більшовиками в Гукалівському лісі, Заложцівського р-ну.

145. Музика Володимир Петр., стр. УПА. Народився 1914 р. в с. Яцківці, Зборівського р-ну. Закінчив 4 класи народної школи, рільник. Під час більшовицько-німецької окупації перебував удома, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і крився. 1945 р. зголосився до сотні «Рубачів». Впав 1946 року на Цецорівських полях, Козівського р-ну.

146. Кашуба Володимир, «Вірний», кушовий ОУН. Наро-

дився 1907 р. в с. Тустоголови, Зборівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи працював м'ясарем у Зборові. Вже замолоду належав до всіх культурно-освітніх товариств. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН і чесно виконував покладені на нього обов'язки. З приходом більшовиків пішов у підпілля. Від січня 1946 р. працював на пості кушового. 2. 10. 1946 р., заскочений більшовиками в криївці на полях біля села Осташівці, застрілювався.

147. Кринцель Іван, «Кий», «Меч», «Максим», рай. пров. Народився 1914 р. в с. Хоростець, Козлівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві. Був передовим юнаком у селі, членом і керівником усіх культосвітніх товариств та виховником молоді. До ОУН вступив 1936 р. і, як здібний організатор, об'єднав коло себе молодь довколишніх сіл. До 1939 р. був кушовим, за першої більшовицької окупації — підрайоновим Бережанщини, а потім Зборівщини. 1943 р. обняв пост районного Зборівщини та всеціло віддався революційній боротьбі. На цьому посту працював і протягом другої більшовицької окупації. 10. 10. 1946 р. згинув у бою з більшовиками, заскочений у криївці біля с. Хоростець, убивши двох більшовицьких старшин — капітана й сержанта.

148. Андрусишин Микола, «Орел», член ОУН. Народився 1924 року в с. Хоробрів, Козівського р-ну, в сім'ї селян-бідняків. Закінчив 4 класи народної школи, був членом культосвітніх товариств та брав у них активну участь. За німецької окупації вступив у ряди ОУН і з молодечим запалом чесно виконував покладені на нього обов'язки. 1943 р. насильно забрано його до СС-Дивізії «Галичина». По кількох місяцях здезертував і вступив до відділу УПА, де був при почті к-ра «Бондаренка». Восени 1944 р., повернувшись у рідні сторони, включився в ряди збройного підпілля. На початку 1945 р. перейшов до райпровідника Зборівщини як бойовик. 10. 10. 1946 року, заскочений більшовиками в криївці на полях біля с. Хоростець, Козівського р-ну, згинув у бою з більшовиками зі словами на устах: «Геть з України, кати! Недовго вже вам тут панувати! Прощай Україно!»

149. Сеньків Петро, «Калина», заст. пов. госп. реф. Народився 27 листопада 1910 року в с. Угорці, Поморянського району, Львівської області. Переслідуваний польською поліцією, закінчив лише 3 класи гімназії і далі не міг учитися. Від того часу брав активну участь у суспільно-громадському житті. 1935 р. вступив у члени ОУН і працював на пості станичного у своєму селі. За німецької оку-

пації його заарештувало гестапо, а по звільненні працював заступником повітового референта господарки. На цьому пості далі працював і за другої більшовицької окупації. 22. 10. 1946 р. був тяжко ранений, а за кілька днів, застуканий більшовиками в Розгадівському лісі, дострілювався.

150. Наконечний Володимир, «Курдиба», заст. кущового. Народився 1923 р. в с. Кудинівці, Зборівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи працював при батьках на господарстві. Замолоду цікавився культосвітнім життям та брав у ньому активну участь. Як здібний юнак, вибився скоро на передове місце серед молоді та керував самоосвітньою роботою. Під час німецької окупації вступив у члени ОУН і тут незабаром обняв пост станичного юнацтва ОУН і працював підрайоновим вишколювачем. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. В кількох героїчних боях з переважаючим удесятеро ворогом відзначився особливою відвагою та бойовою стійкістю. 5. 6. 1945 р. був тяжко ранений у бою з більшовиками в Гукалівському лісі, Заложцівського р-ну, а по вилікуванні став заступником кущового «Вітра» в Заложцівському районі.

17. 7. 1946 р., квартируючи в лісі біля с. Вертелка разом з іншими друзями, оточили їх

більшовики. Друзі прорвалися з оточення, але сл. п. «Курдиба» під час цього прориву був ранений. Більшовики намагалися зловити його живим, однак «Курдиба» вбив одного більшовика, кількох поранив. Побачивши, що немає жодного виходу, дострілювався з власного пістоля. Сл. п. д. «Курдиба» був одним із кращих революціонерів Заложцівського р-ну. Своєю тактикою в роботі й поведінкою з'єднав собі широкі круги населення та прихильність багатьох революціонерів.

151. Кучер Павло, «Довбуш», член ОУН. Народився 1914 р. в с. Цецова, Зборівського р-ну. По закінченні 4 клас народної школи працював на господарстві. Ще юнаком належав до всіх культосвітніх товариств та брав живу участь у самодіяльних гуртках. 1937 року перший з цього села вступив у члени ОУН і невпинною працею приєднував щораз нових членів. З приходом німців брав участь у державно-творчому житті, за що гестапо його переслідувало, тому був змушений піти в підпілля. Під час другої більшовицької окупації включився далі в революційно-визвольну боротьбу та працював при РРП, а восени 1946 р. перейшов до куща. 1. 11. 1946 р. впав у бою з більшовиками в с. Погрібці.

152. Кіндерський Роман, «Тигр», вістун УПА. Народився 1923 р. в с. Жуківці, Зборів-

ського р-ну. По закінченні 4 клас народної школи працював у батьків на господарстві. 1942 року вступив у ряди юнацтва ОУН і тут проявив себе як активний і відданий справі працівник. 1945 р. зголосився до відділу УПА, сотні «Рубачів», де за бойовість і за зразкове виконання обов'язків дістав ступінь вистуна. 17. 1. 1947 р. з кількома повстанцями попав на більшовицьку засідку в селі Присівці, де від першого вогню був тяжко ранений. Друзям дав наказ відступати, а сам вогнем свого автомата прикривав їхній відступ. Вистрілявши всі набої, розірвався гранатою.

153. Рій Петро, «Муха», член ОУН. Народився 1925 року в с. Яцківці, Зборівського р-ну. По закінченні 4 клас народної школи працював при батьках на господарстві. До ОУН вступив 1943 р. З приходом більшовиків 1944 р. приєднався до революційного підпілля. 22. 1. 1947 р., заскочений більшовиками в криївці в с. Цецова, Козівського району, застрілювався з кріса, щоб не потрапити живим у руки ворога.

154. Хом'як Теодор, член ОУН. Народився 1911 р. в с. Кудинівці, Зборівського р-ну. По закінченні 4 клас народної школи працював на господарстві. В жодній армії не служив, бо був дуже малого росту. Ще за польської окупації був членом ОУН та брав активну участь

у культосвітньому житті села. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і працював у боївці сл. п. пров. «Плугатаря». Після боїв у Залозеччині він повернувся додому й тут долучився до боївки. В травні 1947 року квартирував на горищу в своєму селі й більшовики його оточили та, обстрілявши горище, закликали, щоб здався живим. Однак Теодор Хом'як не заломився перед ворогом. Він кинув дві гранати і з пістолем в руці стрибнув з горища та почав утікати. В той час один більшовик ранив його в груди, але Хом'як притиснув до рани руку й далі втікав. Відбігши на сіножаття, дістав кулю в голову й повалився на землю. Сл. п. д. Теодор Хом'як згинув як революціонер. І так полягло на полі бою з більшовиками чотирьох братів-Хом'яків: Осип, Василь, Іван і останній — Теодор.

154. Януш Іван, «Явір», «Хмель», кушовий. Народився 1920 р. в с. Мшана, Зборівського р-ну. По закінченні народної школи працював на господарстві. Замолоду належав до всіх культосвітніх товариств та невпинною працею над собою здобував собі освіту. 1939 р. вступив у члени ОУН і всеціло віддався революційній праці. Від осені 1942 р. до кінця німецької окупації був підрайоновим, а за другої більшовицької окупації — кушовим. Свої обов'язки виконував чесно і визначав-

ся стійкістю й витривалістю. 29. 6. 1946 р. був тяжко ранений у бою з більшовиками на полях біля с. Осташівці. У наслідок тяжких ран помер.

156. Ксенчин Михайло, «Береза», стр. УПА. Народився 1923 р. в с. Мшана, Зборівського р-ну, в родині селян-бідняків. По закінченні народної школи працював на господарстві. Замолоду належав до культосвітніх товариств і був взірцевим юнаком. На початку німецької дійсности був симпатиком ОУН, а опісля членом юнацтва ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля, а на початку 1945 р. зголосився до відділу УПА, сотні «Рубачів». В червні 1947 р. перейшов на теренову роботу та працював при кущі. 29. 6. 1947 року, заскочений більшовиками на полях с. Осташівці біля криївки, згинув у бою.

157. Кулішевський Євген, стр. УПА. Народився 1927 р. в селі Жуківці, Зборівського р-ну. По закінченні початкової школи помагав батькам на господарстві. За німецької окупації був симпатиком ОУН, а з приходом більшовиків 1944 року ховався. 1945 р. зголосився до відділу УПА, сотні «Рубачів», де став зразковим і дисциплінованим вояком. У вересні 1947 р. під час чищення зброї з необережності застрілився зі свого автомата в с. Бзовиця, Заложцівського р-ну.

158. Мілян Петро, «В'юн», стр. УПА. Народився 1924 р. в с. Осташівці, Зборівського р-ну. Закінчивши 5 клас народної школи, працював на господарстві. 1941 року вступив у ряди юнацтва ОУН, а в червні 1944 року відійшов до відділу УПА, сотні «Рубачів». Восени 1944 р. перейшов з УПА до боївки при крайовому проводі. На початку 1946 р. був ранений і вернувся у свої сторони на лікування. Вилікувавшись, залишився у своєму терені. 7. 8. 1947 р., заскочений більшовиками в криївці в с. Осташівці, застрілився з пістоля.

159. Бесь Іван, «Кожем'яка», ст. вістун УПА. Народився 1921 року в с. Осталовичі, Перемишлянського р-ну, Львівської області. По закінченні народної школи шевцював. Брав активну участь в культосвітньому житті села. Від 1941 р. член юнацтва ОУН, а в квітні 1944 р. зголосився до відділу УПА, сотні «Рубачів», де дістав ступінь ст. вістуну. Повернувшись з УПА, працював при кущі в Зборівському р-ні. 20. 3. 1948 р. згинув у сутичці з більшовиками в с. Яцківці.

160. Медвідь Михайло, «Калинович», «Матей», кушовий. Народився 1907 р. в с. Ярчівці (на хут. Вільшанка), Зборівського р-ну, в родині бідняків. По закінченні народної школи виїхав на заробітки до Львова і перебував там аж до приходу

німців 1941 р. В цей час вступив до української поліції, а на початку 1944 року відійшов до УПА — до загону к-ра «Різуна». Незабаром з причини хвороби перейшов на теренову роботу в родинні сторони, а по вилікуванні обняв пост кушового. Покладені на нього обов'язки виконував чесно. 21. 4. 1948 р., заскочений більшовиками в криївці в Озірнянському лісі, застрілився.

161. Лесенюк Осип, «Круглий», стр. УПА. Народився 1923 року в с. Цецори, Козівського р-ну, в родині бідняків. Закінчив 4 класи народної школи. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля, а в березні 1945 р. зголосився до відділу УПА, сотні «Рубачів». Від липня 1947 р. був бойовиком при куші. Згинув 21. 4. 1948 року в криївці в Озірнянському лісі, заскочений більшовиками.

162. Приймак Іван, «Данилко», стр. УПА. Народився 1920 року в с. Чернилів, Лесівського р-ну, Станиславської області. Закінчив 6 клас народної школи. 1942 р. вступив у члени ОУН, а 1943 року відійшов до УПА, сотні «Рубачів». Від осені 1947 р. був бойовиком у куші Зборівського р-ну. Згинув в Озірнянському лісі 21. 4. 1948

року, застуканий більшовиками в криївці.

163. Кучер Іван, «Семен», рай. реф. проп. Народився 1923 року в с. Цецова, Зборівського р-ну, в бідній селянській родині. Закінчив два роки торговельної школи за німецької окупації і тоді вступив у члени юнацтва ОУН (працював у ланці). За другої більшовицької окупації відбув учительський курс та учителював. Під кінець 1944 р. пішов у підпілля. Від 1945 р. працював районним референтом пропаганди в Зборівському районі. Був зразковим революціонером та добрим провідником. 27. 12. 1948 р. згинув у сутичці з більшовиками біля с. Лавриківці.

164. Левицький Петро, «Мирон», «Ворон», кушовий. Народився 1924 р. в с. Заберізка, Козівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи господарював. 1941 р. вступив у члени ОУН, а з приходом більшовиків 1944 року відійшов до відділу УПА, сотні «Рубачі», де дістав ступінь ст. вістуна й обняв функцію райового. 1947 р. перейшов на теренову роботу в Зборівський район і працював на пості кушового. 27. 12. 1948 року згинув у сутичці з більшовиками біля с. Лавриківці.

ЗАЛОЖЦІВСЬКИЙ РАЙОН

1. Процик Ярослав, «Журавель», сотенний УПА. Народився 1918 р. в с. Гукалівці, Заложцівського району. Закінчив гімназію в м. Золочеві. Ще в гімназійних роках став активним культосвітнім діячем серед учнів і населення свого села. Член ОУН від 1938 р. Як активного культосвітнього й політичного діяча, його польська поліція переслідувала й арештувала. З приходом більшовиків 1939 р. пішов в еміграцію і там зголосився до українського легіону. Під час німецької окупації повернувся у свої сторони й тут приєднався знову до революційної боротьби. Переїшовши в підпілля, працював повітовим військовим інструктором у Чортківщині, де провів ряд військових курсів, на яких вишколив чимало молодих майбутніх вояків УПА. Весною 1943 р. відійшов до відділу УПА на Волині під командуванням к-ра «Вороного». Спочатку був чоттовим, а опісля став командиром сотні в курені «Кори». Учасник великих імпазантних рейдів по Волині, Поліссі і СУЗ та багатьох героїчних боїв з німецькими, мадярськими й більшовицькими військами. В лютому 1944 р. захворів на тиф. Під час лікування на хуторах біля села Дубінка, заскочений більшовниками, згинув.

2. Макар Василь, «Турин», рай. військ. реф. Народився

1915 р. в с. Гаї Заруданські, Заложцівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи в Заложцях залишився вдома при батьках та працював на господарстві. Крім того, брав участь у культосвітній роботі у своєму селі та нею керував. 1934 року вступив у ряди ОУН і тут виробився на ідейного та відданого революціонера. Скоро після цього обняв пост станичного. Опісля пішов до польської армії. 1936 р. його польська поліція заарештувала за революційну діяльність і посадила в бережанську тюрму. Вийшовши на волю, він ще з більшим завзяттям кинувся у революційну роботу й обняв пост підрайонного активу. Сл. п. д. «Турин» один з піонерів поширення революційної роботи в Заложцівському районі.

З приходом більшовиків 1939 року перейшов у підпілля. Під час німецької окупації брав активну участь у відновленні організаційного життя в Заложцівському р-ні і працював на пості районного військового референта. Як добрий знавець військової штуки, він провів ряд військових курсів, на яких вишколив молодих юнаків на добрих майбутніх вояків УПА.

15. 3. 1944 р. впав у бою з більшовицькими партизанами в с. Гаї Заруданські. Сл. п. друг «Турин» був добрим командиром-провідником і виховником

молодих революціонерів, які тепер в огні революційної боротьби з червоною Москвою далі ведуть боротьбу за велику ідею, за яку він віддав своє ще молоде життя.

3. Малецький Теодор, стр. УПА. Народився 1911 р. на Волині, а жив у с. Загір'я, Заложцівського р-ну. По закінченні 4 кл. народної школи працював на господарстві. Довголітній громадський і культосвітній діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1939 р. пішов на еміграцію, а повернувся 1941 р. Як культосвітній діяч поширював націоналістичну пресу й видання. За другої більшовицької окупації пішов у підпілля, а опісля зголосився до відділу УПА на Волині. 18. 3. 1944 року впав у бою з більшовиками на Волині.

4. Омельчук Дмитро, «Змій», підрайоновий. Народився 1921 року в с. Підберізці, Заложцівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи працював у батьків на господарстві. Ще за польської окупації брав активну участь у культосвітньому житті села та підвищував свій рівень знання самоосвітньою працею. 1940 року вступив у члени ОУН. З приходом німців 1941 р. мав пост підрайонового активу. Як добрий провідник і виховник, згуртував довкола себе молодих та свідомих юнаків, яких обзнайомлював з революційною боротьбою та під-

готовляв до неї. 20. 3. 1944 р. впав у бою з більшовиками в с. Підберізці.

5. Корбіцький Богдан, «Сонце», станичний. Народився 1924 року в с. Гарбузів, Заложцівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи працював на господарстві. 1942 р. вступив у ряди юнацтва ОУН. Як здібний юнак, вибився скоро на передове місце та обняв пост станичного села. 22. 3. 1944 року більшовицькі партизани замордували його на полях біля с. Гарбузів.

6. Керич Теодор, член ОУН. Народився 1924 р. в с. Гарбузів, Заложцівського р-ну. По закінченні вселюдної школи працював при батьках. 1942 р. вступив у ряди юнацтва ОУН. Під час відступу німецьких військ попав у руки більшовицьких партизанів, які замордували його на полях біля с. Гарбузів 22. 3. 1944 р.

7. Карий Петро, симпатик ОУН. Народився 1927 р. в с. Загір'я, Заложцівського району. Впав жертвою більшовицького терору 15. 5. 1944 р. під час облави на село.

8. Петришин Іван, «Яр», чотовий УПА. Народився 1921 р. в с. Загір'я, Заложцівського району. По закінченні початкової школи у своєму селі пішов на науку до кравця, а опісля став самостійним майстром. Під час німецької окупації вступив у

ряди ОУН, а при кінці 1943 р. відійшов до відділу УПА на Волині, до сотні «Кропива», де відбув підстаршинський вишкіл і став чотовим. Учасник великих рейдів та ряду героїчних боїв з німецькими окупантами. 3. 6. 1944 р. впав у бою з більшовиками біля с. Чеснівський Раковець.

9. Костик Дмитро, стр. УПА. Народився 1927 р. в с. Панасівка, Заложцівського р-ну. З приходом більшовиків 1944 р. його завербували до «істребітельного батальйону», але він не хотів піти до нього. Порозумівшись з одним командиром УПА, який роззброїв станицю «стрибків» у с. Загір'я, разом з ним пішов на Волинь. 19. 8. 1944 р. поліг у бою з більшовиками біля Почаєва.

10. Коцур Василь, член ОУН. Народився 1924 р. в с. Лопушани, Заложцівського р-ну. По закінченні початкової школи пішов учитися на столяра й опісля став самостійним майстром. 1942 року вступив до юнацтва ОУН і тут виховався на доброго революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. 15. 9. 1944 р. згинув у бою з більшовиками під час облави на село Лопушани.

11. Когут Григорій, «Зуб», член ОУН. Народився 1923 р. в с. Маркопіль, Заболотецького р-ну. По закінченні сільської школи працював на господар-

стві в батьків, а опісля, навчившись на столяра, став самостійним майстром. За німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, де виховався на чесного й ідейного революціонера. З приходом більшовиків 1944 року пішов у підпілля і працював в кущі. 9. 10. 1944 р. впав під час облави на село Маркопіль.

12. Пекар Петро, «Шум», стр. УПА. Народився 1918 р. в селі Панасівка, Заложцівського району. Рільник, закінчив 4 класи народної школи. 1940 р. вступив у ряди ОУН. Під час німецької окупації приєднався до революційної боротьби й при кінці 1943 року відійшов до відділу УПА на Волині. Учасник глибоких рейдів на СУЗ та героїчних боїв з німецькими та московсько-більшовицькими окупантами. 10. 10. 1944 р. впав у бою з більшовиками на Волині.

13. Луцик Микола, «Жук», станичний. Народився 1924 р. в с. Мильно, Заложцівського р-ну. За першої більшовицької окупації закінчив 8 клас середньої школи, а з приходом німців вступив до технічної школи у Львові та її закінчив. До ОУН вступив ще в студентських роках і був на пості станичного. Визначився ідейністю та працьовитістю. У своєму селі організував самооборону від шовіністичної польської банди та більшовиків. 15. 10. 1944 року згинув трагічно.

14. Слотюк Григорій, стр. УПА. Народився 1926 р. в с. Серетець, Заложцівського р-ну, в родині селян-бідняків. Закінчив 4 класи народної школи. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 року відійшов до відділу УПА на Волинь. Учасник великих рейдів і героїчних боїв з більшовиками. 15. 10. 1944 року поліг у бою з більшовиками на Волині.

15. Сухецький Богдан, «Сокил», стрілець УПА. Народився 1925 р. в с. Панасівка, Заложцівського р-ну. По закінченні сільської школи в родинному селі працював на господарстві при батьках. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН і брав активну участь у культосвітньому житті села. При кінці 1943 р. відійшов до відділу УПА на Волині. Учасник глибоких рейдів на СУЗ та героїчних боїв з більшовиками. 19. 10. 1944 р. впав у бою з більшовиками на Волині.

16. Бартиш Володимир, «Голуб», стрілець УПА. Народився 1925 р. в с. Панасівка, Заложцівського р-ну. По закінченні початкової школи працював на батьківському господарстві. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. зголосився до відділу УПА на Волині. Учасник довготривалих рейдів на СУЗ та героїчних боїв з більшими й меншими групами

більшовиків. 6. 11. 1944 р. поліг у бою з більшовиками на Волині.

17. Вишневський Василь, «Яворенко», член ОУН. Народився 1925 р. в с. Серетець, Заложцівського р-ну. По закінченні сільської школи, не маючи змоги далі вчитися, залишився при батьках на господарстві. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН і тут виховувався на відданого й ідейного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля й був бойовиком при куші.

Відзначався особливою відвагою та посвятою. 13. 11. 1944 року під час бою відділів УПА — сотні «Меча», «Сокола» та «Дуная» — в с. Панасівка сл. п. д. «Яворенко» перебував у криївці. Зачувши торохкотіння кулеметів і вибухи гранат, він вискочив з криївки і побачив оточеного більшовиками к-ра «Меча», який, хоч був ранений, відбивався, як лев, від озвірілої товпи емведівських посіпак. Вмить прибіг йому на поміч зі своїм крісом «штуцом», залишивши за собою 24 трупи, яких він поклав один по одному. Коли злучився з к-ром «Мечем», ворожа куля прошила його молоді груди й він упав на землю вбитий. Сл. п. д. «Яворенко» став легендарною постаттю для всіх революціонерів, що так повинні всі боротися в ім'я великої ідеї — за здобуття УССД.

18. Марфіян Юрій, «Смутний», стрілець УПА. Народився 1925 р. в с. Серетець, Заложцівського р-ну. По закінченні сільської школи працював у батьків на господарстві. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. відійшов до відділу УПА на Волині. Учасник великих рейдів та героїчних боїв з більшовиками. Впав у бою з більшовиками на Волині 13. 11. 1944 р.

19. Сухецький Матвій, симпатик ОУН. Народився 1896 р. в с. Панасівка, Заложцівського р-ну. Селянин, дяк, довголітній громадський та культосвітній діяч і великий прихильник ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. жив напівлегально. Під час бою відділів УПА в с. Панасівка він побачив, як повстанці одчайдушно змагалися в нерівній битві з більшовиками, тому почав їм допомагати: доносив набої до гранатометів, кулеметів, гарматок і т. п. та закріплював повстанців до дальшої боротьби. Однак у розпалі бою впав сам, прошений ворожою кулею. Це очевидний доказ на підтвердження участі у революційній боротьбі цивільного населення разом з УПА проти московсько-більшовицького окупанта.

20. Воляник Дмитро, стрілець УПА. Народився 1928 р. в с. Панасівка, Заложцівського району. Син рільника, закінчив 4

класи народної школи. З приходом більшовиків 1944 р. зголосився до відділу УПА на Волині. Брав участь у великих рейдах і героїчних боях з більшовиками. 13. 11. 1944 р. поліг у бою з більшовиками в с. Панасівка.

21. Мозільчук М., стр. УПА. Народився 1927 р. в с. Панасівка (на хут. Чорний ліс), Заложцівського району. З приходом більшовиків 1944 р. вступив у ряди УПА на Волині. Учасник великих рейдів та героїчних боїв з більшовиками. Під час великих боїв відділів УПА в селі Панасівка згинув 12. 11. 1944 р.

22. Фльорко П., стр. УПА. Народився 1926 р. на хуторах Чорний Ліс біля с. Панасівка, Заложцівського р-ну. Початкову школу закінчив у родинному селі, а опісля працював при батьках на господарстві. З приходом більшовиків 1944 р. зголосився до відділу УПА на Волині. 13. 11. 1944 р. впав у бою з більшовиками в с. Панасівка.

23. Юшка Дмитро, стрілець УПА. Народився 1927 р. на хуторах Чорний Ліс біля с. Панасівка, Заложцівського р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві у батьків. З приходом більшовиків 1944 р. зголосився до відділу УПА на Волині та брав активну участь у великих рейдах і героїчних боях з більшовиками. 13. 11. 1944 р. впав під час великих

боїв відділів УПА з більшовиками в с. Панасівка.

24. Слотюк Михайло, стрілець УПА. Народився 1926 р. в с. Серетець, Заложцівського району. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. З приходом більшовиків 1944 р. зголосився до відділу УПА на Волині та брав активну участь у великих рейдах і героїчних боях з більшовиками. 13. 11. 1944 р. під час великих боїв відділів УПА з більшовиками поліг у с. Панасівка.

25. Парій Володимир, «Павлюк», заст. кущового. Народився 1924 р. в с. Білоголови, Заложцівського р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, де виховався на доброго революціонера. Взимку 1943 р. відійшов до відділу УПА в Карпатах, але восени 1944 р. повернувся до теренової роботи і працював заступником кущового. Відзначався організаторським хистом та бойовою поставою. 15. 11. 1944 р., оточений більшовиками на хуторах біля с. Білоголови, по кількогадинному бою був ранений і дострілився.

26. Козакевич Василь, «Цвітка», член ОУН. Народився 1925 року в с. Білоголови, Заложцівського р-ну. По закінченні сільської школи працював на гос-

подарстві. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН. З відступом німецьких військ його забрали німці в армію, але восени 1944 р. повернувся додому й тут приєднався до активної боротьби проти московсько-більшовицького окупанта. 15. 11. 1944 року впав у бою з більшовиками в с. Вертелка, вбивши двох більшовиків.

27. Олійник Іван, «Богун», член ОУН. Народився 1921 р. в селі Мильно, Заложцівського району. По закінченні народної школи в родинному селі далі вчився в Заложцях. Закінчивши 7 клас народної школи пішов на науку до столяра, після якої став самостійним майстром. До ОУН вступив 1940 р. Під час німецької окупації працював на пості станичного юнацтва. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Восени 1944 року був тяжко ранений у бою з більшовиками й лікувався у своєму селі. Тут заскочили його більшовики й він, не маючи спромоги боронитися, припустив до себе кількох емведистів, а тоді розірвав себе гранатою, при чому впало двох ворогів. Вони опісля «помстилися» на його мертвому тілі.

28. Семчишин Володимир, «Переможець», рай. юнацтва ОУН. Народився 1922 р. в селі Мильне, Заложцівського р-ну. Син бідного селянина-заробітчанина. Не зважаючи на тяжкі

матеріальні обставини, він закінчив 7 клас народної школи в Заложцях. 1941 р. вступив у ряди ОУН і тут наполегливою працею над собою вибився на передове місце. Під час німецької окупації вступив до торговельної школи в Збаражі. Тут, як вироблений політично і дисциплінований юнак, обняв пост районного юнацтва, зорганізував виховну роботу серед шкільної молоді й керував нею. 1943 р. перейшов у склад повітової ексективи збараського повіту. Під час стабілізації фронту впав у криївці на полях біля с. Добромірка, Новоселецького р-ну. Сл. п. д. «Переможець» мав природжені організаторські здібності та був надійним революціонером, але невблаганна смерть перетягла його життєвий шлях.

29. Антоняк Роман, «Некуращий», член ОУН. Народився 1926 р. в с. Іване, Почаївського р-ну. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. зголосився до відділу УПА. Незабаром повернувся до теренової роботи і працював при куці Заложцівського р-ну. Ранений у бою він переїжджав з іншими друзями на інше місце постою, але в дорозі застукали їх більшовики. Відбиваючись, був знову тяжко ранений. Більшовики намагалися взяти його живим. Сл. п. д. «Некуращий», побачивши, що немає

жодного виходу, заліз на возі. Коли більшовики наблизилися, він пострілом з пістоля вбив старшого лейтенанта МВД, двох поранив і, вкінці, сам дострілювся.

30. Галагура Ярослав, «Шпак», чотовий УПА. Народився 1924 року в с. Гукалівці, Заложцівського р-ну в родині учителя. По закінченні 7 клас народної школи пішов до гімназії в Золочеві. З приходом більшовиків 1939 р. далі вчився. Під час німецької окупації вступив до учительського семінару у Львові й закінчив його. Вихований батьком-патріотом, ще малим хлопцем рішив іти слідами свого старшого брата, який у той час був активним членом ОУН і сидів у польській тюрмі за підпільно-політичну роботу. Змалку любив ризик і пригоди. 1943 року німці забрали його до СС-Дивізії «Галичина», але по закінченні вишколу він утік до відділу УПА в Карпатах. Одержавши чоту, він відбув ряд великих рейдів по Закарпатській Україні, брав участь у героїчних боях з німецькими, мадярськими та більшовицькими окупантами. Восени 1944 р. повернувся у свої сторони і, як знавець воєнної штуки, вишколював молодих упівців. Опісля перейшов до теренової роботи і працював заступником районного військового референта. Восени 1945 р. перейшов на лінію зв'язку Карпати-Волинь. 13. 7.

1946 р. впав у бою з більшовиками в лісі біля с. Манаїв.

Сл. п. д. «Шпак» відзначався особливим військовим знанням, відвагою, дисципліною і посвятою.

31. Дерих Володимир, «Грушка», кушовий. Народився 1909 року в с. Тростянець Великий, Заложцівського району. Був дяком. Відбувши військову службу, став дякувати в с. Гнидава. Як добрий диригент, підготував концерти, вистави, фестини. 1935 р. вступив у ряди ОУН. За свою діяльність був арештований польською поліцією 1937 р. і засуджений на 11 місяців тюрми. Після виходу з золочівської тюрми на волю, його далі переслідувала польська поліція. З приходом більшовиків 1939 р. пішов у підпілля. Не зважаючи на те, що більшовики вивезли його родину на Сибір, він далі вів революційну роботу. Під час німецької окупації жив легально і працював у підрайоновому проводі ОУН. При кінці 1943 р. відійшов до УПА, а після переходу фронту повернувся у свої сторони й обняв пост кушового. Як добрий організатор і практик у революційній роботі, скоро наладнав організаційну сітку в знищеному в той час терені. 9. 12. 1944 р., виконуючи обов'язки кушового, попав на ворожу засідку в с. Перепельники і загинув.

32. Бойцун Петро, «Голуб», станичний. Народився 1922 р.

в с. Звижень, Заболотецького району, Львівської області. До ОУН вступив 1940 р. Під час німецької окупації був станичним села й на цьому пості віддав себе всеціло праці для добра загалу. З приходом більшовиків 1944 р. працював далі на цьому пості. Зорганізував самооборону, звів кільканадцять боїв з польською та більшовицькою бандами, які намагалися ограбити село. 15. 12. 1944 року, зробивши засідку на більшовиків, упав у бою.

33. Сенік Михайло, станичний. Народився 1910 р. в с. Ратищі, Заложцівського р-ну. Селянин, довголітній громадський і культосвітній діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і працював на пості станичного. 19. 1. 1945 р. згинув під час облави на село.

34. Микитюк Микола, «Кучерявий», стрілець УПА. Народився 1926 р. в с. Загір'я, Заложцівського р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві при батьках. При кінці 1943 р. вступив у ряди юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. зголосився до відділу УПА, сотні «Дуная». Учасник великих рейдів на Волині, Галичині та ряду героїчних боїв, у яких відзначався особливою відвагою. Впав у бою з більшовиками в с. Березовиця Мала, Збаразького р-ну, 25. 1. 1945 р.

35. Бутин Теодор, «Довбуш», стрілець УПА. Народився 1925 року в с. Загір'я, Заложцівського р-ну. Син рільника, закінчив 4 класи народної школи. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. відійшов до відділу УПА на Волині. Учасник ряду героїчних боїв з більшими та меншими групами більшовиків на Волині й у Галичині. 25. 1. 1945 року поліг у бою з більшовиками в с. Березовиця Мала, Збарзького району.

36. Качан Володимир, «Пройдисвіт», стр. УПА. Народився 1926 р. в с. Панасівка, Заложцівського р-ну. По закінченні сільської школи працював на господарстві. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 року зголосився до відділу УПА на Волині. Був учасником великих рейдів та героїчних боїв. 25. 1. 1945 року впав у бою з більшовиками в с. Березовиця Мала, Збарзького району.

37. Бидь Михайло, «Новий», ройовий УПА. Народився 1925 року в с. Вербівчик, Підкамінецького р-ну, Львівської області. По закінченні сільської школи працював з батьками на господарстві. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН і тут скоро вибився на передове місце, обнявши пост станичного юнацтва. При кінці

1943 р. зголосився до відділу УПА, де відбув підстаршинську школу та став ройовим. 25. 1. 1945 р. згинув у бою з більшовиками під час облоги на с. Батьків.

38. Бородій Михайло, «Андрій», пов. реф. проп. Народився 1924 р. в с. Ярославичі, Заложцівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи далі вчився. За першої більшовицької окупації закінчив 8 клас середньої школи, а з приходом німців записався до учительського семінару в Золочеві та його закінчив 1943 р. Ще в гімназійних роках вступив до юнацтва ОУН і тут скоро вибився на передове місце — на підрайонового, а опісля районного юнацтва. При кінці 1943 р. перейшов у склад повітової ексективи і працював субреферентом повітової референтури пропаганди в золочівському повіті. Після переходу фронту 1944 р. обняв пост повітового референта пропаганди в цьому ж повіті. Маючи організаторський хист, кинувся у вир революційної боротьби проти нового окупанта. Впав у бою з більшовиками 5. 2. 1945 р. під час облоги в с. Жабиня, Зборівського р-ну, Тернопільської області.

39. Нетефор Дмитро, симпатик ОУН. Народився 1926 р. в с. Гаї Розтоцькі, Заложцівського р-ну. По закінченні сільської школи працював при батьках на господарстві. 22. 2. 1945 р.

впав жертвою більшовицького терору під час облави на село.

40. Сухецька Ольга, «Маруся», санітарка УПА. Народилася 1924 р. в с. Панасівка, Заложцівського р-ну. Закінчила 7 клас народної школи. Під час німецької окупації вступила в ряди юнацтва ОУН. Замолоду відрізнялася від своїх подруг небуденною активністю і посвятою. Любила природу. Своєю особливою відвагою дорівнювала чоловікам-революціонерам. 1943 р. відбула санітарний курс і з набутим знанням відійшла до відділу УПА на Волині, щоб давати поміч раненим повстанцям. Тут виявила ряд героїчних подвигів. Не зважаючи на свист куль, вона підсувалася на становища та підбирала ранених повстанців. Хто ж не знав «Марусі» — повстанця, з великими карими очима, з лагідною усмішкою на устах, на коні, з санітарною сумкою на плечах та пістолем при боці? Знали її всі ті, ким вона опікувалася, як рідна мати, повертаючи їм життя; знали її й ті, з ким вона пережила ряд трагічних моментів під час переходу фронту і його стабілізації. 10. 2. 1945 р. згинула від ворожої кулі під час бою відділу УПА з більшовиками в Збаражчині.

41. Пиридиба Іван, «Двигун», ройовий УПА. Народився 1923 року в с. Панасівка, Заложцівського р-ну. Син рільника, закінчив 7 клас народної школи,

кравець. 1940 р. вступив у члени ОУН. За німецької окупації під час однієї облави німці зловили його у Львові й вислали на каторжну роботу до Німеччини. При кінці 1943 р. він утік з Німеччини і вступив до новоствореного відділу УПА. В УПА закінчив старшинську школу, з якої вийшов ройовим. Згинув 2. 3. 1945 р. в бою з більшовиками в Карпатах.

42. Слотюк Дмитро, ройовий УПА. Народився 1926 р. в селі Лишківці, Заложцівського р-ну. По закінченні початкової школи в родинному селі працював на господарстві з батьками. 1943 року вступив до юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. зголосився до відділу УПА на Волині (відділ «Байди»), де став командиром роя. 2. 3. 1945 р. впав у бою з більшовиками на хуторах Ліщина біля с. Загір'я. (В бою був тяжко ранений, і озвірілі емведисти покололи його штиками).

43. Чернецький Микола, симпатик ОУН. Народився 1930 р. на хуторах Ліщина біля с. Загір'я. Впав жертвою більшовицького терору 9. 3. 1945 року під час бою сотні «Байди» з більшовиками.

44. Питляр Ярослав, «Байда», підпр. реф. проп. Народився 1925 р. в с. Гаї Розтоцькі, Заложцівського р-ну. Закінчив 7 клас народної школи в Заложцях. 1943 р. вступив до юнац-

тва ОУН. Тут вибився на передове місце й обняв пост станичного. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Маючи здібності пропагандиста, він виконував обов'язки підрайонового референта пропаганди. Відзначався активністю, рішучістю та працьовитістю. 15. 3. 1945 р. під час облоги на хуторі Ліщина біля с. Загір'я був тяжко ранений і попав більшовикам живим у руки, які в людський спосіб його замордували.

45. Калинович Богдан, «Зелений», ройовий УПА. Народився 1922 р. в с. Бзовиця, Заложцівського р-ну. Закінчив 7 клас народної школи в с. Оліїв. Під час німецької окупації 1941 р. вступив у ряди юнацтва ОУН і тут виховався на доброго революціонера. 1942 р. був на поліційному курсі у Львові, по закінченні якого якийсь час був поліціантом. При кінці 1943 р. зголосився до відділу УПА, де закінчив підстаршинську школу і став ройовим. Учасник великих рейдів та героїчних боїв з німецькими та більшовицькими окупантами, як Вулька, Лопушна, Альбанівка, Конюхи та ін. Восени 1944 р., будучи ранений, повернувся у свої сторони, а вилікувавшись, обняв пост підрайонового військовика. Тут вишколював молодих юнаків та загартовував їх у боях з більшими та меншими групами більшовиків. Відзначався надзви-

чайною бойовою відвагою та рішучістю. Мав вроджені прикмети доброго командира. Для своїх підвладних був не тільки добрим командиром, але й другом. Впав у бою з більшовиками 8. 3. 1945 р. під час облоги на село Гаї Розтоцькі.

46. Баранюк Антін, «Терен», стрілець УПА. Народився 1927 року в с. Гаї Розтоцькі, Заложцівського р-ну. По закінченні початкової школи працював у батьків на господарстві. З приходом більшовиків 1944 р. зголосився до відділу УПА на Волині. Учасник великих рейдів і героїчних боїв з більшовиками. Під час акції відділу «Байди» на станицю стрибків у с. Кокутківці, Великоглибочоцького р-ну, був тяжко ранений і, проживши ще один день, помер на терені Залозеччини.

47. Левицький Григорій, «Чорний», член ОУН. Народився 1922 р. в с. Гаї Розтоцькі, Заложцівського р-ну. Закінчив 7 клас народної школи. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН і тут виховався на доброго революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Взимку 1945 р. перейшов у склад районної боївки СБ. Відзначався надзвичайною бойовою відвагою, точністю й активністю. 19. 3. 1945 року, оточений більшовиками на хуторах біля с. Мильно разом з іншими друзями, кинувся з кулеметом на

пробій, щоб вторувати дорогу до відступу іншим друзям. Однак, прошитий ворожою кулею, упав на становищі біля свого кулемета. В тому бою полягло 19 більшовиків.

48. Макар Ярослав, «Олень», член ОУН. Народився 1925 р. в с. Гаї Розтоцькі, Заложцівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи працював на батьківському господарстві. До юнацтва ОУН вступив за німецької окупації, а з приходом більшовиків 1944 р. працював при кущі. Взимку 1945 р. перейшов як бойовик до районної боївки СБ. 19. 3. 1945 р., оточений більшовиками на хуторах біля с. Мильно разом із сл. п. д. «Чорним» та іншими друзями, в бою був тяжко ранений і, щоб не попасти живим у руки ворога, дострілювався.

49. Пивоварчук Іван, «Лісовий», член ОУН. Народився 1922 р. в с. Маркопіль, Заболотецького р-ну. Закінчив початкову школу у своєму селі. За німецької окупації належав до юнацтва ОУН та брав активну участь у культосвітньому житті села. Восени 1944 р. перейшов у склад районної боївки СБ. 19. 3. 1945 р. згинув у бою з більшовиками на хуторах біля с. Мильно разом з іншими друзями.

50. Олійник Василь, «Марко», член ОУН. Народився 1923 р. в с. Мильно, Заложцівського ра-

йону. По закінченні початкової школи працював на господарстві у батьків. До юнацтва ОУН вступив за німецької окупації, а з приходом більшовиків 1944 року пішов у підпілля й був бойовиком у районній боївці СБ. 19. 3. 1945 р. впав у бою з більшовиками на хуторах біля села Мильно разом з іншими друзями: «Чорним», «Оленем», «Лісовим», «Недолею» і «Крилатим».

51. Бурава Степан, «Недоля», член ОУН. Народився 1924 р. в селі Мильно, Заложцівського р-ну. Син рільника, закінчив 4 класи народної школи. Член ОУН від 1941 р. З приходом більшовиків 1944 року пішов у підпілля, а після стабілізації фронту працював при кущі. 19. 3. 1945 р. впав у бою з більшовиками на хуторах біля села Мильно з іншими друзями.

52. Дец Микола, «Крилатий», заст. кущового. Народився 1921 року в с. Мильно, Заложцівського р-ну. По закінченні початкової школи працював на господарстві при батьках. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН та брав активну участь у революційній боротьбі, працюючи на пості станичного села. З приходом більшовиків 1944 р. покликали його до ЧА, але звідти незабаром утік і включився далі в ряди революційного підпілля. Відзначався організаторським хистом, відвагою й активністю. Восени

1944 р. працював заступником кущового. 19. 3. 1945 р., оточений більшовиками на хуторах біля с. Мильно, по кількогодинному бою був тяжко поранений і дострілився з пістоля.

53. Процик Василь, симпатик ОУН. Народився 1907 р. в с. Гукалівці, Заложцівського р-ну. Селянин, довголітній громадський діяч та симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. ховався. 22. 3. 1945 року впав жертвою більшовицького терору під час облави на село Гукалівці.

54. Пашак Євген, член ОУН. Народився 1927 р. в с. Гукалівці, Заложцівського р-ну. З приходом більшовиків 1944 року вступив у ряди революційного підпілля, щоб взяти активну участь у боротьбі проти нового, московсько-більшовицького окупанта. 22. 3. 1945 р. поліг у бою з більшовиками під час облави на ліс біля с. Перепельники, вбивши двох більшовиків.

55. Чіп Петро, «Кармолук», «Ярослав», пов. військ. реф. Народився 1909 р. в с. Оліїв, Заложцівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи працював на господарстві. Змалку цікавився культосвітнім життям у своєму селі та брав у ньому активну участь, не зважаючи на різні перешкоди від польської поліції. Відбувши службу в польській армії, 1935 року вступив до ОУН і тут ви-

ховався на чесного та дисциплінованого революціонера. За його діяльність польська поліція його переслідувала й кілька разів заарештувала. За першої більшовицької окупації перебував у підпіллі.

Під час німецької окупації він далі революційну роботу. Постійною працею над собою вибився на пост районного військового референта, а при кінці 1942 р. став повітовим військовим референтом Зборівського повіту. Тут провів низку військових курсів, на яких вишколював молодих юнаків на добрих вояків. Після переходу фронту 1944 р. працював далі на цьому пості. Організував самооборонні [кущові] відділи, а опісля сотню УПА, яку добре вишколив і з нею дав кільканадцять боїв більшим і меншим групам більшовиків. Сл. п. д. «Ярослав» був не тільки добрим військовиком, але також добрим організатором. 8. 4. 1945 року був тяжко ранений у лісі біля с. Оліїв під час облави і, щоб не попасти живим у руки ворога, дострілився з власного пістоля.

56. Дідушок Петро, «Журавель», «Петро», надр. реф. проп. Народився 1922 р. в с. Нетерпинці, Заложцівського р-ну, в родині селян-бідняків. По закінченні 7 клас народної школи із-за тяжких матеріальних обставин він залишився вдома при батьках і вчився самостій-

но. За першої більшовицької окупації закінчив педагогічну школу в Бережанах. В той час вступив він у ряди ОУН і працював на пості підрайонного юнацтва. З приходом німців 1941 р., вже як вироблений політично й дисциплінований революціонер, обняв пост районного юнацтва. Маючи надзвичайні організаторські здібності, скоро став районним організаційним референтом у Заложцівському районі. Як добрий виховник з хистом пропагандиста, 1943 року обняв пост субреферента повітової пропаганди Зборівського повіту. За другої більшовицької окупації, після переходу фронту, відновив організаційне життя та був на пості надрайонного пропагандиста. Тут звернув особливу увагу на ідейно-політичне виховання революційних кадрів та проводив широку політичну роботу серед населення. Він провів ряд пропагандивних курсів, на яких виховав молодих ідейних і відданих революційній боротьбі революціонерів. Маючи вроджений письменницький талант, пробував пера на літературному полі. 8. 4. 1945 р. поліг у лісі біля с. Оліїв під час облави.

57. Кисіль Михайло, симпатик ОУН. Народився 1900 р. в с. Гаї Розтоцькі, Заболотецького району. Рільник, довголітній громадський та культосвітній діяч. З приходом більшовиків 1944 р. ховався. Впав жертвою

більшовицького терору 6. 4. 1945 року під час облави на село.

58. Левицький Степан, «Ясень», станичний. Народився 1905 р. в с. Гаї Розтоцькі, Заложцівського р-ну. Рільник, батько одного з полеглих революціонерів («Чорного»). Довголітній культосвітній діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. працював на пості станичного села. 10. 4. 1945 р. впав під час облави на село Гаї Розтоцькі.

59. Беркита Микола, «Явір», член ОУН. Народився 1926 р. в с. Ренів, Заложцівського р-ну. По закінченні початкової школи працював на господарстві у батьків. Уже замолоду цікавився визвольною боротьбою свого народу й 1942 р. вступив у ряди юнацтва ОУН. Тут виховався на ідейного й чесного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля та брав активну участь у боротьбі проти нового, московсько-більшовицького окупанта. Відзначався особливою бойовою відвагою та дисципліною. 8. 4. 1945 р. найшов на ворожу засідку в с. Мильно і згинув від ворожої кулі.

60. Бревус Володимир, «Ворон», «Сергій», сотен. політвих. Народився 1922 р. в с. Нетерпинці, Заложцівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи працював з батьками. Змалку брав активну участь у культ-

освітньому житті та самоосвітньою працею підвищував свій рівень знання. З приходом більшовиків 1939 р., вже як політично вироблений юнак, вступив у ряди ОУН і тут виховувався на ідейного й чесного революціонера. За німецької окупації вів далі революційну роботу і, як здібний пропагандист, обняв пост районного референта пропаганди. Восени 1943 року відійшов до відділу УПА, де після підстаршинського вишколу став сотенним політвиховником. У квітні 1945 р. поліг у бою з більшовиками в с. Конюхи, Бережанського району.

61. Романків Тимко, «Скала», заст. рай. орг. реф. Народився 1922 р. в с. Лопушани, Заложцівського р-ну. По закінченні початкової школи в родинному селі працював на господарстві у батьків. Маючи замилювання до науки, постійно працював над собою як самоук. 1940 р. вступив у ряди ОУН і брав активну участь у революційній роботі. За німецької окупації був на пості підрайонового активу й на цьому пості працював аж до приходу більшовиків 1944 р. Під час переходу фронту був тяжко ранений, а вилікувавшись, обняв пост заступника районного організаційного референта Заложцівського району. 19. 4. 1945 р. впав від ворожої кулі під час облави в с. Білоголови.

62. Кужіль Петро, «Карний», підрай. військ. реф. Народився 1907 р. в с. Білоголови, Заложцівського р-ну. Рільник, активний культосвітній діяч та член ОУН. 1938 р. його польська поліція заарештувала за приналежність до ОУН. За німецької окупації вів далі революційну боротьбу. Спочатку був станичним, а потім перейшов у склад підрайонової ексекутиви на пост військового референта. З приходом більшовиків 1944 р. забрано його до ЧА, але звідти втік і пішов у підпілля, де був підрайоновим військовиком. 19. 4. 1945 р. під час облави на село Білоголови його тяжко ранено і він, щоб не попасти живим у руки ворога, розірвався гранатою.

63. Тесля Василь, член ОУН. Народився 1914 р. в с. Білоголови, Заложцівського району. Рільник, довголітній культосвітній діяч та симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов до ЧА, але незабаром утік і приєднався до революційного підпілля. 19. 4. 1945 р. поліг у бою з більшовиками під час облави на село Білоголови.

64. Довгань Михайло, «Свист», член ОУН. Народився 1922 р. в с. Ярославичі, Заложцівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи працював на господарстві при батьках, а опісля займався культосвітньою роботою у своєму селі. Під час німецької окупації вступив у ря-

ди юнацтва ОУН і тут виховувався на ідейного й чесного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. був заступником кущового. Взимку 1945 р. перейшов працювати на лінію зв'язку Карпати - Волинь. 16. 5. 1945 р., оточений еведистами на полях біля с. Ярославичі, дав їм короткий бій, вбивши кількох більшовиків і сам був тяжко ранений. Щоб не потрапити живим у руки ворога, дострілювався з пістоля.

65. Герасимів Ілля, симпатик ОУН. Народився 1906 р. в селі Перепельники, Заложцівського р-ну. Селянин, довголітній громадський і культосвітній діяч та симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 року ховався, щоб не піти до ЧА. 18. 5. 1945 року впав жертвою більшовицького терору під час облави на ліс біля с. Перепельники.

66. Тарнавський Іван, «Бук», станичний. Народився 1902 р. в с. Перепельники, Заложцівського району. Рільник, довголітній член ОУН та політичний в'язень за Польщі. Під час німецької окупації працював як станичний села, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і працював далі на цьому пості. Впав 20. 5. 1945 р. під час облави на ліс біля с. Перепельники. В бою був тяжко ранений і дострілювався.

67. Гуменюк Григорій, «Чубатий», стр. УПА. Народився

1903 р. в с. Перепельники, Заложцівського району. Рільник, довголітній громадський і культурно-освітній діяч. З приходом більшовиків 1944 р. зголосився до відділу УПА, а весною 1945 року повернувся до теренової роботи. 22. 5. 1944 р. поліг у бою з більшовиками під час облави на ліс біля с. Перепельники.

68. Парасин Степан, член ОУН. Народився 1912 року в с. Монилівка, Заложцівського району. Рільник, активний діяч на культосвітньому полі в своєму селі та довголітній симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. включився в ряди революційного підпілля й був бойовиком при кущі. 28. 5. 1945 року згинув під час облави на село Монилівку.

69. Процик Ольга, «Зена», санитарка. Народилася 1925 р. в селі Гукалівці, Заложцівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи пішла вчитися на кравчиню. Під час німецької окупації вступила в ряди юнацтва ОУН і тут, вибиваючись на передове місце, обняла пост станичної села. З приходом більшовиків 1944 р. працювала санітаркою. Помагала всеціло повстанцям, не одну ніч недоспавши. Крім цього, помагала в тереновій роботі при кущі. 5. 6. 1945 р. полягла в лісі біля с. Гукалівці під час бою відділу УПА з більшовиками, підбираючи ранених повстанців з поля бою.

70. Цюман Антін, «Морозенко», стрілець УПА. Народився 1926 р. в с. Панасівка, Заложцівського р-ну. По закінченні початкової школи працював на господарстві при батьках. За німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН і тут виховувався на доброго революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. зголосився до відділу УПА на Волині, до сотні «Дуная». Учасник великих героїчних боїв на Волині. Впав 5. 6. 1945 р. в Збаразькому районі в бою з більшовиками.

71. Владика Ісидор, «Степовий», зв'язковий. Народився 1921 р. в с. Монилівка, Заложцівського р-ну. Закінчив 7 клас народної школи. До ОУН вступив 1940 р. З приходом більшовиків 1944 року, як активний член ОУН, пішов у підпілля. Взимку 1945 р. перейшов на зв'язкового на лінії Карпати - Волинь. 5. 6. 1945 р. впав у бою з більшовиками в с. Монилівка, найшовши на засідку.

72. Мисак Степан, «Чумак», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Звижень, Заболотецького р-ну. Закінчив 4 класи народної школи, столяр. 1942 р. вступив у ряди юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 року пішов у підпілля, щоб взяти активну участь у боротьбі проти московсько-більшовицького окупанта. Впав у бою з більшовиками 9. 6. 1945 р. під час облави на ліс біля с. Звижень.

Тяжко ранений, вбив ще двох більшовиків і тоді дострілювався.

73. Косар Василь, симпатик ОУН. Народився 1908 р. в с. Гукалівці, Заложцівського р-ну. З приходом більшовиків 1944 року ховався, щоб не піти до ЧА. 22. 6. 1945 р. впав жертвою більшовицького терору під час облави на село Гукалівці.

74. Качан Петро, «Мокрий», стр. УПА. Народився 1925 р. в селі Гукалівці, Заложцівського р-ну. Рільник, симпатик ОУН. З приходом німців 1941 р. вступив у ряди юнацтва ОУН, а при кінці 1943 р. відійшов до відділу УПА. Взимку 1945 р. ранений повернувся у свої сторони, а виликувавшись, вступив до теренової боївки. 22. 6. 1945 року поліг у бою з більшовиками в лісі біля с. Гукалівці. (Бувши тяжко ранений, дострілювався).

75. Коцур Євген, «Сук», заст. кущового. Народився 1906 р. в селі Бериківці, Заложцівського р-ну. Рільник, активний громадський діяч та довголітній член ОУН. За першої більшовицької окупації перебував у підпіллі, а з приходом німців жив легально, але далі працював в організації. При кінці 1943 року відійшов до відділу УПА в Карпатах. Восени 1944 р. повернувся з УПА у свої сторони й був спочатку бойовиком, а опісля заступником кущового. 22. 6. 1945 р. впав у бою з більшовиками під час облави на ліс біля

с. Гукалівці. Будучи тяжко рани- ний, розірвав себе гранатою.

76. Глемба Михайло, член ОУН. Народився 1926 року в с. Монилівка, Заложцівського райо- ну. По закінченні початкової школи працював на господар- стві з батьками. Під час німець- кої окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 року пішов у підпілля. 25. 6. 1945 р. згинув під час облави на село Монилівка.

77. Матвіїшин Текля, симпатик ОУН. Народилася 1907 р. в с. Монилівка, Заложцівського р-ну. Впала жертвою більшо- вицького терору 25. 6. 1945 р. під час облави на село.

78. Матвіїшин Анна, зв'язко- ва. Народилася 1922 р. в с. Мо- нилівка, Заложцівського р-ну. Закінчила 4 класи народної школи. За німецької окупації брала активну участь у культ- освітньому житті села. З при- ходом більшовиків 1944 р. пра- цювала зв'язковою. 25. 6. 1945 року полягла під час облави на село.

79. Керич Теодор, симпатик ОУН. Народився 1892 року в с. Монилівка, Заложцівського райо- ну. Рільник, довголітній гро- мадський діяч і симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. працював на господарстві. 25. 6. 1945 р. впав жертвою біль- шовицького терору під час об- лави на село Монилівку.

80. Рудак Омелян, «Голуб», член ОУН. Народився 1925 р. в с. Гнидава, Заложцівського райо- ну, в родині селян-бідняків. Закінчив 4 класи народної шко- ли. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 року пішов у підпілля. Відзна- чався надзвичайною бойовою відвагою та був добрим куле- метником. 27. 6. 1945 р. поліг у бою з більшовиками на ста- новищі біля свого кулемета.

81. Коцур Михайло, «Незлом- ний», «Омелян», рай. пров. На- родився 1919 р. в с. Лопушани, Заложцівського р-ну. По закін- ченні початкової школи зали- шився з батьками. Не маючи змоги далі вчитися, він кинувся у вир сільського життя та са- моосвітньою працею підвищив свій рівень знання. Як здібний юнак, він з'єднав собі свідомі- шу молодь села та разом з нею підносив культурний рівень сво- го села, який схилився до зане- паду. За діяльність польська поліція переслідувала його. Та, не зважаючи на це, він відбув хліборобський, режисерський і кооперативний курси та ще з більшим завзяттям брався до праці для загального добра. 1938 р. вступив у ряди ОУН, а 1939 року його заарештувала польська поліція як активного члена. Засуджено його на 6 мі- сяців тюрми. З приходом біль- шовиків 1939 р. перейшов у під- пілля та вів далі революційну

роботу. Під час німецької окупації працював спочатку на пості підрайонового активу, а потім — районовим організаційним референтом Заложцівського р-ну. Під час переходу фронту був ранений, а вилікувавшись, організував у новій більшовицькій дійсності революційну боротьбу. Сл. п. д. «Омелян» був добрим організатором та провідником-виховником; виховав ряд молодих надійних революціонерів. Маючи письменницький талант, пробував пера на літературному полі. 27. 6. 1945 р. згинув у бою з більшовиками біля с. Батьків, Підкарпатського р-ну, Львівської області.

82. Лукасевич Микола, «Прямий», член ОУН. Народився 1927 р. в с. Ратищі, Заложцівського р-ну. Закінчивши сільську школу, він увесь час цікавився революційною боротьбою свого народу, а коли більшовики прийшли знову на ЗУЗ, він рішився боротися проти нового окупанта і вступив у революційне підпілля. 8. 9. 1946 року, заскочений більшовиками в лісі біля с. Ратищі разом з іншими друзями, під час бою вбив двох більшовиків і, буди тяжко ранений, розірвався гранатою.

83. Пасічник Святослав, «Вій», рай. реф. проп. Народився 1922 року в с. Колодно на Волині в родині священика. За першої більшовицької окупації закінчив середню освіту. З прихо-

дом німців, ідучи слідами своїх старших братів, вступив у ряди ОУН і приєднався до революційної боротьби. Як талановитий юнак, вибився скоро на передове місце, обнявши пост субреферента районового пропагандиста в одному з районів Зборівського повіту. При кінці 1943 року відійшов до відділу УПА, де пройшов курс політичних виховників, а по закінченні його дістав чоту. З приходом більшовиків 1944 р. пішов на терен Зборівського повіту й тут організував разом з іншими друзями сотню УПА («Сокола»). Під час бою з більшовиками був ранений, а вилікувавшись, перейшов до теренової роботи на пост районового референта пропаганди Заложцівського району. Тут звернув особливу увагу на підвищення ідейно-політичного рівня революційних кадрів і на політичну роботу серед населення. Населення цього району пам'ятає молодого виснаженого фізично русявого пропагандиста, який палкими словами закликав його до безпощадної боротьби з червоним окупантом.

Під час облави на ліс біля с. Перепельники був тяжко ранений і 15. 7. 1945 р. закінчив життя. Сл. п. д. «Вій» визначався особливою вояцькою відвагою та активністю. Був прикладом для своїх підвладних; не жалів нічого для добра своєї нації, навіть життя.

84. Барчинський Теодор, стр. УПА. Народився 1927 р. на хуторах Чорний ліс біля с. Панасівка, Заложцівського району. По закінченні сільської школи працював при батьках. З приходом більшовиків 1944 р. зголосився до відділу УПА на Волині та брав активну участь у великих рейдах і героїчних боях з більшовиками. 15. 7. 1945 року поліг у бою з більшовиками на Волині.

85. Степанів Степан, член ОУН. Народився 1907 р. в селі Білоголови, Заложцівського району. Рільник, активний культосвітній діяч та довголітній член ОУН. За більшовицької й німецької окупацій брав активну участь у революційній боротьбі. З приходом більшовиків 1944 р. попав у руки ЧА, з якої втік і включився у збройну боротьбу проти московсько-більшовицького окупанта. 15. 8. 1945 р. потрапив на ворожу засідку біля с. Білоголови і, буди тяжко ранений у бою, дострілювався.

86. Цюман Григорій, стрілець УПА. Народився 1922 р. в с. Загір'я, Заложцівського району, в родині бідного селянина-зарібника. По закінченні 7 клас народної школи працював на господарстві. 1937 р. вступив у ряди юнацтва ОУН, а при кінці 1943 року відійшов до відділу УПА на Волині. Був учасником великих рейдів на СУЗ та героїчних боїв з більшовиками. По-

ліг 15. 8. 1945 р. у бою з більшовиками на Волині.

87. Коваль Іван, «Клен», стрілець УПА. Народився 1916 р. в с. Оліїв, Заложцівського р-ну, в родині бідного селянина-зарібника. По закінченні 7 клас народної школи працював на господарстві. 1937 р. вступив у ряди ОУН. За другої більшовицької окупації зголосився до відділу УПА, до сотні «Кармелюка». Повернувшись у свої сторони, працював у надрайонової боївці. 18 серпня 1945 р., оточений більшовиками на хуторі біля с. Оліїв, після кількогодинного бою дострілював свого тяжко раненого брата «Березу» й тоді сам застрілювався.

88. Коваль Петро, «Береза», член ОУН. Народився 1910 р. в с. Оліїв, Заложцівського району. Рільник, член ОУН від 1940 р. При кінці 1943 року відійшов до відділу УПА, а повернувшись, працював у надрайонової боївці СБ. Впав разом зі своїм братом на хуторі біля с. Оліїв 18. 8. 1945 р.

89. Собко Іван, симпатик ОУН. Народився 1882 року в с. Гарбузів, Заложцівського р-ну. Рільник, один із кращих громадян села, довголітній громадський діяч, батько однієї революціонерки. Замордований емведівськими бандитами 20. 8. 1945 р. в с. Гарбузів.

90. Попелишин Володимир, симпатик ОУН. Народився 1928

року в с. Манаїв, Заложцівського р-ну. 23. 8. 1945 р. впав жертвою більшовицького терору під час облоги на село.

91. Олексій Петро, симпатик ОУН. Народився 1920 р. в селі Манаїв, Заложцівського р-ну. 23. 8. 1945 року впав жертвою більшовицького терору під час облоги на село.

92. Цінцірук Григорій, «Богдан», підпр. військ. реф. Народився 1912 р. в с. Панасівка, Заложцівського р-ну. Закінчив 7 клас народної школи в селі Загір'я. За німецької окупації вступив у ряди ОУН. При кінці 1943 року відійшов до відділу УПА на Волині, а з приходом більшовиків 1944 р. повернувся в рідні сторони й тут вів далі революційну боротьбу. Весною 1945 р. перейшов у склад підрайонової ексекутиви, виконуючи обов'язки військового референта. 13. 9. 1945 р. найшов на засідку в с. Мильно, де, тяжко ранений, дострілювався.

93. Складан Софія, «Орися», «Оленка», санітарка СКВ. Народилася 1922 р. в м. Зборові. Закінчивши 7 клас народної школи, перейшла до гімназії в Тернополі. Ще в гімназійних роках брала активну участь у культосвітніх товариствах, як «Просвіта», «Рідна Школа», «Сокил», а опісля «Луг». За першої більшовицької окупації закінчила педагогічні курси в Бережанах і учителювала в с.

Тростянець Великий, Заложцівського р-ну. З приходом німців 1941 р. вступила в ряди ОУН та обняла пост підрайонової, а потім районової активу жінок. За другої більшовицької окупації перейшла в підпілля. Спочатку працювала як розвідниця в Заложцівському районі, а потім пройшла санітарний курс і була санітаркою в підрайоні. На посту куцкової санітарки посьвятилася всеціло ранішим повстанцям. 22. 9. 1945 р., повертаючись від хворого повстанця, попала живою у руки більшовиків. Не зважаючи на жорстокі тортури, вона не зрадила організаційних тайн. Щоб скоротити собі мук, вона вивралася з рук більшовиків і втікала. Однак, тяжко ранена, опинилася знову в емведівських руках. На питання, чи вона «бандерівка», відповіла: «Так, я вже три роки перев'язую рани повстанцям! Без мене Україна буде!» Розлючені емведисти, побачивши, що нічого від неї не довідаються, в нелюдський спосіб замордували її: повіривали волю, поламали руки, ноги, відрізали груди — аж поки не скінчилося у страшних муках її життя. Замордували її на хуторах Ліщина біля села Загір'я, Заложцівського р-ну.

Сл. п. «Оленка» вічно житиме в серцях тих повстанців, яких вона вилікувала. Її постане завжди задуманої, з великими сірими очима, з руським волоссям залишиться назавжди

в пам'яті революціонерів і населення, серед якого вона постійно перебувала. Її героїський вчинок — героїська смерть молодої революціонерки-українки буде прикладом для тих жінок, що нині посвяталися великій ідеї і для майбутніх поколінь, що в огні революційної боротьби з червоним окупантом вміли по-геройськи перемагати та в критичних обставинах по-геройськи вмирати.

94. Ясний Василь, симпатик ОУН. Народився 1880 року в с. Гарбузів, Заложцівського р-ну. Довголітній громадський та культосвітній діяч і симпатик ОУН. Батько одного революціонера. Замордований більшовиками в с. Гарбузів 7. 10. 1945 р. під час допитів про повстанців.

95. Франків Богдан, «Максим», субреф. рай. реф. СБ. Народився 1921 р. в с. Полівці біля Ягільниці, Чортківського району, Тернопільської області, в родині різьбаря. По закінченні 7 клас народної школи пішов до гімназії. За першої більшовицької окупації далі вчився. 1940 року вступив у ряди ОУН і, як політично вироблений та дисциплінований юнак, обняв пост підрайонового активу. За підпільно-революційну діяльність переслідувало його НКВД, тому він при кінці 1940 р. перейшов у підпілля. Під час німецької окупації працював на пості районового юнацтва.

1943 р. на весні зголосився як доброволець до відділу УПА на Волині. Тут відбув підстаршинську школу, а описля старшинську і став курінним інструктором. Учасник великих рейдів на Поліссі та героїчних боїв з німецьким і більшовицьким окупантами, як Колки, Сарни, Цумань. Це плацдарми великих боїв, зрошених кров'ю молодих українських повстанців, рівночасно й «Максима». Двічі ранений. Вилікувавшись, вернувся знову до своєї праці. Перебувши стабілізацію фронту, виснажений тифом, з підірваним здоров'ям (ревматизм), під час рейдів відділів УПА по терені Галичини залишився в Заложцівському районі лікуватися.

Прийшовши до здоров'я, обняв пост субреферента районової референтури СБ в цьому ж районі. Зустрівши тут свого колишнього друга й побратима «Клима», разом з ним кинувся у вир революційної боротьби з червоним окупантом. Незабаром став фаховим працівником у своєму ділі. Своєю відвагою, зразковою поведінкою та щирим побратимством здобув собі симпатії в багатьох революціонерів. 9. 10. 1945 р., застуканий більшовиками в криївці разом з двома повстанцями, «Соколом» і «Смішакою», в лісі біля с. Звижень, дали героїський бій, у якому знищили кількох емведистів і проривалися з оточення. Однак, вже після бою,

заблукана куля пробила йому груди й він упав мертвий.

Пам'ять про сл. п. «Максима» назавжди залишиться в серцях друзів-революціонерів. Вони ніколи не забудуть завжди веселого, усміхненого, стрункого, з русявим волоссям та карими очима свого побратима долі й недолі. Він своєю піснею, оповіданнями про героїчні подвиги українських повстанців на Поліссі та дотепами розвеселяв їх у найкритичніших обставинах. Його лицарська постань і героїські вчинки будуть вести його друзів до все нових і нових чинів на шляху революційної боротьби в ім'я великих ідей — за здобуття УССД, за яку він віддав своє молоде ще життя.

96. «Клим», (прізвище невідоме) Богдан, чотовий УПА. Народився 1920 р. в с. Васильківці, Гусятинського р-ну. Закінчивши 7 клас народної школи, пішов до тернопільської гімназії. Ще в гімназійних роках вступив у ряди ОУН і брав активну участь у революційній боротьбі. З приходом більшовиків 1939 р. пішов на еміграцію, де вступив у ряди українського легіону. Під час німецької окупації був на поліційному курсі у Львові, а при кінці 1943 року відійшов до відділу УПА на Волині. По закінченні підстаршинської школи був чотовим. Був добрим командиром і відзначався небувалою вояцькою від-

вагою. Бувши учасником великого бою відділу УПА (сотні «Меча», «Сокола» і «Дуная») в с. Панасівка 13. 11. 1944 р., він зі своєю чотою доказував чудес. Кільканадцять разів відбив вдсятеро переважного ворога і прорвався з оточення з малими втратами. В цьому бою впало понад 300 більшовиків. Після цих боїв залишився в Заложцівському терені на лікування. Прийшовши до здоров'я, зустрівся зі своїм другом сл. п. «Максимом», з яким перебував ряд трагічних моментів під час рейдів на Полісся, Волинь та СУЗ, і вступив до праці як розвідувач районної референтури СБ. Тут зорганізував сильну бійку СБ і з нею виконав ряд засідок на більшовиків. 16. 10. 1945 р. впав у бою з більшовиками, на яких зробив засідку в с. Білокриниця. Сл. п. д. «Максим» і «Клим» були дійсними побратимами й нерозлучними друзями, а невблаганна смерть звела їх разом у вічності.

97. Чапайло Дмитро, «Мороз», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Манаїв, Заложцівського р-ну. По закінченні початкової школи працював на господарстві при батьках, а потім пішов на науку до шевця, після якої став самостійним майстром. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 року перейшов у підпілля й був бойовиком при кущі. 27. 10. 1945 р.,

попавши на більшовицьку засідку в с. Манаїв, був тяжко ранений і розірвався гранатою.

98. Стахів Петро, «Крук», член ОУН. Народився 1925 р. в с. Бзовиця, Заложцівського р-ну. Закінчив 7 клас народної школи. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Працював у надрайоновій боївці СБ. 28. 10. 1945 р. згинув під час облоги на село Бзовицю.

99. Гайда Михайло, юнак. Народився 1929 р. в с. Бзовиця, Заложцівського р-ну. Закінчивши 7 клас народної школи, працював при батьках на господарстві. За другої більшовицької окупації далі вчився. Хоч малий і молодий ще, а визначався надзвичайною бистрою думкою й добрими прикметами майбутнього революціонера. Серед своїх ровесників завжди був «ватажком», організував забаву-війну, що представляла бій українських повстанців з більшовиками. Любив військо. Всі дані свідчили про те, що колись був би добрим командиром. 28. 10. 1945 р. під час облоги на с. Бзовицю його заарештували більшовики та, привівши до лісу, змушували малого Михайла зізнавати про «бандерівців». Михайло з затиснутими вустами й з нахмуреним обличчям, не зважаючи на тяжкі побої, відповідав: «не знаю». Тоді начальник МВД наказав ужити

всіх методів, щоб видобути від нього відомості про місце перебування повстанців. Сталінські бандити-садисти поломали малому Михайлові ноги, викрутили руки, вибрали очі й кололи штиками. Однак сл. п. герой Михайло не сказав нічого й у тяжких муках помер.

100. «Арсен», «Тарас», (прізвище невідоме), окр. реф. проп. В квітні 1945 р. згинув героїською смертю в с. Нетерпинці, Заложцівського р-ну, окружний референт пропаганди «Арсен» разом зі своїм бойовиком. Згаданих застукали більшовики під час облоги на село Нетерпинці, де вони квартирували і, відступаючи з села, дали завзятий бій, у якому обидва згнули від ворожих куль.

101. Лоїк Михайло, «Сагайдак», стр. УПА. Народився 1925 року в с. Мильно, Заложцівського р-ну. Син рільника-середняка, освіта — неповносередня. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. впав у бою з більшовиками в с. Панасівка під час боїв відділів УПА з більшовиками.

102. Луцик Василь, «Хрущ», стр. УПА. Народився 1924 р. в с. Мильно, Заложцівського району. Син рільника, освіта неповносередня. В члені ОУН вступив під час німецької окупації. З приходом більшовиків

1944 р. пішов до відділу УПА, сотні «Меча» і згинув у бою з більшовиками в жовтні 1944 р. в с. Бабії, Лановецького р-ну.

103. Денисюк Євген, «Хмара», стр. УПА. Народився 1926 року в с. Мильно, Заложцівського р-ну. Закінчив 4 класи народної школи. Стрілець УПА. 13. 11. 1944 р. згинув у бою з більшовиками в с. Панасівка, будучи стрільцем сотні «Меча».

104. Петрик Павло, стр. УПА. Народився 1926 р. в с. Мильно, Заложцівського р-ну. Закінчив 4 класи народної школи, під час німецької окупації був станичним. Після переходу фронту вступив до відділу УПА, сотні «Меча». 13. 11. 1944 р. згинув під час бою відділів УПА з більшовиками в с. Панасівка.

105. Корчило Іван, «Іскра», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Мильно, Заложцівського району. Закінчив 4 класи народної школи, член ОУН від 1942 року. В грудні 1944 р. згинув у бою з більшовиками під час облоги.

106. Батриш Остап, «Сокил», стрілець УПА. Народився 1925 року в с. Панасівка, Заложцівського р-ну. Стрілець УПА, згинув у бою з більшовиками на терені Вишневецьчини в березні 1945 р.

106.* Бугайський Йосип, «Осип», член ОУН. Народився 1918 р. в с. Волчківці, Заложцівського р-ну. Рільник, закінчив початкову школу. 18. 5. 1945 року згинув у бою з більшовиками на полях біля с. Волчківці під час облоги.

107. Бугайський Зиновій, «Зенко», член ОУН. Народився 1925 р. в с. Волчківці, Заложцівського р-ну. По закінченні початкової школи працював на господарстві при батьках. 18. 5. 1945 р. згинув у бою з більшовиками на полях біля с. Волчківці разом зі своїм другом «Осипом».

108. Середницький Юрій, «Юрко», стр. УПА. Народився 1924 р. в м. Золочеві. Син міщанина, освіта неповносередня. До ОУН вступив під час німецької окупації, а перед приходом більшовиків відійшов до відділу УПА. В січні 1945 р. хворий, перейшов у терен лікуватися. Лікувався в селі Ярославичі, Заложцівського р-ну. Видужавши, включився до кушової боївки і працював як політвиховник. 18. 5. 1945 р., відступаючи з с. Ярославичі від більшовицької облоги, натрапив на другу більшовицьку заставу від сторони с. Волчківці і в нерівному бою впав убитий від ворожої кулі.

* Число 106 повторюється два рази в оригіналі.

**110. Козак Степан, «Заліз-
няк», член ОУН.** Народився
1924 р. в с. Мильно, Заложців-
ського р-ну. По закінченні по-
чаткової школи працював на
господарстві при батьках. Член
ОУН від 1943 р. В червні 1945
року згинув у бою з більшови-
ками під час облави на село
Мильно.

**111. Гураль Василь, «Явір»,
стрілець УПА.** Народився 1924
року в с. Серетець, Заложців-
ського р-ну. Син рілника, за-
кінчив 4 класи народної школи.
Останньо був стрільцем у від-
ділі командира «Байди». Зги-
нув у бою з більшовиками на
терені Збаражчини 1945 р.

**112. «Дудун», (прізвище не-
відоме), зв'язковий.** У липні
1945 р. згинув у бою з більшо-
виками в лісі біля с. Гукалівці
сл. п. «Дудун» — активний пра-
цівник на лінії зв'язку Карпа-
ти-Волинь при пров. «Плугатаро-
ві».

**113. Семенів Василь, «Гро-
за», зв'язковий.** Народився 1910
року в с. Метенів, Зборівського
р-ну. Рільник, закінчив 5 клас
народної школи — один з ак-
тивних робітників на лінії зв'яз-
ку Карпати-Волинь при пров.
«Плугатарові». Осінню 1945 р.
він заквартирував разом з ін-
шими друзями в лісі біля с. Ні-
ще, Заложцівського р-ну. Око-
ло сотні більшовиків наскочило
на 10 повстанців, у наслідок чо-
го відбувся завзятий бій. У цьо-

му бою впав сл. п. д. «Гроза»,
який перший помітив більшови-
ків і почав з ними бій. Більшо-
вики розбіглись, залишаючи од-
ного вбитого, а повстанці від-
ступили.

**114. Сухецький Остап, «Кар-
мелюк», стрілець УПА.** Наро-
дився 1925 р. в с. Панасівці,
Заложцівського р-ну. Закінчив
4 класи народної школи. Під
час німецької окупації вступив
у ряди ОУН, а з приходом біль-
шовиків 1944 р. пішов у підпіл-
ля. Після стабілізації фронту
зголосився до відділу УПА на
Волині, який рейдував по Гали-
чині і Волині. Після розбиття
відділу в Доброводах у Зба-
ражчині перейшов до теренової
роботи і працював бойовиком
при кущі. Дня 28. 12. 1945 р.
попав на ворожу засідку в с.
Панасівка і згинув від ворожої
кулі.

**115. «Крук», (прізвище неві-
доме), ройовий УПА.** 1. 1. 1946
року під лісом біля с. Пере-
пельники, Заложцівського р-ну,
згинув у бою з більшовиками
ройовий з відділу «Гамалії»
«Крук». Лікуючись у с. Пере-
пельники, він відступав від
більшовицької облави зі села
до лісу. Попавши в більшовиць-
ке оточення, він боронився до
останку, а вкінці, обезсилений,
упав від ворожої кулі.

**116. Слабий Левко, симпатик
ОУН.** Народився 1912 р. в с. За-
гір'я, Заложцівського р-ну (на

хуторах Серетеччина). З приходом більшовиків 1944 р. скривався від ЧА. В січні 1945 р., застуканий більшовиками вдома, почав утікати, але більшовики його поранили, а опісля докололи штиками.

117. Липак Володимир, «Чорний», член ОУН. Народився 1926 р. в с. Білоголови, Заложцівського р-ну. Син рільника, закінчив 7 клас народної школи. З приходом більшовиків 1944 р. ховався, щоб не піти до «стрибків», а потім приєднався до революційного підпілля й був бойовиком при кущі. 2. 1. 1946 р. наткнувся на більшовицьку засідку біля с. Білоголови, де був тяжко ранений і непритомний попав більшовикам у руки. На допитах ні до чого не признався, не сказав навіть, з котрого він села. На запитання більшовиків, з якого він села, відповів: «З цього села, де революцію творять». Розлучені емведисти в жорстокий спосіб замордували його, не видобувши від нього ні слова.

118. Скибик Йосип, «Деркач», кущовий. Народився 1921 р. в с. Ярославичі, Заложцівського р-ну. Закінчив 7 клас народної школи. 1940 р. вступив у ряди ОУН. Під час німецької окупації працював на пості станичного, а з приходом більшовиків 1944 р. став кущовим. Відзначався особливою відвагою й організаторським хистом. 2. 1. 1946 р. найшов на більшовиць-

ку засідку біля с. Кабарівці, Зборівського р-ну і будучи тяжко ранений, розірвав себе гранатою.

119. Світлик Йосип, «Андрій», заст. кущового. Народився 1922 року в с. Ярославичі, Заложцівського району. По закінченні 7 клас народної школи працював на господарстві при батьках. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, а при кінці 1943 р. відійшов до відділу УПА. Осінню 1944 р. повернувся у рідні сторони до теренової роботи й працював як заступник кущового. 2 січня 1946 року, попавши на ворожу засідку біля с. Кабарівці, Зборівського району, загинув від ворожої кулі.

120. Диконтій Ярослав, «Чайка», член ОУН. Народився в с. Гаї Зарудянські, Заложцівського району. Син селянина, закінчив 7 клас народної школи, куваль. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН і тут виховувався на ідейного й чесного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. включився далі в революційну боротьбу. Учасник кількох героїчних боїв (подано ширше в описі моменту). 9. 2. 1946 р. під час розповсюдження протвиборчих листівок більшовики оточили його в хаті в с. Гаї Зарудянські разом з другом «Долонею», де він згинув у бою з ними, вбиваючи двох емведистів і кількох поранивши.

121. Різник Михайло, «Яничар», заст. кущового. Народився 1921 р. в с. Ратищі, Заложцівського р-ну, в родині бідних селян. Закінчив 4 класи народної школи, член ОУН від 1941 року. Весною 1943 р. відійшов до відділу УПА на Волині. Тут закінчив підстаршинську школу з функцією ройового. Учасник великих рейдів по Поліссі й на СУЗ та перейшов поверх 100 боїв з німецькими й більшовицькими окупантами. Восени 1944 р., хворий на тиф, повернувся у свої сторони і працював заступником кущового. 9. 2. 1946 р., застуканий більшовиками в криївці в лісі біля села Тростянець Великий разом з друзями: «Нечаєм», «Славком» і «Морозом», після одногодинного бою дострілив свого тяжко раненого брата «Нечая» й розірвав себе гранатою.

122. Різник Іван, «Нечай», член ОУН. Народився 1925 р. в с. Ратищі, Заложцівського району. Син бідного селянина-заробітчанина, закінчив 4 класи народної школи, столяр. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Наполегливою працею над собою та читанням книжок підвищив свій рівень знання і став свідомим бойовиком-революціонером. 9. 2. 1946 року згинув у криївці в лісі біля с. Тростянець Великий, застуканий більшовиками.

123. Жук Омелян, «Славко», член ОУН. Народився 1922 р. в с. Чистопади, Заложцівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи працював на господарстві. Під час німецької окупації вступив до юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. 9. 2. 1946 р., застуканий більшовиками в криївці біля с. Тростянець Великий разом з іншими друзями, розірвав себе гранатою.

124. Берегуля Михайло, «Довгий», член ОУН. Народився 1921 р. в с. Ніще, Заложцівського району. По закінченні 7 клас народної школи працював на господарстві з батьками. За німецької окупації вступив у ряди юнацтва, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля й був бойовиком при кущі. 18. 1. 1946 року впав у бою з більшовиками під час облави на село Ніще.

125. Калинович Григорій, «Каменяр», рай. госп. реф. Народився 1910 р. в с. Бзовиця, Заложцівського р-ну. Закінчивши 7 клас народної школи, пішов учитися до килимарської школи в Коломиї, а по закінченні її став самостійним майстром. Член багатьох товариств, голова «Просвіти», довголітній симпатик ОУН, а від 1936 р. її член. За діяльність польська поліція часто його переслідувала. За першої більшовицької окупації закінчив бухгалтерський

курс і працював адміністратором у районі Заложці. З приходом німців брав активну участь у культосвітньому житті села та далі вів революційну боротьбу. 1942 р. відбув поліцейний курс у Львові та якийсь час був комендантом поліції. 1943 р. зголосився до відділу УПА, де, по закінченні одномісячного курсу політвиховників, працював політвиховником в одній із сотень УПА. Восени 1944 р. повернувся у свої сторони й обняв пост районowego референта господарки. 23. 2. 1946 р., заскочений більшовиками в криївці в селі Батьків, Заболотецького р-ну, разом зі своїм другом Семеном, після короткого бою, в якому згинувло кількох більшовиків, застрелився з пістоля.

126. Сиротюк Семен, «Семко», член ОУН. Народився 1925 року в с. Батьків, Заболотецького р-ну, Львівської області. Закінчив 4 класи народної школи, кравець. Під час німецької окупації був ранений, а вилікувавшись, перейшов у склад районної боївки. 23. 2. 1946 р., заскочений більшовиками в криївці в с. Батьків разом зі сл. п. д. «Каменярем», після короткого бою застрелився з власного кріса.

127. Дец Петро, «Залізник», стрілець УПА. Народився 1924 року в с. Загір'я, Заложцівського р-ну. Син селянина, закінчив 4 класи народної школи. З приходом більшовиків 1944

року ховався від ЧА, а останньо був стрільцем у відділі командира «Байди». В лютому 1946 р., ранений більшовиками в с. Чорний Ліс, розірвався гранатою.

128. Рибак Антін, «Дуб», ройовий УПА. Народився 1914 р. в с. Оліїв, Заложцівського р-ну. Рільник, закінчив 4 класи народної школи, член ОУН від 1936 р. При кінці 1943 року відійшов до відділу УПА. Закінчивши підстаршинську школу, став ройовим. 1944 р. перейшов до сотні «Кармелюка», де був заступником чотового. Взимку 1945 р. став командиром районної військової боївки. 8. 3. 1946 р., заскочений більшовиками в криївці в лісі біля села Оліїв, дав короткий бій, після якого, побачивши безвихідне становище, розірвав себе гранатою.

129. Лукасевич Іван, «Рубач», член ОУН. Народився 1925 р. в с. Ратищі, Заложцівського району. Син рільника, освіта — 4 класи народної школи, а потім підвищував свій рівень знання самоосвітньою працею. Під час німецької окупації став членом юнацтва ОУН. 1944 року, переживши стабілізацію фронту, брав далі активну участь у революційній боротьбі з новим, московсько - більшовицьким окупантом. Спочатку був бойовиком при кущі, а опісля перейшов у склад районної боївки СБ. В червні 1946 р., квартиру-

ючи в лісі біля с. Ратищі разом з іншими друзями, був оточений більшовиками й у короткому бою з ними поліг від ворожих куль.

130. Олійник Ілля, «Камінь», кущовий. Народився 1908 року в с. Оліїв, Заложцівського р-ну. Закінчив 4 класи народної школи. До ОУН належав ще за польської дійсности, виконував завдання групового. Під час німецької окупації був підрайоновим військовим. З приходом більшовиків 1944 р. спочатку скривався, а опісля працював у надрайоновій боївці СБ. Після цього був кущовим у Великоглибочоцькому р-ні. 7. 3. 1946 року, застуканий більшовиками в криївці в с. Оліїв разом з іншими друзями, дав завзятий бій, а вкінці застрілився.

131. Скоробагатий Василь, «Цівка», член ОУН. Народився 1921 р. в с. Оліїв, Заложцівського р-ну. По закінченні вселюдної школи працював на господарстві. В ряди ОУН вступив під час німецької окупації. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Переживши стабілізацію фронту, приєднався далі до революційної боротьби. Останньо був бойовиком у надрайоновій боївці. 7. 3. 1946 року, заскочений більшовиками в криївці в с. Оліїв, після короткого бою застрілився.

132. Мостовий Петро, стрілець УПА. Народився 1923 р.

в с. Перепельники, Заложцівського р-ну. Син рільника, закінчив 4 класи народної школи. Під час німецької окупації вступив у члени юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. відійшов до відділу УПА, сотні «Гамалії». Більшовики зловили його в провокативний спосіб і посадили в тюрму в Заложцях. 15. 4. 1946 р. він утік з тюрми, але в с. Гарбузів його зловлено знову і прилюдно розстріляно.

133. Ткачук Ярослав, «Орлик», кущовий. Народився 1926 р. в с. Чистопади, Заложцівського р-ну. Син рільника, закінчив неповносередню школу. До юнацтва вступив під час німецької окупації. Останньо виконував обов'язки кущового. В бою з більшовиками в с. Батьків був ранений, а вилікувавшись, працював далі на своєму пості. 9. 2. 1946 р., заскочений більшовиками в криївці, був тяжко ранений і непритомний попав живим у більшовицькі руки. Згодом під жорстокими тортурами він помер у тюрмі.

134. Савич Микола, «Юрко», член ОУН. Народився 1920 р. в с. Ренів, Заложцівського р-ну. Син рільника, освіта — 4 класи народної школи. 1941 в. вступив у ряди ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля, щоб взяти активну участь у боротьбі проти нового, московсько - більшовицького окупанта. Був взірцевим бойовиком. 17. 3. 1946 р. був тяжко

ранений у бою з більшовиками і, щоб не датись живим у руки ворога, дострілився з кріса.

135. «Любко», (прізвище невідоме), зв'язковий. 24. 4. 1946 року згинув у бою з більшовиками сл. п. д. «Любко» — працівник на лінії зв'язку Карпати - Волинь. Переправляючись з іншими друзями через терен, він зайшов до с. Волчківці на вечерю. Несподівано більшовики наскочили на друзів. Зчинився завзятий бій, в якому впав сл. п. д. «Любко», а всі інші друзі щасливо відступили. З більшовицької сторони впав один більшовик і один важко ранений.

136. Недогін Дмитро, «Довбуш», член ОУН. Народився 1928 р. в с. Панасівка, Заложцівського р-ну. В дитячих роках залишився круглим сиротою. Виховуючись при тітці, скінчив 5 клас народної школи в с. Загір'я. За німецької окупації вступив у ряди юнацтва, а з приходом більшовиків 1944 року пішов у підпілля. Працював у районній боївці СБ, де спеціально визначався розвідницьким хистом. 30. 5. 1946 р. в бою з більшовиками в лісі біля с. Радиці був тяжко ранений і дострілився з власного пістоля.

137. Гоцяк Василь, «Микита», член ОУН. Народився 1926 року в с. Вертелка, Заложцівського р-ну. По закінченні на-

родної школи працював при батьках на господарстві. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН і тут виховався на ідейного й чесного революціонера. З приходом більшовиків 1944 р. включився далі в революційну боротьбу. На весні 1945 р. був тяжко ранений на засідці й напівживий попав у більшовицькі руки. Переміщуючи в лікарні, йому вдалося втекти. Вилікувавшись, приєднався знову до революційної боротьби. 3. 7. 1946 року попав на ворожу засідку, де знову був важко ранений, але, щоб не попасти живим у руки ворога, розірвався гранатою.

138. Процик Володимир, «Богдан», заст. кушового. Народився 1921 р. в с. Гукалівці, Заложцівського р-ну. По закінченні 7 клас народної школи працював при батьках на господарстві. До ОУН вступив ще за польської діяльності 1939 р. За першої більшовицької, а потім німецької окупації був активним членом організації. За німецької окупації працював на пості станичного. Весною 1944 року вступив до відділу УПА в Карпатах, сотні «Льви». Учасник великих рейдів та героїчних боїв. Після переходу фронту 1944 року повернувся у свої сторони до теренової роботи. Спочатку працював заступником районного військового референта, а від 1946 р. — заступником кушового. 28. 9. 1946 р., поповши

на ворожу засідку в с. Івачів, поліг від ворожих куль.

139. Бугайський Василь, «Буйний», кущовий. Народився 1922 року в с. Ярославичі, Заложцівського р-ну. Син рільника, закінчив 7 клас народної школи. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН. Спочатку був станичним, а потім підрайоновим провідником. На весні 1944 р. відійшов до відділу УПА в Карпатах, до сотні «Льви». Був учасником великих рейдів та героїчних боїв з німецьким й більшовицьким окупантами. При кінці 1944 р. повернувся у свої сторони й обняв пост кущового. 28. 9. 1946 р., натрапивши на засідку в с. Івачів, був тяжко ранений і дострілювався.

140. Питляр Антін, «Ярослав», кущовий. Народився 1920 р. в с. Гаї Розтоцькі, Заложцівського р-ну, в родині селянина-бідняка. Закінчивши неповносередню школу, жив у рідному селі і займався культосвітньою працею. Під час німецької окупації вступив у члени юнацтва ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. його забрано до ЧА, з якої по двох місяцях дезертував. Спочатку був співробітником при куші, а пізніше став кущовим. 30. 10. 1946 р., заскочений більшовиками в криївці в лісі біля села Манаїв, застрілювався.

141. Кукурудза Михайло, «Соловій», член ОУН. Народився

1924 р. в с. Манаїв, Заложцівського р-ну, в сім'ї селянина-бідняка. Закінчив 4 класи народної школи. За німецької окупації вступив у члени юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля й був бойовиком. Останньо був співробітником кущового. 30. 10. 1946 р., заскочений більшовиками в криївці в лісі біля с. Манаїв, після короткого бою застрілювався.

142. Баяць Антін, «Крук», кущовий. Народився 1924 р. в с. Ренів, Заложцівського району. Син селянина-бідняка, закінчив 4 класи народної школи. Працював у всіх культосвітніх товариствах. Під час німецької окупації зацікавився з революційним рухом і вступив у ряди юнацтва ОУН. Багато зусиль він доклав для відновлення організаційного життя після стабілізації фронту 1944 р. Останньо був кущовим. У роботі був завжди солідний, точний та безмежно підпорядкований, чим здобув собі довір'я й пошану серед друзів. 29. 5. 1947 року в бою з більшовиками в с. Ренів був тяжко ранений і, бачучи безвихідне становище, дострілювався.

143. «Марко», (прізвище невідоме), стр. УПА. У вересні 1946 р. згинув у бою з більшовиками в лісі біля с. Манаїв сл. п. д. «Марко» — стрілець відділу «Сіроманців». Більшовики в с. Пеняки (Заболотеччина) в

наслідок провалу застукали його разом з двома друзями: «Лугом» і «Бідним» у криївці в лісі. Повстанці дали двогодинний завзятий бій. Учасники ряду героїчних боїв, оповиті славою про «Сіроманців», не сплямили чести своєї сотні. Вони погеройськи билися до останнього набою. Коли їм не стало гранат і куль, понищили всі речі в криївці й пострілялися.

144. «Луг», (прізвище невідоме), стр. УПА. У вересні 1946 р. згинув у бою з більшовиками в криївці в лісі біля с. Манаїв сл. п. д. «Луг» зі своїми друзями «Марком» і «Бідним».

145. «Бідний», (прізвище невідоме), стр. УПА. У вересні 1946 р. згинув у бою з більшовиками в криївці в лісі біля с. Манаїв сл. п. д. «Бідний» — стрілець сотні «Сіроманців» — разом з двома своїми друзями «Марком» і «Лугом».

146. «Кримський», (прізвище невідоме), стр. УПА. В травні 1946 року в с. Гнидава згинув смертю революціонера один зі стрільців сотні «Сіроманців» сл. п. д. «Кримський». Сл. п. друг «Кримський» наткнувся на ворожу засідку біля млина в селі Гнидава, де від першого вогню був важко ранений. Відступаючи, він скрився на одному господарстві, однак, побачивши, що більшовики проводять ґрунтовний трус на цьому господарстві, розірвався гранатою.

147. Стахів Ярослав, «Хмель», стр. УПА. Народився 1924 р. в с. Бзовиця, Заложцівського району. Син селянина-бідняка, закінчив початкову школу. Під час німецької окупації вступив до УПА, сотні «Рубачів», де був зразковим стрільцем. 1947 року перейшов до теренової роботи та був бойовиком при кущі. 9. 8. 1947 р. попав у більшовицьку засідку в с. Бзовиця і впав від ворожої кулі.

148. «Воля», (прізвище невідоме), стр. УПА. Народився 2. 1. 1925 р. в с. Липиця Горішня, Рогатинського району. Закінчив неповносередню школу. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. відійшов до відділу УПА (к-ра «Влодка»). Під час переходу фронту попав у руки німців, а опісля більшовиків, але скоро йому вдалося втекти та вернутися у рідні сторони. Тут вступив знову до УПА, сотні «Рубачів», в якій був до 1947 року. Останньо виконував завдання бойовика в кущі. 9. 8. 1947 року згинув на засідці біля с. Бзовиця.

149. Якубовський Володимир, «Бондаренко», «Стрийський», майор, шеф штабу Групи «Лисоня». Народився 1915 року в м. Заложці, Тернопільської області, в родині міщан-зарібників. По закінченні неповносередньої школи в рідній місцевості перейшов учитися до поль-

ської школи кадетів у Варшаві, яку закінчив зі ступенем підхорунжого. Далі вчився в летунській школі, по закінченні якої був приділений як підпоручник-пілот до летунського полку у Львові. По однорічній службі його усунуто з війська тому, що не хотів змінити української національності.

Активну участь у визвольно-революційній боротьбі українського народу почав брати сл. п. к-р «Бондаренко» під час німецької окупації. Спочатку, 1942 р., був призначений членом ПВК* Зборівського повіту, 1943 р. — окружним військовим референтом Бережанської округи, а в грудні того самого року — шефом штабу ВО III. У лютому 1944 р. він керував вишколом підстаршинської школи ВО III, яка випустила сотню підстаршин, що їх приділено до кількох сотень УПА. Упродовж 1944 р. сл. п. к-р «Бондаренко», в німецькій та більшовицькій дійсностях, крім обов'язків шефа штабу ВО III, командував куренем і керував боями з обома окупантами України. Від 1945 р. до кінця свого життя безперервно виконував обов'язки шефа штабу Групи «Лисоня».

17 червня 1947 р. к-р «Бондаренко» заквартирував разом з друзями: «Мишею» (Кріль Михайло — окружний рефе-

рент СБ), «Рисем» (Кикіш Станіслав — надрн. референт СБ), «Остапом» (Мороз Іван) і «Ліщиною» (Бернатович Федір — бойовики СБ) в криївці на полях біля с. Вівсе, Козівського р-ну, Тернопільської області. Коли стійковий повідомив, що в їхньому напрямі наближаються більшовики, сл. п. друзі залишили криївку і прийняли нерівний бій з ротою військ МВД. По півгодинній обороні згинувли всі, крім сл. п. к-ра «Бондаренка», який пробився з оточення й відступав у напрямі села Вівсе. Недалеко села наткнувся він на ворожу розстрільну і, вистрілявши всі набої, останнім покінчив з собою. По-геройськи згинув сл. п. д-р «Бондаренко» — майор УПА.

Упродовж своєї п'ятирічної діяльності в лавах УПА сл. п. к-р «Бондаренко» зорганізував, виховав і вишколив десятки старшин і підстаршин та кілька сотень повстанців. Переможні бої сотень УПА в лісах біля с. Славятин, Підгаєцького району, біля с. Поручин, Бережанського р-ну, біля с. Лопушна, Почаївського р-ну, на хуторах Альбанівка, Зборівського р-ну, — назавжди увійдуть в історію української визвольно-революційної боротьби з ім'ям командира «Бондаренка».

Повстанці знають його як відважного й товариського ко-

* ПВК — мабуть, повітова військова команда.

мандира, який навіть у критичних хвилинах усміхався і загривав до бою.

Пам'ять про сл. п. к-ра «Бондаренка», як про ідейного, відважного й життєрадісного командира, житиме вічно в серцях революціонерів-повстанців і взиватиме до нових перемог за здобуття української держави.

150. Марціяш Володимир, симпатик ОУН. Народився 1924 року в с. Бліх, Заложцівського р-ну. Син селянина-середняка. З приходом більшовиків 1944 р. ховався через побиття одного селянина. 1947 р., попавши на більшовицьку засідку на полях с. Бліх, загинув від ворожої кулі.

151. Марціяш Антін, симпатик ОУН. Народився 1928 р. в с. Бліх, Заложцівського району. Син селянина-середняка. Через побиття одного селянина скривався від більшовиків разом зі своїм братом Володимиром і поліг разом з ним на Бліхських полях, потрапивши в більшовицьку засідку 1947 р.

152. Лукасевич Степан, «Безреза», член ОУН. Народився в с. Ратищі, Заложцівського р-ну. В ряди ОУН вступив під час німецької окупації. Останньо був бойовиком при кущі. Був тяжко ранений на засідці в с. Ярославичі 7. 8. 1947 р., а 24 того місяця під час облави в тому ж селі, отруївся.

153. Пилипів Іван, «Замок», член ОУН. Народився 1910 р. в селі Лопушани, Заложцівського р-ну. В ряди ОУН вступив під час німецької окупації, свої завдання виконував чесно й солідно. 17. 9. 1947 р., заскочений більшовиками в селі Лопушани, розірвався гранатою.

154. «Вороний», (прізвище невідоме), ройовий УПА. Родом з Холмщини (ближчі дані невідомі). За німецької окупації був членом юнацтва ОУН, а 1943 р. вступив до відділу УПА, сотні «Сіроманців», де дістав ступінь старшого вістуну й виконував функцію ройового. 1947 р. перейшов до теренової роботи в Заложцівському районі. 1. 3. 1948 р. загинув трагічно на хуторах Серетиччина с. Загір'я.

155. Кривко Володимир, «Збіг», ст. вістун УПА. Народився 1926 р. в с. Борова Гора, Любачівського повіту, син робітника, закінчив 5 клас народної школи. Від 1942 р. був симпатиком ОУН, а 1944 р. вступив до відділу УПА, сотні «Сіроманців». Учасник численних боїв, у яких відзначався небуденною відвагою й бойовістю. За бойові заслуги дістав ступінь старшого вістуну. В серпні 1947 р. був приділений до теренової роботи в Заложцівському районі. 2. 5. 1948 р. загинув у засідці під лісом Творимівка біля с. Манаїв.

156. Бойко Павло, «Косач», член ОУН. Народився 1930 р. в с. Рівня, Перегінського району, Станиславівської області, в селянській родині. Закінчив 7 клас народної школи. За другої більшовицької окупації запізнався з революційно-визвольним рухом, а 1947 р. перейшов у підпілля. Від лютого 1948 р. виконував завдання бойовика в кущі на терені Заложцівського району. Організаційні завдання виконував чесно й солідно. 2. 5. 1948 р. впав на засідці під лісом Творимівка біля с. Манаїв.

157. «Морозенко», (прізвище невідоме), стр. УПА. Стрілець сотні «Сіроманців» (ближчі дані невідомі). В січні 1946 року, квартируючи в с. Ратищі ще з одним другом «Недолею», зайшов до одного господаря на вечерю. В той час провокатор «Амор» до згаданого господаря привів більшовиків, яких залишив недалеко хати, а сам увійшов досередини. В хаті, поговоривши з повстанцями про деякі справи, вийшов надвір. (Згадані повстанці ще не знали про те, що «Амор» провокатор). Вийшовши з хати, «Амор» підвів більшовиків, які закидали повстанців гранатами. Серед розриву гранат і палаючої хати повстанці згинули.

158. «Недоля», (прізвище невідоме), стр. УПА. Стрілець сотні «Сіроманців» (ближчі дані невідомі). Згинув разом зі своїм другом «Морозенком» у

с. Ратищі, Заложцівського р-ну, в січні 1946 р. Опис події подано вище.

159. Холодний Матвій, «Ігор», «Рух», рай. пров. Народився 1925 р. в с. Панасівка, Заложцівського р-ну. Син селянина, закінчив 7 клас народної школи. Змалку цікавився культосвітнім життям у селі та брав у ньому активну участь. На цьому полі проявив себе як здібний організатор і пропагандист. Член юнацтва ОУН від 1941 р. В липні 1943 р. вступив до відділу УПА-Північ, де відбув підстаршинську школу й був чотим, а опісля сотенним політвиховником. Був учасником численних рейдів і боїв з німцями, більшовицькими партизанами й загонами ЧА на терені Полісся та Волині. Один раз був тяжко ранений. Восени 1944 р., виснажений тифом і ревматизмом, вернувся у рідні сторони на лікування. Після одужання залишився в цьому терені й до грудня 1945 р. працював на пості кушового, а потім аж до смерті — районним провідником Заложцівського р-ну. Як у відділі, так і в терені знали його як відважного та бойового воюка, а також доброго організатора і пропагандиста. Був зразковим революціонером і добрим провідником. Між друзями й населенням користувався пошаною та великими симпатіями. 16. 6. 1948 р. на полях с. Гаї Зарудянські був тяжко ранений

у бою з більшовиками й дострі-
лився.

160. Чернецький Василь, «Морозенко», кущовий. Народився 1915 р. на хуторах Ліщина с. Загір'я, Заложцівського р-ну. Син селянина, закінчив 4 класи народної школи. Працював на господарстві та брав активну участь у культосвітньому житті села. Був добрим організатором і виховником молоді. Керував усіма культосвітніми товариствами. Ще за польської дійсності належав до ОУН і був активним її членом. За німецької окупації працював підрайоновим інформатором СБ, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Спочатку працював при РР СБ, а від 1946 р. — кущовим. Впав у бою з більшовиками на хуторах Ліщина с. Загір'я 7. 7. 1948 р.

161. «Ігор», (прізвище невідоме), ройовий УПА. Народився 1905 р. в с. Липиця Долішня, Рогатинського р-ну. Закінчив 4 класи народної школи. В члени ОУН вступив за польської окупації. Під час німецької окупації гестапо його заарештувало (знайшли в нього пістоль), але з тюрми втік і вступив до відділу УПА, сотні «Рубачів». Тут мав ступінь ст. вістуна, функцію — ройового. Від серпня 1947 р. був співробітником кущового в Заложцівському р-ні. 7. 7. 1948 р. згинув у бою з більшовиками на хуторах Ліщина

села Загір'я разом з кущовим «Морозенком».

162. Левицький Олексій, «Грізний», «Олег», кущовий. Народився 1914 р. в с. Гаї Розтоцькі, Заложцівського району. Син селянина-бідняка, закінчив 4 класи народної школи. Вже змалку симпатизував українському революційному рухові, а 1940 р. вступив у члени ОУН. В березні 1944 р. відійшов до відділу УПА, сотні «Решетили». Після розбиття відділу повернувся у рідні сторони і включився до праці в терені. Спочатку був співробітником кущового, від весни 1945 р. районним військовим референтом, а 1947 року перейшов до праці в РРП. В травні 1948 р. став кущовим провідником. Організаційні завдання виконував чесно й солідно. За час своєї революційної боротьби був один раз ранений. 15. 7. 1948 р. згинув у бою з більшовиками на полях с. Лопушани.

163. Гляс Михайло, «Вітер», «Малий», кущовий. Народився 1920 р. в с. Тростянець Великий, Заложцівського р-ну, в селянській родині. Закінчивши 5 клас народної школи, працював на господарстві та брав участь у роботі культосвітніх товариств. 1941 року вступив у члени ОУН і працював на пості підрайонового юнацької сітки. В липні 1944 р. перейшов у підпілля і всеціло посвятив себе

справі. Спочатку був стрільцем СКВ, а від 1945 р. працював на пості кущового. В роботі був завжди точний, солідний і підпорядкований, чим здобув собі пошану серед друзів. 15 липня 1948 р. згинув у бою з більшовиками на полях біля с. Лопушани, Заложцівського р-ну.

164. Дерев'яно Василь, «Переможець», стр. УПА. Народився 1925 р. на хуторах Ліщина с. Загір'я, Заложцівського р-ну. Син селянина - заробітчанина. Вже змалку, закінчивши 4 класи народної школи, мусів заробляти на прожиток. Брав активну участь у культосвітніх товариствах і був симпатиком ОУН. По приході більшовиків 1944 р. вступив до відділу УПА, сотні «Байди». 1945 р., після розчленування сотні, вернувся у родинні сторони і став працювати в тереновій сітці. Останньо був бойовиком при кущі. Був ініціативний і рішучий, відзначався небуденною відвагою та бойовістю, через що вийшов переможно з кількох боїв і несподіваних наскоків. За час революційної боротьби був кількакратно ранений. 15. 7. 1948 р., оточений більшовиками разом з іншими повстанцями на полях біля с. Лопушани, в нерівному бою згинув, вбивши начальника гарнізону (лейтенанта).

165. Хоміцький Северин, «Музика», стр. УПА. Народився 1925 р. в с. Гаї Розтоцькі, Заложцівського р-ну, в сім'ї селя-

нина. По закінченні 4 клас народної школи працював на господарстві. Вже замолоду цікавився революційно-визвольною боротьбою. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Спочатку був стрільцем СКВ, а потім зголосився до відділу УПА — сотні «Байди». Після розбиття сотні повернувся у свої сторони та був бойовиком при районовій ексекутиві, а від 1946 р. при кущі. 15. 7. 1948 р. згинув у бою з більшовиками на полях біля с. Лопушани разом з іншими друзями.

166. Дмитрів Богдан, «Бездомний», «Бритва», стр. УПА. Народився 1928 р. в с. Гарбузів, Заложцівського району. По закінченні вселюдної школи працював при батьках на господарстві. На початку 1945 р. вступив до відділу УПА — сотні «Байди», а по розбитті цього відділу вернувся додому і скривався. Весною 1946 р. зголосився до сотні «Сіроманців». Від 1947 р. виконував обов'язки бойовика при кущі. 15. 7. 1948 р. згинув у бою з більшовиками на полях біля с. Лопушани.

167. Дибаш Василь, «Вірний», кущовий, санітар УПА. Народився 1920 р. в с. Оліїв, Заложцівського р-ну, в сім'ї селянина-бідняка. Після закінчення 4 клас народної школи пішов на науку до столяра, а опісля займався столярством. Налезав до

товариства «Просвіта» та інших самодіяльних гуртків. Від 1941 року був симпатиком ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. його забрано до ЧА, звідки по кількох місяцях дезертирував і повернувся у родинні сторони. В березні 1945 р. вступив до відділу УПА — сотні «Рубачів», де пройшов санітарський вишкіл і працював санітарем. 1947 року, повернувшись з УПА, працював у тереновій сітці як бойовик куща, а весною 1948 р. обняв пост кущового. Був ідейним, відважним і всеціло відданим справі революціонером. 30. 9. 1948 р. згинув у бою з більшовиками під Вертелецьким лісом, наткнувшись на ворожу засідку.

168. Кухарський Осип, «Май», член ОУН. Народився 1909 р. на хуторах Турчин-Заложці, Заложцівського р-ну. Син бідного селянина-заробітчанина. Закінчивши 4 класи народної школи, працював з батьком, а відбувши службу в польській армії, став лісником. 1941 р. вступив у члени ОУН. Навесні 1944 р. його забрано до ЧА, з якої незабаром дезертирував, вернувся у рідні сторони й у вересні того року вступив до СКВ. Від 1946 р. був бойовиком у кущі. 30. 9. 1948 р., попавши в засідку під Вертелецьким лісом, був тяжко ранений і розірвав себе гранатою.

169. Романів Іван, «Вишня», член ОУН. Народився 1912 р.

в с. Ренів, Заложцівського р-ну, в бідній селянській родині. Закінчивши 2 класи народної школи, працював удома на господарстві. З молодих літ брав участь у культосвітньому житті села, а 1938 р. вступив у члени ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. його взято до ЧА, звідки по 4-ох місяцях утік і ховався. Пізніше включився в революційне підпілля й виконував завдання бойовика при кущі. 30. 9. 1948 р. поліг на засідці під Вертелецьким лісом.

170. Михайлецький Павло, «Гармаш», стр. УПА. Народився 1923 р. в с. Вертелька, Заложцівського р-ну, в сім'ї селянина-бідняка. По закінченні народної школи працював на господарстві. Під час німецької окупації вступив у члени юнацтва ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. його забрано до ЧА, звідки по чотирьох місяцях дезертирував і, зв'язавшись з революційним рухом, вступив до СКВ. В березні 1945 року відійшов до УПА — сотні «Морозенка». Брав участь у рейдах у Кореччину і за ріку Случ. В липні 1945 р. вернувся до рідного села й став бойовиком у кущі. 1946 р. захворів на тиф, у зв'язку з чим на довгий час був прикований до ліжка та не міг далі виконувати організаційної роботи. Від 1947 р. виконував завдання бойовика при кущі. 30. 9. 1948 р. згинув на засідці під Вертелецьким лісом.

171. Барилішин Іван, «Швед», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Вертелка, Заложцівського р-ну. Син селянина, заробітничанина. Закінчивши народну школу, працював удома на господарстві. Батько його був поляк, але син, вихований в українському дусі, почував себе українцем. Від 1944 р. був симпатиком ОУН, а в березні того ж року, коли прийшли більшовики, почав скриватися, щоб не піти до ЧА. У вересні 1944 року зв'язався з революційним підпіллям і став бойовиком при кущі. Був точний і підпорядкований, організаційні завдання виконував чесно й солідно. 30. 9. 1948 р. згинув на засідці під Вертелецьким лісом.

172. Мельник Василь, «Жук», стр. УПА. Народився 1921 р. в с. Загір'я, Заложцівського р-ну. Після закінчення 4 клас народної школи працював на господарстві при батьках, а пізніше крамарем у кооперативі. Замолоду цікавився культосвітнім життям у селі та брав у ньому активну участь. За першої більшовицької окупації разом з членами ОУН виїхав на еміграцію до Німеччини, де вступив у члени ОУН і працював при залізничній поліції. З приходом німців 1941 р. переїхав до Львова й тут далі працював поліціантом. Згодом вернувся до рідного села й вів культосвітню роботу серед молоді. В березні 1944 р. вступив до відділу УПА

— сотні «Наливайка», а згодом «Ясеня». Був учасником Гурбинського бою і з сотнею ходив рейдом на СУЗ. Взимку 1944/45 рр. через хворобу повернувся у родинні сторони, а вилікувавшись, був бойовиком при РР СБ. Від початку 1946 р. був бойовиком при районному провідникові, а від 1947 р. — машиністом. Згинув 29. 9. 1948 р. на засідці біля с. Олів.

173. Гершон Григорій, «Горошок», бунчужний УПА. Народився 1924 р. в с. Загір'я, Заложцівського р-ну, в селянській родині. Закінчив 6 клас народної школи. Під час німецької окупації цікавився українським визвольно-революційним рухом та був симпатиком ОУН. Влітку 1944 р. вступив до відділу УПА — сотні «Дуная», де виконував функцію бунчужного. Від 1945 р. був бойовиком при кущі в Заложцівському районі. 8. 10. 1948 р. згинув у бою з більшовиками в с. Загір'я.

174. Коріньовський Іван, «Дружній», член ОУН. Народився 1900 р. в с. Шили, Новоселецького р-ну, а останньо проживав у с. Бліх, Заложцівського району. Рільник, закінчив 4 класи народної школи. Активний громадський та культосвітній діяч. За другої більшовицької окупації до нього часто заходили й квартирували українські повстанці, яким він у всьому допомагав. В серпні 1948 р. за співпрацю з українським ре-

волюційним рухом йому грозило арештування, і він разом зі своїм сином перейшов у підпілля. Від початку жовтня 1948 р. виконував завдання бойовика при кущі. 19. 10. 1948 р. вправ убитий на засідці під лісом біля с. Бліх.

175. Ковтун Василь, «Хитрий», член ОУН. Народився 1930 р. в с. Нетерпинці, Заложцівського р-ну, в родині селян, закінчив неповносередню школу. За другої більшовицької окупації вступив у поліграфічний інститут у Львові, де вчився приблизно два роки. Приїжджаючи деколи додому, мав змогу зустрічатися з українськими революціонерами, говорив з ними, читав організаційну літературу — все це мало на нього великий вплив, захоплювало й кристалізувало його молодечу душу. Весною 1948 р. він зорганізував атентат на директора інституту за те, що цей примушував його записатися до комсомолу. Після цього пішов у підпілля та скривався спочатку самостійно. Тут проявив себе як ініціативний, рішучий, відважний і всеціло відданий справі революціонер. Вдвійку зі своїм товаришем провели такі збройні акції: виконали атентат на голову РЕК Грабаса й уповноваженого райкому партії Коніцького; зловили та прилюдно зліквідували агентку МГБ Влаговітину; зловили й передали повстанцям с/о МГБ Стахова Андрія. На

початку жовтня 1948 року був призначений до роботи в кущі як бойовик. Поліг у бою з більшовиками на засідці 19. 10. 1948 р. біля с. Бліх.

176. Заяць Антін, «Ярий», «Богдан», кущовий. Народився 1925 р. в с. Панасівка, Заложцівського р-ну, в сім'ї селянина. По закінченні вселюдної школи працював на господарстві. Налігав до всіх культосвітніх товариств. Від 1941 р. був членом юнацтва ОУН. За другої більшовицької окупації забрали його до «стрибків» силою, а коли забирали «стрибків» до ЧА, він утік і вступив у ряди УПА — до сотні к-ра «Сокола». Весною 1945 р., хворий, повернувся у рідні сторони лікуватися. По видужанні восени 1945 р. включився до теренової роботи і працював на пості кущового. 1947 року був при районному провідникові, а 1948 р. виконував знов обов'язки кущового. Відзначався відвагою й бойовістю, був чесний, солідний і всеціло відданий справі боротьби за УССД. 12. 12. 1948 р., заскочений більшовиками в криївці в с. Монилівка, по короткому бою застрілювався.

177. Владика Григорій, «Чир», «Борис», стр. УПА. Народився 1924 р. в с. Монилівка, Заложцівського р-ну, в родині селянина-бідняка. Закінчивши початкову школу, працював на господарстві. Під час німецької окупації був симпатиком ОУН

і виконував деякі завдання. В серпні 1944 р. вступив до відділу УПА (кур. «Романа»), а після бою відділу з більшовиками в Рогатинському лісі відбився від своєї групи й повернувся у рідні сторони. Спочатку був бойовиком РРП в Зборівському районі, а від весни 1945 р. до 1946 р. — в Заложцівському районі. Від 1946 р. до смерти був бойовиком при кущі. 13. 12. 1948 року, заскочений більшовиками в криївці в с. Монилівка, згинув від ворожої кулі.

178. Диня Омелян, «Шпак», «Мороз», член ОУН. Народився 1925 р. в с. Чистопади, Заложцівського р-ну. По закінченні вселюдної школи працював на господарстві, а потім навчився на столяра. Під час німецької окупації 1943 р. вступив у ряди юнацтва ОУН. За другої більшовицької окупації його насильно забрано до стрибків. Коли стрибків почали брати до ЧА, він утік та приєднався до українського визвольного-революційного руху. Весь час був бойовиком при кущі. Організаційні обов'язки виконував чесно й солідно. При зустрічі з ворогом відзначався відвагою та бойовим завзяттям. 13. 12. 1948 року, заскочений більшовиками в криївці разом з іншими друзями, по короткому бою застрілювався.

* * *

В Заложцівському районі похоронено багато повстанців з

відділів УПА, які впали під час героїчних боїв з більшовиками.

179. 60 незнаних повстанців. В с. Панасівка та Загір'ї похоронено 60 невідомих повстанців, що полягли у великому бою в с. Панасівка 13. 11. 1944 р. Це був славний бій відділів УПА-Волинь (сотень: «Меча», «Сокола» і «Дуная») з переважаючими силами ворога. В райцентрі Заложці похоронений теж к-р «Меч» та його заступник «Голуб».

180. 9 незнаних повстанців. В с. Нетерпинці, Заложцівського району спочиває 9 героїв-повстанців із загону УПА к-ра «Остапа» й «Бондаренка», які згинували під час героїчного бою 27. 9. 1944 р. на хуторах Альбанівка, Зборівського району. Всі вони спочивають у братніх могилах.

181. Кріль Михайло, «Міша», «Віра», окр. реф. СБ. Сл. л. друг Кріль Михайло («Віра») народився 1925 р. в с. Чистопади, Заложцівського р-ну, Тернопільської області, в родині селян. Народну школу закінчив у родинному селі. По закінченні 7 класів неповносередньої школи пішов до 6 класів гімназії в Тернополі 1942 р. Восени 1943 року з 8-ої гімназійної класи перейшов у підпілля.

Ще 1941 р. він вступив у члени юнацтва ОУН. Скоро було доручено йому функцію ланкового юнацтва. Активністю та

спосібністю звернув на себе увагу чинників СБ, які припоручили йому завдання інформатора СБ на терені школи.

У підпіллі відбув сл. п. Кріль Михайло («Віра») вишкіл у праці СБ та поглибив своє ідеологічно-політичне знання. До 1945 року працював він при окружному референтові СБ в характері слідчого. Завдяки непересічним здібностям та активності, набув фахового знання. Йому доручено пост референта СБ при окружному проводі ОУН Чортківщини. На цьому пості сл. п. друг «Віра» вів успішну боротьбу з більшовицькими поліційними органами, розкриваючи вміло їх агентуру. Під його рукою, як доброго вишколювача й виховника, виростали нові есбісти, які по його смерті далі вели боротьбу з ворожою агентурою, охороняючи кадри ОУН на тому терені.

1. 6. 1947 року сл. п. друг «Віра» та друзі: майор УПА Якубовський Володимир («Бондаренко»), Кікіш Станислав («Рись»), надр. реф. СБ, Мороз Іван («Остап»), працівник СБ,

та Борнатович Федір («Ліщина»), працівник СБ, зайшли під час більших облав військами режиму на полі до криївки біля с. Вівся, Козівського р-ну, Тернопільської області. Коли стійковий зголосив, що в їхньому напрямі наближається більша скількість більшовиків, сл. п. друзі вийшли з криївки і прийняли бій з кількаразово переважними силами ворога. Нерівний бій тривав півгодини. В ньому згинули героїською смертю згадані друзі, крім сл. п. ком. «Бондаренка», який, відступаючи, натрапив на ворожу розстрільну, і, вистрілявши всі набої, останнім застрілився. Трьох більшовиків згинуло й 6 ранено.

Сл. п. Кріль Михайло («Віра») був завзятим, рішучим революціонером, на життя і смерть відданим ідеї боротьби за волю українського народу. Загальнолюбими, поважали й цінили його друзі-революціонери та населення, що його знало. Пам'ять про нього вони збережуть на все своє життя.

ВЕЛИКОГЛИБОЧОЦЬКИЙ РАЙОН

1. Качка Володимир, «Птах», надр. субр. проп. Народився 1919 р. в с. Дубівці, Великоглибоцького р-ну. Хоч був сином небагатого селянина, здобув собі власною наполегливою працею середню освіту. В ряди ОУН вступив 1940 р. Під час німецької окупації, вже як дозрілий вихований та політично вироблений революціонер, кинувся у вир революційної боротьби та обняв керівний пост. За невтомну працю провід організації підвищив його керівний ступінь, і він працював як субреферент надрайонової пропаганди. Під час відступу німецьких озвірілих військ згинув від кулі злочинних німецьких воєнків у с. Глядки 9. 3. 1944 р.

2. Ковалик Євген Ст., член ОУН. Народився 1923 р. в селі Івачів Горішній, Великоглибоцького р-ну. По закінченні початкової школи працював на господарстві, а потім пішов учитися столярства в Тернополі. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН і працював у боївці СБ. З приходом більшовиків 1944 р., ідучи з села Курівці до с. Глибочка Великого (райцентр), біля хуторів цього ж села впав мертвий від кулі скритого ворога.

3. Медвідь Іван, член ОУН. Народився 1920 р. в с. Пронятин, Великоглибоцького р-ну. По закінченні народної школи

в родинному селі вступив до гімназії в Тернополі. В школі був надзвичайно пильним учнем і загальноулюбленим як між учнями, так і професорами. Мав природжені організаторські здібності, тому вибився серед своїх товаришів та інших учнів на провідне місце. Зацікавлені ним провідники революційної боротьби, підготовляли його до організації. Незабаром став членом ОУН, і очолював революційне життя молоді м. Тернополя. Рівночасно започаткував революційну боротьбу в своєму рідному селі. За революційну діяльність заарештувала його польська поліція й засудила на 6 місяців тюрми. Вийшовши на волю, застав нового окупанта — більшовицьку Москву. Задумавши далі поширити свою освіту, він вступив до педшколи. В школі вів далі революційну боротьбу серед учнів. На донос одного з товаришів його заарештувало НКВД і кинуло в тюрму. Очевидці в'язні оповідають про нього, як про героя-мученика за Україну. Більшовицькі енкаведисти протягом 4-ох тижнів щоденно допитували його і в нелюдський спосіб тортували. Неприємного, скривавленого на плахті приносили до келії. Не зважаючи на жорстокі тортури, яких зазнавав, більшовицьким бандитам не вдалося заломити його стійкого характеру. Стрінув-

шись по допитах із своїми товаришами-в'язнями, він таємничо до них усміхався. Під час відступу більшовиків із Західної України 1941 р. його замордовано у в'язниці.

4. Пацій Василь, «Буревій», станичний. Народився 1922 р. в селі Глибочок Великий (тепер райцентр). Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН і працював на пості станичного. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля, щоб взяти активну участь у революційній боротьбі проти нового, московсько-більшовицького окупанта. В квітні 1944 р. впав у бою з більшовиками.

5. Скульський Володимир, симпатик ОУН. Народився 1910 року в с. Ігровиця, Великоглибочоцького р-ну. Син селянина, освіта — незакінчена середня школа. Активний культосвітній діяч та симпатик ОУН. За першої більшовицької окупації закінчив учительський курс і дістав посаду народного вчителя. Під час німецької окупації вчителював у с. Слобідка, Козлівського р-ну. З приходом більшовиків 1944 р., будиши загрожений за свою діяльність на культосвітньому полі, почав ховатися. 15. 4. 1944 р., заскочений більшовиками у своєму селі, згинув від ворожої кулі.

6. Білецький Дмитро, «Хмель», ройовий УПА. Народився 1912 року в с. Івачів Горішний, Вели-

коглибочоцького р-ну. Селянин, довголітній член ОУН та громадський діяч. 1943 р. відійшов до відділу УПА (УНС), де після закінчення підстаршинської школи став ройовим. Згинув у квітні 1944 р., попавши в більшовицьку засідку в с. Івачів Горішний.

7. Герій Петро, член ОУН. Народився 1912 р. в с. Івачів Долішний, Великоглибочоцького р-ну. Син селянина, довголітній член ОУН та культосвітній діяч. З приходом більшовиків 1941 р. пішов на еміграцію і тут вступив до українського легіону. Повернувшись на рідні землі, кинувся у вир революційної боротьби і працював у повітовій військовій референтурі. За другої більшовицької окупації працював далі в підпіллі. В квітні 1944 р., оточений більшовиками в с. Івачів Долішний, дав короткий бій, у якому був ранений і розірвав себе гранатою.

8. Герій Ігор, «Зуб», член ОУН. Народився 1921 року в с. Івачів Долішний, Великоглибочоцького району, брат впалого Петра. Замолоду вступив у ряди ОУН і працював як член районової референтури СБ. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. В квітні 1944 року, заскочений більшовиками в своєму селі, впав від ворожої кулі (в криївці на полі біля с. Івачова Д.).

9. Дзядик Дмитро, симпатик ОУН. Народився 1923 року в с. Івачів Долішній. Син селянина, симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. почав скриватися, щоб не піти до ЧА. В квітні 1944 р., застуканий більшовиками в криївці на полях біля с. Івачова Долішнього, по короткому бою розірвав себе гранатою.

10. Стреж Петро, симпатик ОУН. Народився 1921 року в с. Литні, жив у с. Івачові Долішнім, Великоглибочоцького р-ну. Селянський син, національність литовська, патріот та запеклий ворог більшовиків. З приходом більшовиків 1944 року почав скриватися зі зброєю. В квітні 1944 р. впав разом з іншими друзями в бою з більшовиками в криївці на полях біля с. Івачова Долішнього.

11. Чорний Іван, «Іскра», член ОУН. Народився 1921 р. в с. Івачів Долішній, Великоглибочоцького р-ну. Син селянина, закінчив 4 класи народної школи. Замолоду вступив у ряди ОУН і тут наполегливою працею над собою вибився серед своїх друзів на передове місце, обнявши пост підрайонового юнацтва. На цьому пості працював до приходу більшовиків. За другої більшовицької окупації працював у підпіллі. Застуканий більшовиками в криївці на полях біля с. Івачів Долішній у квітні 1944 р., був

тяжко ранений і розірвав себе гранатою.

12. Світлик Михайло, симпатик ОУН. Народився 1916 року в селі Кокутівці, Великоглибочоцького р-ну. Симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. ховався. Впав жертвою більшовицького терору 12. 5. 1944 р.

13. Серeda Михайло, член ОУН. Народився 1925 р. в с. Кокутівці, Великоглибочоцького р-ну. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Згинув у криївці на полях біля с. Кокутівці 12. 5. 1944 р.

14. Котовський Євген, «Красота», підрайоновий. Народився 1923 р. в с. Висипівці, Великоглибочоцького р-ну. До ОУН вступив 1941 р. Як активний і підприємливий член, 1942 року обняв пост підрайонового активу. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. 12. 5. 1944 р., заскочений більшовиками в криївці на полях с. Кокутівці, впав від ворожої кулі.

15. Кметь Олекса, член ОУН. Народився 1918 р. в с. Висипівці, Великоглибочоцького р-ну. Член ОУН. Поліг разом зі своїм провідником «Красотою» в криївці 12. 5. 1944 р.

16. Якимчук Василь, «Сич», сотенний УПА. Народився 1918 року в селі Глибочок Великий (райцентр). Ще юнаком вступив до ОУН і скоро вибився на провідний пост. 1943 р. відійшов

до відділу УПА. Тут закінчив старшинську школу й одержав сотню. В УПА був добрим командиром і примірним вояком-революціонером. З приходом більшовиків 1944 р. його сотню розбито й він в наслідок обставин перейшов у підпілля. В травні 1944 р. згинув у криївці разом з іншими друзями.

17. Тютюнник Володимир, «Карпо», кущовий. Народився 1921 р. в с. Ігровиця, Великоглибочоцького р-ну. Син селянина, довголітній член ОУН. З приходом німців 1941 р. обняв пост кущового й на цьому пості працював до останньої хвилини свого життя. 23. 5. 1944 р., заскочений більшовиками в криївці на полях біля с. Ігровиця разом з іншими друзями, проривався крізь озвірілі лави емведистів та з боем відступав. Під час відступу впав на полях біля с. Доброводи, Збараського району.

18. Відловський Осип, «Гурбан», станичний. Народився 1924 р. в с. Ігровиця, Великоглибочоцького р-ну, в родині рільника. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН, а незабаром після цього обняв пост станичного. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля. 23. 5. 1944 року, заскочений більшовиками в криївці на полях біля с. Ігровиця, відбивався, а потім, не маючи жодного виходу, розірвав себе гранатою.

19. Гой Ілля, «Тигр», районний пров. Народився 1914 р. в с. Кокутківці, Великоглибочоцького р-ну. Член ОУН від 1937 р. Ще за польської окупації працював як районний провідник цього терену. За першої більшовицької окупації перейшов у підпілля. З приходом німців 1941 р. брав активну участь в організуванні державного життя після проголошення Акту 30 червня та як певтомний революціонер віддав себе всеціло для добра України. Загрожений арештуванням гестапо, він перейшов у підпілля. З приходом більшовиків 1944 р. працював далі в підпіллі на цьому самому пості. 27. 5. 1944 р. поліг у бою з більшовиками в с. Висипівці, Великоглибочоцького району, і там похоронений.

20. Гураль Ярослав, симпатик ОУН. Народився 1922 р. в селі Малашівці, Великоглибочоцького р-ну. Симпатик ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. ховався. 7. 6. 1944 р. був тяжко ранений і дострілювався з пістоля.

21. Лученко Петро, «В'юн», підпр. військ. реф. Народився 1912 р. в с. Малашівці, Великоглибочоцького р-ну. Член ОУН від 1938 р. Був активним і підприємливим революціонером, працював на пості підрайоновго референта військовости. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Впав у бою з більшовиками під час стабілізації фронту 9. 6. 1944 р.

22. Бригідир Павло, «Тихий», член ОУН. Народився 1917 р. в с. Малашівці, Великоглибочоцького району. В ряди ОУН вступив 1939 р. Під час німецької окупації працював у повітовій військовій референтурі. Впав у бою з більшовиками під час стабілізації фронту. 9. 6. 1944 р.

23. Мандзій Михайло, член ОУН. Народився 1918 р. в селі Малашівці, Великоглибочоцького р-ну. Симпатик ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. 9. 6. 1944 року, заскочений більшовиками в криївці, розірвав себе гранатою.

24. Цвях Григорій, «Головатий», підпр. орг. реф. Народився 1912 р. в с. Чернихів, Великоглибочоцького району. Член від 1937 р. За першої більшовицької окупації виконував низку поважних доручених йому завдань. Відзначався як активний і безстрашний бійовик, був добрим організатором і виховником. З приходом німців 1941 р. обняв пост підрайонного організаційного референта й на цьому пості працював аж до своєї смерті. 9. 6. 1944 року, заскочений більшовиками в криївці біля с. Малашівці, відбивався до останнього набою, а вкінці, побачивши безвихідне становище, застрілвся з власного пістолета.

25. Тимочко Теодор, «Бай», рай. провідник. Народився 1922 року в с. Ігровиця, Великогли-

бочоцького р-ну. Член ОУН від 1940 р. Під час німецької окупації, уже як вихований і політично вироблений революціонер, кинувся у вир революційної боротьби й керував нею. За віддану працю у революційній боротьбі перейшов на пост районного організаційного референта. З приходом більшовиків 1944 року перейшов у підпілля. 9. 6. 1944 р., заскочений більшовиками в криївці в с. Ігровиця разом із своїми друзями: «Шахом», «Капралем», «Щукою» та іншими, по-геройськи відбивався, а вкінці пострілом з пістоля покінчив із собою.

26. Загалюк Олекса, «Шах», член ОУН. Народився 1918 р. в селі Ігровиця, Великоглибочоцького р-ну. Ще юнаком вступив у ряди ОУН. Під час німецької окупації брав далі активну участь у революційній боротьбі, виконуючи обов'язки заступника районного організаційного референта. З приходом більшовиків 1944 року пішов у підпілля. 9. 6. 1944 р., заскочений більшовиками в криївці в селі Ігровиця разом з іншими друзями, після кількогодинного бою застрілвся з пістоля.

27. Остяк Володимир, «Капраль», пов. військ. реф. Народився 1912 р. в с. Ігровиця, Великоглибочоцького р-ну. Довголітній культосвітній діяч і член ОУН. За першої більшовицької окупації, загрожений арештуванням НКВД, він пішов у під-

підля. З приходом німців 1941 року брав знову активну участь у революційній боротьбі та керував нею. Працював на пості повітового військового референта. За другої більшовицької окупації, хоч виснажений фізично, не відстав від праці і далі вів революційну боротьбу на цьому самому пості. 9. 6. 1944 р., заскочений більшовиками в криївці в с. Ігровиця разом з іншими друзями, після кількогодинного бою впав від ворожої кулі.

Сл. п. д. «Капраль» залишиться навіки в пам'яті його односельчан і друзів, бо він, як син селянина, який виріс між ними, завжди був прикладом для них та вказував їм новий шлях у майбутне.

28. Горбатюк Василь, «Щука», член ОУН. Народився 1904 року в с. Ігровиця, Великоглибочоцького р-ну. Селянин, активний культосвітній діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 року пішов у підпілля, щоб приєднатися до революційної боротьби свого народу проти нового, московсько-більшовицького окупанта. 9. 6. 1944 року впав у криївці в с. Ігровиця разом зі своїми провідниками.

29. Горбатюк Антін, член ОУН. Народився 1914 р. в селі Ігровиця, Великоглибочоцького р-ну. Рільник, довголітній громадський та культосвітній діяч. Зацікавлений революційною бо-

ротьбою свого народу, ставився до неї прихильно і був симпатиком ОУН, а з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля, щоб взяти активну участь у революційній боротьбі. Впав разом зі своїми друзями і провідниками в криївці в с. Ігровиця 9, 6. 1944 р., де по-геройськи бився й по-геройськи вмер в ім'я великої ідеї — за здобуття УССД.

30. Мельник Петро, симпатик ОУН. Народився 1923 р. в селі Носівці, Великоглибочоцького р-ну. Бувши великим прихильником ОУН, з приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і скривався. 22. 6. 1944 року впав жертвою більшовицького терору.

31. Тимочко Микола, «Обух», станичний. Народився 1910 р. в с. Ігровиця, Великоглибочоцького р-ну. Рільник, довголітній культосвітній діяч і член ОУН. Довший час працював на пості станичного села. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля і вів далі революційну роботу. В червні 1944 р., оточений емведистами, які намагалися зловити його живим, він по-геройськи відбивався до останнього набою. Вкінці, щоб не попасти живим, з вигуком: «Не діждете мене зловити живим!» застрілювався з пістоля.

32. Попадич Зиновій, «Мат», «Карпо», окр. субр. проп. Народився 1921 р. в с. Дубівці, Великоглибочоцького району. Син

селянина, закінчив середню освіту, за фахом учитель. Під час німецької окупації вступив у ряди ОУН, де невтомною працею над собою здобув революційну практику та став до праці на провідному пості. Спочатку працював районним референтом пропаганди, а потім перейшов на повітового пропагандиста в Тернопільщині. Останньо виконував обов'язки окружного субреферента пропаганди. 9. 6. 1944 р., оточений більшовиками на горищі в с. Іванівка, Тербовельського р-ну ще з двома друзями, згинув від перших пострілів він і ще один друг, а третій, відбиваючись, відступив на поле, де також загинув.

33. Тераз Мирослав, «Рись», чотовий УПА. Народився 1922 року в с. Пронятин, Великоглибочоцького р-ну. Закінчив господарський ліцей у Черниці в Стрийщині. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН і незабаром його очолив. Завдяки йому місцеве юнацтво було найкращим у районі. В розпалі революційної боротьби найбільше цікавився військовим ділом. Манив його партизанський рух, що в той час творився на Україні, і він, загорівшись бажанням бути воюючим Української Повстанської Армії, 1943 р. зголосився до відділу УПА як доброволець. Відбувши старшинську школу, став чотовим. Відзначався високими лицарськими чеснотами.

Довший час оперував зі своєю чотою по терені Львівської області й там згинув у бою з більшовиками восени 1944 р. в повному розквіті молодечих сил.

34. Тимочко Петро, «Крук», стр. УПА. Народився 1926 р. в с. Івачів Горішній, Великоглибочоцького р-ну. Син селянина, закінчив 5 кл. народної школи. Під час німецької окупації запізнався з українським революційним рухом і як доброволець зголосився до відділу УПА при кінці жовтня 1944 р. 13. 11. 1944 року поліг у бою з більшовиками під час великих боїв відділів УПА з більшовиками в с. Панасівка, Заложцівського району.

35. Голик Микола, «Вівірка», стр. УПА. Народився 1926 р. в с. Івачів Горішній, Великоглибочоцького району. Закінчив 4 класи народної школи. Під час німецької окупації запізнався з українським революційним рухом, а з приходом більшовиків 1944 р. не хотів піти до «істрєбітельного батальйону», до якого його змушували, тому зголосився до відділу УПА — сотні «Сокола». Впав у великому бою з більшовиками в с. Панасівка, Заложцівського району, 13. 11. 1944 р.

36. Тимочко Василь, «Сойка», стр. УПА. Народився 1926 р. в с. Івачів Горішній, Великоглибочоцького р-ну. Син селянина, освіта — початкова школа. За

німецької окупації пішов учитися на столяра в Тернополі. З приходом більшовиків 1944 р. він повернувся з Тернополя додому й якийсь час працював на господарстві, а коли більшовики забирали молодих хлопців до «стрибків», він зголосився до відділу УПА — сотні «Сокола». Впав у великому бою з більшовиками в с. Панасівка 13. 11. 1944 р.

37. Бойко Петро, стр. УПА. Народився 1916 р. в с. Івачів Горішній, Великоглибочоцького р-ну. По закінченні початкової школи працював на господарстві. Під час вибуху німецько-польської війни попав у німецький полон і повернувся додому 1941 р., коли німці окупували Західню Україну. В той час він зв'язався з українським революційним підпіллям і зголосився до відділу УПА в Карпатах. Впав 1944 року на мадярській границі.

38. Нищота Йосип, «Вовк», стр. УПА. Народився 1927 р. в с. Івачів Горішній, Великоглибочоцького р-ну, в родині селян. З приходом більшовиків 1944 р. вступив у ряди УПА. Впав у бою з більшовиками в с. Раківці на Волині в грудні 1944 р.

39. Бутрин Йосип, симпатик ОУН. Народився 1927 р. в селі Янківці, Великоглибочоцького району. Звичайний селянський хлопчина. Замордований більшовиками в нелюдський спосіб

20. 12. 1944 р. в лісі біля с. Янківці. Більшовики намагалися тортурами добути від нього відомості про українських повстанців, однак хлопець завжди відповідав: «Нічого не знаю» і вкінці загинув у страшних муках.

40. Франковський Петро, «Ярий», стр. УПА. Народився 1915 р. в с. Ігровиця, Великоглибочоцького району. Рільник, довголітній громадський діяч та член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля й був бойовиком при кущі. Переживши стабілізацію фронту, включився в ряди УПА. Після розбиття відділу він вернувся у свої сторони. 30. 12. 1944 року поліг у с. Дубівці під час облави.

41. Лучанко Metodій, «Рибка», стр. УПА. Народився 1927 року в с. Малашівці, Великоглибочоцького р-ну. Під час німецької окупації вступив у ряди юнацтва ОУН і працював на пості станичного села аж до приходу більшовиків 1944 року. Після стабілізації фронту зголосився до відділу УПА. Впав у бою з більшовиками в с. Дубівці 30. 12. 1944 р.

42. Вовчишин Текля, симпатик ОУН. Народилася 1925 р. в с. Пренятин, Великоглибочоцького р-ну, в селянській родині. 6. 1. 1945 р. в домі Вовчишин Теклі більшовики оточили квартируючих повстанців. Ви'язався завзятий бій, в якому

більшовики мали кількох убитими, а в повстанців — один ранений. Під час цього бою більшовики вбили й Теклю, яка втікала, щоб не попасти живою в руки ворога.

43. Балюк Омелян, «Шум», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Пронятин, Великоглибочоцького р-ну. Ходив до школи спочатку в родинному селі, а потім закінчив 7-му класу в м. Тернополі. Після того перейшов далі вчитися до промислової школи. В той час вступив у ряди юнацтва ОУН. Після короткого ідеологічно - політичного вишколу включився в революційний актив свого рідного села, де працював аж до приходу більшовиків 1944 р. По стабілізації фронту виконував з новою посвятою й енергією завдання революціонера-бойовика. Згинув трагічно 18 січня 1945 р. в лісі біля с. Кутківці, Козлівського р-ну.

44. Баб'як Михайло, «Дуб», член ОУН. Народився 1922 р. в с. Пронятин, Великоглибочоцького району. Закінчив шоферський курс у Тернополі та став самостійним шофером. За німецької окупації працював слюсарем у Тернополі. Майстер слюсарських варстатів примушував його вступити до СС Дивізії «Галичина», однак він не погодився на це. По короткому військовому вишколі в родинному селі перейшов до УНС на терені Теревовельщи-

ни. 1944 р. він повернувся у свої рідні сторони та вступив у повітову боївку СБ, де відзначився як відважний і здисциплінований бойовик. Згинув під час бою з більшовиками, в якому брав участь, в с. Козівка, Великоборківського р-ну, 28. 1. 1945 року.

45. Шпак Степанія, симпатик ОУН. Народилася 1928 р. в с. Глядки, Великоглибочоцького р-ну. В січні 1945 р. Степанія Шпак і Марія Гесюк (також із с. Глядки) поверталися попід ліс з Тернополя. Тут зустріли їх більшовики та намагалися насилувати. Дівчата, не мавши сили оборонитися, почали втікати. Тоді один з більшовиків вистрілив кілька разів, так що вбив Степанію Шпак і Марію Гесюк.

46. Мазур Степанія, симпатик ОУН. Народилася 1916 року в с. Чернихів, Великоглибочоцького р-ну. Вбита більшовиками під час облави в лютому 1945 р.

47. Герман Григорій, «Медвідь», член ОУН. Народився 1926 р. в с. Чернихів, Великоглибочоцького р-ну. 1942 року вступив у ряди юнацтва ОУН. З приходом більшовиків 1944 року перейшов у підпілля та працював як бойовик при кущі. Впав 24 березня 1945 року в с. Плесківці, під час облави, прощитий ворожою кулею. Похоронений у с. Чернихів. Сл. п. д. «Медвідь» був прикладом доброго вояка-революціонера.

48. Редька Михайло, «Морозенко», член ОУН. Народився 1925 р. в с. Дубівці, Великоглибочоцького р-ну. 1942 р. вступив у ряди юнацтва ОУН. Будучи активним членом, з приходом більшовиків 1944 р. вступив у підпілля та був бойовиком при кущі. Впав 10. 3. 1945 р. під час облави на с. Дубівці.

49. Стареправо Степан, «Струм», член ОУН. Народився 1920 р. в с. Мшанець, Великоглибочоцького р-ну. Член ОУН від 1941 р. З приходом більшовиків пішов у підпілля й був бойовиком при кущі. Поліг 5. 4. 1945 р. під час облави в с. Плєсківці. Був тяжко ранений та по-геройськи відбивався, а вкінці, бачачи безвихідне становище, застрілився з власного пістолета.

50. Білецький Микола, «Жар», рай. військ. реф. Народився 1912 р. в с. Глибочок Великий, цього ж р-ну. В ряди ОУН вступив ще 1938 р. Будучи активним членом, скоро вибився на провідний пост. 1941 р., з приходом німців, обняв пост районного військового референта й на цьому пості виконував свої обов'язки аж до приходу більшовиків. 1944 р. перейшов у підпілля. Перебувши стабілізацію фронту, брав активну участь в організуванні сітки ОУН. Як добрий вояк і безстрашний революціонер обняв пост, як і за німецької окупації районного військового референта, та до-

вершив ряд героїчних подвигів у боротьбі з більшовиками, даючи тим самим добрий приклад своїм підвладним. Згинув 5. 4. 1945 р. в бою з переважаючими силами ворога в с. Плєсківці. Похоронений у с. Плєсківці.

51. Каровський Петро, «Рубай», член ОУН. Народився 1921 р. в с. Носівці, Великоглибочоцького р-ну. Член ОУН від 1941 р. Юнаком працював на пості станничого та виконував як слід свої обов'язки. З приходом більшовиків 1941 р. пішов у підпілля. Після стабілізації фронту як активний революціонер обняв пост кушового й на цьому пості працював до останньої хвилини свого життя. 10. 4. 1945 р. сл. п. «Рубай» разом зі своїми друзями: «Вороном», «Довбушом», «Патом» і «Гонтою» був оточений більшовиками. По кількогодінному нерівному бою, бачачи безвихідне становище в горючій хаті, а ще до того тяжко ранений, з вигуком «Слава Україні!», застрілився з власного пістоля.

52. Савич Ігнатій, «Ворон», член ОУН. Народився 1926 р. в с. Носівці, Великоглибочоцького р-ну. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля та був бойовиком при кущі. 10. 4. 1945 р., оточений більшовиками на хуторах Пом'яни села Носівці, розірвався гранатою.

53. Човган Павло, «Довбуш», член ОУН. Народився 1926 р. в

Великоглибочоцькому р-ні. 1942 року вступив у ряди юнацтва ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля та був бойовиком при кущі. 10. 4. 1945 р., оточений більшовиками на хуторах Пом'яни села Носівці, загинув від ворожої кулі.

54. Хома Іван, «Гонта», член ОУН. Народився 1926 р. в селі Носівці, Великоглибочоцького р-ну. 1942 р. вступив у ряди юнацтва ОУН та був активним юнаком. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля та був бойовиком при кущі. 10. 4. 1945 р., оточений більшовиками, відбивався до останнього набою, а вкінці загинув від ворожої кулі.

55. Щербатий Богдан, «Пат», член ОУН. Народився 1921 р. в с. Пронятин, Великоглибочоцького р-ну. Освіта середня — учитель. Добрий культурно-освітній діяч і виховник молоді в своєму рідному селі, надійний революціонер. Член ОУН від 1941 року. 10. 4. 1945 р., оточений більшовиками разом з друзями на хуторах Пом'яни, села Носівці, після кількогодинного нерівного бою, бачачи безвихідне становище, застрілювався з власного кріса.

56. Кметь Андрій, «Хмара», стр. УПА. Народився 1924 р. в с. Виспівці, Великоглибочоцького р-ну. Учасник сотні УПА «Бурлаки». 6. 4. 1945 р. попав у більшовицьку засідку і загинув

від ворожої кулі біля с. Плесківці.

57. Підганюк Марія, «Тетяна», член ОУН (УЧХ). Народилася 1927 р. в с. Дітківці, Великоглибочоцького р-ну. 1943 р. вступила в ряди юнацтва ОУН і працювала на пості станичної. 1944 року, з приходом більшовиків, обняла пост станичної УЧХ. Покладені на неї обов'язки виконувала чесно й солідно. 1945 р. була змушена піти в підпілля. 13. 4. 1945 р. згинула від ворожої кулі, коли під час облави на с. Дітківці намагалася втекти, щоб не потрапити живою в руки ворога.

58. Закарарюк Іван, «Вихор», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Ігровиця, Великоглибочоцького р-ну. Син селянина, член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля та був бойовиком при кущі. 21. 4. 1945 року загинув у ворожій засідці.

59. Сович Іван, «Фукс», чотовий УПА. Народився 1907 р. в с. Ігровиця, Великоглибочоцького району. Довголітній член ОУН і культурно-освітній діяч. 1943 року вступив до УПА, був учасником підстаршинської школи і став чотовим. Під час стабілізації фронту повернувся в родинні сторони. 22. 4. 1945 р., оточений більшовиками в хаті в с. Ігровиця, в нерівному бою, вбивши кількох більшовиків, тяжко ранений, дострілювався з власного пістоля.

60. Тимочко Микола, «Ігор», рай. військ. реф. Народився 1918 р. в с. Ігровиця, Великоглибочоцького р-ну. Син селянина, член ОУН від 1940 року. З приходом німців 1941 р. працював як активний член ОУН. 1944 р. перейшов у підпілля. Хоч фізично виснажений, після стабілізації фронту далі брав активну участь у революційній боротьбі та обняв пост районного військового референта. 24. 4. 1945 р., оточений більшовниками в хаті в с. Ігровиця, після кількогодинного бою у безвихідному становищі дострілювався.

61. Балюк Маріян, «Яструб», член ОУН. Народився 1927 р. в селі Пронятин, Великоглибочоцького району. По закінченні народної школи в родинному селі пішов далі вчитися до м. Тернополя. 1939 р. вступив до «десятирічки» й закінчив 7-му класу. Під час німецької окупації він учився в промисловій школі на електротехнічному відділі. 1944 року працював як майстер-електротехнік. Сл. п. д. «Яструб» належав до передової молоді свого села. Він цікавився революційною роботою в селі, читав революційну літературу, яку приносив йому старший брат «Шум». З молодих літ приготувався до революційної боротьби, а коли його хотіли змобілізувати до ЧА, він рішився піти в революційну армію й боротися з окупантом України. Серед революціонерів

на кожному кроці звертав на себе увагу як інтелігентний і політично вироблений юнак. Відзначався особливою чемністю в поведінці. Тихий, мовчазливий юнак з мрійливими очима, які ховали в собі таємницю його особи, звернув на себе увагу й серед провідників. Тому бажанням багатьох провідників було мати його коло себе й виховати його на взірцевого революціонера. Деякий час перебував у кущовій боївці, а на весні 1945 р. перейшов до окружного референта пропаганди «Арсена» як зв'язковий. 22. 4. 1945 р., під час облави на село Нетерпинці, Заложцівського району, відступаючи з села разом зі своїм провідником, після завязаного бою згинув від ворожих куль. Похоронений у с. Гаї Розтоцькі, Заложцівського р-ну.

62. Зарудний Петро, симпатик ОУН. Народився 1928 р. в с. Пронятин, Великоглибочоцького р-ну. Ховався від більшовиків, бо не хотів піти в «стрибки». 12. 5. 1945 року, під час облави на ліс біля с. Пронятин, більшовики його зловили й в жорстокий спосіб замордували.

63. Лалак Анна, «Билина», кушова УЧХ. Народилася 1922 року в с. Пронятин, Великоглибочоцького р-ну. Селянська дівчина, активний член юнацтва ОУН. Своєю наполегливою працею над собою вибилася поміж своїми подругами та керувала виховною роботою серед них.

До приходу більшовиків 1944 р. працювала на пості кущової юнацтва ОУН, а за більшовицької окупації обняла пост кущової УЧХ, віддаючи себе всеціло праці на цьому пості. Не зважаючи на тяжкі матеріальні обставини, серед яких вона жила, віддано опікувалася повстанцями та допомагала полагоджувати організаційні справи на терені куща. Відзначалася особливою чеснотою серед жіноцтва, а відвагою перевищувала деяких революціонерів. Для великої справи готова була кожної хвилини жертвувати собою. Любила ризик у житті. Не раз просила революціонерів, щоб брали її виконувати відповідальні й небезпечні завдання. Здобула собі всі прикмети характеру українського націоналіста - революціонера. 12 травня 1945 р. поверталася з с. Котківці, Козлівського р-ну, до села Пронятин і потрапила на більшовиків, які її пізнали та хотіли зловити живою. Однак, щоб не попасти живою в руки більшовиків, вона почала втікати, але ворожа куля досягнула її і сл. п. «Бистра» загинула.

64. Борачок Северин, «Кит», рай. реф. СБ. Народився 1926 р. в с. Івачів Горішній, Великоглибочоцького р-ну, в селянській родині. По закінченні народної школи в родинному селі, пішов до гімназії в м. Тернополі, де закінчив 7 клас. 1943 р. став членом юнацтва ОУН, здобув

знання, практику в революційній роботі та працював як взірцевий революціонер. Під час другої більшовицької окупації перейшов у підпілля. Як здібний революціонер обняв пост районного референта СБ. 17. 5. 1945 р. впав від ворожої кулі під час великої облави.

65. Сотник Володимир, «Ярополк», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Хоми, Великоглибочоцького р-ну. Вступив у ряди юнацтва ОУН, де виховувався на доброго революціонера. З приходом більшовиків 1944 року пішов у підпілля і працював у кущовій боївці. 17. 5. 1945 р. згинув під час облави на ліс біля с. Дітківці.

66. Серета Михайло, «Кармелюк», член ОУН. Народився 1922 р. в с. Кокутківці, Великоглибочоцького р-ну. Від 1941 р. член ОУН. З приходом більшовиків, як активний член ОУН, перейшов у підпілля. Після стабілізації фронту був бойовиком при кущі. 29. 5. 1945 р., під час облави на поля біля с. Кокутківці, згинув від ворожої кулі.

67. Тимочко Михайло, «Бульба», член ОУН. Народився 1912 року в с. Івачів Горішній, Великоглибочоцького р-ну. 1944 р., під час другої більшовицької окупації, перейшов у підпілля. 21. 6. 1945 р. поліг від ворожої кулі під час облави на ліс біля с. Івачів Горішній. Похоронений у селі Глибочок Великий (райцентр).

68. Ковальчук Іван, «Тарас», стр. УПА. Народився 1926 р. в с. Глядки, Великоглибочоцького р-ну. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля, щоб боротися в рядах УПА за волю України. Як молодий юнак скоро виховався на доброго вояка-повстанця. 5 жовтня 1945 р., під час облави на ліс біля села Мшанець, згинув у бою з більшовиками.

69. Береза Омелян, «Зазуля», стр. УПА. Народився 1928 р. в с. Глядки, Великоглибочоцького р-ну. Хоч молодий ще, але вступив у ряди УПА, щоб боротися за кращу долю свого народу. 5. 10. 1945 р. згинув у бою з більшовиками під час облави на ліс біля с. Мшанець.

70. Лейковський Антін, симпатик ОУН. Народився 1883 р. в с. Ігровиця, Великоглибочоцького р-ну. Селянин, який жив легально. 10. 10. 1945 р., вертаючись з праці з поля додому, впав жертвою емведівської кулі в своєму селі.

71. Кравчук Олекса, «Гонта», член ОУН. Народився 1920 р. в селі Мшанець, Великоглибочоцького р-ну. Член ОУН від 1941 р. З приходом більшовиків 1944 р. пішов до ЧА, з якої опісля втік і ховався. По стабілізації фронту був бойовиком при куші. 11. 10. 1945 р. впав від ворожої кулі під час облави на ліс біля с. Мшанець.

72. Відловський Василь, «Ліщина», рой. УПА. Народився

1917 р. в с. Ігровиця, Великоглибочоцького р-ну. Син селянина. Замолоду вступив у ряди ОУН і працював як невтомний революціонер. За німецької окупації відійшов до УПА. 1944 року, за більшовицької окупації, повернувся у рідні сторони та був командиром кущової боївки. 14. 10. 1945 р. поліг на засідці в с. Ігровиця. Похоронений у с. Івачів Горішній.

73. Дорошук Володимир, «Смілий», рой. УПА. Народився 1909 р. в с. Ігровиця, Великоглибочоцького р-ну. Селянин, громадський діяч та довголітній член ОУН. З приходом більшовиків 1944 р., повернувшись з відділу УПА, де був ройовим, став командиром районної боївки. Тут виявив здібності доброго командира й безстрашного вояка-повстанця. 21. 11. 1945 р., оточений більшовиками разом з групою своїх стрільців у хаті в с. Дубівці, дав завзятий бій. Після кількогодінного бою сл. п. «Смілий» пробився зі своїми стрільцями з ворожого оточення, вбиваючи при тому кільканадцять більшовиків. Під час відступу його тяжко ранено. Щоб не попасти живим у руки ворога, дострілювався з власного пістоля.

Сл. п. «Смілий» був вірцевим вояком, добрим командиром та другом для своїх підвладних, яких зумів вишколити та загартувати до тяжкої боротьби з московсько-більшовицьким окупантом.

74. Головатий Ярослав, стр. УПА. Народився 1927 р. в селі Ігровиця, Великоглибочоцького р-ну. Син селянина. Не хотів піти в ЧА і 1944 р. зголосився до УПА. 17. 12. 1945 р. попав на більшовицьку засідку в селі Ігровиця, де був ранений. Щоб не попасти живим у руки ворога, дострілився з власного криса. Похоронений у с. Ігровиця.

75. Попивняк Василь, «Вишня», стр. УПА. Народився 1927 року в с. Глядки, Великоглибочоцького р-ну. 1944 р., під час більшовицької окупації, вступив до відділу УПА — сотні «Бурлаки». 20. 12. 1945 р., попавши на більшовицьку засідку біля с. Глядки, був тяжко ранений і дострілився.

76. Сивинський Михайло, «Хитрий», стр. УПА. Народився 1926 р. в с. Глядки, Великоглибочоцького р-ну. 1944 р., під час більшовицької окупації, зголосився до відділу УПА — сотні «Бурлаки» та став взірцевим вояком-повстанцем. 20. 12. 1945 року наткнувся на більшовицьку засідку біля с. Глядки й був тяжко ранений і дострілився.

77. Кудрик Григорій, «Осип», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Веревіївка, Великоглибочоцького р-ну. По закінченні народної школи в рідному селі далі вчився в м. Тернополі. 1939 р., під час більшовицької окупації, вступив до середньої школи і закінчив 7-му класу. Під час

німецької окупації вчився в технічній школі у Львові та в той час вступив у ряди юнацтва ОУН. 1943 р. відійшов зі школи до відділу УПА. По переході фронту повернувся в рідні сторони та включився до теренової боївки в кущі «Лева». Як інтелегентний бойовик з'єднав собі прихильність населення. Виконуючи організаційні доручення, в хаті в с. Глядки ненароком поранився власною гранатою. Помер від тяжких ран 25. 12. 1945 р. Похоронений біля села Протянин.

78. Ковалик Дмитро, «Орест», член ОУН. Народився 1924 р. в с. Івачів Горішній, Великоглибочоцького р-ну. Освіта — незакінчена середня. Був активним членом юнацтва ОУН. Під час німецької окупації вступив до боївки СБ пров. «Ждана» (т. зв. двадцятка). За більшовицької окупації 1944 р. повернувся у свої рідні околиці та включився тут в революційну боротьбу. Опісля відійшов на Волинь, де 1945 року згинув.

79. Ваврів Теодор, «Лісовик», «Вірський», надрай. реф. проп. Народився 1923 р. в с. Пронятин, Великоглибочоцького р-ну. Освіта — середня, учитель. Налезав до всіх культурно-освітніх товариств, був добрим організатором і виховником молоді. Був активним членом ОУН. За німецької окупації працював районним референтом пропаганди Микулинського р-ну. Пе-

ребувши стабілізацію фронту, приєднався знову до революційної боротьби, обнявши пост районного провідника ОУН Великоглибочоцького району (західної частини). 1945 р. працював як повітовий референт пропаганди Тернопільського повіту, а потім перейшов на терен Крем'янецьчини, де виконував обов'язки надрайонового референта пропаганди аж до останньої хвилини свого життя. Впав при кінці 1945 р. в Крем'янецьчині.

Сл. п. д. «Лісовик» був ідейним, відданим революціонером та не щадив сил і праці для добра великої справи.

80. Чабан Ярослав, симпатик ОУН. Народився 1928 року в с. Янківці, Великоглибочоцького р-ну. Молодий надійний юнак, жив легально. 20. 1. 1946 року впав жертвою ворожої кулі в с. Янківці.

81. Сеник Яким, «Гак», член ОУН. Народився 1924 р. в селі Дубівці, Великоглибочоцького р-ну. 1942 р. вступив у ряди юнацтва ОУН. Після стабілізації фронту перейшов у підпілля й був бойовиком при куші. 2. 2. 1946 р. заскочено його у криївці в с. Дубівці разом з друзями: «Залізником» і «Чуйком». Сл. п. друзі, відстрілюючись, убили двох більшовиків і кількох поранили. Не мавши виходу, сл. п. «Гак» застрілився з власного пістоля.

82. Дольний Степан, «Залізник», член ОУН. Народився 1926 р. в. с. Дубівці, Великоглибочоцького р-ну. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля та був як бойовик у куші. 2. 2. 1946 р., заскочений у криївці в с. Дубівці, після короткого бою в безвихідному становищі застрілився.

83. Карий Іван, «Чуйко», член ОУН. Народився 1926 р. в селі Дубівці, Великоглибочоцького р-ну. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля та був як бойовик у куші. Накладені на нього обов'язки виконував чесно й солідно. 2. 2. 1946 р., заскочений у криївці в с. Дубівці разом з друзями, по короткому, але завзятому бою, бачивши безвихідне становище — горючий будинок, де була криївка, та брак набоїв, застрілився з власного криса.

84. Жук Петро, «Чапля», член ОУН. Народився 1928 р. в селі Пронятин, Великоглибочоцького р-ну. Освіта — 4 класи гімназії. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля та був як бойовик у куші. Відвага, точність, посвята, вірність великій ідеї — це прикмети, що ціхували характер молодого Петра. 19. 3. 1946 р., заскочений у криївці на полях біля с. Пронятин, у безвихідному положенні застрілився.

85. Матуняк Петро, «Орест», член ОУН. Народився 1927 р.

в селі Пронятин, Великоглибочоцького р-ну. Вихований батьком, учасником визвольних змагань, не пішов до ЧА, але здобув кріса та перейшов у підпілля. 19. 3. 1946 р., заскочений у криївці на полях, б. с. Пронятин, застрілився з власного пістоля.

86. Каплун Іван, «Оса», член ОУН. Народився 1927 р. в селі Дубівці, Великоглибочоцького р-ну. 19. 3. 1946 р., заскочений більшовиками в криївці, згинув по-геройськи, стріляючись з власного пістоля на полях біля с. Пронятин.

86.* Кривенький Тадей, «Орел», член ОУН. Народився 1925 р. в с. Дубівці, Великоглибочоцького району. Під час німецької окупації належав до юнацтва ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. як досвідчений революціонер перейшов у підпілля. Якийсь час проводив політвиховну роботу в одному кущі Великоглибочоцького р-ну, а взимку 1946 р. перейшов до куща «Лева» до помічі в організаційній роботі. 19. 3. 1946 р., заскочений більшовиками в криївці на полях біля с. Пронятин, бачивши безвихідне становище, застрілився.

87. Качка Микола, «Лисок», член ОУН. Народився 1925 р. в с. Дубівці, Великоглибочоцького р-ну. За німецької окупа-

ції вступив у ряди юнацтва ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. перейшов у підпілля. Був чесним, відважним та відданим справі революціонером. Згинув, разом з іншими крузями, в криївці, яку відкрили більшовики, на полях біля села Пронятин 19. 3. 1946 року.

88. Лучанко Василь, «Грім», сотен. політвиховник. Народився 1923 р. в с. Малашівці, Великоглибочоцького району. Син селянина. По закінченні народної школи в родинному селі перейшов до гімназії в м. Тернополі, де здобув середню освіту. Ще в школі вступив до юнацтва ОУН та вибився на передове місце серед своїх друзів. За німецької окупації відійшов до УПА і після закінчення підстаршинської школи одержав функцію сотенного політвиховника в сотні «Гамалії». Здобувши широке знання і практику в революційній роботі, він старався на кожному кроці виховувати, скріпити морально стрільців УПА. Сл. п. д. «Грім» не тільки був добрим політвиховником, але й вояком, який завжди йшов у бій перший, а останній відступав. Старався кожночасно використати кожную хвилину для підвищення рівня свого знання. 29 березня 1946 року, квартируючи разом зі своїми друзями сл. п. «Кригою», «Переможцем», «Соколом», «Бер-

* Число 86 повторюється двічі в оригіналі.

кутом», «Бояном», «Скорим» і «Яром» у криївці в лісі біля с. Чернихів, у наслідок провалу був заскочений більшовиками. На пропозицію здатися живими вони відповіли більшовикам стрілами. Після кількохгодинного бою сл. п. д. «Грім», понишивши всі речі, що були в криївці, з піснею на устах застрілювався.

Пам'ять про сл. п. д. «Грома», як доброго політвиховника, відважного командира та відданого революціонера святий великій справі за визволення України, буде вічно жити в серцях революціонерів і українського народу.

89. Зварич Йосип, «Крига», стр. УПА. Народився 1927 р. в с. Івачів Горішній, Великоглибочоцького р-ну. За другої більшовицької окупації пішов до УПА та став добрим вояком-повстанцем. 29. 3. 1946 р., заскочений більшовиками в криївці в лісі біля с. Чернихів, після кількохгодинного бою розірвався гранатою.

90. Сивинський Петро, «Беркут», заст. кушового. Народився 1924 р. в с. Чернихів, Великоглибочоцького р-ну. Освіта — закінчив молочарську школу у Львові. Ще в школі вступив у ряди юнацтва ОУН та проявив себе як здібний і енергійний революціонер. 1944 року, під час більшовицької окупації, перейшов у підпілля й виконував обов'язки заступника кушового.

29. 3. 1946 року, заскочений більшовиками в криївці в лісі біля с. Чернихів, після кількохгодинного бою, в якому впало кільканадцять емведівських посіпак, застрілювався з пістоля.

91. Петришин Ярослав, «Переможець», стр. УПА. Народився 1927 р. в с. Івачів Горішній, Великоглибочоцького району. З приходом більшовиків 1944 року перейшов у підпілля, бажаючи боротися в рядах УПА за волю України. Як вояк УПА визначався відвагою й бойовим завзяттям. 29. 3. 1946 р., заскочений у криївці в лісі біля села Чернихів, разом зі своїми друзями, з піснею на устах застрілювався.

92. Дольний Йосип, «Шум», «Боян», член ОУН. Народився 1927 р. в с. Дубівці, Великоглибочоцького р-ну. Син селянина. Освіта — закінчив торговельну школу. Хоч молодий ще, а вже в студентських роках, за німецької окупації, вступив у ряди юнацтва ОУН та став вірцевим революціонером. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля та працював на пості кушового політвиховника. Виконував як слід свої завдання. 29 березня 1946 р., заскочений більшовиками разом зі своїм провідником та іншими друзями в криївці в лісі біля села Чернихів через донос підлого зрадника, по кількохгодинному бою в безвихідному становищі розірвався гранатою.

«Сокіл», рой. В цій же криївці згинув ройовий сотні УПА «Бурлаки» «Сокіл», про якого немає ближчих даних.

Примітка: Останній друг «Яр», який також був у згаданій криївці, був тяжко ранений, непритомний, і попав живим у руки ворога, однак під страшними тортурами нічого не зрадив та не пошкодив Організації. Друг «Яр» був кушовим.

93. Амброзюк Степан, «В'юн», чотовий УПА. Народився 1924 року в с. Івачів Горішній, Великоглибочоцького р-ну, в родині селян. 1941 р. вступив у ряди юнацтва ОУН. Наполегливою працею над собою він вибився на передове місце і став заступником районного провідника юнацтва ОУН. При кінці 1943 р. відійшов до УПА, де по закінченні підстаршинської школи в Карпатах одержав функцію чотового. Восени 1945 р. повернувся в рідні сторони й тут перейшов у склад командного почту сотні «Бурлаки». В січні 1946 р., заскочений більшовиками з трьома друзями в криївці в с. Дубівці, вирвався з оточення, після чого захворів. У половині березня 1946 р., заскочений удруге більшовиками в криївці в лісі біля с. Вертелка, через хворобу не міг відступати, а вів з напасниками короткий бій, у якому вбив двох ворожих бійців. Тяжко поранений дострілювався, щоб не попасти живим у руки ворога.

94. Жеребний Ярослав, «Лісовик», член ОУН. Народився 1912 р. в с. Мшанець, Великоглибочоцького р-ну. Селянин, громадський діяч та довголітній член ОУН. За другої більшовицької окупації був у куші бойовиком. 22. 3. 1946 р. був тяжко ранений у бою з більшовиками в лісі біля с. Мшанець і, щоб не попасти живим у руки ворога, дострілювався.

95. Грель Йосип, «Хитрий», стр. УПА. Народився 1924 р. в с. Виспівці, Великоглибочоцького р-ну. Син бідного селянина-заробітчанина. В юнацьких літах працював у наймах, де зазнав немало злиднів. За другої більшовицької окупації ЗУЗ більшовиками перейшов у підпілля і вступив до УПА, щоб боротися за волю України. 13. 3. 1946 р. натрапив на більшовицьку засідку в селі Мшанець і поліг від ворожої кулі.

96. Турчин Степан, «Арсен», «Клен», рай. реф. проп. Народився 1927 р. в с. Івачів Горішній, Великоглибочоцького р-ну. По закінченні народної школи в родинному селі перейшов учитися до гімназії в м. Тернополі, де закінчив 7 клас. До юнацтва ОУН вступив ще в шкільному віці, за німецької окупації. 1944 року, після стабілізації фронту, вже як вихований і вишколений революціонер, перейшов у підпілля та обняв пост районного референта Служби Безпеки. Весною 1945 р. був учасником

більшого пропагандивного курсу, на якому набрав широкого політичного знання й пізнав суть політпропагандивної роботи. Повернувшись з курсу, працював як районний референт пропаганди Великоглибочоцького р-ну. З природи вирізнявся бистротою думки, а систематичною працею над собою підвищив рівень свого знання. Набуте знання в школі та на курсі використовував у вихованні революційних кадрів. Своєю відвагою давав приклад на кожному кроці. Взимку 1945 року, стріляючи районного прокурора на засідці під с. Івачів Горішній, був тяжко ранений. Видужавши, вів далі революційну працю. На весні 1945 р. провів ряд мітингів по селах, на яких визначився ораторськими здібностями. Селяни деяких сіл ще й досі пам'ятають слова молодого промовця, що закликали український народ до боротьби проти московсько-більшовицьких окупантів. 25 липня 1946 року перейшов на терен Козлівського р-ну як районний референт пропаганди й на цьому пості працював аж до смерті. 19 серпня 1946 року через непорозуміння згинув трагічно.

Через трагічну смерть сл. п. д. «Арсена» в його особі втратила Україна надійного борця-революціонера.

97. Довгополий Зиновій, «Буг», «Еней», рай. реф. СБ. Народився 1923 р. в с. Мша-

нець, Великоглибочоцького району. Закінчив учительський семінар у м. Золочів. За німецької окупації вступив у члени юнацтва ОУН, вибився на передове місце та керував виховною роботою серед своїх друзів. Після закінчення семінару пішов до УПА. Був учасником підстаршинської школи й одержав функцію ройового в сотні УПА «Буйних». Під час відступу німецьких загарбників і приходу московсько-більшовицьких окупантів переходив фронт, переживши низку трагічних моментів. Опісля з сотні «Буйних» перейшов до сотні «Рубачів». Брав участь у боях біля сіл: Вулька, Лопушна, Альбанівка та інших. Восени 1944 р., загартований численними боями, з підірваним здоров'ям повернувся в рідні сторони. Тут після одужання обняв пост районного референта СБ і на цьому пості наполегливою працею над собою набрався практики. 8. 9. 1946 р., заскочений більшовиками в криївці в лісі біля с. Вертелка, Заложцівського р-ну, вів завзятий бій, в якому впало двох напасників та кількох було ранених. Понищивши всі матеріали та обстановку в криївці, застрівився.

98. Чернихівський Павло, «Берега», член ОУН. Народився 1917 р. в с. Плєсківці, Великоглибочоцького р-ну, мешканець с. Мшанець, Великоглибочоцького р-ну. Селянин-заробіт-

чанин, батько трьох дітей, довголітній симпатик ОУН. 1944 р. його насильно змобілізовано до ЧА, звідки опісля втік. Після стабілізації фронту вступив до теренової боївки. Був два рази ранений. 8. 9. 1946 року, заскочений більшовиками в криївці в лісі біля с. Вертелка разом зі сл. п. д. «Бугом», у безвихідному становищі застрілювався.

99. Середюк Юліян, «Ярема», хор., курін. політвиховник. Народився 1913 р. в с. Гніздочне (Шляхтинці), Великоборківського району, в бідній селянській родині. По закінченні 7 клас народної школи працював на господарстві. Замолоду брав участь у культурно-освітньому житті села, був організатором та виховником молоді. Цікавився також визвольною боротьбою українського народу й 1933 року вступив у члени ОУН. За діяльність в ОУН був кілька разів заарештований польською поліцією. З приходом більшовиків 1939 р. виїхав на еміграцію в Німеччину, звідки повернувся 1942 р. До кінця німецької окупації працював районним провідником ОУН у Збаражчині. В березні 1944 року вступив до УПА, до куреня к-ра «Бондаренка». Виконував функцію політвиховника — спочатку чотового, потім сотенного, а згодом курінного. Військовий ступінь — хорунжий. Як революціонер був відважний, ідейний і всеціло відданий справі

боротьби за УССД. Згинув 3. 11. 1946 року, заскочений більшовиками на хут. Чагарі біля с. Чистилів.

100. «Дуб», (прізвище невідоме), чотовий УПА. Народився 1922 р. в Станиславівській області. По закінченні 5 клас народної школи господарював. Під кінець німецької окупації вступив до УПА — сотні «Бурлаки». Виконував функцію чотового. Брав участь у рейдах і численних боях УПА, в яких відзначався відвагою, рішучістю й бойовим завзяттям. Між стрільцями користувався авторитетом та великими симпатіями. Згинув 3. 11. 1946 р., заскочений більшовиками на хут. Чагарі села Чистилів.

101. «Горішний», (прізвище невідоме), бул., заст. чотового. Народився 1925 р. в Тернопільській області. Закінчивши 4 класи народної школи, господарював. 1937 р. вступив у члени ОУН. З приходом більшовиків 1939 р. виїхав на еміграцію в Німеччину. 15. 2. 1944 р. вступив у ряди УПА. Військовий ступінь — булавний, функція — заступник чотового. 3. 11. 1946 року, заскочений більшовиками на хут. Чагарі села Чистилів, був ранений і застрілювався.

102. «Бір» (прізвище невідоме) Павло, стр. УПА. Народився 1922 р. у Львівській області. Закінчив 5 клас народної школи. Член ОУН від 1940 року.

1945 р., вступив до УПА. 24. 2. 1947 р., заскочений більшовиками, згинув у с. Хоми.

103. «Полтавець» (прізвище невідоме) Ярослав, стр. УПА. Народився 1927 р. у Львівській області. Закінчив 5 клас народної школи. 1943 р. вступив у члени юнацтва ОУН. 1944 року пішов у лави УПА. 24. 2. 1944 р. згинув, заскочений більшовиками в с. Хоми.

104. «Саджениця» (прізвище невідоме) Василь, стр. УПА. Народився 1914 р. в Долинському районі, Станіславівської області. Закінчив 6 клас народної школи. 1940 р. вступив у ряди ОУН, а 1943 року відійшов до УПА. 22. 2. 1947 р. в сутичці з більшовиками в с. Березовиця Мала, Збаразького району, був ранений і застрілвся.

105. «Максим», (прізвище невідоме), кушовий ОУН. Народився 1924 р. в Тернопільській області. Закінчив 4 класи народної школи. 1944 р. вступив у члени ОУН. За другої більшовицької окупації включився в революційне підпілля і в останній час працював кушовим. 1. 3. 1947 р. згинув на більшовицькій засідці в с. Мшанець.

106. Скульський Михайло, «Бистрий», кушовий. Народився 1923 р. в с. Мшанець, Великоглибочоцького району. Закінчивши народню школу, жив при батьках і невпинно працював над підвищенням свого

знання. Був активним членом «Провіти», «Рідної Школи» та керівником самодіяльних гуртків у рідному селі. Під час німецької окупації вступив у члени юнацтва ОУН та виявив себе здібним організатором і виховником молоді. З приходом більшовиків був насильно змобілізований у ЧА. Незабаром дезертирував та повернувся у рідні сторони, вступив до теренової боївки. 1945 р. обняв пост кушового. Був чесний, відважний та відданий революціонер. 4. 4. 1947 р., заскочений більшовиками біля криївки в лісі коло с. Дітківці, був тяжко ранений та живим попався в руки ворога. По кількох хвилинах помер, не зрадивши ні словом організаційної таємниці.

107. Луців Петро, «Оріх», член ОУН. Народився 1926 р. в селі Мшанець, Великоглибочоцького р-ну. По закінченні народної школи (4 класи) жив з батьками. На початку другої більшовицької окупації ховався від мобілізації в ЧА, а в грудні 1944 р. вступив до теренової боївки. Покладені на нього обов'язки виконував чесно й солідно. 4. 4. 1947 року, заскочений більшовиками біля криївки в Дітковецькому лісі, був тяжко ранений та, щоб не потрапити в руки ворога, дострілвся.

108. Надрічний Семен, «Ворон», ройовий УПА. Народився 1921 р. в с. Дички, Рогатинського р-ну, Станіславівської

області. Закінчив 5 клас народної школи. 1943 р. вступив у ряди УПА. Військовий ступінь — булавний, функція — ройовий. 16. 6. 1947 р., заскочений більшовиками в лісі біля с. Хоми в криївці, з піснею на устах застрілився.

109. Олійник Осип, «Шугай», стр. УПА. Народився 1927 р. в с. Молодінче, Ходорівського району, Дрогобицької області. Закінчив 7 клас неповносередньої школи. 1945 р. вступив у ряди УПА. Мав ступінь вістуна. Останньо перебував на терені Великоглибочоцького району. 16. 6. 1947 р., заскочений більшовиками в криївці в лісі біля с. Хоми, з піснею на устах застрілився.

110. Ткачук Михайло, «Хитрун», ройовий УПА. Народився 1921 р. в районі Калуш, Станіславівської області. Закінчив 5 клас народної школи. За німецької окупації був членом ОУН. 1943 р. вступив у лави УПА, де одержав ступінь булавного, функцію — ройового. Був відважний, бойовий і всеціло відданий справі революціонер. В останній час перебував на терені Великоглибочоцького р-ну. 16. 6. 1947 р., заскочений більшовиками в криївці в лісі біля с. Хоми, з піснею на устах застрілився.

111. Модчук Петро, «Коник», ройовий. Народився 1921 року в Шульганівському р-ні. Закін-

чив 5 клас народної школи. 1943 р. вступив у ряди УПА, де за бойові заслуги, одержав ступінь старшого вістуна, а функцію — ройового. В останній час перебував на терені Великоборківського району. 16 червня 1947 р., заскочений більшовиками в криївці у лісі біля с. Хоми, застрілився з піснею на устах.

112. Бараницький Роман, «Дністер», стр. УПА. Народився 1922 р. в с. Кульчиці Шляхотні, Самбірського р-ну, Дрогобицької області. Закінчив 7 клас народної школи. 1943 року вступив у ряди УПА. В боях проявив себе як відважний, бойовий і відданий справі революціонер. Останньо перебував на терені Великоглибочоцького р-ну. 16. 6. 1947 р. згинув з піснею на устах, заскочений більшовиками в криївці в лісі біля с. Хоми.

113. Мальк Іван, «Вихор», стр. УПА. Народився 1919 р. в с. Станімир, Рава-Руського району, Львівської області. Закінчив 3 класи народної школи. За німецької окупації був членом ОУН і 1944 р. вступив у лави УПА. Останньо перебував на терені Великоглибочоцького району. 16. 6. 1947 року, заскочений більшовиками в криївці в лісі біля с. Хоми, з піснею на устах застрілився.

114. Снігур Петро, «Микита», член ОУН. Народився 1910 ро-

ку в с. Плєсківці, Великоглибочоцького р-ну, в бідній селянській родині. Закінчивши 2 класи народної школи, працював на господарстві, а пізніше в м'ясарні в м. Тернополі. За німецької окупації був симпатиком ОУН. З приходом більшовиків 1944 року включився в революційне підпілля та був бойовиком при кушці. Обов'язки свої виконував чесно й солідно. 27. 9. 1947 р. згинув на засідці під лісом біля с. Плєсківці.

115. Лаврін Григорій, «Богун», «Юрій», «Назар», рай. референт проп. Народився 1925 р. в селі Маркополь, Підкаменецького р-ну, Львівської області, в сім'ї селян. Закінчив малу духовну семінарію. 1942 р. вступив у члени ОУН. 1943 р. зі школи його забрано до СС Дивізії «Галичина», звідки разом з цілою групою перейшов до УПА. За другої більшовицької окупації повернувся у родинні сторони й був командиром СКВ. У січні 1946 р. — районний референт пропаганди. Революційні завдання виконував чесно й солідно, невпинно працював над собою. 28. 9. 1947 р. впав на засідці в с. Обаринці.

116. «Клименко», (прізвище невідоме), ройовий УПА. Народився 1916 р. в Бучаччині. Член ОУН. За німецької окупації 1943 р. вступив у лави УПА — в сотню «Сіроманці». Військовий ступінь — старший вістун, функція — ройовий. Був учас-

ником 60-ти боїв і сутичок з німецько-гітлерівськими і московсько-більшовицькими загарбниками, а важніші з цих боїв це: Піратинський, Стратинський, Унівський, Мелнянський. У боях був відважний, рішучий та завжди зрівноважений, справі боротьби за УССД посвятив себе всеціло. Від липня 1947 р. працював кущовим у Великоглибочоцькому ройні. 22. 1. 1948 року, заскочений більшовиками в криївці в с. Ігровиця, застрілювався, пониживши всі речі та гроші зі збірки, що були в криївці.

117. Ільків Данило, «Хмара», член ОУН. Народився 4. 2. 1919 року в с. Дубівці, Великоглибочоцького р-ну, в бідній селянській родині. По закінченні 4 клас народної школи був ковалем. За німецької окупації був симпатиком ОУН. В березні 1944 року більшовики насильно змобілізували його в ЧА, звідки скоро він утік і приєднався до революційного підпілля. Спочатку був бойовиком при кушці, а від 1946 р. співпрацівником кущового. Був чесним, відважним та відданим справі революціонером. У роботі був завжди солідний, точний та безмежно підпорядкований, постійно працював над підвищенням свого знання. 22. 1. 1948 р. згинув, заскочений більшовиками, в криївці в с. Ігровиця.

118. Різничок Богдан, «Чорнота», член ОУН. Народився 27.

7. 1918 р. в с. Ігровиця, Великоглибочоцького р-ну, в бідній селянській родині. До школи не ходив, а підставове знання набув удома. Замолоду навчився ковальства і працював у кузні, щоб заробити на прожиток для себе й родини. Брав теж участь у роботі культурно-освітніх товариств. За німецької окупації був симпатиком ОУН. За другої більшовицької окупації його насильно змобілізували в ЧА, але звідти він незабаром дезертирував, повернувся у родинні сторони та вклучився в збройне підпілля. Весь час був бойовиком при кущі. 22. 1. 1948 р., заскочений більшовиками в криївці в с. Ігровиця, застрілвся.

119. Флісник Іван, «Коля», член ОУН. Народився 15. 10. 1925 р. в с. Дубівці, Великоглибочоцького р-ну, в родині селян. Закінчивши 6 клас неповносередньої школи, працював на господарстві при батьках. За німецької окупації був симпатиком ОУН. За другої більшовицької окупації насильно забрали його до «стрибків», однак скоро він дезертирував і вступив до СКВ. До смерти був бойовиком при кущі. 22. 1. 1948 року застрілвся, заскочений більшовиками в криївці в селі Ігровиця.

В цій же криївці згинув старший вістун сотні УПА «Бурлаки» «Султан», який останньо був бойовиком при кущі (ближчі дані про нього невідомі).

120. Маланяк Іван, «Сірий», «Ох», член ОУН. Народився 20. 11. 1921 р. в с. Ріпчиці, Медичівського р-ну, Дрогобицької області, в бідній селянській родині. Закінчивши 7 клас народної школи, був кравцем. За німецької окупації був симпатиком ОУН. Напередодні приходу більшовиків німці зловили його й забрали в СС Дивізію «Галичина». З фронту він попав у більшовицький полон, з якого втік і залишився на території Великоглибочоцького району. Спочатку жив у господарів, а восени 1944 року вступив до СКВ. У листопаді 1945 року перейшов як бойовик до районної референтури СБ. 4. 2. 1948 року згинув у бою з більшовиками в с. Малашівці.

121. Відловський Степан, «Марко», член ОУН. Народився 1914 р. в с. Ігровиця, Великоглибочоцького р-ну. Закінчивши 4 класи народної школи, працював на господарстві. Наляжав до всіх культурно-освітніх товариств і брав активну участь у їхній діяльності. Був також членом ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля і працював куштовим. 1947 року захворів і ховався самостійно. 17. 2. 1948 р. згинув у бою з більшовиками в селі Ігровиця. На полі бою залишив одного вбитого і двох важко ранених більшовиків.

122. Ільків Ярослав, «Шувер», «Богдан», куштовий ОУН. Наро-

дився 1921 р. в с. Дубівці, Великоглибочоцького р-ну, в бідній селянській родині. Закінчивши 5 клас народної школи, працював на господарстві. Належав до всіх культурно-освітніх товариств і брав у них активну участь, був одним зі свідомішої молоді села. 1942 року вступив у члени ОУН. З приходом більшовиків 1944 р. пішов у підпілля. Якийсь час працював районним господарчим. До кінця 1946 року був співробітником кушового, а потім аж до смерті — кушовим. Революційні завдання виконував чесно й солідно. 21 лютого 1948 року згинув у сутичці з більшовиками на полях біля с. Мшанець. Вистрілявши всі набой, останнім застрілювався.

123. Скочило Василь, «Джера», член ОУН. Народився 1921 року в с. Мшанець, Великоглибочоцького р-ну, в бідній селянській родині. По закінченні 5 клас народної школи працював на господарстві. За німецької окупації 1942 р. вступив у члени ОУН. Як прийшли більшовики 1944 р., його зловили й взяли до ЧА, де був один місяць в арешті, а потім відправлено його у штрафну сотню («роту»). З фронту йому вдалося втекти та повернутися в родинні стори, де вступив до СКВ. Пізніше аж до смерті був бойовиком при куші. 21 лютого 1948 року згинув у сутичці з більшовиками на полях біля с. Мшанець.

124. Гнатюк Микола, симпатик ОУН. Народився 1929 р. в с. Івачів Горішній, Великоглибочоцького р-ну, в родині селян. Після закінчення 6 клас народної школи працював на господарстві. За другої більшовицької окупації часто зустрічався з українськими революціонерами й у всьому їм допомагав. У нього на господарстві революціонери викопали криївку й Микола перейшов у підпілля. 25. 2. 1948 р., оточений більшовиками в селі Івачів Горішній, відкинув їхню пропозицію, щоб здатися живим і відкрив на них вогонь зі свого кріса. Згинув, закиданий більшовицькими гранатами.

125. Кравчук Михайло, «Чумак», «Байда», член ОУН. Народився 25. 6. 1926 р. в с. Мшанець, Великоглибочоцького району, в родині селян-бідняків. По закінченні 6 клас народної школи працював на господарстві. 1943 р. вступив у члени юнацтва ОУН і працював станичним. 1944 р. його насильно змобілізовано до ЧА, з якої незабаром дезертирував і в листопаді 1944 р. вступив до СКВ, а 1945 р. перейшов до куца як бойовик. У липні 1945 р. відбув короткий пропагандивний курс і працював пропагандистом при куші. Від червня 1946 р. знову бойовик при куші. 1947 року якийсь час виконував обов'язки кушового. Був відважним, зріноваженим, бойовим і риско-

1946 р. він виконав атентат на голову РВК Голубченка й поранив начальника РО МГБ Єрмачиним революціонером. У вересні кова, тоді як у селі були «стрибки» та більша група більшовиків. 16. 3. 1948 р. в сутичці з більшовиками в с. Мшанець був тяжко ранений і, щоб не потрапити живим у руки ворога, дострілювався.

126. Білецький Микола, «Степ», «Яр», рай. пров. Народився 1913 р. в с. Івачів Горішній, Великоглибочоцького р-ну, в родині селян. Закінчив 4 класи народної школи. Потім господарював і працював над підвищенням свого знання. Замолоду брав участь у культурно-освітньому та громадсько-політичному житті села, був добрим організатором і виховником молоді, керував усіма самодіяльними гуртками. Ще молодим юнаком вступив у члени ОУН і за польської окупації був кілька разів арештований. Під час першої більшовицької окупації був у підпіллі. За німецької, а потім другої більшовицької окупації працював районним провідником ОУН у Великоглибочоцькому р-ні. 16. 4. 1948 р. в сутичці з більшовиками на полях с. Ігровиці був ранений і дострілювався.

127. Мультан Василь, «Василько», член ОУН. Народився 30. 10. 1927 р. в с. Плесківці, Великоглибочоцького р-ну в селянській родині. По закінченні

5 клас народної школи жив з батьками. За німецької окупації був симпатиком ОУН. За другої більшовицької окупації 1944 р. його насильно забрали до «стрибків», але згодом він утік і приєднався до революційного підпілля. Весь час був бойовиком при кущі. 23. 5. 1948 р. на засідці в с. Чернихів був ранений і дострілювався.

128. Білецький Роман, «Дем'ян», кущовий. Народився 1927 року в с. Івачів Горішній, Великоглибочоцького р-ну. Закінчив неповносередню освіту. За німецької окупації був симпатиком ОУН. За другої більшовицької окупації його забрали в «стрибки», звідки він дезертирував і вступив в ряди революційного підпілля — спочатку як стрілець СКВ, а від липня 1945 року — бойовик районної референтури СБ. Від 1947 року працював на пості кущового. 2. 8. 1948 р. в сутичці з більшовиками на полях с. Заруддя був ранений і відступив до села. В селі, втративши останні сили, дострілювався.

129. Маріян Дмитро, «Рись», член ОУН. Народився 1924 року в районі Турка, Дрогобицької області, в родині селян-бідняків. По закінченні народної школи (3 класи) виїхав у Великоглибочоцький район і там якийсь час жив у своїй тітки, а потім пішов у найми. До другої більшовицької окупації працював у наймах. 1944 року біль-

шовики забрали його до «стрибків», але з райцентру він утік і вступив у ряди революційного підпілля, спочатку як бойовик СКВ, а відтак перейшов до УПА, сотні «Бурлаки». Від початку 1946 р. був бойовиком при НРП. Організаційні обов'язки виконував чесно й солідно, постійно працював над підвищенням рівня свого знання й був надійним революціонером. В боях відзначався відвагою, рішучістю та бойовим завзяттям. 17. 9. 1948 р., попавши вже на третю більшовицьку засідку, був ранений і дострілювався.

130. Остяк Павло, «Острий», «Богун», кущовий ОУН. Народився 1924 р. в с. Ігровиця, Великоглибочоцького р-ну. Закінчивши 4 класи народної школи, жив з батьками й працював на господарстві. Належав до всіх культурно-освітніх товариств та брав у них активну участь. Під час першої більшовицької окупації вступив у члени юнацтва ОУН. 1944 р., за другої більшовицької окупації, перейшов у підпілля. Спочатку був у відділі УПА, а 1945 року перейшов у терен і працював кущовим у Великоглибочоцькому районі. 21. 12. 1948 р., заскочений більшовиками в с. Плєсківці, тяжко ранений в обидві ноги, дострілювався.

131. Ваврів Богдан, «Гомін», «Модест», надрай. реф. проп. Народився 1916 р. в с. Пронятин, Великоглибочоцького р-ну

в родині селян-заробітчан. Народну освіту закінчив у родинному селі. Неповносередню освіту — 6 клас гімназії закінчив у Тернополі. Після того працював самостійно в українських інституціях, здобуваючи засоби для життя власними силами. При тому не занедбував праці над вихованням молоді. За німецької окупації ЗУЗ сл. п. д. «Модест» пішов у підпілля та працював заступником референта пропаганди при повітовому проводі ОУН Терєбовельщини. Під час другої більшовицької окупації деякий час працював районним референтом СБ у Великоглибочоцькому районі. Потім вернувся знову до праці в політпропагандивній референтурі при надрайоновому проводі ОУН. 9 грудня 1948 року, заскочений більшовиками в криївці в с. Кам'янки, Підволочиського району, застрілювався.

132. «Гриць», (прізвище та ім'я невідомі), рай. СБ. Народився в с. Ходачків Малий, Великоглибочоцького р-ну. Член ОУН від 1940 р. За німецької окупації працював на пості районного референта СБ Великоглибочоцького р-ну. З приходом більшовиків перейшов у підпілля та після стабілізації фронту виконував обов'язки на цьому самому пості. Згинув, попавши на більшовицьку засідку в с. Глядки, восени 1944 р.

133. «Бурлака», (прізвище та ім'я невідомі), військ. Сл. п.

«Бурлака», військовик при окружному проводі ОУН, згинув у бою з більшовиками в с. Ігро-виця 22. 4. 1945 р.

134. «Чайка», (прізвище та ім'я невідомі), стр. УПА. Народився в Зборівському районі. В січні 1946 р. впав з іншими друзями, заскочений у криївці в с. Дубівці. Він дав більшовикам завзятий бій, в якому впало кількох напасників. Друзі з боєм вирвалися з оточення, а сл. п. «Чайка» загинув від ворожих куль.

135. «Гордієнко», сотен., 17 незнаних стрільців УПА. В березні 1946 р. в лісі біля с. Дітківці, Великоглибочоцького району, в бою з більшовиками загинуло 17 українських повстанців з командиром сотні «Гордієнком» (прізвище невідоме, походив зі СУЗ).

Вищезгадані друзі розташувалися табором у лісі. Їх оточило коло 300 більшовиків (військ МВД). Нерівний бій тривав майже цілий день. Більшовики наступали, але геройська постава командира і друзів та вмілий оборонний бій повстанців раз-у-раз відбивали наступаючих ворогів.

Сл. п. друзі кількаразово пробували протинаступом пробитися з ворожого кільця, але ця спроба була безуспішна. Ворог, хоч мав великі втрати — коло 70 вбитими, — не переставав далі атакувати все новими й новими силами.

Бій тривав. Командир «Гордієнко» сказав більшовикам, що українські повстанці боються за велику ідею — за Українську Самостійну Соборну Державу, і тому їх можна здобути тільки мертвими. Закликав друзів гарячими словами: «Бити ворога до останнього віддиху!».

І так сталося. Шойно ввечері, після цілоденного бою, вдалося більшовикам зайняти становища українських повстанців. Зайняли їх, але вже без бою, бо геройським воїнам не вистачило набоїв, а останніми постріляли себе. Сімнадцять безсмертних лицарів з к-ром «Гордієнком» на чолі віддали своє молоде життя за волю України.

Хоч ворог виграв нерівний бій фізично, однак чувся переможеним морально. Найкраще вказує на це те, що ворог ще після смерті сл. п. друзів знущався над їхніми мертвими тілами. Більшовицькі варвари розрубали тіло сл. п. к-ра «Гордієнка» на дві половини, а іншим друзям повідрубували голови та повиколювали очі.

136. «Косач», (прізвище та ім'я невідомі), сотенний. У березні 1946 року командир сотні «Сіроманці» сл. п. «Косач» і сл. п. друзі: «Шум» та «Бескид», заскочені в криївці в с. Городище Мале, Великоглибочоцького р-ну, дали бій переважаючим силам ворога, а вкінці, не мавши змоги відступити, понищили

всі речі й обстановку в криївці, пострілялися останніми набоями.

137. «Попович», (прізвище та ім'я невідомі), заст. чот. Цього самого дня в с. Городище Малі, Великоглибочоцького р-ну, більшовики відкрили криївку, в якій загинули: сл. п. друзі: «Попович» — заступник чотового УПА і два неznані стрільці УПА.

В березні 1946 р. в с. Носівці, Великоглибочоцького району, в бою з більшовиками згинули сл. п. друзі: «**Бондаренко**» — ройовий УПА, «**Зірка**» — чотовий політвиховник, «**Ворон**» — стр. УПА, «**Горішний**» — стр. УПА, «**Макух**» — стр. УПА, «**Дністровий**» — кулеметник і три неznані стрільці УПА.

[ПОАЗБУЧНИЙ ПОКАЗНИК ВПАВШИХ]

ТЕРНОПІЛЬЩИНА:

Список впадших українських революціонерів

(за час від 13. 1. 1944 р. до 31. 12. 1948 р.)

- А) З Тернопільщини — [загинули] в Тернопільщині
- Б) З Тернопільщини — [загинули] поза Тернопільщиною
- В) З-поза Тернопільщини — [загинули] в Тернопільщині

До А: З Тернопільщини — [загинули] в Тернопільщині

ч/п	Прізвище, ім'я і псевдонім за азбукою	Функція в організації	Дата смерти
Великоборківський район:			
1.	Бадовський Ос., «Грабчак»	стр. пов. пр.	24. 01. 1945
2.	Бобрівець (ім. та пс. невід.)	член ОУН	15. 09. 1945
3.	Боднарчук Василь	симпатик ОУН	16. 03. 1945
4.	Бонк Павло, «Богдан»	стр. рай. пр.	27. 07. 1948
5.	Бунт Василь, «Барабаш»	стр. СКВ	15. 02. 1945
6.	Буртин Орися	симпатик ОУН	липень 1946
7.	«Вістун», прізвище невідоме	пов. проп.	восени 1945
8.	«Вихор», прізвище невідоме	зв'язковий	весною 1946
9.	Гарматій Михайло, «Захар»	член ОУН	24. 01. 1945
10.	Гарник Михайло, «Пушкар»	член ОУН	27. 05. 1944
11.	Гемський Григорій, «Бурлака»	кущовий	8. 02. 1946
12.	Грабович Бронислав, «Гонта»	член ОУН	15. 11. 1945
13.	Гринів Омелян, «Шелест»	член ОУН	15. 09. 1945
14.	Губчак Михайло, «Ярий»	член ОУН	27. 05. 1944
15.	«Гонта», прізвище невідоме	член ОУН	восени 1945
16.	Дацик Зиновій, «Богун»	стр. СКВ	27. 07. 1947
17.	Демків Володимир, «В'ятич»	рай. пров.	3. 01. 1946

18. Деревляний Степан	член ОУН	7. 07. 1944
19. «Івасько», прізвище невідоме	член ОУН	1944
20. Івахів Теодор	член ОУН	27. 05. 1944
21. Килат Михайло, «Стріха»	стр. СКВ	3. 10. 1945
22. Кізлик Ярослав, «Хмара»	кущовий	трав. 1945
23. Кобилянський Петро, «Вояк»	стр. СКВ	24. 02. 1945
24. «Кочубей», прізвище невідоме	член ОУН	восени 1945
25. Кривоус Ярослав, «Бадьорій»	кущовий	черв. 1946
26. Ліска Павло	член ОУН	27. 05. 1944
27. Лілик Текля, «Уляна»	зв'язкова	1945
28. Лотович Володимир, «Кожем'яка»	стр. СКВ	28. 09. 1947
29. Маличок Василь	симпатик ОУН	трав. 1945
30. Марний Іван	член ОУН	26. 08. 1944
31. Митинський Ярослав, «Рій»	кущовий	30. 04. 1948
32. Музика Степан, «Грізний»	станічний	13. 03. 1944
33. Назарко Василь, «Вивар»	член ОУН	14. 05. 1945
34. Назарко Іван, «Помста»	член ОУН	3. 10. 1945
35. Назарко Степан, «Сербин»	стр. СКВ	3. 01. 1946
36. Пастух Микола	член ОУН	27. 05. 1944
37. Петрик Василь	член ОУН	30. 05. 1944
38. Петришин Іван	член ОУН	27. 05. 1944
39. Підгайна Теодосія, «Дарка»	машиністка	21. 01. 1947
40. Плазуцький Теодосій, «Зелений»	стрілець УПА	28. 08. 1945
41. Поляк Михайло, «Нечай»	стр. СКВ	1946
42. Ремінник Данило	симпатик ОУН	27. 07. 1948
43. Рій Михайло	член ОУН	26. 01. 1945
44. Рябий Роман	член ОУН	15. 07. 1944
45. Сагаль Василь	член ОУН	15. 06. 1944
46. Сагаль Омелян	стр. СКВ	15. 11. 1944
47. Сагаль Ярослав	член ОУН	5. 06. 1944
48. Сампара Андрій	член ОУН	27. 05. 1944
49. Сампара Павло, «Хвиля»	стр. СКВ	10. 08. 1947
50. Сампара Ярослав, «Голод»	член ОУН	2. 06. 1944
51. Синиця Дем'ян, «Городюк»	кущовий	липень 1945
52. Стебельська Павлина, «Оля»	зв'язкова	29. 12. 1947
53. Стиран Ярослав, «Сокіл»	член ОУН	28. 12. 1944
54. Суховер Михайло, «Бовт»	рай. госп.	4. 11. 1945
55. Твардовський Степан, «Фербей»	стр. СКВ	18. 08. 1946
56. Ткач Степанія	симпатик ОУН	21. 01. 1947
57. Франків Євген, «Хмель»	стр. СКВ	25. 06. 1945
58. Франків Роман	член ОУН	27. 05. 1944
59. Черномаз Богдан, «Марченко»	бойовик СБ	25. 06. 1945

60. Шайнюк Микола, «Олень»	член ОУН	20. 02. 1945
61. Якимів Віктор, «Гук»	кущовий	10. 07. 1945
62. Якимів Володимир, «Іскра»	рай. проп.	берез. 1946

Микулинецький район:

63. Агрест Василь	симпатик ОУН	7. 01. 1948
64. Афінович Антін, «Бистрий»	зв'язковий	18. 09. 1947
65. Базар Михайло, «Ярко»	кущовий	25. 07. 1948
66. Бакалець Станіслав, «Софрон»	стр. СКВ	28. 05. 1947
67. Бедрій Євген	член ОУН	8. 06. 1944
68. Білоган Григорій, «Черник»	стр. СКВ	29. 03. 1946
69. Білоган Михайло, «Морозенко»	зв'язковий	18. 09. 1947
70. Білоган Осип, «Жук»	зв'язковий	10. 03. 1947
71. Білоган Павло, «Гай»	стр. СКВ	28. 07. 1945
72. Бойко Федір, «Дубок»	станичний	2. 05. 1944
73. Бріль Микола, «Гладкий»	стр. УПА	24. 01. 1945
74. Васишин Іван, «Біргер»	кущовий	27. 04. 1945
75. Вербило Степан, «Черник»	пов. реф. госп.	6. 06. 1944
76. Возняк Осип, «Чайка»	стр. СКВ	10. 03. 1947
77. Волинець Василь, «Сук»	кущовий	10. 08. 1945
78. Волинець Теодосій, «Джміль»	стрілець УПА	30. 05. 1945
79. Гаврилюк Зиновій, «Скорий»	стр. СКВ	17. 06. 1945
80. Гарматій, «Кривоніс»	стрілець УПА	взимі 1945
81. Гарматій Іван, «Кривоніс»	стр. СКВ	25. 08. 1945
82. Гарміш Петро, «Дуб»	підрайоновий	1. 05. 1944
83. Гладкий Петро, «Чумак»	стр. СКВ	10. 07. 1946
84. Греськів Євгенія	член юнацтва	8. 06. 1944
85. Гринчишин Ярослав, «Борис»	пов. орг.	8. 06. 1944
86. Дженджеристий Григорій, «Ніякий»	стрілець УПА	12. 03. 1946
87. Заворський Михайло	симпатик ОУН	10. 11. 1944
88. Зілінський Володимир, «Дубок»	стр. СКВ	7. 01. 1946
89. Зілінський Петро, «Крук»	кущовий	10. 07. 1946
90. Зіньків Ярослав, «Яструб»	член ОУН	28. 07. 1945
91. Жмурко Ярослав, «Окунь»	рай. СБ	25. 06. 1945
92. Качуровський Михайло, «Пугач»	ройовий УПА	3. 05. 1945
93. Кирильчук Дем'ян, «Сливка»	симпатик ОУН	15. 01. 1948
94. Ковальчук Лука, «Кармелюк»	член ОУН	7. 01. 1946
95. Когут Лев, «Орел»	рай. СБ	26. 06. 1947
96. Кондрат Віктор, «Вихор»	стр. СКВ	10. 03. 1947
97. Кошельовський Зиновій	симпатик ОУН	15. 01. 1948

98. Лазута Василь	член ОУН	28. 05. 1944
99. Лазута Степан, «Кавка»	стан. військ.	28. 05. 1944
100. Лазута Федір	симпатик ОУН	25. 04. 1944
101. Лісовий Богдан, «Славута»	окр. проп.	27. 07. 1945
102. Лотоцький Василь, «Ліщина»	бойовик РР СБ	26. 06. 1947
103. Лотоцький Леонід, «Оріх»	стр. СКВ	25. 05. 1945
104. Лучків Іван, «Явір»	підрайоновий	8. 06. 1944
105. Лушпінський Бронислав, «Нетяга»	член ОУН	3. 05. 1945
106. Лушпінський Михайло	симпатик ОУН	10. 11. 1944
107. Мацьопа Ярослав	член ОУН	5. 05. 1945
108. Муран Володимир, «Трактор»	стр. СКВ	28. 07. 1945
109. Нанацький Леонід, «Горішний»	стр. СКВ	5. 07. 1945
110. Ониськів Богдан, «Листок»	стр. рай. пр.	6. 07. 1948
111. Опир Володимир, «Залізник»	стрілець УПА	10. 09. 1945
112. Оріховський Михайло, «Чиж»	член ОУН	19. 05. 1945
113. Павлик Іван, «Калина»	член ОУН	16. 04. 1944
114. Павлик Михайло, «Сич»	член ОУН	1. 05. 1944
115. Пастух Степан, «Недобитий»	стр. СКВ	28. 07. 1945
116. Пивоварчук Василь, «Мирон»	кушовий	18. 02. 1948
117. Підгайний Ілько, «Морозенко»	стрілець УПА	28. 05. 1945
118. Підгайний Степан, «Дорош»	кул. УПА	30. 11. 1944
119. Підгайний Ярослав, «В'юн»	рай. СБ	26. 06. 1947
120. Решетуха Мирон, «Бор»	підрайоновий	13. 03. 1944
121. Романів Іван, «Вірний»	станичний	28. 05. 1944
122. Романів Михайло	член ОУН	8. 06. 1944
123. Савка Андрій, «Ворон»	працівник СБ	26. 06. 1947
124. Свистун Ярослав, «Дуб»	стр. СКВ	28. 10. 1945
125. Сенник Назар, «Меч»	бойовик СБ	25. 06. 1945
126. Сенник Петро	симпатик ОУН	25. 07. 1945
127. Сенник Теодосій	стр. СКВ	18. 08. 1946
128. Слободян Іван, «Васька»	бой. окр. р. пр.	27. 07. 1945
129. Стебницький Осип, «Стріла»	кушовий	28. 05. 1947
130. Шешин Ігор, «Гонта»	стрілець УПА	30. 05. 1945
131. Сушко Григорій, «Стріла»	працівник СБ	23. 03. 1945
132. Федик Теодор	член ОУН	6. 06. 1944
133. Федик Ярослав	член ОУН	6. 06. 1944
134. Хитрий Михайло	член ОУН	10. 02. 1945
135. Чубата Люба	симпатик ОУН	1. 05. 1945
136. Шевчук Атанасій, «Дир»	член ОУН	2. 05. 1944
137. Шморгун Ярослав	член ОУН	5. 05. 1944
138. Юзьків Богдан, «Юзь»	стр. СКВ	28. 07. 1945

Козлівський район

139. Барабаш Іван, «Чайка»	член ОУН	1944
140. Барда Іван	член ОУН	1944
141. Бідний Петро, «Сад»	член ОУН	1944
142. Бойко Василь, «Колос»	стр. СКВ	10. 09. 1947
143. Букшок Григорій	симпатик ОУН	1944
144. Букшок Іван	симпатик ОУН	1944
145. Букшок Софія	симпатик ОУН	1944
146. Буяр Ярослав, «Свій»	прац. ндр. пр.	3. 03. 1947
147. Вастляк Богдан	член ОУН	1944
148. Горобій Василь	член ОУН	1944
149. Дедів Василь, «Тиміш»	підрайоновий	1944
150. Деніковський Петро	член ОУН	1944
151. Дідик Ярослав, «Нечай»	рай. пров.	30. 06. 1947
152. Діділівський Степан	член ОУН	1944
153. Дзінковський Богдан, «Віктор»	бойовик СБ	4. 11. 1945
154. Зацний Петро	член ОУН	1944
155. Коваль Петро	член ОУН	1944
156. Кушнір Степан, «Моряк»	бойовик СБ	8. 11. 1945
157. Лесевич Петро, «Лев»	кущовий	1944
158. Любачівський Михайло, «Кармелюк»	бойовик СБ	10. 05. 1946
159. Любінський Осип, «Смерека»	член ОУН	1944
160. Львівський Роман	член ОУН	1944
161. Львівський Теод., «Молоток»	член ОУН	1944
162. Маркіза Степан, «Гордій»	чотовий УПА	29. 11. 1945
163. Ониськів Михайло, «Клим»	стр. СКВ	2. 08. 1947
164. Орищак Олекса, «Очайдух»	стр. СКВ	18. 02. 1948
165. Попович Василь, «Дим»	член ОУН	1944
166. Попович Степан, «Шум»	станичний	1944
167. Ракуш Дмитро, «Сокіл»	рай. реф. СБ	4. 11. 1945
168. Ружи́ло Омелян	член ОУН	1945
169. Сагадин Микола, «Марко»	член ОУН	19. 08. 1945
170. Самиця Іван	член ОУН	1944
171. Самиця Йосип	член ОУН	1944
172. Сарматюк Степан, «Летючий»	кущовий	6. 12. 1946
173. Січкорів Григорій, «Гроза»	кущовий	29. 11. 1945
174. Стадник Євген	член ОУН	1944
175. Ткач Ярослав, «Тихий»	бойовик СБ	30. 06. 1947
176. Томків Олекса, «Колос»	станичний	1944
177. Хома Андрій, «Орлик»	рай. реф. СБ	8. 11. 1948
178. Чайковський Олекса	член ОУН	1944
178. Шевчук Володимир, «Палій»	член ОУН	1944

Зборівський район:

180. Ангелюк Петро	симпатик ОУН	квіт. 1945
181. Андрусишин Микола, «Орел»	бой. рай. пров.	10. 10. 1946
182. Бабій Іван	член ОУН	груд. 1944
183. Багрій Мирослав, «Шах»	працівник СБ	8. 11. 1944
184. Байда Михайло	член ОУН	25. 11. 1944
185. Баран Петро	станичний	28. 09. 1944
186. Бартків Андрій	станичний	трав. 1945
187. Безкостий Василь	член ОУН	лист. 1944
188. Бекир Олекса, «Яструб»	член ОУН	берез. 1945
189. Бенедига Мирон, «Мирон»	бой. рай. боївки	5. 06. 1945
190. Беш Дмитро	стрілець УПА	верес. 1945
191. Беш Іван, «Козак»	стр. СКВ	2. 11. 1945
192. Беш Петро, «Ворон»	стр. СКВ	лист. 1944
193. Богач Василь, «Крутий»	бойовик РР СБ	черв. 1945
194. Бородій Григорій	симпатик ОУН	17. 05. 1945
195. Бугайський Микола	симпатик ОУН	груд. 1944
196. Буньовський Мирослав, «Олесь»	працівник СБ	1. 02. 1945
197. Бурій Євген	ройовий УПА	квіт. 1945
198. Вальчишин Осип, «Зелений»	кущовий	18. 09. 1945
199. Вальчишин Ярослав, «Богдан»	зв'язковий	груд. 1945
200. Вербицький Євген	стр. СКВ	лист. 1945
201. Волошин Володимир, «Голуб»	стр. СКВ	груд. 1944
202. Галай Василь	стрілець УПА	трав. 1945
203. Галай Іван Мик.	стр. СКВ	трав. 1945
204. Галай Степан	чотовий УПА	трав. 1945
205. Гетьман Анна	симпатик ОУН	29. 09. 1944
206. Грабовський Петро	симпатик ОУН	трав. 1945
207. Гриценко Василь	симпатик ОУН	1944
208. Гуменюк Дмитро, «Кривоніс»	стрілець УПА	лип. 1945
209. Демидяк Софрон	стр. СКВ	жовт. 1944
210. Денисюк Осип	симпатик ОУН	жовт. 1944
211. Дзюрман Кирило, «Олег»	рай. госп.	1. 02. 1945
212. Дубина Василь	симпатик ОУН	трав. 1945
213. Дубицький Григорій	член ОУН	трав. 1945
214. Дубицький Петро	станичний	21. 05. 1945
215. Дяків Василь, «Гроза»	зв'язковий	17. 10. 1945
216. Дяків Володимир	стрілець УПА	5. 01. 1945
217. Дячук Іван, «Ярий»	член ОУН	жовт. 1945
218. Зварич Петро	стр. СКВ	трав. 1945
219. Зубрик Григорій	стр. СКВ	лютий 1945

220. Іванина Володимир, «Гак»	рай. госп.	черв. 1945
221. Камінський Михайло, «Сірко»	стр. при «Плуг.»	15. 12. 1945
222. Капшій Василь	станичний	1945
223. Кашуба Володимир, «Вірний»	кущовий	2. 10. 1946
224. Кимський Василь, «Яр»	заст. кущового	16. 09. 1945
225. Квасицький Микола	стрілець УПА	16. 11. 1945
226. Кіндзерський Петро	симпатик ОУН	23. 12. 1945
227. Кіндерський Роман, «Тигр»	вістун УПА	17. 01. 1947
228. Кобзистий Василь	стр. СКВ	19. 08. 1944
229. Кобзистий Іван	стр. СКВ	жовт. 1944
230. Колінець Іван	симпатик ОУН	груд. 1945
231. Кравець Василь	симпатик ОУН	трав. 1945
232. Кравець Володимир	член ОУН	8. 01. 1946
233. Кравець Ілярій	бой. рай. боїв.	квіт. 1945
234. Краснозан Василь	стр. СКВ	січень 1945
235. Кренцель Іван, «Максим»	рай. провідник	10. 10. 1946
236. Кривоніс Микола, «Хмара»	рай. військ.	7. 04. 1945
237. Ксенчин Михайло, «Береза»	стр. СКВ	29. 06. 1947
238. Кузь Петро Данилович	симпатик ОУН	черв. 1945
239. Кукурудза Константин	стр. СКВ	21. 05. 1945
240. Кулішевський Євген	стрілець УПА	верес. 1947
241. Кулішевський Ярослав	стр. при куші	7. 04. 1945
242. Кутний Володимир, «Гайда»	рай. госп.	15. 02. 1945
243. Кучер Іван, «Семен»	рай. проп.	27. 12. 1948
244. Кучер Павло, «Довбуш»	стр. СКВ	1. 11. 1946
245. Кучмай Ілярій	член ОУН	23. 12. 1944
246. Левицький Петро, «Мирон»	кущовий	27. 12. 1948
247. Лопушанський Євген	симпатик ОУН	23. 12. 1945
248. Лесенюк Осип, «Круглий»	стр. СКВ	21. 04. 1948
249. Леськів Йосип	симпатик ОУН	січень 1945
250. Леськів Михайло	стр. СКВ	трав. 1945
251. Любачівський Ярослав, «Човен»	бой. пов. боїв.	квіт. 1945
252. Марущак Теофіль	член ОУН	трав. 1945
253. Масний Микола	бойовик СБ	трав. 1945
254. Масний Микола, «Зуб»	заст. кущового	3. 01. 1946
255. Масний Петро	стрілець УПА	21. 05. 1945
256. Мацишин Іван	симпатик ОУН	січень 1945
257. Медвідь Михайло, «Матей»	кущовий	21. 04. 1948
258. Микитишин Іван, «Івась»	станичний	16. 01. 1945
259. Мілян Петро, «В'юн»	стрілець УПА	7. 08. 1947
260. Музика Володимир Петр.	стрілець УПА	1946
261. Муравський Андрій	стр. СКВ	січень 1945

262. Наконечний Володимир	симпатик ОУН	лист. 1944
263. Наконечний Володимир, «Курдиба»	заст. кушового кущовий	11. 07. 1946 27. 06. 1945
264. Наконечний Микола, «Орест»	бойовик СБ	27. 06. 1945
265. Наконечний Осип, «Чумак»	симпатик ОУН	трав. 1945
266. Олексеви́ч Іван	ройовий УПА	13. 09. 1945
267. Оленин Василь, «Бурий»	ройовий УПА	1946
268. Осадця Лев, «Змій»	симпатик ОУН	трав. 1945
269. Очкусь Іван	ройовий УПА	трав. 1945
270. Павліщак Григорій, «Грізний»	симпатик ОУН	серп. 1945
271. Павліщак Степан	стр. СКВ	19. 08. 1944
272. Пасічник Михайло, «Богун»	кущовий	21. 01. 1945
273. Пасічник Михайло, «Явір»	станічний	23. 12. 1944
274. Петришин Володимир	симпатик ОУН	черв. 1945
275. Питльований Василь	стр. СКВ	1944
276. Піхальський Володимир	член ОУН	квіт. 1945
277. Понорчак Микола	сотенний УПА	17. 04. 1945
278. Приліп Омелян, «Кит»	стр. СКВ	1945
279. Продан Михайло, «Сокира»	ройовий УПА	берез. 1945
280. Процик Михайло, «Сокира»	стрілець УПА	восени 1944
281. Ребрик Петро	прац. рай. проп.	22. 01. 1945
282. Редька Михайло, «Недоля»	симпатик ОУН	трав. 1945
283. Рейтор Степан	стрілець УПА	восени 1944
284. Рижий Михайло	член ОУН	28. 01. 1947
285. Рій Петро, «Муха»	симпатик ОУН	трав. 1945
286. Романишин Володимир	стрілець УПА	верес. 1945
287. Романів Йосип	вістун УПА	9. 12. 1945
288. Семен Микола, «Лев»	заст. пов. госп.	22. 10. 1946
289. Сеньків Петро, «Калина»	член ОУН	жовт. 1944
290. Силінський Петро	симпатик ОУН	груд. 1945
291. Сліпий Осип	симпатик ОУН	квіт. 1945
292. Ставничий Володимир	симпатик ОУН	трав. 1945
293. Стахів Петро	стр. СКВ	1945
294. Стець Петро	член ОУН	восени 1944
295. Сютра Андрій	кущовий	січень 1945
296. Турило Григорій, «Крук»	чотовий УПА	25. 01. 1945
297. Хом'як Василь, «Крах»	симпатик ОУН	груд. 1945
298. Хом'як Григорій	рай. проп.	22. 03. 1945
299. Хом'як Іван, «Орест»	кущовий	15. 01. 1945
300. Хом'як Осип, «Крига»	член ОУН	трав. 1947
301. Хом'як Теодор	симпатик ОУН	лист. 1944
302. Христинич Петро	станічний	лютий 1945
303. Цьолка Юрій		

304. Чоловський Володимир, «Недоля»	член ОУН	5. 06. 1945
305. Шаблій Петро	симпатик ОУН	лютий 1945
306. Шафранський Володимир, «Лев»	бойовик СБ	22. 05. 1945
307. Шахтяй Ілля	заст. кущового	21. 05. 1945
308. Шахтяй Степан	симпатик ОУН	трав. 1945
309. Шилівський Павло Андр.	стрілець УПА	1946
310. Шилівський Ярослав, «Гомін»	рай. реф. проп.	21. 05. 1945
311. Шимфельд Стах	симпатик ОУН	трав. 1945
312. Шпак Григорій	стр. СКВ	трав. 1945
313. Шпак Григорій	член ОУН	груд. 1944
314. Штогрин Теодор	стрілець УПА	1945
315. Шнурівський Ілярій	симпатик ОУН	25. 03. 1945
316. Яворівський Андрій, «Жук»	бойовик СБ	трав. 1945
317. Януш Іван, «Хмель»	кущовий	29. 06. 1947
318. Яцків Микола	член ОУН	квіт. 1945

Заложцівський район:

319. Баранюк Антін, «Терен»	стрілець УПА	18. 03. 1945
320. Барилішин Іван, «Швед»	стр. СКВ	30. 09. 1948
321. Берегуля Михайло, «Довгий»	стр. СКВ	18. 01. 1946
322. Беркита Микола, «Явір»	член ОУН	8. 04. 1945
323. Бойцун Петро, «Голуб»	станичний	15. 12. 1944
324. Бородій Михайло, «Андрій»	пов. проп.	5. 02. 1945
325. Бугайський Василь, «Буйний»	кущовий	28. 09. 1946
326. Бугайський Зиновій, «Зенко»	член ОУН	18. 05. 1945
327. Бугайський Йосип, «Осип»	член ОУН	18. 05. 1945
328. Бурава Степан, «Недоля»	стр. СКВ	19. 08. 1945
329. Вишневецький Василь, «Яворенко»	стр. СКВ	13. 11. 1944
330. Владика Григорій, «Борис»	стр. СКВ	13. 12. 1948
331. Владика Ісидор, «Степовий»	зв'язковий	5. 06. 1945
332. Воляник Дмитро	стрілець УПА	13. 11. 1944
333. Гайда Михайло	симпатик ОУН	28. 10. 1945
334. Галагура Ярослав, «Шпак»	чотовий УПА	13. 07. 1946
335. Герасимів Ілля	симпатик ОУН	18. 05. 1945
336. Гершон Григорій, «Горошок»	стр. СКВ	8. 10. 1948
337. Глемба Михайло	член ОУН	25. 06. 1945
338. Гляс Михайло, «Вітер»	кущовий	15. 07. 1948
339. Гоцяк Василь, «Микита»	член ОУН	3. 07. 1946
340. Гуменюк Григорій, «Чубатий»	стрілець УПА	22. 06. 1945

341. Денисюк Євген, «Хмара»	стрілець УПА	13. 11. 1944
342. Дерев'янку Василь, «Переможець»	стр. СКВ	15. 07. 1948
343. Дерих Володимир, «Грушка»	кущовий	9. 12. 1944
344. Дец Микола, «Крилатий»	заст. кущового	19. 03. 1945
345. Дец Петро, «Залізник»	стрілець УПА	лютий 1946
346. Дибаш Василь, «Вірний»	кущовий	30. 09. 1948
347. Диконтій Ярослав, «Чайка»	член ОУН	9. 02. 1946
348. Диня Омелян, «Мороз»	стр. СКВ	13. 12. 1948
349. Дідушок Петро, «Журавель»	пов. проп.	8. 04. 1945
350. Дмитрів Богдан, «Бритва»	стр. СКВ	13. 07. 1948
351. Довгань Михайло, «Свист»	зв'язковий	16. 05. 1945
352. Заяць Антін, «Богдан»	кущовий	13. 12. 1948
353. Заяць Антін, «Крук»	кущовий	29. 05. 1947
354. Калинович Богдан, «Зелений»	ройовий УПА	8. 03. 1945
355. Калинович Григорій, «Каменяр»	рай. госп.	23. 02. 1946
356. Карий Петро	симпатик ОУН	15. 05. 1944
357. Качан Петро, «Мокрий»	стрілець УПА	22. 06. 1945
358. Керич Теодор [с. Гарбузів]	член ОУН	22. 03. 1944
359. Керич Теодор [с. Монилівка]	симпатик ОУН	25. 06. 1945
360. Кисіль Михайло	симпатик ОУН	6. 04. 1945
361. Коваль Іван, «Клен»	стрілець УПА	18. 08. 1945
362. Коваль Петро, «Береза»	бойовик СБ	18. 08. 1945
363. Ковтун Василь, «Хитрий»	стр. СКВ	19. 10. 1948
364. Когут Григорій, «Зуб»	стр. СКВ	9. 10. 1944
365. Козак Степан, «Залізник»	член ОУН	трав. 1945
366. Козакевич Василь, «Цвітка»	член ОУН	15. 11. 1944
367. Корніцький Богдан, «Сонце»	станичний	22. 03. 1944
368. Корчило Іван, «Іскра»	член ОУН	груд. 1944
369. Косар Василь	симпатик ОУН	22. 06. 1945
370. Коцур Василь	член ОУН	15. 09. 1944
371. Коцур Євген, «Сук»	заст. кущового	22. 06. 1945
372. Коцур Михайло, «Омелян»	рай. пров.	27. 06. 1945
373. Жук Омелян, «Славко»	член ОУН	9. 02. 1946
374. Кужіль Петро, «Карний»	підрай. військ.	19. 04. 1945
375. Кукурудза Михайло, «Соловій»	стр. СКВ	30. 10. 1946
376. Куріньовський Іван, «Дружній»	стр. СКВ	19. 11. 1948
377. Кухарський Осип, «Май»	стр. СКВ	30. 09. 1948
378. Левицький Григорій, «Чорний»	бой. рай. СБ	19. 03. 1945
379. Левицький Олексій, «Олег»	кущовий	15. 07. 1948
380. Левицький Степан, «Яшень»	станичний	10. 04. 1945
381. Липак Володимир, «Чорний»	стр. СКВ	2. 01. 1946
382. Лоїк Михайло, «Сагайдак»	стрілець УПА	13. 11. 1944

383. Лукасевич Іван, «Рубач»	бойовик СБ	черв. 1946
384. Лукасевич Микола, «Прямий»	член ОУН	8. 09. 1946
385. Лукасевич Степан, «Береза»	член ОУН	7. 08. 1947
386. Луцик Микола, «Жук»	станічний	15. 10. 1944
387. Макар Василь, «Турин»	рай. військ.	15. 03. 1944
388. Макар Ярослав, «Олень»	бойовик СБ	19. 03. 1945
389. Марціяш Антін	симпатик ОУН	1947
390. Марціяш Володимир	симпатик ОУН	1947
391. Матвіїшин Анна	зв'язкова	25. 06. 1945
392. Матвіїшин Текля	симпатик ОУН	25. 06. 1945
393. Мельник Василь, «Жук»	машиніст у рай.	29. 09. 1948
394. Мисак Степан, «Чумаки»	член ОУН	9. 06. 1945
395. Михайлицький Павло, «Гармаш»	стр. СКВ	30. 09. 1948
396. Мозільчук М.	стрілець УПА	13. 11. 1944
397. Мостовий Петро	стрілець УПА	15. 04. 1946
398. Недогін Дмитро, «Довбуш»	бой. рай. СБ	30. 05. 1946
399. Нетефор Дмитро	член ОУН	22. 02. 1945
400. Олексіїв Петро	симпатик ОУН	23. 08. 1945
401. Олійник Василь, «Марко»	бойовик СБ	19. 03. 1945
402. Олійник Іван, «Богун»	член ОУН	восени 1944
403. Олійник Ілля, «Камінь»	кущовий	7. 03. 1946
404. Омельчук Дмитро, «Змій»	підрайоновий	20. 03. 1944
405. Парасин Степан	стр. СКВ	28. 05. 1945
406. Парій Володимир, «Павлюк»	заст. кущового	15. 11. 1944
407. Пашак Євген	член ОУН	22. 03. 1945
408. Петрик Павло	стрілець УПА	13. 11. 1944
409. Пивоварчук Іван, «Лісовий»	бойовик СБ	15. 07. 1945
410. Пилипів Іван, «Замок»	член ОУН	17. 09. 1947
411. Питляр Антін, «Ярослав»	кущовий	30. 10. 1946
412. Питляр Ярослав, «Байда»	прац. проп.	15. 03. 1945
413. Попелишин Володимир	симпатик ОУН	23. 08. 1945
414. Процик Василь	симпатик ОУН	22. 03. 1945
415. Процик Володимир, «Богдан»	заст. кущового	28. 09. 1946
416. Процик Ольга, «Зена»	санітарка	5. 06. 1945
417. Рибак Антін, «Дуб»	ройовий УПА	8. 03. 1946
418. Різник Іван, «Нечай»	член ОУН	9. 02. 1946
419. Різник Михайло, «Яничар»	заст. кущового	9. 02. 1946
420. Романів Іван, «Вишня»	стр. СКВ	30. 09. 1948
421. Романів Тимко, «Скала»	заст. рай. орг.	19. 04. 1945
422. Рудак Омелян, «Голуб»	кул. УПА	27. 06. 1945
423. Савич Микола, «Юрко»	член ОУН	17. 03. 1946
424. Світлий Йосип, «Андрій»	заст. кущового	2. 01. 1946

425. Семенів Василь, «Гроза»	зв'язковий	восени 1945
426. Сеник Михайло	станичний	19. 01. 1945
427. Сиротюк Семен, «Семко»	бой. при рай.	23. 02. 1946
428. Скибик Йосип, «Деркач»	кущовий	2. 01. 1946
429. Складан Софія, «Оленка»	кущова УЧХ	22. 09. 1945
430. Скоробагатий Василь, «Цівка»	член ОУН	7. 03. 1946
431. Слабий Левко	симпатик ОУН	січень 1945
432. Слотюк Дмитро	ройовий УПА	2. 03. 1945
433. Слотюк Михайло	стрілець УПА	13. 11. 1944
434. Собко Іван	симпатик ОУН	20. 08. 1945
435. Стахів Петро, «Крук»	член ОУН	28. 10. 1945
436. Стахів Ярослав, «Хмель»	стрілець УПА	9. 08. 1947
437. Степанів Степан	член ОУН	15. 08. 1945
438. Сухецький Матвій	симпатик ОУН	13. 11. 1944
439. Сухецький Остап, «Кармелюк»	стрілець УПА	28. 12. 1945
440. Тарнавський Іван, «Бук»	станичний	20. 05. 1945
441. Тесля Василь	член ОУН	19. 04. 1945
442. Ткачук Ярослав, «Орлик»	кущовий	9. 02. 1946
443. Фльорко П.	стрілець УПА	13. 11. 1944
444. Холодний Матвій, «Рух»	рай. провідник	16. 06. 1948
445. Хомицький Северин, «Музика»	стр. СКВ	15. 07. 1948
446. Цінцірук Григорій, «Богдан»	підрай. військ.	13. 09. 1945
447. Чапайло Дмитро, «Мороз»	стр. СКВ	27. 10. 1945
448. Чернецький Василь, «Морозенко»	кущовий	7. 07. 1948
449. Чернецький Микола	симпатик ОУН	9. 03. 1945
450. Чіп Петро, «Ярослав»	пов. військ.	8. 04. 1945
451. Юшка Дмитро	стрілець УПА	13. 11. 1944
452. Ясний Василь	симпатик ОУН	7. 10. 1945

Великоглибочоцький район:

453. Амброзюк Степан, «В'юн»	чотовий УПА	берез. 1946
454. Баб'як Михайло, «Дуб»	бой. пов. СБ	24. 01. 1945
455. Балюк Маріян, «Яструб»	бой. окр. проп.	22. 04. 1945
456. Балюк Омелян, «Шум»	член ОУН	18. 01. 1945
457. Береза Омелян, «Зазуля»	стрілець УПА	5. 10. 1945
458. Білецький Дмитро, «Хмель»	ройовий УПА	квіт. 1944
459. Білецький Микола, «Жар»	рай. військ.	5. 04. 1945
460. Білецький Микола, «Степ»	рай. провідник	16. 04. 1948
461. Білецький Роман, «Дем'ян»	кущовий	2. 08. 1948
462. Борачок Северин, «Кит»	рай. СБ	17. 05. 1945
463. Бригідир Павло, «Тихий»	член ОУН	9. 06. 1944

464. Бутрин Йосип	симпатик ОУН	20. 12. 1944
465. Відловський Василь, «Ліщина»	ройовий УПА	14. 10. 1945
466. Відловський Осип, «Гурбан»	станичний	23. 05. 1944
467. Відловський Степан, «Марко»	член ОУН	17. 02. 1948
468. Вовчишин Текля	симпатик ОУН	6. 01. 1945
469. Герій Ігор, «Зуб»	член ОУН	квіт. 1944
470. Герій Петро	член ОУН	квіт. 1944
471. Гесюк Марія	симпатик ОУН	січень 1945
472. Герман Григорій, «Медвідь»	стр. СКВ	24. 08. 1945
473. Гнатюк Микола	симпатик ОУН	25. 02. 1948
474. Гой Ілля, «Тигр»	рай. пров.	27. 05. 1944
475. Голик Микола, «Вивірка»	стрілець УПА	13. 11. 1944
476. Головатий Ярослав	стрілець УПА	17. 02. 1945
477. Горбатюк Василь, «Щука»	член ОУН	9. 06. 1944
478. Горбатюк Антін	член ОУН	9. 06. 1944
479. Грель Йосип, «Хитрий»	стрілець УПА	13. 08. 1946
480. Гураль Ярослав	симпатик ОУН	7. 06. 1944
481. Дзядик Дмитро	симпатик ОУН	квіт. 1944
482. Довгополий Зиновій, «Еней»	рай. СБ	8. 09. 1946
483. Дольний Йосип, «Шум»	член ОУН	29. 03. 1946
484. Дольний Степан, «Залізник»	стр. СКВ	2. 02. 1946
485. Дорошук Володимир, «Смілий»	бой. рай. боївки	21. 11. 1945
486. Жеребний Ярослав, «Лісовик»	стр. СКВ	22. 03. 1946
487. Жук Петро, «Чапля»	стр. СКВ	19. 03. 1946
488. Загалюк Олекса, «Шах»	заст. рай. пров.	9. 06. 1944
489. Закамарюк Іван, «Вихор»	стр. СКВ	21. 04. 1945
490. Зарудний Петро	симпатик ОУН	12. 05. 1945
491. Зварич Йосип, «Крига»	стрілець УПА	29. 03. 1946
492. Ільків Данило, «Хмара»	стр. СКВ	22. 01. 1948
493. Ільків Ярослав, «Шувер»	кущовий	21. 02. 1948
494. Каплун Іван, «Оса»	стр. СКВ	19. 03. 1946
495. Карий Іван, «Чуйко»	стр. СКВ	2. 02. 1946
496. Каровський Петро, «Рубай»	кущовий	10. 04. 1945
497. Качка Володимир, «Птах»	пов.субр. проп.	9. 03. 1944
498. Качка Микола, «Лисок»	член ОУН	19. 03. 1946
499. Кметь Андрій, «Хмара»	стрілець УПА	6. 04. 1945
500. Кметь Олекса	член ОУН	12. 05. 1944
501. Ковалик Євген	член ОУН	берез. 1944
502. Ковальчук Іван, «Тарас»	стрілець УПА	5. 10. 1945
503. Котовський Євген, «Красота»	підрайоновий	12. 05. 1944
504. Кравчук Михайло, «Чумак»	член ОУН	16. 03. 1948
505. Кравчук Олекса, «Гонта»	стр. СКВ	11. 10. 1945
506. Кривенький Тадей, «Орел»	заст. кущового	19. 03. 1946

507. Кудрик Григорій, «Осип»	член ОУН	25. 12. 1945
508. Лаврін Григорій, «Назар»	рай. проп.	28. 09. 1947
509. Лейковський Антін	симпатик ОУН	10. 10. 1945
510. Лалак Анна, «Билина»	кущова УЧХ	12. 05. 1945
511. Луців Петро, «Оріх»	член ОУН	4. 04. 1947
512. Лученко Василь, «Грім»	сотен. політвих.	29. 03. 1946
513. Лучанко Методій, «Рибка»	стрілець УПА	30. 12. 1944
514. Лучанко Петро, «В'юн»	підрай. військ.	9. 06. 1944
515. Мазур Степанія	симпатик ОУН	лютий 1945
516. Мандзій Михайло	член ОУН	9. 06. 1944
517. Матуняк Петро, «Орест»	стр. СКВ	19. 03. 1946
518. Медвідь Іван	член ОУН	1941
519. Мельник Петро	симпатик ОУН	22. 06. 1944
520. Мультан Василь, «Василько»	стр. СКВ	23. 05. 1948
521. Остяк Володимир, «Капраль»	пов. військ.	9. 06. 1944
522. Остяк Павло, «Острий»	кущовий	21. 12. 1948
523. Пацій Василь, «Буревій»	член ОУН	квіт. 1944
524. Петришин Ярослав, «Переможець»	стрілець УПА	29. 03. 1946
525. Підганюк Марія, «Тетяна»	станична УЧХ	13. 04. 1945
526. Попивняк Василь, «Вишня»	стрілець УПА	20. 12. 1945
527. Редька Михайло, «Морозенко»	стр. СКВ	10. 03. 1945
528. Різничок Богдан, «Чорнота»	стр. СКВ	22. 01. 1948
529. Савич Ігнатій, «Ворон»	стр. СКВ	10. 04. 1945
530. Світлик Михайло	симпатик ОУН	12. 05. 1944
531. Сенік Яким, «Гак»	стр. СКВ	2. 02. 1946
532. Середа Михайло	член ОУН	12. 05. 1944
533. Середа Михайло, «Кармелюк»	стр. СКВ	29. 05. 1945
534. Середюк Юліян, «Ярема»	кур. політвих.	3. 11. 1946
535. Сивинський Михайло, «Хитрий»	стрілець УПА	20. 12. 1945
536. Сивинський Петро, «Беркут»	заст. кущового	29. 03. 1946
537. Скочило Василь, «Джеря»	стр. СКВ	21. 02. 1948
538. Скульський Володимир	симпатик ОУН	15. 04. 1944
539. Скульський Михайло, «Бистрий»	кущовий	4. 04. 1947
540. Снігур Петро, «Микита»	стр. СКВ	27. 09. 1947
541. Сович Іван, «Фукс»	чотовий УПА	22. 04. 1945
542. Сотник Володимир, «Ярополк»	член ОУН	17. 05. 1945
543. Стареправо Степан, «Струм»	стр. СКВ	5. 04. 1945
544. Стреж Петро	симпатик ОУН	квіт. 1944
545. Тимочко Василь, «Сойка»	стрілець УПА	13. 11. 1944
546. Тимочко Микола, «Ігор»	рай. військ.	22. 04. 1945
547. Тимочко Микола, «Обух»	станичний	черв. 1944

548.	Тимочко Михайло, «Бульба»	член ОУН	21. 06. 1945
549.	Тимочко Петро, «Крук»	стрілець УПА	13. 11. 1944
550.	Тимочко Теодор, «Бай»	рай. провідник	9. 06. 1944
551.	Турчин Степан, «Арсен»	рай. проп.	19. 08. 1946
552.	Тютюнник Володимир, «Карпо»	підрайоновий	23. 05. 1944
553.	Флісник Іван, «Коля»	стр. СКВ	22. 01. 1948
554.	Франковський Петро, «Ярий»	стрілець УПА	30. 12. 1944
555.	Хома Іван, «Гонта»	стр. СКВ	10. 04. 1945
556.	Цвях Григорій, «Головатий»	підрайоновий	9.06. 1944
557.	Чабан Ярослав	симпатик ОУН	20. 01. 1946
558.	Чернихівський Павло, «Береза»	член ОУН	8. 09. 1946
559.	Човган Павло, «Довбуш»	стр. СКВ	10. 04. 1945
560.	Чорний Іван, «Іскра»	член ОУН	квіт. 1944
561.	Шпак Степанія	симпатик ОУН	січень 1945
562.	Щербатий Богдан, «Пат»	член ОУН	10. 04. 1945
563.	Якимчук Василь, «Сич»	сотенний УПА	1944
564.	«Гриць» (прізвище невідоме)	рай. СБ	восени 1944
565.	«Чайка» (прізвище невідоме)	стрілець УПА	січень 1946

До Б: 3 Тернопільщини — [загинули] поза Тернопільщиною

ч/п	Прізвище, ім'я і псевдонім за азбукою	Функція в організації	Дата смерти
Великоборківський район:			
1.	Висоцький Степан, «Сірий»	рай. СБ	25. 06. 1948
2.	Вовк (ім'я і псевд. невідомі)	прац. край. СБ	1944
3.	Вовк Богдан . . .	пов. субр. проп.	1944
4.	Вовк Мирослав, «Корнило»	край. реф. СБ	29. 06. 1947
5.	Гавришків Дмитро, «Гар»	підр. СБ при КП	берез. 1945
6.	Гарматій Михайло, «Орест»	бой. рай. СБ	25. 06. 1948
7.	Лилик Роман, «Довбуш»	правців. СБ	25. 06. 1948
8.	Маличок Василь . . .	стр. СКВ	весна 1945
9.	Мидз Степан, «Шпак»	рай. СБ	25. 06. 1948
10.	Осовський Михайло, «Бай»	чотовий УПА	5. 04. 1945
11.	Пастух Михайло, «Войнаровський»	рай. реф. проп	1946
12.	Середюк Юліян, «Слота»	заст. сотен.	верес. 1945
13.	Синиця Ярослав . . .	зв'язковий	1945
14.	Чикало Григорій, «Шрам»	стр. СКВ	весна 1945
15.	«Ярий» (прізвище невідоме)	член ОУН	1946

Микулинецький район:

16. Безушко Володимир, «Юрій»	окр. проп.	9. 06. 1944
17. Зальопаний Григорій, «Крутий»	кул. УПА	трав. 1945
18. Зарихта Богдан, «Орест»	пов. пров. юн.	17. 07. 1944
19. Звір Григорій	член ОУН	1945
20. Пиндус Ярослав, «Вій»	пов. проп.	квіт. 1944
21. Рибак Ярослав, «Дон»	бой. надр. СБ	1948
22. Стешин (ім'я і псевд. невід.)	бунчужний УПА	1946
23. Федик (Модест) Олександр*	чотовий УПА	верес. 1944
24. Федик Олекса	член ОУН	1945

Козлівський район:

25. «Галенко» (прізви. невідоме)	зв'язковий	29. 06. 1947
26. «Лоза» (прізви. невідоме)	кущовий	29. 06. 1947
27. Мотиль Михайло, «Пластун»	прац. край. СБ	29. 06. 1947
28. «Супрун» (прізви. невідоме)	окр. орг. реф.	29. 06. 1947
29. «Шпак» (прізви. невідоме)	зв'язковий	29. 06. 1947

Зборівський район:

30. Бенедига Осип, «Вірний»	чотовий УПА	24. 09. 1944
31. Волошин Осип, «Ярсама»	рай. провідник	серп. 1945
32. Дацко Володимир, «Дзвінка»	стрілець УПА	лип. 1945
33. Журавель Лука	стрілець УПА	восени 1944
34. Зварич Євгенія, «Мурашка»	повітова УЧХ	серп. 1945
35. Косткевич Михайло	стрілець УПА	1944
36. Куць Осип, «Остап»	сотен. політв.	восени 1945
37. Леськів Теодор	стрілець УПА	1944
38. Мерих Василь	стрілець УПА	1944
39. Мізь Володимир	стрілець УПА	1944
40. Наконечний Сидір, «Сокіл»	заст. пов. СБ	серп. 1945
41. Острий Михайло	юнацтво ОУН	1945
42. Петришин Василь, «Лев»	сотен. повітв.	24. 09. 1944
43. Питльований Іван, «Плугатор»	к-р. лінії К-В	13. 01. 1946
44. Пізецький Василь	стрілець УПА	зима 1945
45. Продан Степан, «Лебідь»	кул. УПА	восени 1943
46. Романів Петро, «Корч»	рай. військ.	серп. 1945
47. Романів Петро, «Мур»	пов. провідник	серп. 1945

* В біографії: Олександр Федик; в цьому місці було написано машинкою Федик Модест, тоді олівцем дописано Олександр, а Модест взято в дужки.

48. Турило Михайло, «Зенко»	зв'язковий	берез. 1945
49. Фридина Олекса Хомов.	стрілець УПА	1944
50. Чорний Василь, «Лев»	стрілець УПА	9. 06. 1945
51. Шилівський Петро	зв'язковий	серп. 1945
52. Шпак Андрій	стрілець УПА	1944

Заложцівський район:

53. Бартиш Володимир, «Голуб»	стрілець УПА	6. 11. 1944
54. Бартиш Остап, «Сокил»	стрілець УПА	берез. 1945
55. Барчинський Теодор	стрілець УПА	15. 07. 1945
56. Бревус Володимир, «Сергій»	сотен. політв.	квіт. 1945
57. Бутин Теодор, «Довбуш»	стрілець УПА	25. 01. 1945
58. Гураль Василь, «Явір»	стрілець УПА	1945
59. Качан Волод., «Пройдисвіт»	стрілець УПА	25. 01. 1945
60. Кріль Михайло, «Віра»	окр. СБ	17. 06. 1947
61. Костик Дмитро	стрілець УПА	19. 08. 1944
62. Луцик Василь, «Хрущ»	стрілець УПА	жовт. 1944
63. Малецький Теодор	стрілець УПА	18. 03. 1944
64. Марфіян Юрій, «Смутний»	стрілець УПА	13. 11. 1944
65. Микитюк Микола, «Кучерявий»	стрілець УПА	25. 01. 1945
66. Пекар Петро, «Шум»	стрілець УПА	10. 10. 1944
67. Петришин Іван, «Яр»	чотовий УПА	3. 06. 1944
68. Пиридиба Іван, «Двигун»	ройовий УПА	2. 03. 1945
69. Процик Ярослав, «Журавель»	сотенний УПА	лютий 1944
70. Семчишин Вол., «Переможець»	рай. юнацтва	1944
71. Слотюк Григорій	стрілець УПА	18. 10. 1944
72. Сухецька Ольга, «Маруся»	санітарка УПА	10. 02. 1945
73. Сухецький Богдан, «Сокил»	стрілець УПА	19. 10. 1944
74. Цюман Антін, «Морозенко»	стрілець УПА	5. 06. 1945
75. Цюман Григорій	стрілець УПА	15. 08. 1945
76. Якубовський Володимир, «Бондаренко»	шеф штабу «Лисоні»	17. 06. 1947

Великоглибочоцький район:

77. Бойко Петро	стрілець УПА	1944
78. Ваврів Богдан, «Модест»	ндр. проп.	9. 12. 1948
79. Ваврів Теодор, «Лісовик»	ндр. проп.	1945
80. Ковалик Дмитро, «Орест»	член ОУН	1945
81. Нищота Йосип, «Вовк»	стрілець УПА	груд. 1944
82. Попадич Зиновій, «Карпо»	окр. субр. проп.	9. 06. 1944
83. Тераз Мирослав, «Рись»	чотовий УПА	восени 1944

До В: З-поза Тернопільщини — [загинули] в Тернопільщині

ч/п	Прізвище, ім'я і псевдонім за азбукою	Функція в організації	Дата смерти
Великоборківський район:			
1.	Брик Іван, «Юрко»	працгвник СБ	24. 01. 1945
2.	«Гарт» (прізвище невідоме)	окр. проп.	весна 1946
3.	Гордій Михайло, «Шаша»	бой. рай. СБ	16. 08. 1948
4.	«Дим» (прізвище невідоме)	стрілець УПА	18. 08. 1946
5.	«Зет» (прізвище невідоме)	зв'язковий	1946
6.	«Когут» (прізвище невідоме)	кущовий	18. 08. 1946
7.	Копистинський Іван, «Давибіда»	член ОУН	21. 02. 1945
8.	«Корч» (прізвище невідоме)	зв'язковий	весна 1946
9.	Кулик Петро, «Круча»	рай. СБ	28. 09. 1947
10.	«Меч» (прізвище невідоме)	стрілець УПА	18. 08. 1946
11.	Н.Н. (прізвище та ім'я невід.)	зв'язковий	весна 1946
12.	Н.Н. (прізвище та ім'я невід.)	стрілець УПА	1944
13.	«Рак» (прізвище невідоме)	стрілець УПА	18. 08. 1946
14.	Солевич . . . , «Муха»	стрілець УПА	18. 08. 1946
15.	«Тигр» (прізвище невідоме)	стрілець УПА	6. 01. 1946
16.	«Тятива» (прізвище невідоме)	окр. госп.	24. 01. 1945
17.	«Чорний» (прізвище невідоме)	сотенний УПА	лип. 1946
18.	«Чугайстир» (прізвище невід.)	курінний УПА	24. 01. 1945
19.	6 незнаних бойовиків		24. 01. 1945
Микулинецький район:			
20.	«Максим» (прізвище невід.)	край. СБ	1. 05. 1945
21.	Марків . . . , «Саша»	працівник СБ	23. 03. 1945
22.	Н.Н. (ім'я і прізвище невідомі)	стрілець УПА	груд. 1944
23.	Шумейко Михайло, «Богдан»	рай. інф. СБ	7. 01. 1948
Козлівський район:			
24.	Бабій Ярослав, «Шах»	окр. провідник	30. 06. 1947
25.	«Качор» (прізвище невідоме)	зв'язковий	30. 06. 1947
26.	Свитац Андрій, «Беркут»	надр. субр. СБ	4. 11. 1945
27.	Стець Ольга, «Оля»	машиністка	30. 06. 1947
28.	Цупер Іван, «Листок»	стр. СКВ	24. 05. 1948

Зборівський район:

29. Бесь Іван, «Кожем'яка»	ст. віст. УПА	20. 03. 1948
30. Приймак Іван, «Данилко»	стр. СКВ	21. 04. 1946

Заложцівський район:

31. Антонюк Роман, «Некураший»	стр. СКВ	1944
32. «Арсен» (прізвище невідоме)	окр. проп.	квіт. 1945
33. Бидь Михайло, «Новий»	ройовий УПА	25. 01. 1945
34. «Бідний» (прізвище невідоме)	стрілець УПА	верес. 1946
35. Бойко Павло, «Косач»	стр. СКВ	2. 05. 1948
36. «Воля» (прізвище невідоме)	стр. СКВ	9. 08. 1947
37. «Вороний» (прізвище невід.)	ройовий УПА	1. 03. 1948
38. «Голуб» (прізвище невідоме)	заст. сот. УПА	13. 11. 1944
39. 9 повстанців	загін «Остапа»	27. 09. 1944
40. «Дудун» (прізвище невідоме)	зв'язковий	лип. 1945
41. «Ігор» (прізвище невідоме)	ройовий УПА	7. 07. 1948
42. «Клим», (прізви. невід.) Богдан	чотовий УПА	16. 10. 1945
43. Кривко Володимир, «Збіг»	ст. віст. УПА	2. 05. 1948
44. «Кримський» (прізви. невід.)	стрілець УПА	трав. 1946
45. «Крук» (прізвище невідоме)	ройовий УПА	1. 01. 1946
46. «Луг» (прізвище невідоме)	стрілець УПА	верес. 1946
47. «Любка» (прізвище невідоме)	лінія К-В	24. 04. 1946
48. «Марко» (прізвище невідоме)	стрілець УПА	верес. 1946
49. «Меч» (прізвище невідоме)	сотенний УПА	13. 11. 1944
50. «Морозенко» (прізви. невід.)	стрілець УПА	січ. 1946
51. «Недоля» (прізвище невід.)	стрілець УПА	січ. 1946
52. Пасічник Святослав, «Вій»	рай. проп.	15. 07. 1945
53. Середницький Юрій, «Юрко»	стрілець УПА	18. 05. 1945
54. Франків Богдан, «Максим»	заст. рай. СБ	9. 10. 1945
55. 60 повстанців (вд. «Меча», «Сокола» й «Дуная»)	УПА-Північ	13. 11. 1944

Великоглибочоцький район:

56. Бараницький Роман, «Дністер»	стрілець УПА	16. 06. 1947
57. «Бурлака» (прізвище невід.)	окр. військ.	22. 04. 1945
58. «Бескид» (прізвище невід.)	стрілець УПА	берез. 1946
59. «Бір», (прізви. невід.) Павло	стрілець УПА	24. 02. 1947
60. «Бондаренко» (прізви. невід.)	ройовий УПА	берез. 1946
61. «Ворон» (прізвище невід.)	стрілець УПА	берез. 1946
62. «Гордієнко» (прізви. невід.)	сотенний УПА	берез. 1946
63. «Горішний» (прізви. невід.)	заст. чотового	3. 11. 1946

64. «Горішній» (прізвище невід.)	стрілець УПА	берез. 1946
65. 2 повстанці (сотня «Сіроманці»)	вояки УПА	берез. 1946
66. «Дністровий» (прізвище невід.)	кул. УПА	берез. 1946
67. «Зірка» (прізвище невідоме)	чотовий УПА	3. 11. 1946
68. «Зірка» (прізвище невід.)	чот. повітвих.	берез. 1946
69. «Клименко» (прізвище невід.)	кущовий	22. 01. 1948
70. «Косач» (прізвище невідоме)	сотенний УПА	берез. 1946
71. «Максим» (прізвище невід.)	кущовий	1. 03. 1947
72. «Макух» (прізвище невід.)	стрілець УПА	берез. 1946
73. Маланяк Іван, «Ох»	бой. рай. СБ	4. 02. 1948
74. Мальк Іван, «Вихор»	стрілець УПА	16. 06. 1947
75. Маріян Дмитро, «Рись»	бой. при НПР	17. 09. 1948
76. Модчук Петро, «Коник»	ройовий УПА	16. 06. 1947
77. Надрічний Семен, «Ворон»	ройовий УПА	16. 06. 1947
78. Олійник Осип, «Шугай»	вістун УПА	16. 06. 1947
79. «Полтавець», (пр. нев.) Ярослав	стрілець УПА	24. 02. 1947
80. «Попович» (прізвище невід.)	заст. чотового	берез. 1946
81. «Саджениця», (пр. нев.) Василь	стрілець УПА	24. 02. 1947
82. 17 повстанців, сотня «Гордієнка»	УПА-Південь	берез. 1946
83. Ткачук Михайло, «Хитрий»	ройовий УПА	16. 06. 1947
84. 3 повстанці (сотня «Сіроманці»)	вояки УПА	берез. 1946
85. «Шум» (прізвище невід.)	стрілець УПА	берез. 1946

ДОДАТКОВІ ЖИТТЄПИСИ ВПАЛИХ ВОЯКІВ*

Анін Василь, вояк УПА. Народився в селянській родині в с. Розгадові Зборівського повіту. Закінчив 4 класи народної школи й працював на господарстві. Від молодих років був активний в освітньому житті села. Коли мав 17 років, він був уже в управі гуртка «Рідної школи». Від 1934 р. був активним діячем ОУН. За першої більшовицької окупації його арештувало НКВД, але звільнило. Коли хотіли арештувати вдруге, він пішов у підпілля. За німців знову втік у підпілля перед арештом гестапо. В 1944 р. він вступив до СКВ, а після приходу більшовиків до сотні УПА. У рядах УПА й збройного підпілля він боровся до 1950 р., останньо в районі Поморяни. Наприкінці липня 1950 р. він, разом зі своїм другом **Романовим** зі с. Травотолоки, попав у засідку МВД. Обидва загинули в нерівному бою. На другий день емведисти виставили знівечені їх тіла на прилюдне видовище під тюрмою у Зборові. В їх устах були «папіроси» з глини, а над головою таблиця. Похоронили їх скрито.

Дані: Теодор Беш

Вояк УПА Богдан Гаврилюк

Гаврилюк Богдан, вояк УПА. Народився 1922 р. в м. Збаражі Тернопільської обл., в родині визначних українських громадських діячів. Батько його був лікарем і ще за визвольної боротьби був начальним лікарем 3. і потім 7. бригади УГА. Мати Ірина, з роду Заячківська, була відомою піяністкою й учителькою гри на фортепіяні. Богдан закінчив народну школу у Збаражі, а гімназію у Львові. Після того він студіював на Політехніці у Львові, а рівночасно

* Поміщуємо тут життєписи й фотографії впадлих на полі слави, які ми отримали від членів родин чи односельчан, що живуть на еміграції. Додаткові біографії будуть також поміщені у томі "Літопису УПА" про подільську воєнну округу УПА "Лисоню".

був на якомусь вишколі УПА. Автор цих рядків бачив його востаннє наприкінці липня 1944 р. у Горлицях, вже як вояка УПА. Богдан напевно займав якесь командне становище, бо був інтелігентним і освіченим юнаком. Доля його невідома. Хтось з кол. вояків УПА висловив здогад у 1947 р. (у Міттенвальді), що Богдан Гаврилюк загинув у Карпатах.

Редакція «Літопису УПА» буде вдячна за точніші інформації про його долю.

Дані: Степан Небеш

Підпільник Йосип Демчук з с. Петриків б. Тернополя

Глухий Степан, вояк УПА. Народився 1921 р. в с. Кип'ячка Тернопільського повіту. Син селянина. Закінчив 5 кл. народної школи й працював на батьківському господарстві. Брав активну участь у спортовому та

самоосвітньому житті села — належав до дружини відбиванки, шахового гуртка, читальні «Просвіти» й «Рідної школи». Був активним членом ОУН, за німецької окупації станичним. У березні 1944 р. вступив до сотні УПА, мабуть у Бережанському повіті. Були вістки з України, що він загинув у 1947 р.

Дані: Михайло Рабій

Підпільник Володимир Кунько

Кунько Володимир, підпільник. Народився у селянській родині в с. Чернилові Руським Тернопільського повіту. Загинув зі зброєю в руках 1944 р. (Фото з 1942 р., власність: Марії Дозорської).

Лукашевич (Лукасевич) Маріян («Ягода», «Черник»), майор, к-р 28. ТВ УПА. Народжений коло 1920 р. в Тернопільському повіті (можливо, в м.

Тернополі) в учительській (або священничій) родині. Закінчив гімназію правдоподібно у Тернополі. Напрвесні 1944 р. дезертирував з групою вояків з дивізії «Галичина» в Заміському повіті на Холмщині й вступив до чоти УПА під командою «Очерета» в Грубешівському повіті. Після смерти «Очерета» очолив чоту й доповнив її до сотні. Так постала перша холмська сотня УПА, що опісля прийняла криптонім «Вовки». Майор М. Лукашевич відзначився в численних боях з німцями, польськими партизанами й загонами ВП-УБП та НКВД. Про нього укладена пісня «До бою правого, до бою ставаймо». За другої більшовицької окупації він зорганізував курінь (сотні «Вовки» I і «Вовки» II). На весну 1945 р. він очолив 28-ий холмський тактичний відтинок УПА «Данилів», якому підлягали відділи УПА на Холмщині й Підляшші. Загинув 9 вересня 1945 р. в с. Жнятині Грубешівського повіту. Він тоді був хворий на пропасницю й лікувався на санітарному пункті. ВП напало на село й запалило будинки, під якими була санітарна криївка. Хворі померли від диму й браку кисню.

Редакція «Літопису УПА» шукає інформацій про молоді роки май. М. Лукашевича і його фотографію.

Є. Ш.

Маланчук Микола («Микольця»), підпільник. Народився ко-

**Організатор «Каменярів» і підпільник
Микола Маланчук**

ло 1914 р. в селянській родині в с. Кабарівці Зборівського повіту. Ще дитиною став сиротою, бо його батько помер 1916 р. у таборі Гмінді в Австрії, а мати на тиф 1918 р. Не закінчив навіть сільської школи, але вже юнаком підніс свій освітній рівень самоосвітою і став ідейним провідником молоді. Він вибився до повітового керівництва організації молоді «Каменярі», яку організувала Українська Радикальна Партія, і був її головним організатором. За німецької окупації він перейшов у підпілля і включився у збройну боротьбу УПА. Він виконував якусь провідну роль, але про це немає точних даних. Мав його зрадити Дмитро Футурський, донощик поліції ще за Польщі. МВД застукало «Ми-

кольцю» на цвинтарі в Кабарівцях 1948 р. й замучило під час слідства в Зборівській тюрмі.

Дані: М. Бута

Підпільник Микола Маланчук з Млиновець

Маланчук Микола, підпільник. Народився коло 1918 р., син селянина Василя Маланчука з Млиновець Зборівського повіту. Замолоду був активним діячем «Каменярів», а пізніше також Української Радикальної Партії. За другої більшовицької окупації перейшов у підпілля. Загинув у ближче невідомих обставинах.

Дані: М. Бута

Мельник Петро, підпільник. Народжений коло 1922 р. у селі

Гарбузів, пов. Зборів. У 1944 р. він активно працював у підпіллі. Десь у лютому-березні 1944 року до села прибув невеликий відділ озброєних людей, що представляв себе за УПА. Петро Мельник ними заопікувався. Згодом виявилось, що це були московські партизани. Вони вернулися за два тижні й арештували П. Мельника та ще одного підпільника, мабуть **Климчука**. Їх забрали й замордували жорстоким способом на полях б. с. Манаїва: виколити їм очі, на плечах і грудях вирізали хрести та тризуби й порозбивали черепи та щоки. Хоронили їх у великодній четвер 1944 р., коли німці знову зайняли село.

Замучили за Україну також його брата, **Пилипа Мельника**, народженого коло 1912 р. 1940 року його арештували разом з 28 українцями села Гарбузів і засудили за приналежність до ОУН на 7 літ каторги. В час війни вислали його на фронт, де він втратив ногу. Помер у злиднях, бо, як кол. політ'язень, не отримав допомоги.

о. Іван Шевців

Павлик Михайло («Місько», «Українець»), член ОУН.* Народився 1922 р. в родині малоземельних селян Іллї і Йосипи Павликів у с. Петриків б. Тернополя. Закінчив 7 кл. народної

* Життєпис Михайла Павлика є в оригінальній збірці життєписів, див. стор. 26-27. Сестра Михайла Марія отримала інформації від осіб, що відвідували рідне село. Не сходяться дати народження і смерті М. Павлика, теж інший псевдонім («Сич»).

**Підпільник Михайло Павлик
зі с. Петриків б. Тернополя**

школи й лишився на господарстві. За німецької окупації його змобілізували до «Бавдінсту», але до місяця він утік і пішов у підпілля. Гестапо хотіло арештувати його батька, але місцевий солтис вирятував його. Доконало його НКВД, скатувавши на переслуханнях у сільраді. Добрі люди привели батька додому, але до трьох днів він віддав Богові духа. Михайло загинув на весну 1946 р. Внаслідок зради НКВД знайшло криївку на обістю одного господаря на т. зв. Лучанських хатках, прис. с. Велика Лука, в якій перебував Михайло ще з трьома підпільниками. В бої з НКВД один підпільник був убитий, двох ранених підпільників НКВД забрало, а Михайло сам покінчив із собою, щоб

не попасти живим у руки московських садистів. Похоронений на місцевому цвинтарі.

Дані: Марія Павлик
Наконечна, сестра

**Вояк УПА Віктор П'ятничка
зі своєю дружиною**

П'ятничка Віктор, вояк УПА. Народився 1919 р. в м. Великі Борки Тернопільського повіту. Згинув у рядах УПА 1943(?) р. На фото — Віктор П'ятничка і його дружина.

(Фото з 1940 р., власність Марії Дозорської)

Рабій Роман, вояк УПА. Народився у березні 1916 р. у селі Кип'ячка Тернопільського повіту, в селянській родині. Закінчив сільську школу й працював на батьківському господарстві. Брав активну участь у самоос-

**Вояк УПА Роман Рабій з с. Кип'ячка
Тернопільського повіту**

вітніх організаціях і діяльності ОУН. 27 липня 1943 р. відійшов до Української Народної Самооборони (УНС) у Карпати, до табору «Лісові Чорти», де закінчив також підстаршинський вишкіл. За німецької окупації були вістки від нього з невідомого відділу УПА, який оперував у Чорному лісі й у Стрийщині. В 1947 р. прийшла вістка, що емведисти окужили його в Бережанському повіті у січні 1947 р. Він боронився до останнього набою, а тоді розірвав себе гранатою, щоб не попасти живим у руки ворога.*

Михайло Рабій, брат

**Цвях Григорій, "Головатий"
з рідною сестрою Марійкою —
див. "Великоглибочоцький район"
ч. 24 (стор. 140)**

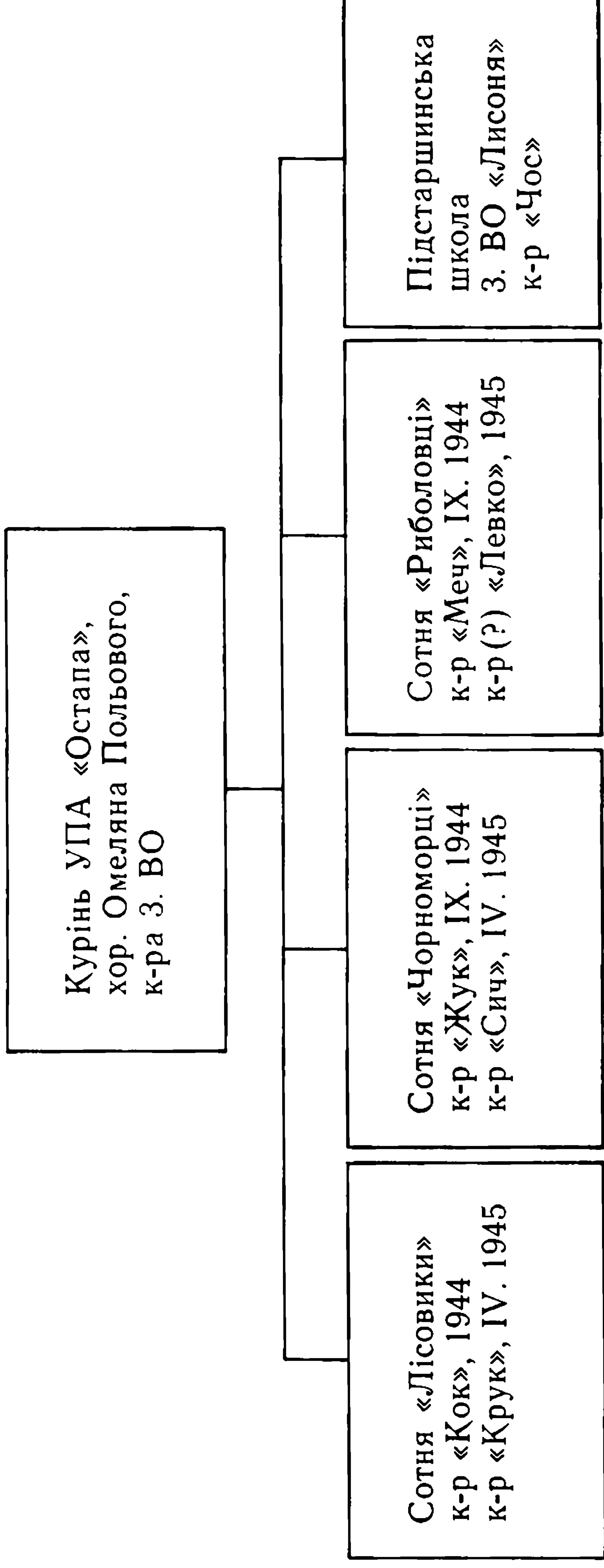
Знімок взятий з книжки
Михайла Ступки
"Над тихим Серетом" (стор. 401)

* У збірнику життєписів є короткі дані про Романа Рябого, "Авеля" (див. інф. 15 на 9 стор.). Вони, мабуть, стосуються мого брата, бо та сама дата народження, а іншого подібного прізвища в селі не було. Автор мусів бути з іншого села, бо не знав, що мій брат відійшов до УПА і загинув щойно 1947 р.
Михайло Рабій

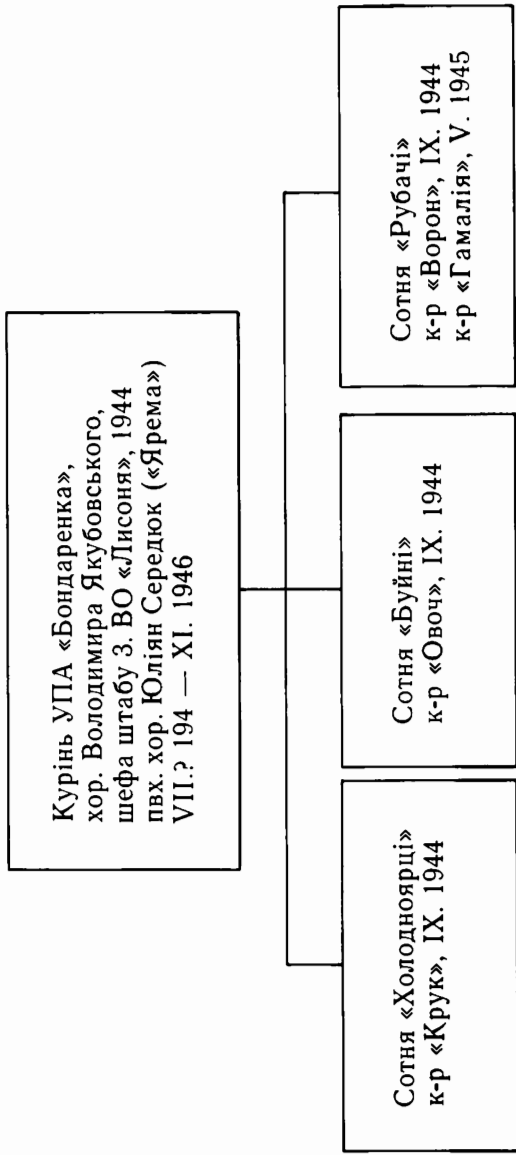
**Довголітній каторжник Омелян Польовий («Остап»),
командир 3. ВО «Лисоня» у 1943 - 1946 рр.**

(Фотографія з кінця 1940-их рр.)

Організаційна структура куреня УПА 3. подільської воєнної округи (ВО) «Лисоня», який діяв під командою самого командира воєнної округи хор. Омеляна Польового («Остапа») осінню 1944 року. При курені була тоді також підстаршинська школи «Лисоні» під командою «Чоса». Курінь діяв на території бережанського й тернопільського тактичних відтинків (ТВ) УПА, а також в сумезних районах Львівської області, де було більше лісів. Сотня «Чорноморці» відійшла згодом у чортківський тактичний відтинок і діяла там у складі куреня «Бистрого».

(Дані: «Короткі описи боїв УПА — „Лисоня”», у наступному томі «Літопису УПА» про 3. ВО).

Організаційна структура куреня УПА під командою хор. Володимира Якубовського, шефа штабу З. подільської військової округи (ВО) УПА «Лисоня», за станом у вересні 1944 р. Дещо згодом всі сотні цього куреня діяли самостійно. У 1946 р. Володимир Якубовський став к-ром З. ВО «Лисоня» й отримав ступінь майора, з датою старшинства від січня 1947 р.

(Дані: «Короткі описи боїв УПА — „Лисоня’», «Літопис УПА» т. 12).

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОКРУГА І НАДРАЙОНИ: ПОЛЕГЛІ ЧЛЕНИ ПРОВІДІВ

	Тернопільська округа	Зборівський повіт/надрайон	Тернопільський повіт/надрайон
Провідник	Ярослав Бабій, "Шах", VI. 1944 — VI. 1947	Романів Петро, "Мур", "Микола", IV. 1944 — VII. 1945	
Військовий референт	"Бурлака", — IV. 1945	Романів Петро, "Корч", 1943 — VII. 1945 Петро Чіп, "Кармелюк", "Мирослав", 1942 — IV. 1945	Володимир Остяк, "Капраль", 1941 — VI. 1944
Референт пропаганди	Володимир Безушко, "Юрій", 1943 — VI. 1944 Богдан Лісовий, "Славута", VII. 1944 — VII. 1945 "Арсен", "Тарас" — IV. 1945 "Гарт", — 1945	Михайло Бородій, "Андрій", 1943 — II. 1945 Петро Дідушок, "Журавель", 1943 — II. 1945, підрэф.	Ярослав Пиндус, "Вій", VII. 1944, "Вістун" — 1945 Теодор Петрів, "Лісовик", — 1945 Богдан Ваврів, "Гомін", 1945 — XII. 1948
Референт СБ		Мирослав Багрій, "Шах", 1942 — XI. 1944 Андрій Свитак, "Тирса", "Беркут", XII. 1944 — VI. 1945	Андрій Свитак, "Тирса", "Беркут", VI. — IX. 1945
Господарський референт	"Тятива", — I. 1945	Петро Сеньків, "Калина", заст. госп. 1943 — X. 1946	Степан Вербило (Вервило), "Черник", 1943 — VI. 1944
УЧХ		Євгенія Зварич, "Мурашка", VII. 1944 — осінь 1945	
Організаційний референт	Петро Сіно, "Супрун", — VI. 1947		Ярослав Гринчишин, "Борис", — III. 1944

**РАЙОНИ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОКРУГИ: ПОЛЕГЛІ ЧЛЕНИ ПРОВІДІВ
РАЙОНІВ ЗБОРІВ, ЗАЛОЖЦІ, ВЕЛИКИЙ ГЛИБОЧОК**

	Зборівський район	Заложцівський район	Велико-Глибочоцький район
Провідник	Осип Волошин, "Скоб", 1941 — зима 1945 Іван Крициель, "Кий", 1943 ? — X. 1946	Юліян Середюк, "Ярема", 1942 — III. 1944 Михайло Кошур, "Незломний", VII. 1944 — VI. 1945	Ілля Гой, "Тигр", 1941 — V. 1944 Микола Білецький, "Степ", 1944 — IV. 1948
Військовий референт	Микола Кривоніс, "Хмара", 1942 — IV. 1944	Василь Макар, "Турин", — III. 1944	Микола Білецький, "Жар", — V. 1945 Микола Тимочко, "Ігор", 1941 — IV. 1945
Референт пропаганди	Іван Хом'як, "Орест", 1944 — III. 1945 Ярослав Шилівський, "Гомін", VII. 1944 — V. 1945 Іван Кучер, "Семен", 1945 — XII. 1948	Святослав Пасічник, "Вій", — VII. 1945	Степан Турчин, "Арсен", IX. 1945 — VII. 1946 Григорій Лаврін, "Богдан", I. 1946 — IX. 1947
Референт СБ		Богдан Франків, "Максим", субреф., — X. 1945	Зиновій Довгополий, "Буг", 1944 — IX. 1946 Северин Борачок, "Кит", VII. 1944 — V. 1945
Господарський референт	Володимир Кутний, "Гайда", 1942 — 1944 Кирило Дзюрман, "Олег", осінь 1944 — II. 1945 Володимир Іванина, "Гак", — VI. 1945	Григорій Калинович, "Камеяр", 1944 — II. 1946	
УЧХ			
Організаційний референт	Володимир Іванина, "Гак", заступ. 1944 — II. 1945	Тимко Романків, "Скала", заступ., — IV. 1945	Теодор Тимочко, "Бай", — VI. 1944

**РАЙОНИ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОКРУГИ: ПОЛЕГЛІ ЧЛЕНИ ПРОВІДІВ
РАЙОНІВ ВЕЛИКІ БІРКИ, КОЗЛІВ І МИКУЛИНЦІ**

	Велико-Борківський район	Козівський район	Микулинецький район
Провідник	Володимир Демків, “В'ятч”, — I. 1946		
Військовий референт			
Референт пропаганди	Михайло Пастух, “Войнаровский”, VII. 1944 — 1945 ? Володимир Якимів, “Іскра”, ? IX. 1945 — III. 1946		
Референт СБ	Ярослав Жмурко, “Окунь”, ? II. 1944 — IV. 1945 Лев Когут, “Орел”, ? IX. 1946 — VI. 1947 Петро Кулик, “Круча”, VII. — IX. 1947	Дмитро Ракуш, “Сокіл”, 1945 — XI. 1945 Андрій Хома, “Орлик”, 1946 — XI. 1948	Ярослав Жмурко, “Окунь”, IV. — VI. 1945 Ярослав Підгайний, “Вюн”, 1945 — VI. 1947 Лев Когут, “Орел”, — IV. 1947
Господарський референт			
УЧ			
Організаційний референт			

Тернопільщина

T 29-1

232301

С П И С О К

ЗПАВШИХ ГЕРОІВ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

В БОРОТЬБІ З МОСКОВСЬКО-БОЛШЕВИЦЬКИМ ОКУПАНТОМ

Обкладинка й титульна сторінка передрукованої в цьому томі "Літопису УПА" підпільної книжки: "Тернопільщина: список упавших героїв української революції в боротьбі з московсько-більшовицьким окупантом за час від 13. 03. 1944 до 31. 12. 1948 р.". Обкладинка з твердшого паперу, темно-фіолетного кольору. Розмір 27 x 20 см. Вгорі — напис рукою П. Полтави: "Для ЗП УГВР" і код Архіву ЗП УГВР: "Т-29-1".

Тернопільщина

С. П. М. С. О. К.

ШАНОВНИХ ГЕРОІВ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

в боротьбі з московсько-більшовицьким окупантом
за час

від 18.08.1944 р. до 31.12.1948 р.

Волинкобєрнїзьський район.

1. МРЕНКА ОТЕПАН - „ГРИВНИЙ“ (сєлєцький ОУН).

Народився 1922 р. в с. Красноєльнї, Збарзького р-ну, намен-
каий в с. Гаї Велики, Милушинського р-ну. По закінченнї на-
роднєй школи працює при батьках. Вєсїляни своїх внацьких рємїв
бере активну участь в культурно-освітньому життї села. Під час
німецької окупації вєстпує в ряди ОУН і працює сєлєцьким сєла.
В часї відсутку німецьких армїв був учєний німецьким жандармом
під час виконувани терорської роботи в с.Кли'чма для 18.08.44р.

2. ГУВЧАК МИХАЙЛО - „КРИЙ“ (члєн ОУН).

Народився 1918 р. в с. Смыльки, Волинкобєрнїзьського району.
Дєв'ятирїтнїй громадський дїяч та члєн ОУН. З приходом більшови-
кїв у 1944 р., як активний і свїдомий рєволюцієнер, переходить
в підпілля. Для 27.05.1944 р., заповнений більшовицями в лїси
біля с. Прєзова, наде від вереснї кулі...

3. СІРАКІВ РОМАН (члєн ОУН).

Народився 1926 р. в с. Прєзов, Волинкобєрнїзьського р-ну. По
закінченнї народнєй школи працює при батьках. Вудучи власном, він
цїлявиться культурно-освітнім життєм села і бере в ньому участь.
Під час німецької окупації вєстпує в передпїлля ОУН Владислє і
вчє виключуєтьє на чєсного та їдєльного внака. З приходом біль-
шовикїв в 1944 р., але як єднанцїлізований і впрєблений полїтїч-
не внак, їде в підпілля. Для 27.05.1944 р. наде лєвий від
вереснї кулі.

4. ГАРНИК МИХАЙЛО - „ДУКАР“ (члєн ОУН).

Народився 1922 р. в с. Прєзова, Волинкобєрнїзьського р-ну. По
закінченнї народнєй школи працює при батьках. Змалу бере актив-
ну участь в культурно-освітнім життї села та старєється нїдди -
вчїти свїй рївнє знання самосвїтнєм краєм. В 1941 р., але як
впрєблений полїтїчєсє та свїдомий внак, вєстпує в ряди ОУН. З при-
ходом нїмцїв влєчєтьєся внозу в рєволюційну боротьбу і бере в
нїй активну участь як єдин в краєм активїєтїв. З приходом біль-
шовикїв в 1944 р. переходить в підпілля з метєс дальнє вєсти
рєволюційну боротьбу. Для 27.05.1944 р., рєвоний, добиваєтьєся
власним пїстєлом.

5. НАСТУХ МИКОЛА (члєн ОУН).

Народився 1922 р. в с. Прєзова, В-Бєрн. р-ну. По закінченнї
народнєй школи працює при батьках. Змалу проявляє схєту до на-

Фотокопія першої сторінки життєписів у книжці “Тернопільщина...”, які ста-
новлять її основу. Вона приходить після мистецької присвяти й трьох сторінок
вступної статті. Ціла книга є кальковою копією машинопису, на тонкому
папері-бібулі.

Тернопільщина

СПИСОК ПІПАВШИХ УКРАЇНСЬКИХ РЕСІДЕНСІВ:
(за час від 15.03.44 р. - 31.12.48 р.)

- А/ в ТАРНОПІЛЬЩИНІ - В ТЕРНОПІЛЬЩИНІ,
Б/ в ТАРНОПІЛЬЩИНІ - ПОЗА ТАРНОПІЛЬЩИНОЮ,
В/ в ПОЗА ТАРНОПІЛЬЩИНІ - В ТЕРНОПІЛЬЩИНІ.

до А/.

Ч./П.	Прізвище, ім'я і поодинокі назви	Функція в Організації	Дата смері	Глади на СТР.
В-Бориславський р-ні				
1.	Бадевський Ос. - Грабчик	бейовик Пов.Пр.	24.01.45 р.	4
2.	Бонн Павло - Богдан	"-" Рай.Пр.	29.09.48 р.	15
3.	Боднарчук Василь	символіст ОУН	16.05.45 р.	3
4.	Бобрівонь (ім.і по невід.)	член ОУН	15.09.45 р.	8
5.	Бунт Василь - Барабан	бейовик при куці	15.02.45 р.	4
6.	Бутрак Орися -	символіст СУН	жовтень, 1946	11
7.	Гармачів Михайло - Захар	член ОУН	24.01.45 р.	4
8.	Гармач Михайло - Бунтар	член ОУН	29.03.44 р.	1
9.	Гемський Григор. - Бурлак	кулемий	8.02.46 р.	10
10.	Гравенач Вронко. - Гонца	член СУН	15.11.45 р.	8
11.	Гришків Омелян - Келес	член СУН	15.09.45 р.	7
12.	Гуцук Михайло - Ярай	член СУН	27.03.44 р.	1
13.	Дадик Зиновій - Богун	бейовик при СКВ	27.07.47 р.	12
14.	Демків Волод. - Ш'дуч	Рай. Провідник	3.01.46 р.	9
15.	Деремський Степан	член СУН	7.07.44 р.	8
16.	Івахів Теодор	член ОУН	27.03.44 р.	2
17.	Ішак Михайло - Стрипа	бейовик при куці	3.10.45 р.	8
18.	Ківак Ярослав - Імара	кулемий	трав. 1945 р.	6
19.	Кобилецький Петре - Волк	бейовик при куці	24.02.45 р.	5
20.	Крикуш Ярослав - Бадьорий	кулемий	бер. 1946р.	10
21.	Лісна Павло	член ОУН	27.03.44 р.	2
22.	Лішня Теодя - Ульян	ав'ямова	1543 року	7
23.	Леталч Волод. - Калем'юка	бейовик при СКВ	28.09.47 р.	10
24.	Малішев Василь	символіст СУН	трав. 1945р.	6
25.	Марний Іван	член СУН	26.08.44 р.	8
26.	Матківський Ярослав - Ріп	кулемий	26.04.48 р.	13
27.	Мушка Степан - Грішків	статичний	15.03.44 р.	1
28.	Наварко Іван - Помста	член ОУН	1.10.45 р.	8
29.	Наварко Степан - Сербин	бейовик при куці	8.01.46 р.	8
30.	Наварко Василь - Імзар	член СУН	14.03.45 р.	6
31.	Настух микола	член СУН	27.03.44 р.	1
32.	Пестушкін Іван	член СУН	27.03.44 р.	2
33.	Петрик Василь	член ОУН	30.03.44 р.	2

Фотокопія початку поазбучного списка (показника) зібраних у книжці життєписів упавших воєнів УПА і членів збройного підпілля Тернопільської округи. В оригіналі він починається на 142 стор.

Ч/п	Прізвище, ім'я і по батьку	Функція в Організації	Дата смерті	Листки на стор.
79.	/Кривавенюк./	- "мажук"	берез. 1948	141
80.	"-"	- "Полович"	"-"	140
81.	"-"	- "Дум"	"-"	140
82.	17 невідомих стрільців УПА			
	- сотні ком. "Гордієнко"		"-"	140
83.	2 невідомі стрільці УПА			
	- сотні "Сіроманці"		"-"	140
84.	3 невідомі стрільці УПА			
	- сотні "Сіроманці"		"-"	141

Слава Україні!

/ Б - с /

Вересень, 1949

Остання сторінка книжки — 158. На цій сторінці є також дата закінчення книжки: "Вересень 1949", підпільний привіт "Слава Україні!" й машинописний підпис — "(Б с)". Поза цим підписом у книжці немає даних про авторів книжки, ні як вона постала. Ширші міркування на цю тему подаємо у вступній статті "Книга вправших Тернопільської округи".

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ

- б. — біля
бул. — булавний
ВО — військова округа УПА; група УПА
ВПЖ — див. ПЖ
вд. — відділ
вих. — виховник
віст. — вістун
військ. — військовик; військовий референт
ГК УПА — Головне Командування УПА
ген. — генерал
госп. — господарчий референт
ГПУ — “Государственное политическое управление”, радянська політична поліція у 1920-1930 рр.
ЗП УГВР — Закардонне Представництво УГВР
заст. — заступник
зв. (зв'язк.) — зв'язковий
д. — друг
див. — дивися
д-р — доктор
ім. — імени
К-В — Карпати-Волинь, зв'язкова лінія
КГ — командир групи УПА; к-р воєнної округи УПА
КП — крайовий провід; член крайового проводу
кол. — колишній
к-р (ком.) — командир
кр. (край.) — крайовий
кул. — кулеметник
кур. — курінь; курінний
кущ. — кущовий
л. — ліс
лейт. — лейтенант
м. — місто; метер
МВД — “Міністерство внутрішніх дел” і назва підпорядкованих цьому міністерству політичної поліції та поліційних військ
МГБ — “Міністерство государственной безопасности” і назва підпорядкованих цьому міністерству політичної поліції і поліційних військ
май. — майор
НКВД — “Народний комісаріят внутрішніх дел”, давніша назва МВД
ндр. (надр.) — надрайон; надрайоновий
НРП — надрайонова референтура пропаганди
о. — отець
обл. — область; обласний
окр. — округа; окружний
ООП — окружний осередок пропаганди
орг. — організаційний
ОУН — Організація Українських Націоналістів
ПВК — повітова військова команда
ПЖ (ВПЖ) — полева жандармерія (військова ПЖ)
пвх. (політвих.) — політвиховник
підп. — підпільник
підр. — підрайоновий; підрайон
повст. — повстанець
пор. — поручник
пр. — прізвище
прис. — присілок
прац. — працівник
пров. — провідник
проп. — референт пропаганди; референтура пропаганди
р. — ріка; річка

РВК — районний виконавчий комітет
 РО МГБ — районний відділ (отделеніе) МГБ
 РРП — районна референтура пропаганди
 р-н — район
 рой. — ройовий
 с. — село
 СБ — Служба безпеки
 СКВ — самооборонні кущові відділи
 СУЗ — Східні Українські Землі сан. — санітар (-ка)
 секр. — секретар
 серж. — сержант
 сот. — сотник
 сотен. (сот.) — сотенний
 ст. бул. — старший булавний
 ст. віст. — старший вістун
 стан. — станичний
 “стрибок” — вояк т. зв. “істребітельних батальйонів”
 субр. (субреф.) — субреферент, підреферент, заступник або помічник керівника відділу (референтури) підпільної адміністрації
 ТВ тактичний відтинок УПА
 УВО Українська Військова Організація
 УГВР — Українська Головна Визвольна Рада
 УНС — Українська Народня Самооборона
 УПА — Українська Повстанська Армія
 УПА-Волинь — УПА постала на Волині і там була у 1943 р. ГК УПА, переіменована на УПА-Північ
 УПА-Південь — крайова команда Півдня (східного Поділля і Правобережжя)
 УПА-Північ — крайова команда ПЗУЗ (Північно-західних українських земель), тобто західного Полісся і Волині
 УПА-Схід — проєктована крайова команда УПА для східних українських земель
 УЧХ — Український Червоний Хрест
 участ. — участковий (МВД)
 хор. — хорунжий
 хут. — хутір
 ЧА — Червона армія
 чот. — чотовий
 юн. — юнак (-чка), юнацтво

ПОКАЗНИК

- Агрест Василь, симп. — 42, 169
Альбанівка, хут. с. Сервири Збор. району — viii-ix, xv, xxii-xxiii, 78, 83, 103, 126, 134, 155
Амброзюк Степан (“В’юн”), чот. — 154, 178
“Амор”, провокатор — 128
Ангелюк Петро, симп. — 68, 172
“Андрій”, заст. кущ. — див. Світлий Йосиф
“Андрій”, пов. проп. — див. Бородій Михайло
“Андрій”, прац. СБ — див. Савка Андрій
“Андрій”, рай. СБ — див. Мидз Степан
Андрусак Василь (“Грегит”, “Різун”), полк., к-р 22. ТВ — 92
Андрушишин Микола (“Орел”), бойовик — 88, 172
Анін Василь, вояк УПА — 186
Антонюк Роман (“Некураций”), стр. СКВ — 99, 185
“Арсен” — див. Турчин Степан
“Арсен” (“Тарас”), окр. проп. — 116, 147, 185, 196
Афінович Антін (“Бистрий”), зв’язк. — 41, 169
Бабії, с. Лановецького р-ну — 117
Бабій Іван, член ОУН — 61, 172
Бабій Ярослав (“Шах”), окр. — 6, 54-55, 184, 196
Баб’як Михайло (“Дуб”), бойовик — 144, 178
Багрій Мирослав (“Шах”), пов. СБ — 59-60, 172, 196
Бадовський Осип (“Грабчак”), стр. — 10, 167
“Бадьорий” — див. Кривоус Василь
Базар Михайло (“Ярко”), кущ. — 43-44, 169
“Бай”, рай. — див. Тимочко Теодор
“Бай”, чот. — див. Осовський Михайло
“Байда”, підр. проп. — див. Питляр Ярослав
“Байда”, сотен. УПА — 102-103, 118, 121, 130
“Байда”, член ОУН — див. Кравчук Михайло
Байда Михайло, член ОУН — 60, 172
Байківці, с. Великоборківського р-ну — 20, 24
Бакалець Станислав (“Софрон”), стр. СКВ — 40, 169
Балюк Маріян (“Яструб”), бойовик — 147, 178
Балюк Омелян (“Шум”), член ОУН — 144, 147, 178
“Барабаш” — див. Бунт Василь
Барабаш Іван (“Чайка”), член ОУН — 48, 171
Баран Петро, стан. — 57, 172
Бараницький Роман (“Дністер”), стр. — 158, 185
Баранюк Антін (“Терен”), стр. — 103, 175
Барда Іван, член ОУН — 45, 171
Барилішин Іван (“Швед”), стр. СКВ — 132, 175
Бартків Андрій, стан. — 71-72, 172
Бартиш Володимир (“Голуб”), стр. — 96, 183
Барчинський Теодор, стр. — 183
Батриш Остап (“Сокил”), стр. — 117, 183
Батьків, с. Підкаміньського р-ну, Львів. обл. — 101, 111, 121-122
Бачинський Теодор, стр. — 112

- Баяць Антін (“Крук”), куш. — 124
- Бедрій Євген, член ОУН — 5, 28, 169
- “Бездомний” — див. Дмитрів Богдан
- Безкостий Василь, член ОУН — 60, 172
- Безушко Володимир (“Юрій”), окр. проп. — 6, 29, 182, 196
- Бекир Олекса (“Яструб”), член ОУН — 66, 172
- Бенева, с. Золотниківського р-ну — 11
- Бенедига Мирон (“Мирон”), бойовик — 73, 172
- Бенедига Осип (“Вірний”), чот. — 58, 182
- Берегуля Михайло (“Довгий”), стр. СКВ — 120, 175
- Бережани, м. Терноп. обл. — 12
- Бережанський р-н — 107, 126, 192
- Бережанщина — 56
- “Береза”, бойовик — див. Коваль Петро
- “Береза”, стр. СКВ — див. Ксенчин Михайло
- “Береза”, член ОУН — див. Лукасевич Степан; Черняхівський Павло
- Береза Омелян (“Зазуля”), стр. УПА — 149, 178
- Березів, с. Великоборківського р-ну — 9
- Березовиця Велика, с. Микулинецького р-ну — 19, 31, 33-34, 36, 41, 44
- Березовиця Мала, с. Збарзького р-ну — 100-101, 157
- Береківці, с. Заложцівського р-ну — 109
- Беркита Микола (“Явір”), член ОУН — 106, 175
- “Беркут”, заст. куш. — див. Сивинський Петро
- “Беркут”, ндр. субреф. СБ — Свитак Андрій
- Бернатович Федір (“Ліщина”), бойовик — 126
- “Бескид”, рай. — див. Дідик Ярослав
- “Бескид”, стр. — 164, 185
- Бесь Іван (“Кожем’яка”), ст. віст. — 91, 185
- Беш Дмитро, стр. — 80-81, 172
- Беш Іван (“Козак”), стр. СКВ — 83, 172
- Беш Петро (“Ворон”), стр. СКВ — 60-61, 172
- Беш Теодор — 187
- Бзовиця, с. Заложцівського р-ну — 91, 103, 116, 120, 125
- Бидь Михайло (“Новий”), рой. — 101, 185
- “Билина”, “Бистра”, куш. УЧХ — див. Лалак Анна
- “Бистрий”, зв’язк. — див. Афінович Василь
- “Бистрий”, кур. — 194
- “Бистрий”, рай. — див. Скульський Михайло
- “Бідний”, рой. — 185
- “Бідний”, стр. — 124-125
- Бідний Петро (“Сад”), член ОУН — 48, 171
- Білецький Дмитро (“Хмель”), рой. — 137, 178
- Білецький Микола (“Жар”), рай. військ. — 145, 178, 197
- Білецький Микола (“Степ”, “Яр”), рай. — 6, 162, 178, 197
- Білецький Роман (“Дем’ян”), куш. — 162, 178
- Білківці, с. Зборівського р-ну — 68-69, 76
- Білоган Григорій (“Черник”), стр. СКВ — 5, 38-39, 169
- Білоган Михайло (“Морозенко”), зв’язк. — 41, 169
- Білоган Осип (“Жук”), зв’язк. — 39-40, 169
- Білоган Павло (“Гай”), стр. СКВ — 35-36, 169
- Білоголови, с. Заложцівського р-ну — 86, 98, 107, 112, 119
- Білокриниця, с. Зборівського пов. — 115
- Білоскірка, с. Великоборківського району, — 14
- “Бір”, (прізвище невідоме) Павло, стр. — 156-157, 185

- “Біргер”, куш. — див. Васишин
Іван
- Бліх, с. Заложцівського р-ну — 126-127, 132-133
- Бобрівець (ім'я невідоме), член ОУН — 14, 167
- Бобрівники, с. Коропецького р-ну — 21
- “Бовт”, рай. госп. — див. Суховер
Михайло
- Богач Василь (“Крутий”), бойовик — 85, 172
- “Богдан”, бул., чот. — див. Шумейко
Михайло
- “Богдан”, заст. куш. — див. Процик
Володимир
- “Богдан”, зв'язк. — див. Вальчишин
Ярослав
- “Богдан”, куш. — див. Заяць Антін;
Ільків Ярослав
- “Богдан”, підр. військ. — див. Цинці-
рук Григорій
- “Богдан”, стр. — див. Бонк Павло
- Богданівка, с. Зборівського р-ну — 66
- “Богун”, куш. — див. Остяк Павло
- “Богун”, рай. проп. — див. Лаврін
Григорій
- “Богун”, стр. СКВ — див. Дацик
Зиновій; Пасічник Михайло
- “Богун”, член ОУН — див. Олійник
Іван
- Богутина, с. Поморянського р-ну — 78
- Боднарчук Василь, сипм. — 11-12, 167
- Боївка “Ждана” — див. “Ждан”, к-р
боївки
- Боївка “Лева” — див. “Лев”, к-р
боївки
- Боївка “Топора” — див. “Топір”, к-р
боївки
- Боївка “Хмари” — див. “Хмара”, к-р
боївки
- Бойко Василь (“Колос”), стр. СКВ — 53, 171
- Бойко Павло (“Косач”), стр. СКВ — 128, 185
- Бойко Петро, стр. — 143, 183
- Бойко Федір (“Дубок”), стан. — 27,
169
- Бойцун Петро (“Голуб”), стан. — 100, 175
- “Бондаренко”, май. — див. Якубов-
ський Володимир
- “Бондаренко”, рой. — 165, 185
- Бонк Павло (“Богдан”), стр. — 22-23,
167
- “Бор”, підрай. — див. Решетуха
Мирон
- Борачок Северин (“Кит”), рай. СБ — 148, 178, 197
- “Борис”, пов. орг. — див. Гринишин
Ярослав
- “Борис”, стр. — див. Владика Григо-
рій
- Борнатович Федір (“Ліщина”), прац.
СБ — 135
- Борова Гора, с. Любачівського пов. — 127
- Бородій Григорій, симп. — 68, 172
- Бородій Михайло (“Андрій”), пов.
проп. — 101, 175, 196
- “Боян”, член ОУН — див. Дольний
Йосип
- Бревус Володимир (“Ворон”, “Сер-
гій”), сотен. пвх. — 106-107, 183
- Бригідер Павло (“Тихий”), член ОУН — 140, 178
- Брик Іван. (“Юрко”), прац. СБ — 11,
184
- “Бритва”, стр. — див. Дмитрів Бог-
дан
- Бріль Микола (“Гладкий”), стр. — 31, 169
- “Буг”, рай. СБ — див. Довгополий
Зиновій
- Бугайський Василь (“Буйний”), куш. — 124, 175
- Бугайський Зиновій (“Зенко”), член
ОУН — 117, 175
- Бугайський Йосип (“Осип”), член
ОУН — 117, 175
- Бугайський Микола, симп. — 61, 172
- “Буйний”, куш. — див. Бугайський
Василь

- “Буйні”, сотня УПА (Сотня УПА “Буйні”) — хі, ххv, 17, 21-22, 31, 34, 38, 40-41, 49-50, 55, 155, 195
 “Бук” стан. — див. Тарнавський Іван
 Букшок Григорій, симп. — 46, 171
 Букшок Іван, симп. — 46, 171
 Букшок Софія, симп. — 46, 171
 “Бульба”, член ОУН — див. Тимочко Михайло
 Бунева, с. Золотниківського р-ну — 11
 Бунт Василь (“Барабаш”), стр. СКВ — 11, 167
 Буньовський Мирослав (“Олесь”), прац. СБ — 65, 172
 Бурава Степан (“Недоля”), стр. СКВ — 104, 175
 “Буревій”, стан. — див. Пацій Василь
 “Бурий”, рой. — див. Оленин Василь
 Бурій Євген, рой. — 67, 172
 “Бурлака”, окр. військ. — 164-165, 185, 196
 “Бурлака”, куц. — див. Гемський Григорій
 “Бурлаки”, сотня УПА — 16, 18-19, 31-32, 44, 53, 146, 150, 154, 156, 160, 163
 Буртин Оріся, симп. — 18, 167
 Бурштинський р-н Станисл. обл. — 79
 Бута М. — 189-190
 Бутин Теодор (“Довбуш”), стр. — 101, 183
 Бутрин Йосиф, симп. — 143, 179
 Буцнева, с. Микулинецького р-ну — 27, 31, 36, 42-43
 Бучаччина — 159
 Буяр Ярослав (“Свій”), член ОУН — 51-52
 Ваврів Богдан (“Гомін”, “Модест”), ндр. проп. — 6, 163, 183, 196
 Ваврів Теодор (“Лісовик”, “Вірський”), ндр. проп. — 6, 150-151, 183
 Вальчишин Осип (“Зелений”), куц. — 81, 172
 Вальчишин Ярослав (“Богдан”), зв’язк. — 84, 172
 Василюшин Іван (“Біргер”), куц. — 32, 169
 Васильківці, с. Гусятинського р-ну — 115
 “Василько”, стр. СКВ — див. Мультиан Василь
 Вастляк Богдан, член ОУН — 46, 171
 “Васька”, бойовик — див. Слободян Іван
 Веселівка, с. Зборівського р-ну — 42, 56
 Великі Борки, м. Терн. обл. — 13, 191
 Великоборківський р-н — v, хiv-xv, хix, ххviii-хix, 7-25, 34, 44, 167-169, 181, 184, 198
 Великоглибочоцький р-н — v-vi. viii, хiv-xv, хix-xx, ххii, ххviii-ххix, 16, 45, 51, 53, 101, 103, 122, 136-165, 167-169, 178-181, 183, 185-186, 197
 Вербець Марія, сел. — 55
 Вербило (Вервило) Степан (“Черник”, пов. госп. — 29-30, 169, 196
 Вербицький Євген, стр. СКВ — 83, 172
 Вербівчик, с. Підкаменецького р-ну — 101
 Вербіївка, с. Великоглибочоцького р-ну — 150
 Вертелецький ліс — 131-132
 Вертелка, с. Заложцівського р-ну — 89, 98, 123, 131-132, 154-156
 “Вивірка”, стр. — див. Голик Микола
 Висипівці, с. Великоглибочоцького р-ну — 138-139, 146, 154
 Висоцький Степан (“Сірий”), рай. СБ — 21-22, 181
 “Вихор”, окр. кур’єр — 17, 167
 “Вихор”, стр. — 76
 “Вихор”, стр. — див. Мальк Іван
 “Вихор”, стр. СКВ — див. Закамарюк Іван; Кондрак Віктор
 “Вихор”, член ОУН — див. Назарко Василь
 Вишневський Василь (“Яворенко”), стр. СКВ — 5, 96, 175
 “Вишня”, стр. — див. Попивняк Василь

- “Вишня”, стр. СКВ — див. Романів Іван
 Вище, с. Заложцівського р-ну — 82
 Вівсе, с. Козівського р-ну — х, ххiv, 126, 135
 Відділ УПА... — див. Сотня УПА;
 Курінь УПА
 Відловський Василь (“Ліщина”), рой. — 149, 179
 Відловський Осип (“Гурбан”), стан. — 139, 179
 Відловський Степан (“Марко”), член ОУН — 160, 179
 “Вій”, пов. проп. — див. Пиндус Ярослав
 “Вій”, рай. проп. — див. Пасічний Святослав
 “Віктор”, бойовик — див. Дзінковський Богдан
 Вільшана, с. Зборівського р-ну — 63
 Вільшанка, хут. с. Ярчівці Зборівського р-ну — 91
 “Віра”, окр. СБ — див. Кріль Михайло
 Вірлів, с. Зборівського р-ну — 74, 83
 “Вірний”, кущ. — див. Дибаш Василь; Кашуба Володимир
 “Вірний”, стан. — див. Романів Іван
 “Вірний”, чот. — див. Бенедига Осип
 “Вірський”, ндр. проп. — див. Ваврів Теодор
 “Вістун”, підп. — 25
 “Вістун”, пов. проп. — 13, 167
 “Вітер”, кущ. — див. Гляс Михайло
 Влаговітина, агентка МГБ — 133
 Владика Григорій (“Чир”, “Борис”), стр. — 133-134, 175
 Владика Ісидор (“Степовий”), зв’язк. — 109, 175
 “Влодко”, сотен. УПА — 125
 Вовк (ім’я невідоме), прац. КО СБ — 24, 181
 “Вовк”, стр. — див. Нищота Йосип
 Вовк Богдан, пов. субр. проп. — 24, 181
 Вовк Мирослав (“Єфрем”, “Корнило”), край. реф. СБ — 6, 19-20, 54, 181
 “Вовки”, сотня УПА — 189
 Вовчишин Текля, симп. — 143-144, 179
 Возняк Осип (“Чайка”), стр. СКВ — 39, 169
 “Войнаровський”, рай. проп. — див. Пастух Михайло
 Волинець Василь (“Сук”), кущ. — 36, 169
 Волинець Теодосій (“Джміль”), стр. — 33-34, 169
 Волинь — vi, viii, x, xvii, xx, xxii, xxv, xxx-xxxii, 5, 13, 31, 38, 40, 50, 53, 78, 80-82, 87, 93-99, 101-103, 109, 111-115, 118, 120, 123, 128, 143, 150
 Володимирівський р-н Рівен. обл. — vi, xx
 Волосівка, с. Зборівського р-ну — 57, 61, 67, 83, 86
 Волошин Володимир (“Голуб”), стр. СКВ — 81, 172
 Волошин Осип (“Скоб”, “Ярема”), рай. — 80, 182, 197
 “Воля”, стр. — 125
 Волчківці, с. Заложцівського р-ну — 117, 123
 Воля Мазовецька, с. Микулинецького р-ну — 40
 Воляник Дмитро, стр. — 97, 175
 “Ворон”, кущ. — див. Левицький Петро
 “Ворон”, прац. СБ — див. Савка Андрій
 “Ворон”, рой. — див. Надрічний Семен
 “Ворон” сотен. — 195
 “Ворон”, сотен. пвх. — див. Бревус Володимир
 “Ворон”, стр. — 165, 185
 “Ворон”, стр. СКВ — див. Беш Петро; Савич Ігнатій
 “Вороний”, к-р вд. УПА — 93
 “Вороний”, рой. — 127, 185
 “Вояк”, стр. СКВ див. Кобилянський Петро
 Вулька, с. Бережанського р-ну — 56-57, 59, 78, 83, 103, 155
 Вулька, с. Рогатинського р-ну — 79

- “В’ятич” рай. — див. Демків
Володимир
- “В’юн”, підр. військ. — див. Лученко
Петро
- “В’юн”, рай. СБ — див. Підгайний
Ярослав
- “В’юн”, стр. — див. Мілян Петро
- “В’юн”, хот. — див. Амброзюк Степан
- Гаврилюк Богдан, вояк УПА — 187-
188
- Гаврилюк Зиновій (“Скорий”), стр.
СКВ — 34, 153, 169
- Гаврилюк-Заячківська Ірина, учитель-
ка — 187
- Гавришків Дмитро (“Гар”), підреф.
СБ при КП — 24-25, 181
- Гаї Великі, с. Микулинецького р-ну
— 26, 31-32, 34, 37, 44
- Гаї Заруданські, с. Заложцівського
р-ну — 93, 119, 128
- Гаї Розтоцькі, с. Заложцівського р-ну
— 101-104, 106, 124, 129-130, 147
- Гаї Холодівські, б. с. Байківці,
Великоборківського р-ну — 20, 24
- Гаї Шевченківські, хут. с. Гніздохне
— 19
- “Гай”, стр. СКВ — див. Білоган
Павло
- “Гайда”, рай. госп. — див. Кутний
Володимир
- Гайда Михайло, юнак — 116, 175
- “Гак”, рай. госп. — див. Іванина
Володимир
- “Гак”, стр. СКВ — див. Сенік Яким
- Галагура Ярослав (“Шпак”), хот. —
99-100, 175
- Галай Василь, стр. — 68, 76, 172
- Галай Іван Мик., стр. СКВ — 76, 172
- Галай Степан, хот. — 68-69, 172
- “Галенко”, зв’язк. — 54, 182
- Галицький р-н Стан. обл. — 14
- Галичина — хii, ххvi, 101, 114
- “Галичина”, дивізія — 189
- “Гамалія”, сотен. — 118, 122, 152, 195
- “Гар”, підреф. СБ при КП — див.
Гавришків Дмитро
- Гарбузів, с. Заложцівського р-ну —
94, 112, 114, 122, 130, 176, 190
- Гарматій (ім’я невідоме, “Кривоніс”),
стр. — 37, 169
- Гарматій Іван (“Кривоніс”), стр. СКВ
— 36-37, 169
- Гарматій Михайло (“Захар”) член
ОУН — 10, 167
- Гарматій Михайло (“Орест”), бойо-
вик — 22, 181
- “Гармаш”, стр. — див. Михайлецький
Павло
- Гарміш Петро (“Дуб”), куш. — 27,
169
- Гарник Михайло (“Пушкар”), член
ОУН — 7, 167
- “Гарт”, окр. проп. — 13, 184, 196
- Гемський Григорій (“Бурлака”), куш.
— 17-18, 167
- Герасимів Ілля, симп. — 108, 175
- Герій Ігор (“Зуб”), член ОУН — 137,
179
- Герій Петро, член ОУН — 137, 179
- Герман Григорій (“Медвідь”), стр.
СКВ — 144, 179
- Гершон Григорій (“Горошок”), бунч.
— 132, 135
- Гесюк Марія, симп. — 144, 179
- Гетьман Анна, член ОУН — 57-58, 178
- “Гладкий”, стр. — див. Бріль Микола
- Гладкий Петро (“Чумак”), стр. СКВ
— 39, 169
- Глемба Михайло, член ОУН — 110,
175
- Глибочок Великий, м. Терноп. обл. —
52, 136-138, 148
- Глинна, с. Козлівського р-ну — 52, 59
- Глухий Степан, вояк УПА — 188
- Глядки, с. Великоглибочоцького р-ну
— 136, 144, 149-150, 163
- Гляс Михайло (“Вітер”, “Малий”),
куш. — 89, 129-130, 175
- Гнатюк Микола, симп. — 161, 179
- Гнидава, с. Заложцівського р-ну —
100, 110, 125
- Гніздохне, с. Великоборківського р-ну
— 12, 14, 19, 156

- Говилів Великий, с. Теробовельського р-ну — 54
- Голів, с. Зборівського р-ну — 62
- Годів, с. Зборівського р-ну — 62
- “Голуб”, стан. — див. Бойцун Петро
- Гой Ілля (“Тигр”), рай. — 139, 179, 197
- Гойдалці, хут. с. Остальці Струсівського р-ну — 16
- Голик Микола (“Вивірка”), стр. — 142, 172
- “Голка”, ст. бул. — див. Небола Михайло
- “Головатий”, підр. орг. — див. Цвях Григорій
- Головатий Ярослав, стр. — 150, 179
- “Голод”, член ОУН — див. Сампара Ярослав
- “Голуб”, заст. сотен. — 134, 185
- “Голуб”, кул. — див. Рудак Омелян
- “Голуб”, стр. — див. Бартиш Володимир
- “Голуб”, стр. СКВ — див. Волошин Володимир
- Голубченко, РВК — 162
- “Гомін”, ндр. проп. — див. Ваврів Богдан
- “Гомін”, рай. проп. — див. Шилівський Ярослав
- Горбатюк Антін, член ОУН — 141, 179
- Горбатюк Василь (“Щука”), член ОУН — 141, 179
- “Гордієнко”, сотен. (Сотня “Гордієнка”) — viii, xv, xxix, 6, 52, 164, 185-186
- “Гордій”, чот. — див. Маркіз Степан
- Гордій Михайло (“Шаша”), бойовик — 23-24, 184
- “Горішний”, бул., заст. чот. — 156, 185
- “Горішний”, стр. — 165, 186
- “Горішний”, стр. СКВ — див. Нанацький Леонід
- Горобій Василь, член ОУН — 47, 171
- Городище Велике, с. Великоглибочоцького р-ну — 51
- Городище Мале, с. Великоглибочоцького р-ну — viii, xxii, 53, 164
- “Городюк”, куц. — див. Синиця Дем’ян
- “Горошок”, бунч. — див. Гершон Григорій
- Гоцяк Василь (“Микита”), член ОУН — 123, 175
- Грабас, голова РЕК — 133
- Грабівці, с. Зборівського р-ну — 73
- Грабович Бронислав (“Гонта”), член ОУН — 15, 167
- Грабовецький Петро, симп. — 72, 172
- “Грабчак”, стр. — див. Бадовський Осип
- “Грегит”, полк. — див. Андрусак Василь
- Грель Йосип (“Хитрий”), стр. — 154, 179
- Греськів Євгенія, юначка — 5, 28, 169
- Грималівський р-н Терн. обл. — 24
- Гринів Омелян (“Шелест”), член ОУН — 14, 167
- Гринчишин Ярослав (“Борис”), пов. орг. — 5, 28-29, 169, 196
- “Гриць”, рай. СБ — 163, 181
- Грищенко Василь, симп. — 57, 172
- “Грізний”, куц. — див. Левицький Олексій
- “Грізний”, рой. — див. Павліщак Григорій
- “Грізний”, стан. — див. Музика Степан
- “Грім”, сотен. пвх. — див. Лучанко Василь
- “Гроза”, зв’язк. — див. Дяків Василь; Семенів Василь
- “Гроза”, куц. — див. Січкорів Григорій
- Грубешівський пов., Холмщина — 189
- “Грушка”, куц. — див. Дерих Володимир
- Губчак Михайло (“Ярий”), член ОУН — 7, 167
- “Гук”, куц. — див. Якимів Віктор
- Гукалівський ліс — 87, 89
- Гукалівці, с. Заложцівського р-ну — vi, 69, 73, 82, 93, 99, 105, 109-110, 118, 123

- Гуляк Юліян (“Токар”), кр. орг. — 19
- Гуменюк Григорій (“Чубатий”), стр. — 108, 175
- Гуменюк Дмитро (“Кривоніс”), стр. — 79, 179
- Гураль Ярослав, симп. — 179
- “Гурбан”, стан. — див. Відловський Осип
- Гурська Євгенія, сел. — 42
- Гусятинський р-н Терноп. обл. — 115
- ГПУ — 51
- “Гонта”, кур. — див. Питльований Іван
- “Гонта”, стр. — див. Стешин Ігор
- “Гонта”, стр. СКВ — див. Кравчук Олекса; Хома Іван
- “Гонта”, член ОУН — 25, 167
- “Гонта”, член ОУН — див. Грабович Бронислав
- Гураль Василь (“Явір”), стр. — 118, 183
- Гураль Ярослав, симп. — 139, 179
- “Данилів”, 28. ТВ УПА — 189
- “Давибіда”, член ОУН — див. Копистинський Іван
- Данилівці, с. Зборівського р-ну — 60, 65-66, 69-71, 73, 76-77, 80-81, 84, 87
- “Данилко” стр. — див. Приймак Іван
- “Дарка”, машиністка ВО — див. Підгайна-Гулак Теодосія
- Дацик Зиновій (“Богун”), стр. СКВ — 19, 167
- Дацко Володимир Мих. (“Дзвінка”), стр. — 79, 182
- “Двигун”, рой. — див. Пиридиба Іван
- Дворіччя, с. Микулинецького р-ну — 31, 40-42
- Дедів Василь (“Тиміш”), підр. — 45, 171
- Демидяк Софрон, стр. СКВ — 58-59, 172
- Демчук Йосип, підп. — 188
- Демків Володимир (“В’ятч”), рай. — 6, 16, 167, 198
- “Дем’ян”, куш. — див. Білецький Роман
- Денисів, с. Козлівського р-ну — 43, 46
- Денисюк Євген (“Хмара”), стр. — 117, 176
- Денисюк Осип, симп. — 58, 172
- Деніковський Петро, член ОУН — 46-47, 171
- Деревляний Степан, член ОУН — 9, 168
- Деревлянка, хут. с. Тростянець Малий Золочівського р-ну — 87
- Дерев’яно Василь (“Переможець”), стр. — 130, 175
- “Дереш”, сотен. (Сотня “Дереша”) — 13
- Дерих Володимир (“Грушка”), куш. — 100, 176
- “Деркач”, куш. — див. Скибик Йосип
- Дец Микола (“Крилатий”), заст. куш. — 104-105, 176
- Дец Петро (“Залізняк”), стр. — 121, 176
- Джэнджеристий Григорій (“Ніякий”), стр. — 38, 169
- “Джеря”, стр. СКВ — див. Скочило Василь
- “Джміль”, стр. — див. Волинець Теодосій
- “Дзвінка”, стр. — див. Дацко Володимир Мих.
- Дзінковський Богдан (“Віктор”), бойовик — 49-50, 171
- Дзюрман Кирило (“Олег”), рай. госп. — 64-65, 172, 197
- Дзядик Дмитро, симп. — 138, 179
- Дибаш Василь (“Вірний”), куш. — 130-131, 176
- Диконтій Ярослав (“Чайка”), член ОУН — 119, 176
- “Дим”, стр. — 19, 184
- “Дим”, член ОУН — див. Попович Василь
- Диня Омелян (“Мороз”, “Шпак”), стр. СКВ — 134, 176
- “Дир”, член ОУН — див. Шевчук Атанасій

- Дички, с. Рогатинського р-ну — 157
 Дідик Ярослав (“Нечай”, “Бескид”),
 рай. — 52, 55, 171
 Діділівський Степан, член ОУН — 45,
 171
 Дідківці, с. Великоглибочоцького р-ну
 — viii, 146, 148, 157, 164
 Дідковецький ліс — 157
 Дідушок Петро (“Журавель”, “Петро-
 ро”), ндр. проп. — 105-106, 176, 196
 Дмитрів Богдан (“Бездомний”, “Брит-
 ва”), стр. — 130, 176
 Дністер, р. — 14
 “Дністер”, стр. — див. Бараницький
 Роман
 “Дністровий”, кул. — 165, 186
 Доброводи, с. Збаразького р-ну —
 118, 139
 Добромишль, хут. с. Бобрівники
 Коропецького р-ну — 21
 Добромірка, с. Новоселецького р-ну
 — 26, 99
 “Довбуш”, бойовик — див. Недогін
 Дмитро
 “Довбуш”, прац. СБ — див. Лилик
 Роман
 “Довбуш”, стр. — див. Бутин Теодор
 “Довбуш”, стр. СКВ — див. Кучер
 Павло; Човган Павло
 Довгань Михайло (“Свист”), зв’язк.
 — 107-108, 176
 “Довгий”, стр. СКВ — див. Берегула
 Михайло
 Довгополий Зиновій (“Буг”, “Еней”),
 рай. СБ — 155-156, 179, 197
 Довжанка, с. Козлівського р-ну — х,
 xxv, 15, 45, 49-50
 Дозорська Марія — 188, 191
 Долинський р-н Станисл. обл. — 157
 Дольний Йосип (“Боян”, “Шум”),
 член ОУН — 153, 179
 Дольний Степан (“Залізник”), стр.
 СКВ — 151, 179
 “Дон”, бойовик — див. Рибак Яро-
 слав
 “Дорош”, кул. — див. Підгайний
 Степан
 Дорошук Володимир (“Смілий”), рой.
 — 149, 179
 Драгоманівка, хут. с. Купчинці Коз-
 лівського р-ну — 52-55
 Дрогобицька обл. — 158, 160, 162
 Дрогобиччина — 24
 “Дружній”, член ОУН — див. Курі-
 ньовський Іван
 “Дуб”, бойовик — див. Баб’як Ми-
 хайло
 “Дуб”, куц. — див. Гирміш Петро
 “Дуб”, рой. — див. Рибак Антін
 “Дуб”, стр. СКВ — див. Свистун
 Ярослав
 “Дуб”, чот. — 156, 186
 Дубина Василь, член ОУН — 72, 172
 Дубицький Григорій, член ОУН — 70,
 172
 Дубицький Петро, стан. — 69, 172
 Дубівка, с. Володимирівського р-ну
 — vi, xx
 Дубівці, с. Великоглибочоцького р-ну
 — 136, 141, 143, 145, 149, 151-154,
 159, 161, 164
 Дубінка, с. на Поліссі — vi, xx, 93
 “Дубок”, стан. — див. Бойко Федір
 “Дубок”, стр. СКВ — див. Зілінський
 Володимир
 “Дудун”, зв’язк. — 118, 185
 “Дунай”, сотен. (Сотня “Дуная”) —
 viii, xxii, 96, 100, 115, 132, 134, 185
 Дяків Василь (“Гроза”), зв’язк. — 82,
 172
 Дяків Володимир, стр. — 62, 172
 Дячук Іван (“Ярий”), член ОУН — 82,
 172
 “Еней”, рай. СБ — див. Довгополий
 Зиновій
 Єрмаков, РО МГБ — 162
 “Єфрем”, край. реф. СБ — див. Вовк
 Мирослав
 Жабиня, с. Зборівського р-ну — 101
 “Жар”, рай. військ. — див. Білецький
 Микола

- “Ждан”, к-р боївки СБ (Боївка “Ждана”) — 150
 Жеребний Ярослав (“Лісовик”), стр. СКВ — 154, 179
 Жмурко Ярослав (“Окунь”), рай. реф. СБ — 34, 37, 169, 198
 Жнятин, с. Грубешівського пов. — 189
 “Жук”, бойовик — 59
 “Жук”, бойовик — див. Яворівський Андрій
 “Жук”, зв’язк. — див. Білоган Осип
 “Жук”, сотен. — 194
 “Жук”, стан. — див. Луцик Микола
 Жук Омелян (“Славко”), член ОУН — 120
 Жук Петро (“Чапля”), стр. СКВ — 151, 179
 Жуківці, с. Зборівського р-ну — хііі, ххvii, 56, 58, 61, 67, 73, 82, 84, 89, 91
 “Журавель”, ндр. проп. — див. Дідушок Петро
 “Журавель”, сотен. — див. Процик Ярослав
 Журавель Лука, стр. — 78, 182

 ЗП УГВР — див. Українська Головна Визвольна Рада, Закардонне Представництво
 Заберізка, с. Козівського р-ну — 92
 Заберізок, хут. с. Конюхи — 79
 Заболотецький р-н Львів. обл. — 100, 121
 Заворський Михайло, симп. — 30, 169
 Загалук Олекса (“Шах”), заст. рай. — 140, 179
 Загін УПА “Остапа” — див. Польовий Омелян, пор., к-р 3. ВО
 Загін УПА “Різуна” — див. Андрусяк Василь, полк., к-р 22. ТВ
 Загір’я, с. Заложцівського р-ну — 6, 94-95, 100-103, 112, 118, 121, 127, 129-130, 132, 134
 “Зазуля”, стр. — Береза Омелян
 Закамарюк Іван (“Вихор”), стр. СКВ — 146, 179
 Закарпатська обл. — 68-70, 99
 Закерзоння — 24
 “Залізник”, стр. — див. Дец Петро; Опир Володимир
 “Залізник”, стр. СКВ — див. Дольний Степан
 “Залізник”, член ОУН — див. Козак Степан
 Заложці, м. Терноп. обл. — х, хvii, 98, 121, 125, 134
 Заложцівський р-н — vi, viii, xi-xxii, ххvі-ххix, 5-6, 73, 81, 84-89, 93-135, 142, 175-178, 183, 185, 197
 Залозеччина — 80, 90, 103
 Зальопаний Григорій (“Крутий”), кул. — 32-33, 182
 Заміський пов., Холмщина — 189
 “Замок”, член ОУН — див. Пилипів Іван
 Зарихта Богдан (“Орест”), пов. юн. — 31, 182
 Зарубінці, с. Збарзького р-ну — 23
 Заруддя, с. Зборівського р-ну — х, ххiv, 58-59, 62, 86, 162
 Зарудний Петро, симп. — 147, 179
 Застінка, с. Великоборківського р-ну — 10, 15-16, 21
 “Захар”, член ОУН — див. Гарматній Михайло
 Зацний Петро, член ОУН — 47, 171
 Заяць Антін (“Крук”), куш. — 176 — 133, 176
 Заяць Антін (“Крук”), куш. — 176
 Збараж, м. Терн. обл. — 187
 Збаражчина — 17, 31, 102, 118, 156
 Збаразький пов. — 26
 Збаразький р-н Терноп. обл. — 7, 18, 23, 25, 100-101, 109, 157
 “Збіг”, ст. віст. — див. Кривко Володимир
 Зборів, м. Терноп. обл. — ххv, 62, 66, 71, 113
 Зборівський ндр. — v, xix, ххvi, 196
 Зборівський пов. — х-хi, xix, 68, 196
 Зборівський р-н — viii-ix, xii-xv, xix, ххii-ххiii, ххvi, 51-52, 56-92, 101, 119, 126, 134, 164, 172-175, 182-183, 185, 189-190, 197

- Зборівщина — ix, xxii, 6
- Зварич Євгенія (“Мурашка”), пов.
УЧХ — xiv, xxviii, 85, 182, 196
- Зварич Йосип (“Крига”), стр. — 153, 179
- Зварич Петро, стр. СКВ — 76, 172
- Звижень, с. Заболотецького р-ну — 58-59, 73, 100, 109
- Звір Григорій, член ОУН — 38, 182
- “Зелений”, зв’язк. — див. Вальчишин Осип
- “Зелений”, куц. — 76
- “Зелений”, рой. — див. Калинович Богдан
- “Зелений”, стр. — див. Плавуцький Теодор
- “Зена”, сан. — див. Процик Ольга
- “Зенко”, зв’язк. — див. Турило Михайло
- “Зенко”, член ОУН — див. Бугайський Зиновій
- “Зут”, зв’язк. — 17, 184
- Зілінський Володимир (“Дубок”), стр. СКВ — 38, 169
- Зілінський Петро (“Крук”), куц. — 39, 169
- Зіньків Ярослав (“Яструб”), член ОУН — 35-36, 169
- “Зірка”, чот. пвх. — 165, 186
- “Змій”, підрай. — див. Омельчук Дмитро
- “Змій”, рой. — див. Осадца Лев Мих.
- Золотницький р-н Терноп. обл. — 11, 54
- Золочів, м. Львів. обл. — 60, 117
- Золочівська тюрма — 64
- Золочівський р-н — 60, 87
- “Зуб”, заст. куц. — див. Масний Микола
- “Зуб”, стр. СКВ — див. Когут Григорій
- “Зуб”, член ОУН — див. Герій Ігор
- Зубрик Григорій, стр. СКВ — 65, 172
- Іванє, с. Почаївського р-ну — 99
- Іванина Володимир (“Гак”), рай. госп. — 74, 173, 197
- Іванівка, с. Тербовельського р-ну — 29, 142
- “Івась”, стан. — див. Микитишин Іван
- “Івасько”, член ОУН — 10, 168
- Івахів Теодор, член ОУН — 9, 168
- Івахнюк Антін — xviii, xxxii
- Івачів, с. Заложцівського р-ну — 124
- Івачів Горішний, с. Великоглибочоцького р-ну — 136-137, 142-143, 148-150, 152-154, 161-162
- Івачів Долішний, с. Великоглибочоцького р-ну — 137-138
- Івашківці, с. Збаразького р-ну — 18
- “Ігор”, рай. — див. Холодний Матвій
- “Ігор”, рай. військ. — див. Тимочко Микола
- “Ігор”, рой. — 129, 185
- Ігровиця, с. Великоборківського р-ну — 33-34, 137, 139-141, 143, 146-147, 149-150, 159-160, 162-164
- Ілавче, с. Тербовельського р-ну — 11, 55
- Ільків Данило (“Хмара”), стр. СКВ — 159, 179
- Ільків Ярослав (“Богдан”, “Шувер”), куц. — 160-161, 179
- “Іскра”, рай. — див. Якимів Володимир
- “Іскра”, член ОУН — див. Корчило Іван; Чорний Іван
- Іщків, с. Золотницького р-ну — 20, 54
- Кабарівці, с. Зборівського р-ну — 82, 119, 189-190
- “Кавка”, стан. військ. — див. Лазута Омелян
- “Калина”, заст. пов. госп. — див. Сеньків Петро
- “Калина”, член ОУН — див. Павлик Іван
- “Калинович”, куц. — див. Медвідь Михайло
- Калинович Бордан (“Зелений”), рой. — 103, 176
- Калинович Григорій (“Каменяр”), рай. госп. — 120-121, 176, 197
- Калуський р-н Стан. обл. — 158

- “Каменяр”, рай. госп. — див. Калинович Григорій
- “Каменярі”, орг. — 189-190
- Камінський Михайло (“Сірко”), стр. — 84-85, 173
- “Камінь”, куш. — див. Олійник Ілля
- Кам’янка, с. Підволочиського р-ну — 163
- Каплун Іван (“Оса”), стр. СКВ — 152, 179
- “Капраль”, пов. військ. — див. Остяк Володимир
- Капшій Василь, стан. — 67, 173
- Карий Іван (“Чуйко”), стр. СКВ — 151, 179
- Карий Петро, симп. — 94, 176
- “Кармелюк”, бойовик — див. Любачівський Михайло
- “Кармелюк”, пов. військ. — див. Чіп Петро
- “Кармелюк”, сотен. (Сотня “Кармелюка”) — 121
- “Кармелюк”, стр. — див. Сухецький Остап
- “Кармелюк”, стр. СКВ — див. Серета Михайло
- “Кармелюк”, член ОУН — див. Ковальчук Лука
- “Карний”, підр. військ. — див. Кужіль Петро
- Каровський Петро (“Рубай”), куш. — 145, 179
- Карпати — viii, x, xvii, xxii, xxiv, 31, 37-38, 40, 50, 52-53, 69, 79-80, 82, 87, 98-99, 102, 118, 123-124, 143, 145, 192
- “Карпо”, окр. субреф. проп. — див. Попадич Зиновій
- “Карпо”, куш. — див. Тютюнник Володимир
- Качан Володимир (“Пройдисвіт”), стр. — 101, 183
- Качан Петро (“Мокрий”), стр. — 109, 176
- Качка Володимир (“Птах”), ндр. субр. проп. — vi, xx, 136, 179
- Качка Микола (“Листок”), член ОУН — 152, 179
- “Качор”, зв’язк. — 55, 184
- Качуровський Михайло (“Пугач”), рой. — 32, 169
- Кашуба Володимир (“Вірний”), куш. — 87-88, 173
- Квасницький Микола, стр. — 83, 173
- Кейван Зоня — xviii, xxxii
- Керич Теодор [с. Гарбузів], член ОУН — 94, 176
- Керич Теодор [с. Монилівка], симп. — 110, 176
- “Кий”, рай. — див. Кринцель Іван
- Кикіш Станислав (“Рись”), ндр. СБ — 126, 135
- Килат Михайло (“Стріла”), стр. СКВ — 15, 168
- Кимський Василь (“Яр”), заст. куш. — 81-82, 173
- Кип’ячка, с. Великоборківського р-ну — 9-10, 14, 21, 26, 40, 188, 191-192
- Кирильчук Дем’ян (“Сливка”), симп. — 42, 169
- Кисіль Михайло, симп. — 106, 176
- “Кит”, рай. СБ — див. Борачок Северин
- “Кит”, сотен. — див. Приліп Омелян
- Кізік Ярослав (“Хмара”), куш. — 13, 168
- Кійданці, с. Збарзького р-ну — 25
- Кіндерський Роман (“Тигр”), віст. — 89-90, 173
- Кіндзерський Петро, симп. — 84, 173
- “Клен”, рай. проп. — див. Турчин Степан
- “Клен”, стр. — див. Коваль Іван
- “Клим”, стр. СКВ — див. Ониськів Михайло
- “Клим”, (прізвище невідоме) Богдан, чот. — 115, 185
- “Клименко”, рой. — 159, 186
- Климчук (ім’я невідоме), підп. — 190
- Кметь Андрій (“Хмара”), стр. — 146, 179
- Кметь Олекса, член ОУН — 138, 179
- Кобзистий Василь, стр. СКВ — 57, 173

- Кобзістий Іван, стр. СКВ — 58, 173
Кобилянський Петро (“Вояк”), стр. СКВ — 11, 168
Ковалик Дмитро (“Орест”), член ОУН — 150, 183
Ковалик Євген Ст., член ОУН — 136, 179
Коваль Іван (“Клен”), стр. — 112, 176
Коваль Петро, член ОУН — 46, 171
Коваль Петро (“Береза”), бойовик — 112, 176
Ковальчук Іван (“Тарас”), стр. — 149, 179
Ковальчук Лука (“Кармелюк”), член ОУН — 38, 169
Ковпак С. А. — 40
Ковтун Василь (“Хитрий”), стр. СКВ — 133, 176
“Когут”, кущ. — 18-19, 184
Когут Григорій (“Зуб”), стр. СКВ — 95, 176
Когут Лев (“Орел”), рай. СБ — 40, 169, 198
“Кожем’яка”, ст. віст. — див. Бесь Іван
“Кожем’яка”, стр. СКВ — див. Лотович Володимир
“Козак”, стр. — 76
“Козак”, стр. СКВ — див. Беш Іван
Козак Степан (“Залізник”), член ОУН — 118, 176
Козакевич Василь (“Цвітка”), член ОУН — 99, 176
Козівка, с. Великоборківського р-ну — 9-11, 15-17, 19, 22, 31, 144
Козівський р-н Терноп. обл. — ххiv, 88, 90, 92, 135
Козлів, м. Терноп. обл. — 45, 51
Козлівський р-н — v, xiv-xv, хіх, ххviii-ххіх, 45-55, 79, 87, 144, 148, 171, 182, 184, 198
“Кок”, сотен. — 194
Кокутківці, с. Великоглибочоцького р-ну — 103, 138-139, 148
Колінець Іван, симп. — 84, 173
Колки, м. Волин. обл. — 114
Колодівка, с. Скалатського р-ну — 22-23
“Колос”, стан. — див. Томків Олекса
“Колос”, стр. СКВ — див. Бойко Василь
“Колос”, хор., прац. край. СБ — див. Мотиль Михайло
“Коля”, стр. СКВ — див. Флісник Іван
Кондрак Віктор (“Вихор”), стр. СКВ — 39, 169
“Коник”, рой. — див. Модчук Петро
Коніцький, з райкому — 133
Конопівка, с. Микулинецького р-ну — 27, 37, 43
Константинівка, с. Великоборківського р-ну — 24-25
Конюхи, с. Бережанського р-ну — 79, 103, 107
Копистинський Іван (“Давибіда”), член ОУН — 11, 184
“Копчик”, бул., чот. — див. Шумейко Михайло
“Кора”, кур. (Куринь “Кори”) — vi, хх, 93
Корбіцький Богдан (“Сонце”), стан. — 94, 176
Кореччина — 131
Корінювський (Курінювський) Іван (“Дружній”), член ОУН — 132-133
“Корнило”, край. реф. СБ — див. Вовк Мирослав
Королівка, хут. с. Колодівка Скалатського р-ну — 22-23
Коропецький р-н Терн. обл. — 21
“Корч”, зв’язк. — 17, 184
“Корч”, рай. військ. — див. Романів Петро
Корчило Іван (“Іскра”), член ОУН — 117, 176
Косар Василь, симп. — 109, 176
“Косач”, сотен. — 164-165, 186; див. теж — “Сіроманці”, сотня УПА
“Косач”, стр. СКВ — див. Бойко Павло
Костик Дмитро, стр. — 95, 183
Косткевич Михайло, стр. — 56, 182
Костківці, с. Козлівського р-ну — 148
Котовський Євген (“Красота”), підрай. — 138, 179

- “Кочубей”, член ОУН — 25, 168
 Коцур Василь, член ОУН — 95, 176
 Коцур Євген (“Сук”), заст. куш. — 109-110, 176
 Коцур Михайло (“Незломний”, “Омелян”), рай. — 6, 110-111, 176, 197
 Кошельовський Зиновій, симп. — 42, 169
 Кравець Василь, симп. — 72-73, 173
 Кравець Ілярій, бойовик — 67, 173
 Кравець Володимир, член ОУН — 86, 173
 Кравчук Михайло (“Чумак”, “Байда”), член ОУН — 161-162, 179
 Кравчук Олекса (“Гонта”), стр. СКВ — 149, 179
 Красне, с. Зборівського р-ну — 72, 85
 Краснозан Василь, стр. СКВ — 63, 173
 Краснополці, с. Збарзького р-ну — 7
 “Красота”, підр. — див. Котовський Євген
 “Крах”, чот. — див. Хом’як Василь
 “Крезуб”, куш. — див. Митинський Ярослав
 Крем’яниччина — ix, xxiii, 151
 Кривенький Тадей (“Орел”), заст. куш. — 151-152, 179
 Кривки, с. Микулинецького р-ну — 31, 37-39, 43-44
 Кривко Володимир (“Збіг”), ст. віст. — 127, 185
 “Кривоніс”, стр. — див. Гарматій (ім’я невідоме)
 “Кривоніс”, стр. СКВ — див. Гарматій Іван
 “Кривоніс”, стр. — див. Гуменюк Дмитро
 Кривоніс Микола (“Хмара”), рай. військ. — 56, 173, 197
 Кривоус Ярослав (“Бадьорій”), куш. — 18, 168
 “Крига”, куш. — див. Хом’як Осип
 “Крига”, стр. — див. Зварич Йосип
 “Крилатий”, заст. куш. — див. Дец Микола
 “Кримський”, стр. — 125, 185
 Кринцель Іван (“Кий”, “Меч”, “Максим”), рай. — 88, 173, 197
 Криль Михайло (“Міша”, “Віра”), окр. СБ — 126, 134-135, 183
 “Кропива”, сотен. (Сотня УПА “Кропиви”) — див. Лукашук Володимир, кур.
 “Круглий”, стр. — див. Лесенюк Осип
 “Крук”, куш. — див. Баяць Антін; Заяць Антін; Зілінський Петро; Турило Григорій
 “Крук”, рой. — 118, 185
 “Крук”, сотен. (“Лісовики”, сотня УПА) — 194
 “Крук”, сотен. (“Холодноярці”, сотня УПА) — 195
 “Крук”, член ОУН — див. Стахів Петро
 Крук Омелян (“Славко”), член ОУН — 176
 “Крутий”, бойовик — див. Богач Василь
 “Круглий”, кул. — див. Зальопаний Григорій
 “Круча”, рай. СБ — див. Кулик Петро
 Ксенчин Михайло (“Береза”), стр. СКВ — 91, 173
 Кудинівка, с. Зборівського р-ну — 58, 60, 62, 66, 89-90
 Кудобинці, с. Зборівського р-ну — 61, 63, 65, 67, 73, 75, 79, 81, 84
 Кудрик Григорій (“Осип”), член ОУН — 150, 180
 Кужіль Петро (“Карний”), підр. військ. — 107, 176
 Кузь Данило, сел. — 77
 Кузь Петро, підп. — 76-77
 Кузь Петро Данилович, симп. — 77, 173
 “Кук”, машиніст у рай. — див. Мельник Василь
 Кукурудза Константин, стр. СКВ — 70, 173
 Кукурудза Михайло (“Соловій”), стр. СКВ — 124, 176
 Кулик Петро (“Круча”, “Петро”), рай. СБ — 21, 184, 198

- Кулішевський Євген, стр. — хііі, ххviii, 91, 173
- Кулішевський Ярослав, стр. СКВ — 67, 173
- Кульчиці Шляхотні, с. Самбірського р-ну — 158
- Кунько Володимир, підп. — 188
- Купчинці, с. Козлівського р-ну — 44, 47, 51-54
- “Курдиба”, заст. куш. — див. Наконечний Володимир
- Курівці, с. Великоглибочоцького р-ну — 136
- Курінь “Бистрого” — див. “Бистрий”, кур. УПА
- Курінь УПА “Бондаренка” — див. Якубовський Володимир, май.
- Курінь УПА “Кори” — див. “Кора”, кур.
- Курінь “Лісові Чорти” — див. “Лісові Чорти”, курінь
- Курінь УПА “Остапа” — див. Польовий Омелян, пор.
- Курінь УПА “Романа” — див. “Роман”, кур.
- Куріньовський Іван — див. Коріньовський Іван
- Курники, с. Великоборківського р-ну — 13, 22-23
- Кути, хут. с. Озінра Зборівського р-ну — 51
- Кутківці, с. Козлівського р-ну — 50, 144
- Кутний Володимир (“Гайда”), рай. госп. — 66, 173, 197
- Кухарський Осип (“Май”), стр. СКВ — 131, 176
- Куць Осип (“Остап”), сотен. пвх. — 82-83, 182
- Кучер Іван (“Семен”), рай. — 92, 173, 197
- Кучер Павло (“Довбуш”), стр. СКВ — 89, 171
- “Кучерявий”, стр. — див. Микитюк Микола
- Кучмай Іларій, член ОУН — 61, 173
- Кушнір Степан (“Моряк”), бойовик — 54, 171
- Лаврівці, с. Зборівського р-ну — 80-81, 83, 92
- Лаврін Григорій (“Богдан”, “Назар”, “Юрій”), рай. проп. — 6, 159, 180, 197
- Ладичин, с. Микулинецького р-ну — 27, 38-39, 43
- Лазута Василь, член ОУН — 29, 170
- Лазута Олекса (“Кавка”), стан. військ. — 29, 170
- Лазута Федір, симп. — 26, 170
- Лалак Анна (“Билина”, “Бистра”), куш. УЧХ — 147-148, 180
- Лебедь Микола — хviii, хххii
- “Лебідь”, кул. — див. Продан Степан
- “Лев”, віст. — див. Семен Микола Демк.
- “Лев”, заст. куш. — див. Шафранський Володимир
- “Лев”, к-р боївки — 150
- “Лев”, куш. — 150, 152
- “Лев”, куш. — див. Лесевич Петро
- “Лев”, сотен. пвх. — див. Петришин Василь
- “Лев”, стр. — див. Чорний Василь
- Левицький Григорій (“Чорний”), бойовик — 103-104, 176
- Левицький Олексій (“Грізний”, “Олег”), куш. — 129, 176
- Левицький Петро (“Ворон”, “Мирон”), куш. — 92, 173
- Левицький Степан (“Ясень”), стан. — 106, 176
- “Левко”, сотен. (“Риболовці”, сотня УПА) — 194
- Лейковський Антін, симп. — 149, 180
- Леньків Йосип, симп. — 63, 173
- Лесевич Петро — (“Лев”), куш. — 47, 172
- Лесенюк Осип (“Круглий”), стр. — 92, 173
- Леськів Михайло, стр. СКВ — 71, 173
- Леськів Теодор, стр. — 56-57, 182

- “Летючий”, кущ. — див. Сарматюк Степан
- Лилик Роман (“Довбуш”), прац. СБ — 23, 181
- Лилик Текля (“Уляна”), зв’язк. — 13, 168
- Липак Володимир (“Чорний”), стр. СКВ — 119, 176
- Липиця Горішня, с. Рогатинського р-ну — 125
- Липиця Долішня, с. Рогатинського р-ну — 129
- Лисичинці, с. Новосільського р-ну — 41
- “Лискавка” — 13
- “Лисок”, член ОУН — див. Качка Микола
- “Лисоня”, 3. ВО УПА — viii-x, xiii, xvii-xviii, xxii-xxiv, xxx, xxxii, 126, 187, 193-195
- “Листок”, стр. — див. Ониськів Богдан; Цупер Богдан
- Литва — 138
- Лишківці, с. Заложцівського р-ну — 102
- Ліска Павло, член ОУН — 8, 168
- “Лісовий”, бойовик — див. Пивоварчук Іван
- Лісовий Богдан (“Славута”, “Чашка”), окр. проп. — 6, 35, 170, 196
- “Лісовик”, ндр. проп. — див. Ваврів Теодор
- “Лісовик”, стр. СКВ — див. Жеребний Ярослав
- “Лісовики”, сотня УПА — 12, 194
- “Лісові Чорти”, курінь УПА — 192
- Ліще, с. Заложцівського р-ну — 85
- “Ліщина”, бойовик — див. Лотоцький Василь
- “Ліщина”, прац. СБ — див. Борнатович Федір
- “Ліщина”, рой. — див. Відловський Василь
- “Ліщина”, хут. с. Загір’я Заложцівського р-ну — 61, 102-103, 113, 129-130
- “Лоза”, кущ. — 54, 182
- Лоїк Михайло (“Сагайдак”), стр. — 116, 176
- Лопушани, с. Заложцівського р-ну — 95, 107, 110, 127, 129-130
- Лопушанський Євген, симп. — 84, 173
- Лопушна, с. Почаївського р-ну — 30, 83, 103, 126, 155
- Лотович Володимир (“Кожем’яка”), стр. СКВ — 20, 168
- Лотоцький Василь (“Ліщина”), бойовик — 41, 170
- Лотоцький Леонід (“Оріх”), стр. СКВ — 33, 170
- “Луг”, стр. — 124-125, 185
- Лука Велика, с. Микулинецького р-ну — 5, 27-28, 33, 36, 49-41, 191
- Лукаевич Іван (“Рубач”), бойовик — 121-122, 177
- Лукаевич Микола (“Прямий”), член ОУН — 111, 177
- Лукаевич Степан (“Береза”), член ОУН — 127, 177
- Лукашевич (Лукашевич) Маріяна (“Черник”, “Ягода”), май., к-р 28. ТВ УПА — 188-189
- Лукашук Володимир (“Кропива”), кур. — 95
- Луцик Василь (“Хрущ”), стр. — 116-117, 183
- Луцик Микола (“Жук”), стан. — 95, 177
- Луців Петро (“Оріх”), член ОУН — 157, 180
- Лучанко Василь (“Грім”), сотен. пвх. — 152-153, 180
- Лучанко Методій (“Рибка”), стр. УПА — 143, 180
- Лученко (Лучанко) Петро (“В’юн”), підр. військ. — 139, 180
- Лучка, с. Микулинецького р-ну — 26, 37
- Лучків Іван (“Явір”), підрай. — 5, 27-28, 170
- Лушпінський Бронислав (“Нетяга”), член ОУН — 32, 170
- Лушпінський Михайло, симп. — 30, 170

- Любачівський Михайло (“Кармелюк”), бойовик — 51, 171
- Любачівський пов., Закерзоння — 24, 127
- Любачівський Ярослав (“Ковен”), бойовик — 68, 173
- Любінський Осип (“Смерека”), член ОУН — 48, 171
- “Любко”, зв’язк. К-В — 123, 185
- Людвиківка, хут. с. Дворіччя — 31
- “Льви”, сотня УПА — 123-124
- Львів, м. — 187
- Львівська обл. — v, ix, xix, xxiii, 24, 53, 60, 88, 91, 100-101, 111, 121, 142, 157-159, 194
- Львівський Роман, член ОУН — 48, 171
- Львівський Теодосій (“Молоток”), член ОУН — 47, 171
- МВД — xvii, xxii-xxiii, xxxi, 5, 20, 23, 66, 126, 164, 189, 191
- МГБ — 39
- Мазур Степанія, симп. — 144, 180
- “Май”, стр. СКВ — див. Кухарський Осип
- Макар Василь (“Турин”), рай. військ. — 93, 177, 197
- Макар Володимир — xviii, xxxii
- Макар Ярослав (“Олень”), бойовик — 104, 177
- “Максим”, край. реф. СБ — 6, 32, 37, 184
- “Максим”, куш. — 157, 186
- “Максим”, субреф. рай. СБ — див. Франків Богдан
- “Макух”, стр. — 165, 186
- Маланчук Василь, сел. — 190
- Маланчук Микола, з с. Млиновець, підп. — 190
- Маланчук Микола (“Микольцо”), підп. — 189-190
- Маланяк Іван (“Сірий”, “Ох”), бойовик — 160, 186
- Малашівці, с. Великоглибочоцького р-ну — 139-140, 143, 160
- Малецький Теодор, стр. — 94, 183
- “Малий”, куш. — див. Гляс Михайло
- Маличок Василь, симп. — 13, 168
- Маличок Василь, стр. СКВ — 12, 181
- Мальк Іван (“Вихор”), стр. — 158, 186
- Манаїв, с. Заложцівського р-ну — 100, 112, 115-116, 124, 127-128
- Мандзій Михайло, член ОУН — 140, 180
- Маріян Дмитро (“Рись”), бойовик — 162-163, 186
- Марків (ім’я невідоме, “Саша”), прац. СБ — 37, 184
- Маркіз Степан (“Гордій”), чот. — x, xxiv, 6, 50, 171
- “Марко”, бойовик — див. Олійник Василь
- “Марко”, член ОУН — див. Сагадин Микола
- “Марко”, стр. — 124-125, 185
- “Марко”, член ОУН — див. Відловський Степан
- Маркопіль, с. Заболотецького р-ну — 95, 104, 159
- Марний Іван, член ОУН — 9, 168
- “Маруся”, саніт. — див. Сухецька Ольга
- Марушак Теофіль, член ОУН — 73, 173
- Марфіян Юрій (“Смутний”), стр. — 97, 183
- Марціяш Антін, симп. — 127, 177
- Марціяш Володимир, симп. — 127, 177
- “Марченко”, бойовик — 34
- “Марченко”, бойовик — див. Чорномаз Богдан
- Масипівка, с. Микулинецького р-ну — 29
- Масний Микола, бойовик — 71, 173
- Масний Микола (“Зуб”), заст. куш. — 71, 173
- Масний Петро, стр. — 69-70, 173
- “Мат”, окр. субреф. проп. — див. Попадич Зиновій
- Матвішшин Анна, зв’язк. — 110, 177
- Матвішшин Текля, симп. — 110, 177

- “Матей”, куш. — див. Медвідь Михайло
- Матуняк Петро (“Орест”), стр. СКВ — 151-152, 180
- Махнівці, с. Помор’янського р-ну — 64-65
- Мацишин Іван, симп. — 63, 173
- Мацьопа Ярослав, член ОУН — 27, 170
- “Медвідь”, стр. СКВ — див. Герман Григорій
- Медвідь Іван, член ОУН — 136-137, 180
- Медвідь Михайло (“Калинович”, “Матей”), куш. — 91-92, 173
- Мединичівський р-н Дрогоб. обл. — 160
- Мелнянський бій — 159
- Мельник Василь (“Жук”), машиніст у рай. — 132, 177
- Мельник Петро, підп. — 190
- Мельник Петро, симп. — 141, 180
- Мельник Пилип, член ОУН — 190
- Мерих Василь, стр. — 56, 182
- Метенів, с. Зборівського р-ну — 82, 118
- “Меч”, бойовик — див. Сенік Назар
- “Меч”, рай. — див. Кринцель Максим
- “Меч”, сотен. (“Риболовці”, сотня УПА) — 194
- “Меч”, сотен. (Сотня УПА “Меча”), — уііі, ххі, 5-6, 96, 115, 117, 134, 185
- “Меч”, стр. — 19, 184
- Мидз Степан (“Шпак”, “Андрій”), рай. СБ — 22, 181
- “Микита”, член ОУН — див. Гоцяк Василь
- “Микита”, стр. СКВ — див. Снігур Петро
- Микитишин Іван (“Івась”), стан. — 64, 173
- Микитюк Микола (“Кучерявий”), стр. — 100, 183
- “Микола”, пов. — див. Романів Петро
- Микулинецький ліс — 29, 40
- Микулинецький р-н Терн. обл. — у, xiv-xv, xix, xxviii-xxix, 5, 14, 19, 26-44, 150, 169-170, 182, 184, 198
- Микулинці, м. — 27
- Мильно, с. Заложцівського р-ну — 81, 95, 98, 103-106, 113, 116-118
- “Мирон”, бойовик — див. Бенедига Мирон
- “Мирон”, куш. — див. Левицький Петро; Пивоварчук Василь
- Мисак Степан (“Чумак”), член ОУН — 109, 177
- Митинський Ярослав (“Крезуб”, “Рій”), куш. — 21, 168
- Митниця, хут. с. Сороцьке Тербовельського р-ну — 22
- Михайлецький Павло (“Гармаш”), стр. — 131, 177
- Мишковецький ліс — 35
- Мишковичі, с. Микулинецького р-ну — 26, 29-30, 32, 35-36, 38, 41
- Мізь Володимир, стр. — 56 182
- Мілян Петро (“В’юн”), стр. — 91, 173
- “Місько”, член ОУН — див. Павлик Михайло
- “Міша”, окр. СБ — див. Кріль Михайло
- Млинівці, с. Зборівського пов. — 190
- “Модест”, ндр. проп. — див. Ваврів Богдан
- Модчук Петро (“Коник”), рой. — 158, 186
- Мозільчук М., стр. — 97, 177
- “Мокрий”, стр. — див. Качан Петро
- Молодінче, с. Ходорівського р-ну — 158
- “Молоток”, член ОУН — див. Львівський Теодосій
- Монилівка, с. Заложцівського р-ну — 62, 108-110, 133-134, 176
- “Мороз”, стр. СКВ — див. Диня Омелян
- “Мороз”, член ОУН — див. Чапайло Дмитро
- Мороз Іван (“Остап”), прац. СБ — 126, 135
- “Морозенко”, зв’язк. — див. Білоган Михайло

- “Морозенко”, кущ. — див. Чернецький Василь
- “Морозенко”, сотен. (Сотня “Морозенка”) — 75, 81, 131
- “Морозенко”, стр. — 128, 185
- “Морозенко”, стр. — див. Підгайний Ілько; Цюман Антін
- “Морозенко”, стр. СКВ — див. Редька Михайло
- “Моряк”, бойовик — див. Кушнір Степан
- Московщина — 46
- Мостовий Петро, стр. — 122, 177
- Мотиль Михайло (“Колос”, “Плестун”), хор., прац. край. СБ — 52, 54, 182
- “Музика”, стр. — див. Хоміцький Северин
- Музика Володимир Петр., стр. — 87, 173
- Музика Степан (“Грізний”), стан. — 7, 168
- Мулик Анна — xviii, xxxii
- Мультан Василь (“Василько”), стр. СКВ — 162, 180
- “Мур”, пов. — див. Романів Петро
- Муравський Андрій, стр. СКВ — 64, 173
- Муран Володимир (“Трактор”), стр. СКВ — 35, 170
- “Муха”, член ОУН — див. Рій Петро
- “Муха”, стр. — див. Солевич
- Мшана, с. Зборівського р-ну — 56, 60-61, 71, 83-84, 86, 90-91
- Мшанець, с. Великоглибочоцького р-ну — 145, 149, 154-155, 157, 160-161
- НКВД — xi-xii, xxvi-xxvii, 64, 83, 114, 136
- НН (незнані) — 10-11, 17, 31, 41, 184
- Надрічний Семен (“Ворон”), рой. — 157-158, 184
- “Назар”, рай. проп. — див. Лаврін Григорій
- Назарко Василь (“Вихор”), член ОУН — 13, 168
- Назарко Іван (“Помста”), член ОУН — 15, 168
- Назарко Степан (“Сербин”), стр. СКВ — 15, 168
- Наконечний Володимир, симп. — 60, 174
- Наконечний Володимир (“Курдиба”), заст. кущ. — 89, 174
- Наконечний Микола (“Орест”), кущ. — 77-78, 174
- Наконечний Осип Тим. (“Чумак”), стр. — 78, 174
- Наконечний Сидір (“Сокил”), заст. пов. СБ — 75, 182
- “Наливайко”, сотен. (Сотня “Наливайка”) — 132
- Нанацький Леонід (“Горішний”), стр. СКВ — 35, 170
- Настасів, с. Микулинецького р-ну — 14, 26, 32, 34, 37-39, 43
- Небеш Степан — 187-188
- Небола Михайло (“Голка”), ст. бул., заст. сот. (Сотня “Голки”) — x, xxiv, 86-87
- “Недобитий”, стр. СКВ — див. Пастух Степан
- Недогін Дмитро (“Довбуш”), бойовик — 123, 177
- “Недоля”, рай. проп. — див. Редька Михайло
- “Недоля”, стр. СКВ — див. Бурава Степан
- “Недоля”, стр. — 128, 185
- “Недоля”, член ОУН — див. Чоловський Володимир
- “Незломний”, рай. — див. Коцур Михайло
- Нетерпинці, с. Заложцівського р-ну — viii, xxii, 105, 116, 133-134, 147
- Нетефор Дмитро, член ОУН — 101-102, 177
- “Нетяга”, член ОУН — див. Лушпінський Бронислав
- “Нечай”, рай. — див. Дідик Ярослав
- “Нечай”, стр. СКВ — див. Поляк Михайло
- “Нечай”, член ОУН — див. Різник Іван

- Нищота Йосип (“Вовк”), стр. — 143, 183
- Нище, с. Заложцівського р-ну — 63, 84, 120
- “Ніякий”, стр. — див. Дженджеристий Григорій
- Нове Село, с. Любачівського пов. — 23-24
- “Новий”, рой. — див. Бидь Михайло Новосільський р-н Терноп. обл. — 41
- Носівці, с. Великоглибочоцького р-ну — уїіі, ххїі, 141, 145-146, 165
- ОУН — див. Організація Українських Націоналістів
- Обаринці, с. Тернопільського пов. — 159
- Обертасів, с. Золочівського р-ну — 60
- “Обух”, стан. — див. Тимочко Микола
- “Овоч”, сотен. (“Буйні”, сотня УПА) — 195
- Озерянка, с. Зборівського р-ну — 65, 74, 79, 81
- Озірна, с. Зборівського р-ну — 51, 56-61, 64-66, 68-69, 72, 79-80, 85
- Озірнянський ліс — 92
- “Окунь”, рай. СБ — див. Жмурко Ярослав
- “Олег”, куш. — див. Левицький Олексій
- “Олег”, рай. госп. — див. Джурман Кирило
- Олексевич Іван, симп. — 72, 174
- Олексїв Петро, симп. — 113, 177
- Оленин Василь (“Бурий”), рой. — 81, 174
- “Олені”, старш. школа УПА — 21, 52
- “Оленка”, куш. УЧХ — див. Складан Софія
- “Олень”, бойовик — див. Макар Ярослав
- “Олень”, член ОУН — див. Шайнюк Микола
- “Олесь”, прац. СБ — див. Буньовський Мирослав
- Олів, с. Заложцівського р-ну — хі, ххv, 105-106, 112, 121-122, 130, 132
- Олійник Василь (“Марко”), бойовик — 104, 177
- Олійник Іван (“Богун”), член ОУН — 98, 177
- Олійник Ілля (“Камінь”), куш. — 122, 17
- Олійник Осип (“Шугай”), віст. — 157, 186
- “Оля”, зв’язк. — див. Стебельська Пауліна
- “Оля”, машиністка — див. Стець Ольга
- “Омельян”, рай. — див. Коцур Михайло
- Омельчук Дмитро (“Змій”), підрай. — 94, 177
- Ониськів Богдан (“Листок”), стр. — 43, 170
- Ониськів Михайло (“Клим”), стр. СКВ — 52-53, 171
- Опир Володимир (“Залізник”), стр. — 37, 170
- Організація Українських Націоналістів (ОУН) — vii-viii, xiii, ххїі, ххvii-ххviii, 3, 7-184
- “Орел”, бойовик — див. Андрусишин Микола
- “Орел”, рай. СБ — див. Когут Лев
- “Орел”, заст. куш. — див. Кривенький Тадей
- “Орест”, бойовик — див. Гарматій Михайло
- “Орест”, куш. — див. Наконечний Микола
- “Орест”, пов. юн. — див. Зарихта Богдан
- “Орест”, рай. проп. — див. Хом’як Іван
- “Орест”, член ОУН — див. Ковалик Дмитро
- “Орися”, куш. УЧХ — див. Складан Софія
- Оришак Олекса (“Очайдух”), стр. СКВ — 53, 171
- “Оріх”, стр. СКВ — див. Лотоцький Леонід
- “Оріх”, член ОУН — див. Луців Петро

- Оріховський Михайло (“Чиж”), член ОУН — 33, 170
- “Орли”, сотня УПА — 87
- “Орлик”, бойовик — 59
- “Орлик”, куш. — див. Ткачук Ярослав
- “Орлик”, рай. СБ — див. Хома Андрій
- “Оса”, стр. СКВ — див. Каплун Іван
- Осадця Лев Мих. (“Змій”), рой. — 87, 174
- “Осип”, член ОУН — див. Бугайський Йосип; Кудрик Григорій
- Осовський Михайло (“Бай”), чот. — 12, 181
- “Острий”, куш. — див. Остяк Павло
- Острий Михайло, юнак — 84, 182
- Острів, с. Микулинецького р-ну — 30, 32-35, 39, 42
- Остатовичі, с. Перемишлянського р-ну — 91
- Остальці, с. Струсівського р-ну — 16, 33
- “Остап”, пор., к-р 3. ВО — див. Польовий Омелян
- “Остап”, прац. СБ — див. Мороз Іван
- “Остап”, сотен. пвх. — див. Куць Осип
- Осташівці, с. Зборівського р-ну — 68, 72-73, 78, 84, 88, 91
- Остяк Володимир (“Капраль”) пов. військ. — 140-141, 180, 196
- Остяк Павло (“Острий”), куш. — 163, 180
- “Ох”, бойовик — див. Маланяк Іван
- “Очайдух”, стр. СКВ — див. Орищак Олекса
- “Очерет”, чот. — 189
- Очкусь Іван, симп. — 72, 174
- Павлик Іван (“Калина”), член ОУН — 26, 170
- Павлик Ілля, сел. — 190
- Павлик Йосипа, сел. — 190
- Павлик Михайло (“Місько”, “Сич”, “Українець”), член ОУН — 26-27, 170, 190-191
- Павліщак Григорій (“Грізний”), рой. — 70-71, 174
- Павліщак Степан Ів., симп. — 80, 174
- “Павлюк”, заст. куш. — див. Парій Володимир
- “Палій”, член ОУН — див. Шевчук Володимир
- Панасівка, с. Заложцівського р-ну — viii, xii, xv, xvii, xxii, xxvi, xxix, xxxi, 5, 95-98, 101-102, 109, 112-113, 115-118, 123, 128, 133-134, 142-143
- Парасин Степан, стр. СКВ — 108, 177
- Парій Володимир (“Павлюк”), заст. куш. — 98, 177
- Пасічник Михайло (“Богун”), стр. СКВ — 58, 174
- Пасічник Михайло Ільк. (“Явір”), куш. — 62-63, 77, 174
- Пасічник Святослав (“Вій”), рай. проп. — 111, 185, 197
- Пастух Микола, член ОУН — 8, 168
- Пастух Михайло (“Войнаровський”), рай. проп. — 17, 181, 198
- Пастух Степан (“Недобитий”), стр. СКВ — 36, 170
- “Пат”, член ОУН — див. Щербатий Богдан
- Пацій Василь (“Буревій”), стан. — 137, 180
- Пашак Євген, член ОУН — 105, 177
- Пекар Петро (“Шум”), стр. — 95, 183
- Пеняки, с. Заболотівського р-ну — 124
- Переґінський р-н — 128
- Перепильники, с. Заложцівського р-ну — 100, 105, 108, 111, 118
- Перемишлянський р-н Львів. обл. — 53, 84, 91
- “Переможець”, стр. — див. Дерев'яно Василь; Петришин Ярослав
- “Переможець”, рай. юн. — див. Семчишин Володимир
- Петрик Василь, член ОУН — 9, 168
- Петрик Павло, стр. — 117, 177
- Петриків, с. Микулинецького р-ну — 26-27, 31-32, 35, 188, 190-191
- Петришин Василь (“Лев”), сотен. пвх. — 59, 182

- Петришин Володимир, стан. — 61, 174
 Петришин Іван, член ОУН — 8, 168
 Петришин Іван (“Яр”), чот. — 94-95, 183
 Петришин Ярослав (“Переможець”), стр. — 152-153, 180
 Петрів Теодор (“Лісовик”), ндр. проп. — 196
 “Петро”, ндр. проп. — див. Дідушок Петро
 “Петро”, рай. СБ — див. Кулик Петро
 Пивоварчук Василь (“Мирон”), куц. — 42-43, 170
 Пивоварчук Іван (“Лісовий”), бойовик — 104, 177
 Пилипів Іван (“Замок”), член ОУН — 127, 177
 Пиндус Ярослав (“Вій”), пов. проп. — 26, 182, 196
 Пиридиба Іван (“Двигун”), рой. — 102, 183
 Питляр Антін (“Ярослав”), куц. — 124, 177
 Питляр Ярослав (“Байда”), підр. проп. — 102-103, 177
 Питльований Василь, симп. — 76-77, 174
 Питльований Іван (“Гонта”, “Плугатар”), кур., к-р К-В — х, ххiv, 6, 82, 85-87, 90, 118, 182
 Питюра Михайло — хviii, ххxii
 Підберізці, с. Заложцівського р-ну — 94
 Підволочиський р-н Терн. обл. — 163
 Підгаєцький р-н Терн. обл. — 44, 126
 Підгайна-Гулак Теодосія (“Дарка”), машиністка ВО — 6, 19, 168
 Підгайний Ілько (“Морозенко”), стр. — 33, 170
 Підгайний Степан (“Дорош”), кул. — 30-31, 33, 170
 Підгайний Ярослав (“В’юн”), рай. СБ — 33, 41, 170, 198
 Підгайчики, с. Зборівського р-ну — 58, 83
 Підганюк Марія (“Тетяна”), стан. УЧХ — 146, 180
 Пізецький Василь, стр. — 84, 182
 Підкаменецький р-н Львів. обл. — 94, 111, 159
 Підстаршинська школа З. ВО УПА “Лисоні” — ix, 194
 Піратинський бій — 159
 Піхальський Володимир, стр. СКВ — 61, 174
 Плавуцький Теодор (“Зелений”), стр. — 25, 168
 Плавуча Велика, с. Козлівського р-ну — 64
 “Пластун”, хор. — див. Мотиль Михайло
 Плесківці, с. Великоглибочоцького р-ну — 144-146, 155, 159, 162-163
 Плісняки, с. Зборівського р-ну — 62, 77
 Плоскова, с. Рогатинського р-ну — 31
 Плотича, с. Козлівського р-ну — 49
 “Плугатар”, кур. — див. Питльований Іван
 Подільський край (“Поділля”) — у, хix
 Подусів, с. Перемишлянського р-ну — 53
 Покропивна, с. Козлівського р-ну — 52
 Полівці, с. Чортківського р-ну — 114
 Полісся — viii, хvii, ххii, ххxi, 5, 81, 93, 114-115, 120, 128
 Полтава П., член УГВР — хiii, ххviii, 199
 “Полтавець” (прізвище невідоме) Ярослав, стр. — 157, 186
 “Полтавці”, сотня УПА — 21, 84
 Поляк Михайло (“Нечай”), стр. СКВ — 17, 168
 Польовий Омелян (“Остап”), пор., к-р З. ВО “Лисоня” — viii-x, хv, ххii-ххiv, ххix, 30, 64, 134, 185, 193-194
 Поморяни, м. Львів. обл. — v, хix, 187
 Поморянський р-н Львів. обл. — 65, 88
 “Помста”, член ОУН — див. Назарко Іван
 Пом’яни, хут. с. Новосівці — 146

- Понорчак Микола, член ОУН — 67, 174
- Попадиш Зиновій (“Мат”, “Карпо”), окр. субр. проп. — 6, 141-142, 183
- Попелишин Володимир, симп. — 112-113, 177
- Попивняк Василь (“Вишня”), стр. — 150, 180
- “Попович”, заст. чот. — 165, 186
- Попович Василь (“Дим”), член ОУН — 47, 171
- Попович Степан (“Шум”), стан. — 47-48, 171
- Почаїв, м. Терн. обл. — 95
- Почаївський р-н — 30, 99, 126
- Приймак Іван (“Данилко”), стр. — ххvii, 92, 185
- Приліп Омелян (“Кит”), сотен. — 67-68, 174
- Присівці, с. Зборівського р-ну — 56, 67, 76-77, 90
- Продан Михайло Андр., стр. СКВ — 76, 174
- Продан Степан (“Лебідь”), кул. — 78, 182
- “Пройдисвіт”, стр. — див. Качан Володимир
- Пронятин, с. Великоглибочоцького р-ну — 51, 136, 142-144, 146-147, 150-152, 163
- “Просвіта” — 28, 61, 123, 188
- Процик Василь, симп. — 105, 177
- Процик Володимир (“Богдан”), заст. куш. — 123, 177
- Процик Михайло (“Сокира”), рой. — 75-76, 174
- Процик Ольга (“Зена”), сан. — 108, 177
- Процик Ярослав (“Журавель”), сотен. — уі, хх, 93, 183
- Прошівський ліс — 20
- Прошова, с. Великоборківського р-ну — 7-11, 13, 16-17, 19-21
- “Прямий”, член ОУН — див. Лукасевич Микола
- “Пугач”, рой. — див. Качуровський Михайло
- “Птах”, ндр. субреф. проп. — див. Качка Володимир
- “Пушкар”, член ОУН — див. Гарник Михайло
- П'ятничка Віктор, вояк УПА — 191
- Рабій Михайло — 188, 191-192
- Рабій Роман, вояк УПА — див. Рябий Роман
- Рава-Руська, р-н Львів. обл. — 158
- Радищі, с. — 123
- “Рак”, стр. — 19, 184
- Раківці, с. на Волині — 143
- Раковець, с. Золотницького р-ну — 54
- Ракуш Дмитро (“Сокол”), рай. СБ — 49, 171, 198
- Ратищі, с. Заложцівського р-ну — 100, 111, 119-122, 127-128
- Ребрик Петро Микол., стр. УПА — 78, 174
- Редька Михайло (“Морозенко”), стр. СКВ — 145, 180
- Редька Михайло (“Недоля”), рай. проп. — 77, 174
- Рейтор Степан, симп. — 71, 174
- Ремінник Данило, симп. — 23, 168
- “Рен”, сотен. — 79
- Ренів, с. Заложцівського р-ну — 106, 122, 124, 131
- “Решетило”, сотен. — 129
- Решетука Мирон (“Бор”), підрай. — 26, 170
- Рибак Антін (“Дуб”), рой. — 121, 177
- Рибак Ярослав (“Дон”), бойовик — 44, 182
- “Рибка”, стр. — див. Лучанко Методій
- “Риболовці”, сотня УПА — 194
- Рижий Михайло, стр. — 76, 174
- “Рись”, ндр. СБ — див. Кикіш Станіслав
- “Рись”, бойовик — див. Маріян Дмитро
- “Рись”, чот. — див. Тераз Мирослав
- Рівенська обл. — vi, хх
- Рівенщина — 25
- Рівня, с. Перегінського р-ну — 128
- Рідна школа — 28, 61, 113, 187-188

- Різник Іван (“Нечай”), член ОУН — 120, 177
- Різник Михайло (“Яничар”), заст. куш. — 120, 177
- Різничок Богдан (“Чорнота”), стр. СКВ — 159-160, 180
- “Різул”, полк. — див. Андрусак Василь
- “Рій”, куш. — див. Митинський Ярослав
- Рій Михайло, член ОУН — 10, 168
- Рій Петро (“Муха”), член ОУН — 90, 174
- Ріпчиці, с. Мединичівського р-ну — 160
- Рогатинський ліс — 134
- Рогатинський р-н Станис. обл. — 44, 125, 129, 157
- Рогатинщина — 183
- Розгадівський ліс — 89
- Розгадів, с. Зборівського пов. — 187
- “Роман”, кур. (Курінь “Романа”) — 134
- Романишин Володимир, симп. — 72, 174
- Романів (ім'я невідоме), підп. — 187
- Романів Іван (“Вишня”), стр. СКВ — 131, 177
- Романів Іван (“Вірний”), стан. — 29, 170
- Романів Йосип, стр. — 81, 174
- Романів Михайло, член ОУН — 5, 28, 170
- Романів Петро (“Корч”, “Семен”), рай. військ. — 75, 182
- Романів Петро (“Мур”, “Микола”), пов. — 6, 74-75, 80, 85, 182, 196
- Романівка, с. — 25
- Романків Тимко (“Скала”) заст. рай. орг. — 107, 177
- “Рубай”, куш. — див. Каровський Петро
- “Рубач”, бойовик — див. Лукасевич Іван
- “Рубачі”, сотня УПА — хііі, ххvii, 42, 78-79, 85-87, 90-92 125, 129, 131, 155, 195
- Рудак Омелян (“Голуб”), кул. — 177
- Ружило Омелян, член ОУН — 48-49, 171
- “Рух”, рай. — див. Холодний Матвій
- Рябий (Рабій) Роман, вояк УПА — 9, 168, 191-192
- СКВ (Самооборонні кушові відділи) — хі, ххvі, 19-20, 22-23, 131, 159-160, 162-163
- СУЗ — див. Східні українські землі
- Савич Ігнатій (“Ворон”), стр. СКВ — 145, 180
- Савич Микола (“Юрко”), член ОУН — 122-123, 177
- Савка Андрій (“Андрій”, “Ворон”), прац. СБ — 40-41, 170
- Сагадин Микола (“Марко”), член ОУН — 50-51, 171
- “Сагайдак”, стр. — див. Лоїк Михайло
- Сагаль Василь, член ОУН — 9, 168
- Сагаль Омелян, стр. — 10, 168
- Сагаль Ярослав, член ОУН — 9, 168
- “Сад”, член ОУН — див. Бідний Петро
- “Саджениця”, (прізви. невідоме) Василь, стр. — 157, 186
- Салівка, хут. с. Прошова — 21
- Самбірський р-н Дрогоб. обл. — 158
- Самиця Іван, член ОУН — 46, 171
- Самиця Йосип, член ОУН — 46, 171
- Самооборонні кушові відділи — див. СКВ
- Сампара Андрій, член ОУН — 8, 168
- Сампара Павло (“Хвиля”), стр. СКВ — 20, 168
- Сампара Ярослав (“Голод”), член ОУН — 9, 168
- Сарматюк Степан (“Летючий”), куш. — 51, 171
- Сарни, м. Рівенської обл. — 115
- “Саша”, прац. СБ — див. Марків (ім'я невідоме)
- “Свист”, зв'язк. — див. Довгань Михайло
- Свистун Ярослав (“Дуб”), стр. СКВ — 37, 170

- Свитак Андрій (“Тирса”, “Беркут”),
ндр. субр. СБ — 49, 184, 196
- “Свій”, член ОУН — див. Буяр Яро-
слав
- Світлий Йосип (“Андрій”), заст. куш.
— 119, 177
- Світлик Михайло, симп. — 138, 180
- “Світозір”, окр. проп. — 79
- Селиська, с. Галицького р-ну — 14
- “Семен”, рай. — див. Кучер Іван
- “Семен”, рай. військ. — див. Романів
Петро
- Семен Микола (“Лев”), віст. — 85-86,
174
- Семенів Василь (“Гроза”), зв’язк. —
118, 178
- “Семко”, бойовик — див. Сиротюк
Семен
- Семчишин Володимир (“Перемо-
жець”), рай. юн. — 98-99, 183
- Сеник Михайло, стан. — 100, 178
- Сеник Назар (“Меч”), бойовик — 34,
37, 170
- Сеник Петро, симп. — 37, 170
- Сеник Теодозій, стр. СКВ — 44, 170
- Сеник Яким (“Гак”), стр. СКВ —
151, 180
- Сеньків Петро (“Калина”), заст. пов.
госп. — 88-89, 174, 196
- “Сербин”, стр. СКВ — див. Назарко
Степан
- Сервири, с. Зборівського р-ну — 68
- “Сергій”, сотен. пвх. — див. Бревус
Володимир
- Середа Михайло, член ОУН — 138,
180
- Середа Михайло (“Кармелюк”), стр.
СКВ — 148, 180
- Середники, с. Микулинецького р-ну
— 49
- Середницький Юрій (“Юрко”), стр.
— 117, 185
- Середюк Юліян (“Слота”), заст.
сотен. — 14, 181
- Середюк Юліян (“Ярема”), хор., кур.
пвх. — 156, 180, 195, 197
- “Серет І”, 16. ТВ УПА — v, vi, xix
- Серетець, с. Заложцівського р-ну —
96-98, 118
- Серетеччина, хут. с. Загір'я Заложців-
ського р-ну — 119, 127
- Сибір — 16, 64, 82, 100
- Сивинський Михайло (“Хитрий”),
стр. УПА — 150, 180
- Сивинський Петро (“Беркут”), заст.
куш. — 152-153, 180
- Силінський Петро, член ОУН — 58, 174
- Синиця Дем'ян (“Городок”), куш. —
25, 168
- Синиця Ярослав, зв'язк. — 25, 181
- Сиротюк Семен (“Семко”), бойовик
— 121, 178
- “Сич”, сотен. — див. Якимчук Василь
- “Сич”, член ОУН — див. Павлик Ми-
хайло
- Сіно Петро (“Супрун”), окр. орг. —
54, 182, 196
- “Сірий”, бойовик — див. Маланяк
Іван
- “Сірий”, бул., чот. — див. Шумейко
Михайло
- “Сірий”, рай. СБ — див. Висоцький
Степан
- “Сірко”, стр. — див. Камінський Ми-
хайло
- “Сіроманці”, сотня УПА — viii, xv,
xxii, xxix, 21, 124-125, 127-128, 130,
159, 164, 186
- Січкорів Григорій (“Гроза”), куш. —
50, 171
- “Скала”, заст. рай. орг. — див. Ро-
манків Симко
- Скалатський пов. — 24
- Скалатський р-н — 22-24, 31
- Скибик Йосиф (“Деркач”), куш. —
119, 178
- Складан Софія (“Орися”, “Оленка”),
куш. УЧХ — xiv, xxviii, 6, 113-114,
178
- “Скоб”, рай. — див. Волошин Осип
- “Скорий”, стр. СКВ — див. Гаврилук
Зиновій
- Скоробагатий Василь (“Цівка”), член
ОУН — 122, 178

- Скочило Василь (“Джеря”), стр. СКВ — 161, 180
- Скульський Володимир, симп. — 137, 180
- Скульський Михайло (“Бистрий”), куш. — 157, 180
- Слабий Левко, симп. — 118-119, 178
- “Славко”, член ОУН — див. Жук Омелян; Крук Омелян
- Славна, с. Зборівського р-ну — 75
- “Славута”, окр. проп. — див. Лісовий Богдан
- Славятин, с. Підгаєцького р-ну — 126
- Славятинський ліс — 12
- “Славка”, симп. — див. Кирильчук Дем’ян
- Сліпий Осип, симп. — 70, 174
- Слобідка, с. Козлівського р-ну — 53
- Слободян Іван (“Васько”), бойовик — 35, 170
- “Слота”, заст. сотен. — див. Середюк Юліан
- Слотюк Дмитро, рой. — 102, 178
- Слотюк Григорій, стр. — 96, 183
- Слотюк Михайло, стр. — 98, 178
- Случ, р. — 131
- “Смерека”, член ОУН — див. Любінський Осип
- Смиківці, с. Великоборківського р-ну — 21
- “Смілий”, рой. — див. Дорошук Володимир
- “Смішак”, вояк — 114
- Смолянка, с. Великоборківського р-ну — 7, 9
- “Смутний”, стр. — див. Марф’ян Юрій
- Снігур Петро (“Микита”), стр. СКВ — 158-159, 180
- Собко Іван, симп. — 112, 178
- Сович Іван (“Фукс”), чот. — 146, 180
- Содоль Петро — xviii, xxxii
- “Сойка”, стр. — див. Тимочко Василь
- “Сокира”, рой. — див. Процик Михайло
- “Сокіл”, заст. пов. СБ — див. Наконечний Сидір
- “Сокіл”, рай. СБ — див. Ракуш Дмитро
- “Сокіл”, рой. — 154
- “Сокіл”, сотен. — viii, xxii, 96, 111, 115, 133-134, 142-143, 185
- “Сокіл”, стр. — див. Батриш Остап; Сухецький Богдан
- “Сокіл”, член ОУН — див. Стиран Ярослав
- Солевич (ім’я невідоме, “Муха”), стр. — 18-19, 184
- “Соловій”, стр. СКВ — див. Кукурудза Михайло
- Соловки — 51
- “Сонце”, стан. — див. Корбіцький Богдан
- Сороцьке, с. Тербовельського р-ну — 22
- Сотник Володимир (“Ярополк”), член ОУН — 148, 180
- Сотня УПА “Буйні”, — див. “Буйні”, сотня УПА
- Сотня УПА “Бурлаки” — див. “Бурлаки”, сотня УПА
- Сотня УПА “Гамалії” — див. “Гамалія”, сотен.
- Сотня УПА “Голки” — див. Небола Михайло, ст. бул.
- Сотня УПА “Гордієнка” — див. “Гордієнко”, сотен.
- Сотня УПА “Дереша” — див. “Дереш”, сотен.
- Сотня УПА “Дуная” — див. “Дунай”, сотен.
- Сотня УПА “Кармелюка” — див. “Кармелюк”, сотен.
- Сотня УПА “Кита” — див. Приліп Омелян, сотен.
- Сотня УПА “Кропиви” — див. Лукашук Володимир, кур.
- Сотня УПА “Лісовики” — див. “Лісовики”, сотня УПА
- Сотня УПА “Льви” — див. “Льви”, сотня УПА
- Сотня УПА “Меча” — див. “Меч”, сотен.; “Меч”, сотен. (“Риболовці”, сотня УПА)

- Сотня УПА “Морозенка” — див. “Морозенко”, сотен.
- Сотня УПА “Наливайка” — див. “Наливайко”, сотен.
- Сотня УПА “Орли” — див. “Орли”, сотня УПА
- Сотня УПА “Полтавці” — див. “Полтавці”, сотня УПА
- Сотня УПА “Рена” — див. “Рен”, сотен.
- Сотня УПА “Решетила” — див. “Решетило”, сотен.
- Сотня УПА “Рубачі” — див. “Рубачі”, сотня УПА
- Сотня УПА “Сича” — див. Якимчук Василь, сотен.
- Сотня УПА “Сіроманці” — див. “Сіроманці”, сотня УПА
- Сотня УПА “Сокола” — див. “Сокіл”, сотен.
- Сотня УПА “Трембіта” — див. “Трембіта”, сотня УПА
- Сотня УПА “Ясеня” — див. “Ясень”, сотен.
- Сотня УПА “Холодноярці” — див. “Холодноярці”, сотня УПА
- Сотня УПА “Чорноморці” — див. “Чорноморці”, сотня УПА
- “Софрон”, стр. СКВ — див. Бакалець Станіслав
- Ставничий Володимир, симп. — 68, 174
- Стадник Євген, член ОУН — 48, 171
- Станімир, с. Рава-Руського р-ну — 158
- Станіславівська обл. — 78-79, 156-159
- Стареprawo Степан (“Струм”), стр. СКВ — 145, 180
- Старий Збараж, с. — 23
- Старшинська школа УПА-Захід “Олені” — див. “Олені”, старшинська школа УПА-Захід
- Стахів Андрій, МГБ — 133
- Стахів Петро, симп. — 69, 174
- Стахів Петро (“Крук”), член ОУН — 116, 178
- Стахів Ярослав (“Хмель”), стр. — 125, 178
- Стебельська Павлина (“Оля”), зв’язк. — 21, 168
- Стебницький Осип (“Стріла”), куц. — 40, 140
- Стегніківці, с. Великоборківського р-ну — 12-13, 18, 21, 23, 44
- “Степ”, рай. — див. Білецький Микола
- Степанів Степан, член ОУН — 112, 178
- “Степовий”, зв’язк. — див. Владика Ісидор
- Стець Ольга (“Оля”), машиністка — 55, 184
- Стець Петро, стр. СКВ — 85, 174
- Шешин Ігор (“Гонта”), стр. — 33, 170
- Шешин Степан, бунч. — 44, 182
- Стиран Ярослав (“Сокіл”), член ОУН — 10, 168
- Стратинський бій — 159
- Стреж Петро, симп. — 138, 180
- “Стрибки” — 23, 42, 44, 51, 56, 67, 95
- “Стрийський”, май. — див. Якубовський Володимир
- Стрийщина — 192
- Стрипа, р. — 20, 52, 54
- “Стріла”, куц. — див. Стебницький Осип
- “Стріла”, член ОУН — див. Сушко Григорій
- “Стріха”, стр. СКВ — див. Килат Михайло; Стареprawo Степан
- Струсівський р-н — 16
- Ступки, с. Великоборківського р-ну — 14, 17, 19, 24
- Стусівський ліс — 85
- “Сук”, заст. куц. — див. Коцур Євген
- “Сук”, куц. — див. Волинець Василь
- “Султан”, віст. — 160
- “Супрун”, окр. орг. — див. Сіно Петро
- Сухецька Ольга (“Маруся”), санітарка УПА — 102, 183
- Сухецький Богдан (“Сокіл”), стр. — 96, 183

- Сухецький Матвій, симп. — 97, 178
 Сухецький Остап (“Кармелюк”), стр. — 118, 178
 Суховер Михайло (“Бовт”), рай. госп. — 15, 49, 168
 Сушко Григорій (“Стріла”), член ОУН — 32, 170
 Східні українські землі (СУЗ) — 5, 20, 38, 81, 93, 95-96, 132, 164
 Сютра Андрій, член ОУН — 57, 174
 ТВ УПА “Серет І” — див. “Серет І”, 16. ТВ УПА
 “Тарас”, окр. проп. — див. “Арсен” “Тарас”, стр. — див. Ковальчук Іван
 Тарнавський Іван (“Бук”), стан. — 108, 178
 Таурів, с. Козлівського р-ну — 47-48
 Твардовський Степан (“Фербей”), стр. СКВ — 18-19, 168
 Творимівка, ліс біля с. Манаїв — 127-128
 Теклівка, с. Скалатського р-ну — 31
 Терез Мирослав (“Рись”), чот. — 142, 183
 Теревовельський р-н Терн. обл. — 11, 22, 29, 54
 Теревовельщина — 31, 55, 144
 “Терен”, стр. — див. Баранюк Антін
 Тернопіль, м. — хі, ххv, 188-189
 Тернопільська обл. — ххiii, 21, 41, 156-157
 Тернопільська округа — v-ххii, 196-199, 201-202
 Тернопільський ндр. — хіх, 188-189
 Тернопільський пов. — хі, 188-192, 196
 Тернопільщина — v-хіх, ххvi, ххxi-ххxiі, 25, 181
 Тесля Василь, член ОУН — 107, 178
 “Тетяна”, стан. УЧХ — див. Підганюк Марія
 “Тигр”, віст. — див. Кіндерський Роман
 “Тигр”, рай. — див. Гой Ілля
 “Тигр”, стр. — 16, 184
 “Тиміш”, підр. — див. Дедів Василь
 Тимочко Василь (“Сойка”), стр. — 142-143, 180
 Тимочко Микола (“Ігор”), рай. військ. — 147, 180, 197
 Тимочко Микола (“Обух”), стан. — 141, 180
 Тимочко Михайло (“Бульба”), член ОУН — 148, 181
 Тимочко Петро (“Крук”), стр. — 142, 181
 Тимочко Теодор (“Бай”), рай. — 6, 140, 181, 197
 “Тирса”, ндр. субр. СБ — див. Свитак Андрій
 “Тихий”, бойовик — див. Ткач Ярослав
 “Тихий”, член ОУН — див. Бригідер Павло
 Ткач Степанія, симп. — 19, 168
 Ткач Ярослав (“Тихий”), бойовик — 52, 55, 171
 Ткачук Михайло (“Хитрун”), рой. — 158, 186
 Ткачук Ярослав (“Орлик”), куш. — 122, 178
 Товстолуг, с. Великоборківського р-ну — 11, 13, 15
 “Токар”, кр. орг. — див. Гуляк Юліян
 Томків Олекса (“Колос”), стан. — 45, 171
 “Топір”, к-р БСБ — 78
 Травотолоки, с. Зборівського р-ну — 64, 74-75, 187
 “Трактор”, стр. СКВ — див. Муран Володимир
 “Трембіта”, сотня УПА — 14
 Тростянець Великий, с. Заложцівського р-ну — 82, 100, 113, 120, 129
 Тростянець Малий, с. Золочівського р-ну — 87
 Турило Григорій (“Крук”), куш. — 65, 174
 Турило Михайло (“Зенко”), зв’язк. — хvi-хvii, ххxi, 79, 183
 “Турин”, рай. військ. — див. Макар Василь
 Турківський р-н Дрогоб. обл. — 162

- Турчин Степан (“Арсен”, “Клен”), рай. проп. — 154-155, 181, 197
- Турчин-Заложці, хут. Заложцівського р-ну — 131
- Тустоголови, с. Зборівського р-ну — 60, 88
- Тютюник Володимир (“Карпо”), куш. — 139, 181
- “Тятива”, окр. госп. — 11, 184, 196
- УВО — див. Українська Військова Організація
- УГА — див. Українська Галицька Армія
- УГВР — див. Українська Головна Визвольна Рада
- УНС — див. Українська Народня Самооборона
- УПА — див. Українська Повстанська Армія
- УПА-Захід — 52
- УПА-Південь — xv, xxix, 164, 186
- УПА-Північ (УПА-Волинь) — viii, xv, xxix-xxx, 128, 134, 185
- УЧХ — див. Український Червоний Хрест
- Угорці, с. Поморянського р-ну — 88
- “Українець”, член ОУН — див. Павлик Михайло
- Українська Військова Організація (УВО) — 51
- Українська Галицька Армія (УГА) — 187
- Українська Головна Визвольна Рада (УГВР) — xiii, xvi, xxviii, xxx; Закордонне Представництво, Архів — xviii, xxxii, 199
- Українська Народня Самооборона (УНС) — x, xxiv
- Українська Повстанська Армія (УПА) — viii-xiv, xxi-xxiii, xxv-xxviii, xxxi, 3-5, 10, 12, 16-21, 23, 25, 30-34, 37-38, 40-42, 44, 49-53, 56-59, 62-65, 67-71, 73-76, 78-103, 105-109, 111-135, 137-139, 142-143, 146-150, 152-160, 162-165, 168-195
- Українська Радикальна Партія — 189-190
- Український Червоний Хрест (УЧХ) — xi, xxviii, 6, 13, 102, 108, 113-114, 146-148, 168, 177-178, 180, 183
- “Уляна”, зв'язк. — див. Лилик Текля
- Унівський бій — 159
- Федик Олекса, член ОУН — 38, 182
- Федик Олександр (?Модест), чот. — 30, 182
- Федик Теодор, член ОУН — 30, 170
- Федик Ярослав, член ОУН — 30, 170
- “Фербей”, стр. СКВ — див. Твардовський Степан
- Флісник Іван (“Коля”), стр. СКВ — 160, 181
- Фльорко П., стр. УПА — 97, 178
- Франків Богдан (“Максим”), субр. рай. СБ — 114-115, 185, 197
- Франків Євген (“Хмель”), стр. СКВ — 13, 168
- Франків Роман, член ОУН — 7, 168
- Франковський Петро (“Ярий”), стр. — 143, 181
- Фридина Олекса Хомов., стр. — 78-79, 183
- “Фукс”, чот. — див. Сович Іван
- Фурторський Дмитро, донощик — 189
- Харків, м. — 84
- “Хвиля”, стр. СКВ — див. Сампара Павло
- “Хитрий”, стр. — див. Грель Йосип; Сивинський Михайло
- “Хитрий”, стр. СКВ — див. Ковтун Василь
- Хитрий Михайло, член ОУН — 31, 170
- “Хитрун”, рой. — див. Ткачук Михайло
- “Хмара”, куш. — див. Кізлик Ярослав
- “Хмара”, к-р боївки — 87
- “Хмара”, рай. військ. — див. Кривоніс Микола
- “Хмара”, стр. — див. Денисюк Євген; Кметь Андрій

- “Хмара”, стр. СКВ — див. Ільків Данило
 “Хмель”, куш. — див. Януш Іван
 “Хмель”, рой. — див. Білецький Дмитро
 “Хмель”, стр. — див. Стахів Ярослав
 “Хмель”, стр. СКВ — див. Франків Євген
 Ходачків, с. Великоборківського р-ну — 25, 43
 Ходачків Великий, с. — 53
 Ходачків Малий, с. Великоборківського р-ну — 13, 23, 25
 Ходачків Малий, с. Великоглибочоцького р-ну — 163
 Ходорівський р-н Дрог. обл. — 158
 Холмщина — 127, 189
 Холмський ТВ УПА 28 — див. “Данилів”, 28. ТВ УПА
 Холмська сотня УПА — див. “Вовки”, сотня УПА
 Холодний Матвій (“Ігор”, “Рух”), рай. — 6, 128, 178
 “Холоднярці”, сотня УПА — 53, 195
 Хома Андрій (“Орлик”, “Ярко”), рай. СБ — 53-54, 171, 198
 Хома Іван (“Гонта”), стр. СКВ — 145-146, 181
 Хоми, с. Великоглибочоцького р-ну — 148, 157-158
 Хоміцький Северин (“Музика”), стр. — 130, 178
 Хом’як Василь (“Крах”), чот. — 63, 66, 90, 174
 Хом’як Григорій, симп. — 84, 174
 Хом’як Іван (“Орест”), рай. проп. — 66, 90, 174, 197
 Хом’як Осип (“Крига”), куш. — 62-63, 66, 90, 174
 Хом’як Теодор, член ОУН — 90, 174
 Хоробрів, с. Козівського р-ну — 88
 Хоростець, с. Козлівського р-ну — 60, 65, 78-79, 88
 Храбузна, с. Зборівського р-ну — 60-61
 Христинич Петро, симп. — 60, 174
 “Хрущ”, стр. — див. Луцик Василь
 “Цвітка”, член ОУН — див. Козакевич Василь
 Цвях Григорій (“Головатий”), підр. орг. — 140, 187
 Цебрів, с. Великоглибочоцького р-ну — 16
 Цецівка, с. Зборівського р-ну — 57
 Цецова, с. Зборівського р-ну — 77-78, 89-90, 92
 Цецори, с. Козівського р-ну — 61, 87, 92
 “Цівка”, член ОУН — див. Скоробагатий Василь
 Цінцірук Григорій (“Богдан”), підр. військ. — 113, 178
 Цумань, м. Волин. обл. — 114
 Цупер Іван (“Листок”), стр. — 53, 184
 Цюман Антін (“Морозенко”), стр. — 109, 183
 Цюман Григорій, стр. — 112, 183
 Цьолка Юрій, стан. — 77, 174
 Чабан Ярослав, симп. — 151, 181
 Чагарі, ліс б. с. Курники Великоборк. р-ну — 23
 Чагарі, хут. с. Чистилів — 156
 “Чайка”, стр. — 164, 181
 “Чайка”, стр. СКВ — див. Возняк Осип
 “Чайка”, член ОУН — див. Барабаш Іван; Диконтій Ярослав
 Чайковський Олекса, член ОУН — 45-46, 171
 Чапайло Дмитро (“Мороз”), член ОУН — 115-116, 178
 “Чапля”, стр. СКВ — див. Жук Петро
 “Чашка”, окр. проп. — див. Лісовий Богдан
 Чернецький Василь (“Морозенко”), куш. — 129, 178
 Чернецький Микола, симп. — 102, 178
 “Черник”, май. — див. Лукашевич Маріян
 “Черник”, пов. госп. — див. Вербило Степан
 “Черник”, стр. — див. Білоган Григорій

- Чернилів Руський, с. Великоборківського р-ну — 25, 188
- Чернилівка, с. Підволочиського р-ну — 51
- Чернилів, с. Великоборківського р-ну — 25
- Чернихів, с. Глибочоцького р-ну — 71, 140, 144, 153, 162
- Чернихівський ліс — 85
- Чернихівський Павло (“Береза”), член ОУН — 155-156, 181
- Чернихівці, с. Збаразького р-ну — 12
- Чеснівський Раковець, с. — 95
- Чехія — 19
- “Чиж”, член ОУН — див. Оріховський Михайло
- Чикало Григорій (“Шрам”), стр. СКВ — 12, 181
- “Чир”, стр. — див. Владика Григорій
- Чистилів, с. Великоборківського р-ну — 156
- Чистопади, с. Заложцівського р-ну — 120, 122, 134
- Чіп Петро (“Кармелюк”, “Ярослав”), пов. військ. — xi-xii, xxv-xxvi, 105, 178, 198
- Човган Павло (“Довбуш”), стр. СКВ — 145-146, 181
- “Човен”, бойовик — див. Любачівський Ярослав
- Чоловський Володимир (“Недоля”), член ОУН — 73, 174
- “Чорний”, бойовик — див. Левицький Григорій
- “Чорний”, сотен. — 6, 18, 184
- “Чорний”, стр. СКВ — див. Липак Володимир
- Чорний Василь (“Лев”), стр. УПА — 73-74, 185
- Чорний Іван (“Іскра”), член ОУН — 138, 181
- Чорний Ліс, Карпати — 192
- Чорний Ліс, с. — 121
- Чорний Ліс, хут. с. Панасівка — 97, 112
- Чорномаз Богдан (“Марченко”), бойовик — 14, 168
- “Чорноморці”, сотня УПА — 30, 194
- “Чорнота”, стр. СКВ — див. Різничок Богдан
- Чортків, м. — 45
- Чортківщина — 93, 135
- Чорторія, с. Микулинецького р-ну — 30, 32-33, 37, 39
- Чубата Люба, симп. — 34, 170
- “Чубатий”, стр. — див. Гуменюк Григорій
- “Чугайстир”, кур. — 11, 184
- “Чуйко”, стр. СКВ — див. Карий Іван
- “Чумак”, стр. — див. Наконечний Осип Тим.
- “Чумак”, стр. СКВ — див. Гладкий Петро; Кравчук Михайло
- “Чумак”, член ОУН — див. Мисак Степан
- Шаблій Петро, симп. — 65-66, 175
- Шайнюк Микола (“Олень”), член ОУН — 11, 169
- Шафранський Володимир (“Лев”), заст. куц. — 73, 175
- “Шах”, заст. рай. — див. Загалюк Олекса
- “Шах”, окр. — див. Бабій Ярослав
- “Шах”, пов. СБ — див. Багрії Мирослав
- Шахтяй Ілля, стр. — 70, 175
- Шахтяй Степан, симп. — 70, 175
- “Шаша”, бойовик — див. Гордій Михайло
- “Швед”, стр. СКВ — див. Барилішин Іван
- Шевців Іван, о. — 190
- Шевчук Атанасій (“Дир”), член ОУН — 27, 170
- Шевчук Володимир (“Палій”), член ОУН — 47, 171
- “Шелест”, член ОУН — див. Гринів Омелян
- Шили, с. Новосельського р-ну — 132
- Шилівський Павло Андр., стр. — 87, 175
- Шилівський Петро, член ОУН — 80, 183

- Шилівський Ярослав (“Гомін”), рай. проп. — 6, 69, 175, 197
- Шимфельд Стах, симп. — 72, 175
- Шляхтинці, с. Великоборківського р-ну — див. Гніздочне
- Шморгун Ярослав, член ОУН — 27, 170
- Шнурівський Ілярій, симп. — 66, 175
- “Шпак”, зв’язк. — 54, 182
- “Шпак”, рай. СБ — див. Мидз Степан
- “Шпак”, стр. СКВ — див. Диня Омелян
- “Шпак”, хот. — див. Галагура Ярослав
- Шпак Андрій, стр. — 59, 183
- Шпак Григорій, стр. СКВ — 71, 175
- Шпак Григорій, член ОУН — 61, 175
- Шпак Степан — xviii, xxxii
- Шпак Степанія, симп. — 144, 181
- “Шрам”, стр. СКВ — див. Чикало Григорій
- Штендера Євген — xviii, xxxii
- Штогрин Теодор, стр. — 85, 175
- “Шувер”, куш. — див. Ільків Ярослав
- “Шугай”, віст. — див. Олійник Осип
- Шульганівський р-н — 158
- “Шум”, стан. — див. Попович Степан
- “Шум”, стр. — 184-186
- “Шум”, стр. — див. Пекар Петро
- “Шум”, член ОУН — див. Балюк Омелян; Дольний Йосип
- Шумейко Михайло (“Сірий”, “Копчик”, “Богдан”), бул., хот. — 41-42, 184
- Щербатий Богдан (“Пат”), член ОУН — 146, 181
- “Щука”, член ОУН — див. Горбатюк Василь
- Юзефівка, с. — 79
- Юзьків Богдан, (“Юзь”), стр. СКВ — 35-36, 170
- Юнацька школа кадрів ОУН ім. С. Бандери — 72
- Юнацька школа “Олені” — див. “Олені”, старшинська школа УПА
- Юнашків, с. Бурштинського р-ну — 79
- “Юрій”, окр. проп. — див. Безушко Володимир
- “Юрій”, рай. проп. — див. Лаврін Григорій
- “Юрко”, прац. СБ — див. Брик Іван
- “Юрко”, стр. — див. Середницький Юрій
- “Юрко”, член ОУН — див. Савич Микола
- Юшка Дмитро, стр. — 97-98, 178
- “Явір”, куш. — див. Пасічник Михайло; Януш Іван
- “Явір”, підрай. — див. Лучків Іван
- “Явір”, стр. — див. Гураль Василь
- “Явір”, член ОУН — див. Беркита Микола
- Явний Василь, симп. — 114, 178
- “Яворенко”, стр. СКВ — див. Вишневецький Василь
- Яворівський Андрій (“Жук”), бойовик — 72, 175
- Ягільниця, с. Чортківського р-ну — 114
- “Ягода”, май. — див. Лукашевич Маріян
- Якимів Віктор (“Гук”), куш. — 13-14, 169
- Якимів Володимир (“Іскра”), рай. — 16, 169, 198
- Якимчук Василь (“Сич”), сотен. — 138-139, 181, 194
- Якубовський Володимир (“Бондаренко”, “Стрийський”), май., к-р 3. ВО “Лисоня” — x, xiii-ix, xvi-xvii, xxiii-xxiv, xxvii, xxx-xxxi, 19, 37, 125-127, 134-135, 156, 183, 195
- “Яничар”, заст. куш. — див. Різник Михайло
- Януш Іван (“Явір”, “Хмель”), куш. — 90-91, 175
- “Яр”, заст. куш. — див. Кимський Василь
- “Яр”, куш. — 153-154
- “Яр”, рай. — див. Білецький Микола

- “Яр”, чот. — див. Петришин Іван
 “Ярема”, рай. — див. Волошин Осип
 “Ярема”, кур. пвх. — див. Середюк
 Юліян
 “Ярий”, куш. — див. Заяць Антін
 “Ярий”, стр. — 17, 181
 “Ярий”, стр. — див. Франковський
 Петро
 “Ярий”, член ОУН — див. Губчак Ми-
 хайло; Дячук Іван
 “Ярко”, куш. — див. Базар Михайло
 “Ярко”, рай. СБ — див. Хома Андрій
 “Ярополк”, член ОУН — див. Сотник
 Володимир
 “Ярослав”, куш. — див. Питляр Антін
 “Ярослав”, пов. військ. — див. Чіп
 Петро
 Ярославичі, с. Заложцівського р-ну —
 10, 108, 117, 119, 124, 127
 Ярчівці, с. Зборівського р-ну — іх,
 ххiii, 67, 91, 143, 151
 “Ясень”, сотен. — 132
 “Ясень”, стан. — див. Левицький Сте-
 пан
 “Яструб”, бойовик — див. Балюк Ма-
 ріян
 “Яструб”, сотен. — 14
 “Яструб”, член ОУН — див. Бекир
 Олекса; Зіньків Ярослав
 Яструбове, с. Козлівського р-ну — 48
 Яцків Микола, член ОУН — 68, 175
 Яцківці, с. Зборівського р-ну — 78, 81,
 87, 90-91

З М І С Т

Книга полеглих Тернопільської округи	v
The Book of the Fallen in the Ternopil Region	xviii
На вічну пам'ять героїськи на полі слави впавшим	3
Тернопільщина: список упавших героїв української революції	
Великоборківський район	7
Микулинецький район	26
Козлівський район	45
Зборівський район	56
Заложцівський район	93
Великоглибочоцький район	136
Поазбучний показник впавших	
З Тернопільщини — загинули в Тернопільщині	167
З Тернопільщини — загинули поза Тернопільщиною	181
З-поза Тернопільщини — загинули в Тернопільщині	184
Додаткові життєписи впалих вояків	187
Ілюстрації	193
Список скорочень	203
Показник	205

СПИСОК ІЛЮСТРАЦІЙ

	Стор.
Репродукція першої сторінки манускрипту з присвятою полеглим	1-2
Вояк УПА Богдан Гаврилюк	187
Підпільник Йосип Демчук	188
Підпільник Володимир Кунько	188
Організатор «Каменярів» і підпільник Микола Маланчук	189
Підпільник Микола Маланчук з Млиновець	190
Підпільник Михайло Павлик зі с. Петриків б. Тернополя	191
Вояк УПА Віктор П'ятничка зі своєю дружиною	191
Вояк УПА Роман Рабій з с. Кип'ячка	192
Підрайоновий орг. реф. Григорій Цвях зі своєю сестрою	192
Довголітній каторжник Омелян Польовий («Остап»), командир 3. ВО «Лисоня» у 1943-1946 рр.	193
Організаційна структура куреня О. Польового («Остапа»)	194
Організаційна структура куреня В. Якубовського («Бондаренка»)	195
Полеглі керівники Тернопільської округи й надрайонів	196
Полеглі керівники районів Зборів, Заложці і Великий Глибочок	197
Полеглі керівники районів Великі Борки, Козлів і Микулинці	198
Обкладинка й титульна сторінка підпільної книжки «Тернопільщина»	199
Фотокопія першої сторінки життєписів у книжці «Тернопільщина»	200
Фотокопія початку поазбучного списку (показника)	201
Остання сторінка книжки	202
Тернопільський надрайон (мапа)	238-239
Зборівський надрайон (мапа)	240

ЛІТОПИС УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ

Літопис УПА — це серійне книжкове видання. Його завдання — опублікувати, з дотриманням джерельної тогності, документи й матеріали до історії УПА, а також стимулювати й видавати праці про діяльність УПА та історію України того періоду взагалі. Кожний том або група томів Літопису будуть присвячені окремим темам і будуть мати назву. Частина томів буде охоплювати історію УПА за певний період на більших територіях, як, напр., на Волині, в Галичині, на українських землях під Польщею тощо. Кожна з цих територій може мати два - три, а то й більше томів. Додаткова серія книжок буде присвячена загальним темам, або збірникам спогадів, праць, або може бути книжкою одного автора на якусь окрему тему.

Збірники будуть появлятися не періодично, а в залежності від підготовки й опрацювання наступного тому. Нумерація книжок Літопису може йти інакше, аніж за оголошеним територіальним пляном чи хронологією подій.

Документи будуть передруковані з дотриманням джерельної тогності, зі збереженням загальної форми оригіналу, мовою і правописом оригіналу. Конкретні виправлення чи відтворення пошкоджених місць будуть відзначені квадратними дужками, або — де потрібно — пояснені в примітках. Так само будуть відзначені додані редакцією слова, пояснення чи заголовки в тексті. Інші підпільні матеріали — мемуари, меморандуми, публіцистика тощо — будуть теж передруковані без пропусків, проте мовні та правописні виправлення не будуть детально відзначені, хіба в особливих випадках. Як правило, передруки будуть з оригіналів, але при відсутності оригіналу до уваги буде брана найвірогідніша копія чи передрук. В усіх випадках буде тогно подане джерело, а у випадку передрукованих архівних матеріалів, теж місце збереження даного матеріалу. Кожний том матиме довідник осіб та місцевостей і словник неясних назв, скорогень та маловажних чи незрозумілих слів.

LITOPYS UPA – CHRONICLE OF THE UKRAINIAN INSURGENT ARMY

Litopys UPA is a series of books, produced with the aim of publishing source documents and materials relating to the history of the UPA, as well as stimulating and publishing works about the activities of the UPA and, in a more general way, the history of Ukraine in that period. Each volume or group of volumes of Litopys UPA will be devoted to a specific theme and will have a separate title. Some of the volumes will deal with the history of the UPA in a given period of time or in a given region – for example, in Volyn', in Halychyna, in the regions of Ukraine that were held by Poland and so on. Two, three, or even more volumes will be given over to each region. An additional series of volumes will be devoted to general themes, or to collections of memoirs or other works: there may be single books by individual authors on particular themes.

The appearance of these volumes of Litopys UPA will not be periodic, but will depend on the pace at which successive volumes are compiled and prepared for print. The volumes may appear in an order other than that indicated above, based on a territorial and chronological principle.

In reprinting documents, we will adhere strictly to their sources and preserve the general form, language and orthography of the originals. Places in the texts where corrections have had to be made, or where the original documents have been damaged or had to be reconstituted, will be designated with square brackets, or, if necessary, provided with explanatory footnotes. Words, explanations, or titles inside the texts that have been added by the editors will be indicated in a similar manner. Other underground materials – memoirs, memoranda, works of publicist and the like – will also be reprinted without omissions, but only in exceptional cases will linguistic and orthographic correction be indicated. Reprints will be based on original texts. In cases where the original text is not available, the reprint will be based on the most reliable copy or reprint. The sources of all materials used will be clearly indicated and in the case of reprinted archival materials, their present locations will also be given. Each volume will be provided with an index of names of persons and places and a glossary listing names that may not be clear, abbreviations and rarely-used or incomprehensible words.

ЛІТОПИС УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ

Серійне книжкове видання документів, матеріалів і наукових праць до історії Української Повстанської Армії

Досі з'явилися такі томи Літопису УПА:

1. Волинь і Полісся: німецька окупація, книга перша. Книга містить політичні й організаційні документи та матеріали до історії УПА на Волині й Поліссі. Друге виправлене видання, 1978 р., 256 стор., тверда обкладинка, ілюстрації, мапи, схеми . . . \$15.00

2. Волинь і Полісся: німецька окупація, книга друга. Книга містить підпільні документи і матеріали про бойові дії УПА на Волині і Поліссі. Друге виправлене видання, 1985 р., 256 стор., тверда обкладинка, ілюстрації, мапи \$15.00

3-4. Чорний ліс: видання команди Станиславівського тактичного відтинка УПА, 1947-1950. Книга перша і друга. Книги містять меморіяли, біографічні нариси й документи про дії відділів УПА Станиславівського ТВ УПА. Частина матеріалів — оповідання, новелі й вірші.

Том 3, книга перша: 1947-1948. 1978 р., 272 стор., тверда обкладинка, ілюстрації, мапи, схеми \$15.00

Том 4, книга друга: 1948-1950 (продовження). 1979 р., 288 стор., тверда обкладинка, ілюстрації, мапи, схеми \$15.00

5. Волинь і Полісся: німецька окупація, книга третя: спомини учасників. Книга містить спогади, рецензії і додаткові підпільні матеріали про дії УПА. Між мемуарами — звіт про договір про ненапад між ГК УПА й угорською армією. 1983 р., 312 стор., мапи, ілюстрації \$15.00

6. УПА в світлі німецьких документів, 1942-1945: книга перша — 1942 — липень 1944. Книга містить аналізи, меморандуми, звіт про дії, звіт про політичних, військових і поліцейських установ, а також переклади для них українських документів. 1983 р., 256 стор., тверда обкладинка, ілюстрації, мапи \$15.00

7. УПА в світлі німецьких документів, 1942-1945: книга друга — серпень 1944-1945 (продовження шостого тому). 1983 р., 272 стор., тверда обкладинка, ілюстрації, мапи \$15.00

8. Українська Головна Визвольна Рада: документи, офіційні публікації, матеріали. Книга перша — 1944-1945. Книга містить основні документи Першого Великого Збору УГВР, передрук органу Президії УГВР **Вісник** (ч. 4. [7], серп. 1945) і статті та матеріали з 1944-1945 рр., які стосуються цілості визвольного руху. 1980 р., 320 стор., тверда обкладинка, ілюстрації, мапи, схеми \$15.00

9. Українська Головна Визвольна Рада: книга друга, 1946-1948; містить органи УГВР **Самостійність** та **Бюро інформації УГВР** і інші матеріали. 1982 р., 520 стор., тверда обкладинка, ілюстрації \$15.00

10. Українська Головна Визвольна Рада: книга третя: 1949-1952. Збірник містить документи, офіційні звідомлення, публікації й матеріали УГВР в Україні, між ними **Бюро інформації УГВР**, вип. 4-7 і 9. 1984, 424 стор., тверда обкладинка, ілюстрації \$15.00

11. Тернопільщина: список упавших героїв української революції в боротьбі з московсько-більшовицьким окупантом за час від 13 березня 1944 р. до 31 грудня 1948 р. Це підпільне видання містить біографії біля 725 осіб, які загинули на території Тернопільської округи. Крім цього подає дані про смерть б. 100 невідомих повстанців. 1985 р., xxxii, 248 стор., тверда обкладинка, ілюстрації \$15.00

Готуються до друку такі томи Літопису УПА:

Подільська воєнна округа УПА («Лисоня»): містить видані командою групи (воєнної округи) **Короткі описи боїв відділів УПА — «Лисоня»** від листопада 1943 р. до серпня 1945 р., збірник підпільних пісень **Повстанський стяг** — виданий з приводу п'ятиріччя УПА в 1947 р., — й інші документи та матеріали групи УПА «Лисоня».

Перемищина — Перемиський курінь. Книга перша — **Денники відділу «Бурлаки» (Володимира Шигельського)** — містить денник цього відділу («Ударники» 4, 94а) за час від жовтня 1946 р. до 24 жовтня 1947 р., ведений бунчужним «Буркуном», з епілогом Богдана Гука («Скали»). Книга матиме також різні документи відділу, такі як денні накази, списки вояків, господарські документи тощо.

Перемищина — Перемиський курінь. Книга друга — **Денники й документи** — містить денники сотенного «Криляча» (Яро-

слава Коцьолка) з 1944 і 1947 рр., продовжувані по його смерті сотенним «Бурлакою» (Володимиром Щигельським), денник сотні «Крилача» (ведений бунчужним «Орестом») і документи цієї сотні.

Холмський тактичний відтинок УПА («Данилів»): містить огляди й документи про дії УПА на Холмщині й Підляшші в 1945-1948 рр. Між документами — звіти Холмського ТВ УПА, хроніки (денники) сотень УПА, звіти зі зустрічей представників УПА з представниками польського резистансу з ВІН-у (Вольносьць і Незавіслосьць), звіт зі зустрічі з англійським кореспондентом та інше.

Замовлення та оплату за окремі томи просимо слати на адресу:

ЛІТОПИС U.P.A.
P.O. Box 97, Station "C"
Toronto, Ontario, M6J 3M7, Canada

Редакція та Адміністрація «Літопису УПА»

ОБ'ЄДНАННЯ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В США І КАНАДІ

й

**ТОВАРИСТВА КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА
ІМ. ГЕН. ХОР. ТАРАСА ЧУПРИНКИ В США І КАНАДІ**

ВИДАВНИЧИЙ КОМІТЕТ “ЛІТОПІСУ УПА”

**С. Баб'як, С. Голяш, В. Дашко, М. Ковальчин, М. Кошик,
Б. Крук, М. Кулик, М. Лебедь, В. Макар, М. Мігус,
В. Новак, С. Новицький, Р. Петренко, П. Потічний,
З. Соколюк, В. Сорочак, Я. Струтинський, М. Федак,
Марта Філь, Л. Футала, Л. Шанковський,
Є. Штендера, І. Юрко.**

Адміністрація:

М. Кулик, М. Федак, В. Дашко, М. Мігус, І. Юрко

Адреса Адміністрації:

**LITOPYS U.P.A.
P.O. Box 97, Station “C”
Toronto, Ontario, Canada
M6J 3M7**

